Fata de la meteo

DAMEN TANGO

RACHEL LYNN SOLOMON

NEMIRA

CUVÂNT-ÎNAINTE AL AUTOAREI

Dragă cititorule,

Ideea pentru *Fata de la meteo* o aveam în minte de câţiva ani înainte să încep s-o scriu şi încă de la prima scânteie de inspiraţie a fost o comedie romantică – una care să nu ducă lipsă de jocuri de cuvinte legate de vreme. în timp ce o scriam, a devenit şi o comedie romantică, având o protagonistă deprimată.

Pe hârtie, pare că aceste două lucruri nu sunt compatibile. Comediile romantice sunt nerealiste şi incitante şi, adesea, pline de întorsături de situaţie amuzante. Şi totuşi, ce mi-a plăcut cel mai mult la ele, pe măsură ce am văzut acest gen evoluând, este capacitatea lor de a echilibra aceste intrigi nebuneşti, nerealiste, cu genul de realism pe care obişnuiam să-l evit în poveştile mele. O perioadă, am scris despre personaje de origine evreiască, ale căror medii sunt asemănătoare cu al meu, dar mi se întâmplă rar să explorez sănătatea mintală într-un mod care să se apropie de experienţa mea.

în *Fata de la meteo,* depresia lui Ari este în mare parte controlabilă şi i-a luat aproape un deceniu să ajungă în punctul acela. De asemenea, există unele complicaţii legate de trecutul familiei şi de relaţiile ei, pe care ea încearcă să le descâlcească, pe parcursu ţ Am încercat să scriu despre

depresia ei cu grijă şi sen ' ’ * cu înţelegerea faptului că nu există un leac magic pentru ac boală. Cu alte cuvinte, experienţa lui Ari nu este experienţa tu

Rachel Lynn Solomon

şi lin arv călătorie legată de sănătatea *mintali araţi diferit* L r

• ,ⁿ ■'>»rr$_{e}$ puţine cazuri, inclusiv în al meu, *ca repre/intâ un* drum |»$_{riMr}$

Mai mult decât orice, mi-am *dorit ca aceşti* carte ti

ţieze o eroină caracterizata prin ncuro-diversitatc, care te intern

plă să ia medicamente şi să facă terapie, în timp ce se lndrăgnwv$_{e}$ şi progresează. Am vrut să arăt părţile complexe şi dificile ale vieţii ci, concomitent cu momentele care o fac să-şi piardă capul. Şi am

vrut un erou care să o iubească şi în zilele ei întunecare, nu doar

acceptând că Ic are, deoarece, pentru mine, acesta esre cel mai romantic lucru dintre toate.

Cu muică dragoste,

Rachel

P.S.: Dacă vreunul dintre aceste subiecte te afectează, te rog să fii blând cu tine însuţi în timp ce citeşti.

CAPITOLUL I

PROGNOZA:

înnorat, cu risc de umilire publică

O zi înnorată are în ea ceva deosebit de frumos. Nori de culoarea cernelii, cerul gata să se deschidă... Aerul devine răcoros şi plăcut. E ceva magic la felul în care lumea parc să se oprească pentru câteva clipe, chiar înaintea unei averse, iar cu nu mă satur niciodată de acest moment ameţitor dc anticipare... de senzaţia că urmează să se întâmple ceva extraordinar.

Uneori, am impresia că aş putea trăi pentru totdeauna în astfel de momente.

— Ce-a fost asta? mă întreabă fratele meu, de pe scaunul şoferului.

E posibil ca eu tocmai să fî scos un oftat de mulţumire.

— Te emoţionezi din nou din cauza ploii?

Mă holbam, mă rog, priveam pe geam la cerul dimineţii, care se lăsa pradă unui început de ploaie.

— Nu. Nu pare a fi ceva ce aş face eu.

Pentru ca nu este vorba doar despre faptul că sunt emotivă când vine vorba despre ploaie. Ci şi despre faptul că ploaia înseamnă emoţia de a urmări un front rece, în timp ce se deplasează dinspre Pacific. înseamnă cizme până la genunchi

şi pulovere tricotate şi

e cât se poate clar şi de bine dovedit că asta e cea mai bună v mentaţie. Nu cu fac regulile.

Pentru foarte mulţi oameni, vremea e un subiect dc pâ|âvr_ geală, ceva despre care vorbeşti când nu mai ai subiecte de diHuţic la o petrecere sau eşti la prima întâlnire cu un tip care locuieşte ¡n subsolul casei părinţilor şi crede că voi doi chiar aţi putea fi fogrfc fericiţi împreună, acolo jos. *Îţi vine sâ creţi ce vreme-i azi!* E o surtf de bucurie sau de frustrare, dar rareori ceva care să pice la mijloc. Pentru mine nu a fost niciodată doar un subiect dc pălăvrăgeala. Chiar daca ne aşteaptă şase luni de vreme posomorâtă, când vine vara, întotdeauna îi duc dorul.

— Ai noroc că te iubesc atât de mult.

Alex îşi trece o mână prin părul roşcat şi ciufulit dc somn, asemănător cu al meu, doar că al lui este arămiu, iar al meu este roşcat-aprins.

— Tocmai scapasem de frica lui Orion de întuneric, dar acum Cassie se trezeşte la cinci, dacă avem noroc, la patru şi jumătate, dacă nu. Nu mai doarme nimeni în casa Abrams-Delgado.

— Ti-am spus că ea e un mic meteorolog în formare.

îi ador pe gemenii de cinci ani ai fratelui meu şi nu doar pentru că poartă nume de constelaţii.

— Să nu-i spui că trebuie să ne coafam şi să ne machiem singure. O să-i distrugi visul.

— Trebuie să te urmărească în flecare dimineaţă, înainte de grădiniţă. Clătite în formă de dinozaur şi mătuşa Ari, la televizor.

— Aşa a vrut Dumnezeu.

— Probabil că în ziua când s-a vorbit despre asta la şcoala ebraică» n-am fost atent la oră.

Alex îşi înăbuşă un căscat, în timp ce ne învârtim în jurul Green Lake. El locuieşte în Eastsidc şi lucrează în sudul

oraşului Seattle, aşa că m-a luat din Ravcnna, cartierul meu plin de copaci, şi o sâ jnă lase la studio, după ce terminăm. Ceasul lui e întotdeauna cu

şase minute înainte, pentru că Ini Alex ii place să aibă mai mult timp dimineaţa. În clipa asta, arata 6:08, de obicei, c târziu pentru mine dar, graţie unei schimbări de ultim moment făcute în program de lorrance, nu voi apărea în fata camerei până după-amiază. S-ar putea sa sfârşesc stând treaza douăzeci de orc, dar corpul meu s-a obişnuit să-î dau peste cap ritmul intern. Oarecum, lotuşi, ^ând mi-o imaginez pe nepoţica mea perfectă fascinată de buletinul meteo, mă topesc. Cândva, am fost exact kt fel.

— Relaxează-te. O să fie bine, zice Alex, în timp ce mă joc cu fermoarul jachetei impermeabile, apoi cu lănţişorul pierdut în puloverul meu pufos.

L-am implicat şi pe Alex în asta, doar pentru că nu voiam să fiu singura, iar pentru mine întotdeauna a existat o linie foarte subţire între entuziasm şi anxietate.

Şi, daca n-aş fi vorbit pe şleau, el tot mi-ar fi simţit emoţiile, chiar şi cu ochii închişi. În vârstă de treizeci de ani, Alex este cu trei ani mai mare decât mine, dar când eram mici oamenii credeau ca suntem gemeni, pentru că eram inseparabili. În adolescenţă, asta s-a transformat într-o rivalitate amicală, mai ales că aveam obiceiul sa ne îndrăgostim de aceiaşi băieţi, în special de un Adonis vedetă a atletismului, pe nume Kellen, care habar n-avea că noi existăm, în ciuda faptului că ne duceam la absolut toate concursurile lui, să-l susţinem. Acest lucru a devenit clar în ziua campionatului naţional, când eu am apărut cu flori şi Alex cu baloane, iar Kellen a clipit din ochii lui albaştri superbi şi a zis: „Hei, suntem colegi de şcoală?”

Fără tragere de inimă, las fâşâirul ştcrgătoarelor de parbriz să îmi inducă un fals sentiment de calm. Ne îndreptăm spre nord, către Aurora, pe lângă panouri publicitare pentru Pacific Science Ccnter, pentru curăţători de canale, pentru un tip care ar putea

fi avocat specializat în vătămări corporale sau luptător profesionist, după felul în care se încruntă. Un şir de dealeri de maşini, iar apoi...

Oh, Doamne, uite-1. Opreşte maşina. Opreşte maşina!

— Nu ai voie sa ţipi în halul ăsta când conduc, îmi zj$_{Ce}$ chiar în timp cc calcă frâna, iar Priusul lui mă face să mă |$_{()v}$ de uşa.

— Doamne, am crezut ca am dai peste ceva.

— Da. Peste cgo-ul meu. E distrus.

Virează în parcarea unei gogoşerii non-stop, un loc ce ne oferi $_{0}$ privelişte deplină spre primul meu panou publicitar. IREZEŞ FE-'Iţ la 5, CU KSEA 6! SUN TEM MEREU AICI, PENTRU TINE, proclamă acesta, cu litere îngroşate agresiv. Şi iată echipa noastră d$_{c}$ la programul de dimineaţă, din timpul săptămânii, zâmbind largşj cu un aer natural, deloc regizat: *Chris Torres, ştiri. Russell Barringer, sport. Meg Nishimura, trafic. Ari Abrams, meteo.* Şi un alb-cenuşiu inconfundabil. întins peste faţa mea zâmbitoare, acoperindu-mi ochiul stâng, jumătate din nas şi terminându-se cu o gropiţă frumoasă, din găinaţ.

Doar peste faţa mea.

Chris, Russell,şi Meg continuă să zâmbească. SUNTEM MEREU AICI, PENTRU TINE pe naiba.

— Mda. Sunt corespunzător de umilită, zic, după câteva momente de tăcere buimaca. Măcar părul îmi stă bine?

— Am voie să râd?

Scap un sunet care ar putea fi un chicotit.

— Te rog. Cineva trebuie s-o facă.

Fratele meu izbucneşte în râs, iar eu nu ştiu dacă să mă simt jignită sau să îi urmez exemplul. În cele din urmă, cedez.

— Oricum îţi fac o poză cu el, zice Alex, când reuşeşte să respire din nou. Este primul tău panou publicitar. E o chestie tare.

Mă bate cu mâna pe umăr.

— Primul din multe altele.

Dacă asta n-o să-mi bântuie tot restul carierei.

. urmez afara din maşină, cizmele mele Hunter nimerind într-o baltă care se dovedeşte a fi mai adâncă decât pare.

— Spune: *Ştirile KSEA 6 Northwest, unde ne pasă cu adevărată* îmi zice el, în timp ce m«i poziţionez sub panoul publicitar şi pozez. Sau: *KSEA 6: de unde afli când se în tâmplă ceva neplăcut*[2]*.*

— Sau ce zici de asta: *Ştiri de ultimă oră: Alex Abranis-Delgado e de rahat?* spun cu, cu cea mai buna voce de televiziune, în timp ce îi arar degetul mijlociu.

.— Mulţumesc că faci asta, îi zic, odată aşezaţi la o masă din gogoşerie.

îmi trec degetele prin bretonul umed, sperând că există un us- căror de păr în cabina de machiaj de la KSEA.

— Aş fi mers cu Garrison sau cu cineva de la studio, dar...

Alex îşi face curaj şi ia o înghiţitură din cafeaua dc la gogoşerie, apoi se strâmbă.

— M-am prins. Sunt persoana ta preferată din toată lumea.

— Eşti. Dar Cassie vine din urmă şi nimereşte pe locul doi. Nu trata cu uşurinţă privilegiul ăsta.

— Niciodată n-aş putea.

îşi pune nişte îndulcitor în cană.

— Apropo, ce mai faci? Cum merge cu... toate?

înainte de acel „cu toate” la care se referă, eu şi fratele meu ne vedeam cam o dată pe lună. Acum, mă prăbuşesc pe canapeaua lui o dată pe săptămână, în timp ce soţul lui, care e bucătar-şef, îmi serveşte delicatese direct în gură.

[1] Joc dc cuvinte intraductibil: în limba engleză expresia *to really give a shitse* caduce prin „chiar îţi pasă”, dar *shit* înseamnă, de fapt, „rahat”, aluzie la găinaţul tic pe faţa lui Ari pe panoul publicitar (n. tr.).

[1] Joc de cuvinte. în limba engleză, *when the shit hits the fân,* se traduce mot

* mot prin *când rahatul loveşte ventilatorul;* de fapt, expresia, în acest caz, se traduce P[r]>n *atunci când se întâmplă ceva neplăcut* (n.tr.).

— Sunt zile bune şi zile proaste. încă nu sunt sigurj jn ţ gotic c ziua de azi sau dacă este realmente un semn <jjn universului că lucrurile sunt pe calc sa se ducă, ci bine, ştii tu *

l-ac un semn cu mâna spre panoul publicitar de afară , ■ i - ’ n,în|e să iau o muşcătură dmir-o gogoaşa cu ciocolata.

— N-ai de gând să-mi spui că ar trebui să ies din nou la ¡nr^ niri, nu-i aşa?

Asta c cel mai rău efect secundar al unei despărţiri. l^să-ma • ^4 respir o clipă, univcrsulc, înainte să mă ataşez emoţional de altcj ncva care mă va dezamăgi, în cele din urmă.’ îmi masez locul dcpc deget unde înainte era inelul de logodnă. Credeam ca urma lui s<- va vedea mai mult de câteva zile şî habar n-am ce ar trebui să sirnr acum, când pielea mea nu mai poartă urma relaţiei noastre. Sincer, nu credeam că voi fi atât de ataşată de un inel, până când Garrison nu mi l-a cerut înapoi. în apărarea lui, trebuie spus că era o moştenire de familie. în apărarea mea: că el e un tomberon uman.

Un tomberon la care mă gândesc aproape încontinuu de când

ne-am despărţit, cu cinci săptămâni în urma, când am plecat din apartamentul spaţios din Queen Anne, pe care îl închinaserăm

împreună, şi m-am mutat intr-o garsonieră suficient de marc pentru mine şi sentimentele mele. Prietenii noştri au simţit că trebuie să aleagă o tabără, motiv pentru care, mai nou, singurii mei confi- denţi sunt fratele meu şî o preşcolară precoce. Cel puţin, acum pot să spun numele lui Garrison cu voce tare, iară să îmi vină să mă ghemuiesc intr-o pernă din aia imensă, la care Instagram îmi tot face reclamă. Cred ca sunt gândite pentru câini, dar e imposibil să fiu singura

persoană care îşi doreşte cu disperare una. Probabil că algoritmul ştie că am nevoie de ca.

— Categoric, nu. Nu înainte să fii pregătită.

Alex mai ia un pliculeţ de îndulcitor.

— Cel puţin nu ai depus nicîun avans. Un lucru bun, da?

— Mmm, zic eu, cu reţinere.

Planificarea nunţii a fost pentru mine o aha perioada domi natată de emoţie-anxictatc, deşi, de cele mai multe ori. anxietatea a avut câştig dc cauza. De câte ori începeam sa vorbim despre asta, cu nu reuşeam sa mă decid. Primăvara sau toamna? trupă sau I)J? Câţi invitaţi? Chiar şi acum, îmi dă mâncărimi pe sub puloverul tricotat. Dar îmi rămâne în minte ce a zis Alex adineauri. Pentru că cu vad mereu partea bună a lucrurilor. Dc fiecare dată când simt ca negativiratea începe să clocotească în mine, o alung cu unul dintre zâmbetele exersate ia televiziune. Sar peste balta aia tulbure. Rămân în siguranţă, înainte să risc să mă scufund şi mai mult în întuneric.

— Ar trebui să mâncăm mai des gogoşi din astea, zic, deşi sunt nişte gogoşi cât se poate dc banale.

Probabil că Alex îşi dă seama că nu sunt nerăbdătoare să dez- grop şi mai mult trecutul pentru că se lansează într-o poveste despre hotărârea de neclintit a lui Orion dc a scăpa dc primul dinte.

— A încercat vechiul nuc cu şnurul şi clanţa. Numai că a ratat complet partea cu clanţa, aşa că l-am găsit stând în camera lui, cu toată sfoara atârn ându-i din gură şi aşteptând răbdător ca dintele să se mişte.

— Şi de ce nu mi-ai trimis poze imediat? întreb, iar el remediază situaţia.

După ce trecem amândoi la a doua gogoaşă, telefonul meu se luminează cu o notificare şi văd că e un e-mail de la Russell Barringer, tipul de la sport. Dacă îmi uimite e-mail, nu poate fi vorba decât despre un singur lucru:

Fată de la meteo,

Seth a pus azi notificări noi. Torrance a găsit una pe cutia

ei cu lapte de ovăz şi e furioasă. Am vrut doar să te anunţ că e posibil să dai peste un uragan, când ajungi aici.

— Ar trebui să plec, îi spun lui Alex. Sau ar trebui să plecă să mă poţi duce până acolo.

— Ceva legat de şefa ta?

Fac tor posibilul să-mi temperez oftatul, să nu sune la fi afectat cum ma simt.

— Nu despre asta e vorba mereu?

Suntem cât pe ce să ne ridicăm, când un tip de treizeci şj Ceva de ani, cu o umbrelă din care se scurge apă, se opreşte în faţa mesei noastre şi se uită fix la mine.

— Te cunosc, zice el, fluturând un deget spre mine, în timp ce apa se scurge pe linoleum.

— Oh, de la ştiri? îi zic.

Se întâmplă din când în când, străinii mă recunosc, dar nu reuşesc să-şi dea seama de unde. De obicei, sunt dezamăgiţi că nu sunt şefa mea şi, sincer, aş simţi la fel. Bărbatul clatină din cap.

— Sunteţi prietenă cu Mandy?

— Nu.

Fratele meu gesticulează spre fereastră, în direcţia panoului publicitar.

— Canalul şase. Ea prezintă vremea.

— Nu prea mă uit la televizor, zice el, ridicând din umeri. Scuze. Probabil că ma gândeam la altcineva.

Alex se abţine să pufnească în râs. li dau un cot, în timp ce ne ducem să aruncăm resturile la coşul de gunoi.

— Mă bucur foarte mult că suferinţa mea te amuză.

— Cumva, trebuie să te fac să-ţi păstrezi modestia.

înainte să plecăm, Alex stă la rând, să mai ia câteva duzini de gogoşi, pentru elevii lui de clasa a patra.

— Gogoşi de scuză, explică el. E săptămâna testelor naţionale.

— E o minune că unii dintre noi reuşesc să termine şcoala

doar cu probleme psihologice minore.

Zâmbeşte din colţul buzelor, apoi coboară vocea.

O să-mi trimiţi mesaj, dacă săptămâna asta o să te simţi deprimată sau orice altceva, da?

E atât de uşor să glumeşti cu el, încât uneori uit că pot să *fac* mai mult de atât.

— Aşa voi face.

Mă uit în la ceas şi pun degetul pe telefon.

— Dacă poţi face să ajung în cabină în douăzeci de minute, weekendul viitor, pentru Hanukkah, fac corn uri *rugelachcu Nutclla.*

— Acum, zice el, scotocindu-se după chei, în timp ce eu mă străduiesc să ţin în echilibru cutiile cu gogoşi. Chiar ţi-ar *prinde* bine să ajungi mai repede.

— Hei, sunt foarte fragilă emoţional în clipa asta!

Mai face un semn cu bărbia spre exterior.

— Bine, bine. Arăţi la fel de bine ca panoul tău.

CAPITOLUL 2

PROGNOZĂ:

pentru dupa-amiaza asta, se anunţă averse de hârtii făcute bucăţele

Când eram mică, voiam să devin Forrance Hale. O urmăream zilnic la ştirile de seară, hipnotizată de încrederea ei în sine şi de felul în care i se lumina faţa când prognoza era însorită, belul în care se uita la camera de filmat, parcă direct spre *mine,* zâmbind dintr-un colţ al buzelor, în timp ce glumea cu prezentatorii... avea ceva electrizant. Fiind o mica tocilară pasionată de ştiinţă, am devenit fascinată de vreme încă din grădiniţă, când un viscol de aprilie a paralizat oraşul timp de două săptămâni. Desigur, aveam să aflu mai târziu că acest lucru nu era normal, ba era chiar înspăimântător, dar pe arunci îmi doream să experimentez cât mai multe fenomene meteorologice. Faptul că locuiesc în Seattle a făcut ca acest lucru să fie dificil, având în vedere cât de blândă este vremea pe tot parcursul anului. Cu toate acestea, am văzut destule pentru a rămâne curioasă: o căldură de vară record, o eclipsă de lună, o tornadă rară, care a ajuns în Port Orchard, când familia mea era în vacanţă.

Torrance făcea ca ştiinţa, ca *vremea,* să pară fascinantă.

Nu era nevoie să stau închisă într-un laborator, să analizez date şi să scriu rapoarte. Puteam să spun poveşti, cu ajutorul vremii. Puteam să

ajut oamenii să înţeleagă, chiar să îi ajut să se protejeze, atunci când Mama Natură devenea brutală.

Pe mama nu mă puteam baza, stările ci dificile transformând-o uneori înrr-o străină, dar Ibrrancc nu era niciodată aşa. Ea era o sursă de linişte şi calm, întotdeauna exact acolo unde trebuia să fie: în faţa panoului verde, la ora 4:00 şi apoi din nou, la intervale de douăsprezece minute. Vineri scara, prezenta o emisiune de o jumătate de oră înmiită *Halestorm,* care se axa pe detalierea tendinţelor climatice, şi nu îmi pare rău de invitaţiile la cheiuri pe care le refuzam, astfel încât să o por urmări în direct. Ba mai mult, în clasa a opta mi-am decolorat părul roşcat şi l-am făcut blond, să semăn mai mult cu ca, şi aproape că mi-am ars scalpul, cu ocazia asta.

Chiar şi atunci când starea mea de spirit s-a apropiat de a mamei, primele simptome ale depresiei nefiind diagnosticate până în facultate, dragostea mea pentru ea a rămas aceeaşi. Câţiva ani mai târziu, în liceu, după ce tot părul meu roşcat a crescut la loc, am câştigat un premiu de jurnalism, pentru un articol despre ciclul de viaţă al unui panou solar, premiu pe care mi l-a înmânat chiar Torrance, la banchet. Eram sigură că voi leşina, îmi cot ciupeam încheietura, să mă asigur că rămân conştientă. Când mi-a şoptit la ureche cât de mult îi plăcuse povestea, nu am mai avut nicio îndoială: urma să devin meteorolog.

Adevărul este că să lucrezi pentru Torrance Hale este o furtună cu totul şi cu tocul specială!

— Ai văzut asta?

Torrance îmi trânteşte o hârtie pe birou, unghiile ei vopsite în culoarea fildeşului tremurând din cauza insultei.

— Este inacceptabil, nu-i aşa? Nu-mi pierd minţile, nu?

După trei ani la KSEA, încă sunt intimidată de Torrance, mai ales când este complet machiată – genul care arată natural la televizor, dar înfiorător când eşti la un metru distanţă de faţa cu prea mult fard de obraz şi de pleoape. Ca întotdeauna, gura îi luceşte de

la rujul care o reprezintă, o nuanţă de roşu vişiniu, care costă Sr dolari bucata. Pe vremuri, la fiecare zi de naştere, mă ruga$_{m}$ j mama să mi-l cumpere, fără succes. Când, în sfârşit, mi l-am $_{CUr}$ pârât, adultă fiind, mi-am dat scama că nu se potriveşte dclo$_{c}$ tenul meu. Aşa e viaţa de roşcată palidă: trebuie să stai departe d soare şi departe de jumătate dintre culorile din spectru.

îmi desfac fermoarul jachetei şi o agăţ în cuierul din cubicul | meu. Deşi, din punct de vedere tehnic, nu ar trebui să le spu$_{ne}$ cubicule. Când am venit aici, cei de la Resurse Umane au îni_{sta}$ că este un „birou cu paravane joase”, ceea ce, practic, înseamn' cubicul, doar că panourile separatoare nu sunt foarte înalte. Fusese o reamenajare recentă; personalul se declarase nemulţumit d$_{e}$ cu bicule. iar un expert făcuse toate schimbările acestea menite crească productivitatea. Eu nu sunt sigură că a crescut productivi tatca, dar, cu siguranţă, i-a făcut pe oameni să vorbească mai mult despre cum ar trebui crescură productivitatea.

Este ora 8:00, ceea ce înseamnă că emisiunea de dimineaţa tocmai s-a încheiat. Prin toată redacţia de ştiri din studioul nostru din cartierul Belltown, oamenii sunt aplecaţi deasupra birourilor, sub neoanele prea strălucitoare şi sub un şir de televizoare, iar cel pus pe KSEA transmite în prezent o reclamă pentru o soluţie de curăţat covoare, cu o melodie de fundal prea antrenantă. într-o zi obişnuită, aş mai avea câteva ore până la sfârşitul turei mele, dar în seara asta Torrance prezintă nu ştiu ce gală. Ca o mică celebritate din Seattle, primeşte mereu astfel de invitaţii, deoarece, în timp ce eu am scăpat de obsesia pentru ea, nu la fel s-a întâmplat şi cu restul oraşului.

Fără să mă uit la hârtie şi chiar şi fără avertismentul lui Russell, aş fi ştiut cine e în spatele acestui comportament inacceptabil- Seth Hasegawa Hale, directorul de ştiri al

KSEA 6. Fostul soţ ai lui Torrance.

Arunc repede o privire pe hârtie. Fata de la metrou

W rugim sâ terminaţi laptele. înainte de a deschide o cutie nouÂ, pentru a evita risipa. Deja sunt deschise douâ cutii şi sunt mai mult dejumătatepline. Mediu! vâ este recunoscător...

SHH

Tipic pentru Seth! Cu managerul nostru general la un an distanta de pensionare şi mai mult plecat, Seth a luat asupra lui sarcina de a conduce studioul aşa cum crede de cuviinţă, adesea, sub forma unor notificări pasiv-agresive, ca aceasta. Nu îmi scapă ironia faptului că iniţialele lui sunt SHH.

Nu sunt sigură căreia dintre întrebările lui Torrance să-i răspund mai întâi.

__Nu am văzut-o încă, mă hotărăsc. Poate că nu ştia că e al tău?

__Ştie foarte bine că am renunţat de ani de zile la lactate şi că soia îmi provoacă urticarie. Eu sunt singura care bea lapte de ovăz. E toane clar ca e la adresa mea, zice ea, scutindu-mă să iau partea cuiva, în Marea Dispută a Laptelui.

Se sprijină cu şoldul de biroul meu, cu rochia albastră mulată deloc şifonată, chiar şi după ce a fost în emisie de la ora 4:00 dimineaţa, şi cu părul blond căzându-i pe umeri. La cincizeci şi cinci de ani, Torrance este, şi spun asta cu un respect enorm pentru ea ca om de ştiinţă, al naibii de sexy.

— Nu poate să facă asta şi, pur şi simplu, să sc aştepte ca noi toţi să ne supunem, continuă ea. Daca vrea să vorbească despre salvarea planetei, atunci ar trebui să-şi schimbe SUV-ul ăla pe care îl conduce. Sau să nu mai risipească toată hârtia asta.

Sunt destul de sigură că nu este vorba deloc despre mediu, dar nu 0 sa prefac că înţeleg complexitatea relaţiei celor doi Hale.

cc am auzit, erau nefericiţi de ceva vreme, încă dinainte să divorţeze, acum cinci ani. Nici mie nu-mi plac notificările 111 ch*ar ar fi putut sări peste cea din baie, prin care ne

aminteşte că instalaţia sanitară este prea delicată pentru a porta tampoane, dar îmi imaginez că le-aş agrea încă şi mai p^ daca aş fi fost căsătorită cu el.

l ac toc posibilul să rămân optimistă- Voioasa.

— Cel puţin a spus „vă rog*'- l mieori beau şi cu lapte ovăz... poate că a fost o referire mai generală?

Nu am băut lapte de ovăz în viaţa mea!

— Totul e-n regulă aici?

Seth se îndreaptă spre noi, cu mâinile în buzunarele pantalonilor bleumarin, poalele sacoului asortat legănându-i-se în timp merge. Postura relaxată, bărbia uşor ridicata. Complet indiferent la suferinţa fostei soţii. Arată atât de inocent, încât la fel de bine putea să fluiere o melodie şi să poarte o şapcă pe o ureche.

— Ce părere ai? întreabă Torrance cu inocenţă, apucând hârtia cu degetul mare şi cu arătătorul şi fluturând-o în faţa lui. îţi dai seama că oamenii chiar ar putea face exact cc vrei tu să facă, dată i-ai ruga frumos, nu-i aşa? în loc de acest raliat pasiv-agresiv?

___Ce şoc că vreau să fac asta în scris şi nu faţă în faţă, zice Seth, pe un ton monoton.

Deşi nu e la fel de impunător ca Torrance, are mai bine de 1,80 m, păr negru grizonant la tâmple, în felul acela distins pe care doar bărbaţii îl au, ceşi îmi place să cred că într-o bună zi aş putea afişa şi eu cu mândrie o şuviţă căruntă.

La fostul meu job, postul IV din Yakima, primul meu loc de muncă cu normă întreagă după facultate, unde am urmat două specializări, una în ştiinţele atmosferice şi una în comunicare, la Universitatea din Washington, roată lumea se simţea ca o mare familie. Poare problema de aici este că cei doi Hale aduc prea mult cu o familie disfimeţională.

(>a director de ştiri, Seth ar trebui să fie şeful

meteorologului principal Torrance, dar, din cauza trecutului lor şi a vechimii ei, ea îi este subordonata direct managerului nostru general, un bărbat pe

nume Fred Wilson, cu cure am vorbit exact de două ori. Fap$_{tu}$| IMOMII lui Wilson de la etajul trei rămâne încuiat în cea mai mare pim* * timpului, când se sinchiseşte să apară, lucru pe care nu ba f$_{H}$ în nici măcar pentru petrecerea de şaptezeci şi cinci de ani |>e care • $_{â}$m organizat-o luna trecută, o pune pc Torrance pe picior de ega- |.^$_{t£}$, $_{cu}$ 5$_{CI}$h. Şi amândoi ar fi dispuşi să pună studioul la pământ, câta timp cât asta înseamnă că unul dintre ci iese învingător.

Nu am nevoie sa fiu controlată, Seth, zice Torrance. E treaba $_{mea}$ ce pun Î* „ $^{scot\ din\ fri}$«^{ider}-

Seth işi încrucişează braţele la piept, parţial, probabil, să se la- u felul în care bicepşii lui se încordează sub cămaşă. Câteodată, $_{a}$m impresia că Torrance şi Seth sunt prinşi într-o bătălie pentru a dovedi cine câştigă divorţul. Mi-i imaginez la sala de spore, în zone opuse ale oraşului, gâfâind pe benzi de alergare, în timp ce antre- norii personali strigă la ei să alerge mai repede.

— Nu pot spune că spiritul de echipă a fost vreodată punctul tau forte.

__j$_{ar}$ al tău a fost mereu să fii un mare nemernic.

îmi duc o mână la gât şi îmi trec degetul mare peste fulgerul micuţ de pe lănţişor. Pandantivul e cam cât unghia de la degetul mic şi suflat cu aur, cadou primit de la mama, când am terminat facultatea. O zi rara, în care mi s-a părut că a fost cu adevărat fericită. Aş vrea să dispar între paravanele joase ale biroului meu, dar rostul lor c sâ nu *prea poţi face* asta.

— Mă duc să..., încep să zic, dar Torrance se ridică brusc în picioare, parcă şi mai dreaptă, ceva atrăgându-i atenţia în cealaltă parte a încăperii, în biroul ei.

Porneşte într-acolo şi, cu o mişcare rapidă, trage o foaie de

hârtie de pe monitorul computerului. O altă notificare: „Nu uitaţi să stingeţi luminile din birou, arunci când nu le folosiţi, pentru a economisi energie”.

Ai pus asta în *biroul meu* când eram în emisie?

— Am vrut sa mă asigur că o s-o vezi, zice Seth, cu un inocent.

Poate că pretenţiile lui Seth nu sunt complet ncrezonabilţ, chiar dacă metoda lui este. Da, sunt meschine, dar lorrance arc u$_{n}$ fel de a uita de tot ce e în jur când este la muncă. În faţa camerei este echilibrată şi profesionistă, dar, în afara ei, e cam dezordonată. De prea multe ori i-am adunat murdăria dc pe birou, i-am aranjat fardurile în cabină, i-am udat plantele din birou. Dacă ficusul $_{ei}$ arată bine, nu i se datorează. Probabil că nu e cea mai bună metodă s-o fac pc şefa mea să îmi acorde atenţie, dar ccl puţin am prevenit câteva încăierări Hale contra Hale.

Torrance năvăleşte înapoi spre biroul meu, cu notificarea strânsă în pumn.

— Asta c o încălcare atât de flagrantă a intimităţii, încât nici nu ştiu de unde să încep.

îşi ridică bărbia spre mine.

— Ce părere ai, Abrams? Poţi să-ţi închipui cum ar fi să pun notificări prin centrul meteo, pe care să scrie: „Asiguraţi-vă că vorbiţi cu cei de la Serviciul Naţional de Meteorologie” sau „Nu uitaţi să zâmbiţi când sunteţi în direct.” Ţi-ar plăcea să fii tratată ca un copil?

încă o dată, am sentimentul că orice aş spune va fi un răspuns greşit.

__Poate că centrul meteo ar fi condus mult mai eficient, dacă ai face curăţenie din când în când, zice Seth. Nu ştiu cum puteţi lucra aşa. Locul ăla *c o* cocină.

— Pentru că tocmai mi-am terminat tura!

— Scuzaţi-mă, zic, dându-mă înapoi de pe scaun şi luându-mi geanta, dar ei deja nu ma mai ascultă.

Dacă m-au ascultat vreodată. Cu cât mă depărtez mai mult de ei, cu atât pot respira mai uşor, dar vocile lor mă urmăresc pe hol. Probabil că aş fi putut veni mai târziu, din moment ce nu voi fi în faţa camerei până la ora 3:00, dar sunt genul care se trezeşte

devreme oricum. Şi mi-ar prinde bine nişte timp de una singură, ctși placa de întins părul, niciodată nu prea m-am descurcat cu lucide mele naturale şi trebuie să îmi întind părul lung până la umeri înainte de fiecare emisiune, ceea ce-i aproape ca o terapie! <ii mă dau în vânt să mă joc cu cea mai nouă paletă de farduri de Cei de la Sephora mă adoră. Sunt membru prémium, încă dinainte de a avea vârsta legală pentru a consuma alcool.

Poate că tura mea obişnuită presupune să mă trezesc la 2:30 dimineaţa, dar există un avantaj care nu e trecut în fişa postului: la ora aia Torrance şi Seth nu sunt niciodată aici. În drum spre cabină îl prind pe Russell ieşind din Buncăr, cum îi spun ei biroului unde stau cei care lucrează la sport. Prezentatorul de dimineaţă, Chris Torres. mi-a spus cu amărăciune că au propriul birou pentru că odată s-au jucat cu o minge de fotbal şi l-au lovit în cap pe un tip despre care nu ştiau că e reporter, dar sunt sigura că e doar un zvon. Tor ce ştiu este că ei au propriul birou, iar în zile precum cea de azi ii am urăsc pentru asta. Fac semn spre cana lui de cafea goală.

__Te întorci la locul crimei?

Russell poartă un sacou gri-închis, care se potriveşte cu cerul, şi o cămaşă albastră. E un tip zdravăn, cu umerii largi, părul şaten deschis, de obicei dat cu gel, pentru cameră, dar în dimineaţa asta e puţin ciufulit. Probabil că l-a prins ploaia, în drum spre muncă.

— Te-am avertizat, îmi zice, aruncând o privire peste umărul meu, să se asigure ca nu e nimeni prin preajma care să ne audă. Cât de rău a fost?

— Sunt ca nişte copii. Nu, stai, nu-i corect faţă de copii să

spun una ca asta!

Mă opresc lângă un pliant care ne aminteşte că trebuie să confir- rám participarea la petrecerea de sărbători a studioului, care e vine- rca asta. |a un hotel elegant din centrul oraşului. Am confirmat Participarea şi deja mă îngrozeşte faptul că voi merge fără însoţitor.

— Mă bare un gând să mă duc în bucătărie şi să arunc restul d$_{c}$ lapte de ovăz.

— Ar da vina pe Scth.

Zâmbeşte uşor.

— De fapt, poate ar trebui să folosim asta în avantajul no$_{SWll}$ Probabil că am putea face aproape orice, iar ci ar presupune că $_{a}$ fost celalalt.

— Tu le distrugi atenţia» iar eu iau laptele.

- S-a făcut, zice, cu ochii albaştri lucindu-i în spatele ochela- rilor negri dreptunghiulari.

Are cele mai lungi gene pe care le-am văzut vreodată. Dacă aş avea şi eu genele la fel, n-aş fi nici pe departe atât de tubită de cei de la Sephora.

— Ei bine... baftă acolo.

Face semn spre bucătărie, zâmbindu-mi blând, dar cumva discret.

— Mda. Şi ţie.

Pe mine şi pe Russell ne uneşte o camaraderie datorită faptului că amândoi ştim că şefii-noştri-sunt-tâmpiţi, dar prietenia noastră de serviciu nu a evoluat prea mult dincolo de asta. El stă mai mult retras în Buncăr, prietenos cu colegii lui dc la Sport şi amabil cu toţi ceilalţi. Discuţii despre cum a fost weekendul, zâmbete poliu- coase şi cam atât. încheie conversaţiile prea repede şi niciodată nu am reuşit să-l descifrez prea bine, dincolo de faptul că ar putea fi la fel de nefericit ca mine.

Doar că el are o uşă, pe care poare să o închidă.

— După cum puteţi vedea, pentru după-amiază, ne aşteptăm la mai multă ploaie şi vânt, spun eu, mişcându-mi mâna peste panoul verde din spatele meu.

Pe monitorul din faţa mea şi pe cele din casele telespectatorilor este o hartă cu vestul statului Washington.

_ IVsre noapte, vom avea parte de ţi mai multe averse, cu temperaturi de până la 4 grade.

Ole mai multe dintre intervenţiile melc despre vreme durează (trired de secunde. dar pentru aceasta ediţie mai lunga am la dispoziţie doua minute. Mă gândesc la asta ca la construirea unei p^rşti: încep cu o imagine a regiunii live prin satelit, pentru a irita CC întâmplă chiar acum, apoi explic totul prin curenţi de şi sisteme de presiune. întotdeauna închei vorbind despre săp- timina cane urmează.

_Mâine vom ajunge la 12 grade, datorită frontului cald care $c apropie- Dincolo de asta, totuşi (şi acum graficul este înlocuit de un doen care arată ce se întâmplă în largul coastei), avem un front rece mai puternic, care va trece prin vestul statului Washington miercuri şi va creşte viteza vântului, cu rafale de până la 96 de km pe oră şi posibile întreruperi de curent. Vom continua să fim cu ochii pe acest fenomen, aşa că nu uitaţi să ne urmăriţi, în timp ce vom actualiza prognoza.

Ecranul se transformă din nou, de data aceasta, arătând prognoza din săptămâna curentă.

— Iată prognoza pentru şapte zile şi, după cum vedeţi, nu există o variaţie prea mare. Vom avea ploaie şi vânt, cu o *posibilă* apariţie a soarelui, vineri după-amiază. La urma urmei, în Pacificul de Nord-Vest e decembrie.

îmi reprim un hohot de râs, glumind cu publicul, în timp ce prezint maximele şi minimele săptămânii.

— Şi se pare că vremea de lunea viitoare ar putea fi din nou ploioasă şi cu vânt.

Iar tu pari de-a dreptul încântată de asta, îmi spune Gia LiAngefo în cască, în timp ce mă îndrept spre pupitrul

prezenta- ^rului şi mă aşez, aşa cum fac în fiecare dimineaţă, alături de Chris Torres,

— Nu mă pot abţine, Gia. Sunt din Scattle, din toate n$_{llr}$. dc vedere. ^{Ct}<T

Ridic braţele, încă zâmbind.

— în venele astea curge apă de ploaie, în loc de sânge

E o glumă de pe aici, potrivit căreia în timp $_{cc}$ meteorologilor, majoritatea oamenilor, în general, $_{sc}$ meazăcând se anunţă soare, eu simt opusul. Contrar $_{Cr}$, j populare, aici nu plouă atât de mult pe cât cred New Orlcans şi Miami au parte dc mai multe precipitaţii a în timp cc nord-vestul Pacificului tinde să aibă în medi multe zile ploioase.

Totuşi, ploaia din Seattle are ceva profund romantic

Gia chicoteşte şi se întoarce din nou cu faţa la celeprompte

— Vom afla mai multe de la Ari, în curând. Sunt shn$_{lr}$~ – . – . $_{r}$ ' ’^{Ura} toata lumea vrea sa ştie cum ne va afecta vremea planurile de v$_{a}$ cântă. În continuare: o localnică a crezut că şi-a găsit casa viselor dar, când a început renovarea, poliţia a venit să-i spună că, dc fapt casa nu era a ei. Kyla Sutherland a aflat mai multe.

Şi începe publicitatea. Când ieşim din emisie, sunt încă plină de adrenalină. Aproape că mă face să uit de faptul că şefa mea abia dacă observă că exist, cu excepţia momentelor în care arc nevoie dc mine să înlocuiesc pe cineva. Măcar o dată, aş vrea ca ea să spună: „Ooh, povestea asta despre vreme ar fi grozavă pentru tine, Ari, aşa că dă-i drumul şi ocupă-tc de ea.”

— întotdeauna e plăcut să te avem aici după-amiaza, spune Gia şi scoate din buzunar o pudrieră, să verifice dacă fiecare fir din parul ei lucios este la locul lui. Chiar şi atunci când ne dai veşti proaste.

— Ploaia nu este o veste proastă, Gia, spun eu pe un ton cântat, oprind microfonul agăţat de rochia mea, iar apoi mă îndrept spre redacţie, să-mi umplu sticla cu apă, cât durează

pauza asta de zece minute.

Torrance e În biroul ci şi bagi» veselă un teanc de notificări |ui $eth În majina de tocat hârtie. În loc să |as a,ta sâ '' ° tere. îmi îndrept umerii şi mâ opresc lângă birourile stagiarilor’ în cea mai răcoroasă tonă a redacţiei, spunându-le cât de bucii roşi suntem noi, cei de la KSEA, că îi avem aici şi că, dacă au întrebări despre emisiuni sau despre vreme, mă pot întreba oricând- Privirile lor nedumerite fac toţii banii, având în vedere felul în cart tensiunea din pieptul meu se diminuează foarte repede.

—Ştie cineva să repare o maşină de tocat hârtie? strigă Torrance.

Se spune că e mai bine să nu-ţi întâlneşti eroii. Nici să lucrezi pentru ei.

CAPITOLUL 3

PROGNOZĂ:
adăpostiţi-vă şi pregătiţi-vă
pentru uraganul Torrance

— Ei bine... au încercat.

— Chiar aşa? întreabă reporterul de trafic Hannah Stern, dând la o parte creanga unui copac.

Ne aplecăm mai mult şi inspectăm bradul de Crăciun din sala de bal a hotelului, în special singurul menorah, care se înalţă în toată splendoarea lui albastră şi argintie, în spatele unui Moş Crăciun surfer, ce ţine în spate un sac roşu. Pare un mod ineficient de a livra cadouri, dar merge.

— Iată ceva evreiesc în plus faţă de anul trecut, zic, încercând sa găsesc ceva pozitiv.

Şi, pentru că un compliment pare întotdeauna util, fac semn spre pantofii aurii cu baretă ai lui Hannah.

— Şi îmi plac foarte mult pantofii tăi.

Sunt evreică, dar nu mă dau înapoi de la o petrecere de Crăciun, mai ales că mi-a luat trei ore să mă pregătesc. Mi-am îndreptat părul, după care mi-am făcut griji că arăta de parcă mă străduisem prea mult, aşa că l-am stropit cu apă şi l-am răsucit, să stea din nou ondulat. Apoi, mi-am scos placa de

păr, sa îi fac bucle la capete, m-am ars în palma şi am fugit în bucătărie, să iau o pungă cu gheaţă. Am găsit doar nişte paste ravioli exagerat de scumpe, de la Amv; pe care le păstram pentru vreo ocazie specială. E trist cât de mult am aşteptat pastele alea ravioli, pe care le-am cumpărat *în* prima mea vizită la băcănie, după despărţirea de Garrison. Poate că viaţa mea nu c pe drumul cel bun, dacă singurul punct luminos din ea este o cutie de paste congelate.

Poate că panoul ăla publicitar chiar a *fost* un semn.

Sala de bal a hotelului este împodobită cu ghirlande, fulgi de zăpadă şi lumini multicolore, iar formaţia de pc scenă cântă *„Jingle* Pcll Rock.” La petrecerea noastră de sărbători se cere *ţinuta for- mate din Seattk,* ceea ce înseamnă că poţi purta şi blugi. Am probat nu mai puţin de patru ţinute, înainte să mă hotărăsc la rochia neagră din dantelă, pe care am purtat-o la logodna mea. *Ii* dau o nouă viaţă, eliberând-o de asocierea ei cu fostul. Ca să reuşesc să mă conving, mi-am schimbat obişnuitul lănţişor cu fulger cu o brosă *vintage,* pe care a găsit-o Alcx într-un magazin de antichităţi şi mi-a facut-o cadou de ziua mea, un norişor cu pietre preţioase, îi lipseau jumătate dintre pietre, aşa că am căutat pe Etsy şi am colindat prin magazinele cu mărgele din Seattle să o repar, iar în final am înşirat pe ca câteva cristale albastre, reprezentând ploaia. Sunt extrem de previzibilă. Dar misiunea aceea de reparare a broşei s-a transformat într-un hobby cu drepturi depline, unul care îmi ocupă jumătate din masa de bucătărie, plus o comodă cu sertare, unde am tot felul de unelte ale căror denumiri nu le-aş fi ştiut cu un an în urmă, şi care mă relaxează, când nu am chef de nimeni.

„Mă simt minunat!” zice ţinuta mea, doar că nu sunt prea sigură cui i-o spune. Poate că încerc să mi-o dovedesc mie însămi. Eu şi Hannah suntem singurele evreice de la KSEA,

deşi, pentru că ea lucrează după-amiaza, nu ne intersectăm prea des. Ca urmare, nu am <^5cutat despre diferenţa dintre prietenii de serviciu şi cei din ^ara servtciului, iar mie începe să îmi pară un tipar. Poate că eu

. comun, lucru care ar necesita ceva introsp^ sunt nunutoru pregătltă.

pentru care nu Ş« jum iubitul ei, Nate, şi alţi aţiv)
o urmez până a - sunt singura dc u
puteri, moment m dezinvolturii mde it)
petrecere care a nicioată o fire sociabila, capabila sa uiccp
faţa camerei, nu am °nu am prognozele şi graficele, ca pl^ 0
conversaţie cu■

de siguranţa- acesta> mă întreabă soţul Giei
— Sunt şanse sa b pc clnevа despre
i în felul acela amaon
DiAnge'o- m

care şiii un singur lut * ţntrebi o cunoştinţă a unui
îmi imaginez ca e c de pe lnleriorul coap_

mea«a.d

«I „k- I. .oii o ">*' „„„ d' °b”’’
- T” „ „ ● — 1 ” d ” ’
spun. Dacă vom avea zaP
decembrie.

Oftează lung, de parcă încălzirea globală ar fi din vina mea

— Copiii mei vor fi dezamăgiţi. Măcar o dară, mi-ar plăcea sa avem un Crăciun cu ninsoare.

Gesticulează spre zăpada artificială care face parte din aranjamentul de pe mijlocul mesei.

— Nu ar fi tare? Să-i punem pe toţi să intre în direct cu căciuli de Moş Crăciun? Pun pariu că telespectatorii ar adora asta.

— Absolut, îi zic, cu un zâmbet fals.

Hannah e de cealaltă parte a mea, vorbind animat cu meteorologul nostru de weekend, AJ. Benavidez. Mă ridic şi mă îndrept spre bufet.

— Scuzaţi-mă.

Deja e o coadă lungă, pentru că puţine lucruri pot entuzi' asma o sală plină de adulţi la fel ca mâncarea gratuită. Sinceră sa fiu, eu sunt unul dintre aceşti adulţi. îmi dau seama că locuiesc.

intr-un OM? fn care populaţi« evrei.,M ă *e* „d, 2<v • rea *Ci toată lumea sărbătoreşte* Crăciun,,/ , *prc'"l''me- ciodată mai tare decât eticheta aspră a , ^"'lărit ni- paf. anul acesta o simt aproape* Ltan Am p

-». .» ■ Xxr

,impul „ori fisiuni. rqcWf „„„„„ s„c. fcai| *cauza acuzaţiilor ca urase America.* "

- FaIa * te mdeo, spunc tinm din spatcfc s•m

«od ma ,, *il văd* pe Russe„. imhriat

fi sacou vişmiu din nveed, peste cămaşă. 6

S^A lulşun, f„tOtdeau„a pu[în m, colome j|e drub dmn. colegii „opri. sea„ „ imbrâat *ţ* tep cao,™.- fid c^aa „ cu „asture)e de a| ' *dKhe.ee O u„,brа* de barta d„ lungul maai,„ulu. *nu-mt amintesc să o fi văzut la începutul săptămânii*

- *lipul* de la Sp„„, 2ic> apoi strâmb d•n nas Nu are acelâf/ efecr, nu-i asa.?

Russell schiţează un zâmbet.

— Nu *chiar, mâ tem* că nu.

în primele dări când Russell mi-a spus aşa, m-am temut că îmi bagatelizează munca. Că îi minimizează importanta. Dar el a spus-o intr-un *fel* amabil, iar asta face parte din problemă: torul la Russell este atât de amabil, încât nu ştiu cum să ajung să-l cunosc dincolo de asta.

_Medul de »i. fose. hm. deseul de ineensî în.reMâodu-mi seama prea târziu că fac ceea ce îmi Tacea mie soţul Gre .

- Nu eşti genul care se uită la sport, nu-i aşa.

Fac o grimasa. A-00 di-

- E o chestie de sincronizare. Dacă meciurile ar roineaţa, le-aş vedea pe toace.

Zâmbetul lui se transformă în râs.

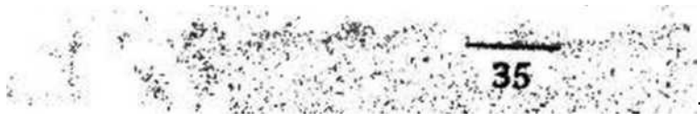

— O să văd *CC* pot face. Sunt sigur că vei fi în;h)t, meciul pe care l-am comentat a fost unul de f(i ■ . M|j scorul final a fost 66-60.

— Poate că nu mă pricep prea bine la fotbal, dar (¡j par... mari?

— Oh, au fost. Niciodată nu am mai văzut asa ■* '-a. v) (, grozavă, o apărare jenantă.

Rândul de la bufet avansează, iar cu reacţionez cu o de secundă prea lent, cele câteva înghiţituri de vin de | urcându-mi-se la cap. Probabil că vântul s-a jucat nrin - Russell în timpul meciului, iar bărbaţii cu părul ciufulit m - i ceva te ma atrage. Acum, ca nu mai sunt intr-o relaţie, creierul luat-o razna, şi parcă mă uit cot timpul după bărbaţi. Fac foarte <| * *câte o* pasiune. Tipul a cărui cutie poştală este lângă a mea şi ca este abonat aproape exclusiv la reviste despre canabis: drăguţ l ipul care mi-a zâmbit în autobuz săptămâna trecută şi care la privire mai atentă, ascundea în haină nu unul, ci doi dihori: foarte drăguţ, l ipul de la cantina angajaţilor, care cumva reuşeşte să facă o plasă de păr pentru barbă să pară atrăgătoare: împotriva aşteptărilor, etfrew de drăguţ, lotuşi, mă limitez la atât: un trecător *oh, e drăguţ.* Având în vedere cât de dezastruos s-a terminat cu Garrison, aşa şi trebuie să rămână, iar asta înseamnă să renunţ la visul meu de a deveni doamna Plasă-de-păr-pentru-barbă.

— întotdeauna mă simt un pic ciudat la petrecerile astea, zice Russell, trăgând de gulerul sacoul ui. De obicei, dacă oamenii vorbesc cu mine, este pentru că vor să ştie cum este jucătorul lor preferat în afara terenului şi dacă cutare e la fel de nesimţit cum se spune.

— La fel, doar că vor să se plângă de vreme. Cel puţin mâncarea e bună. Posibil să fie singurul lucru care face ca toate astea să merite.

Face semn din *cap spre* un ecran dintr-un colţ.

Mu eşti «Hi fon al copilului íisus. care îl cUírqic pc Rudolph? _ Oh. sunt cvrcitá. *ii zic, dorindu-mi* să nu fi adus asra deloc fn Ji* iHic- Nn c chÍM CCa nUÍ ,ncíuzivií *Puccere de sărbători.*

pl rănUnc tăcut, în timp ce se uită în jur. iar regretul meu de- nf de patru ori mai marc. Eu şi *Russeil nu suntem apropiap.*

1 Utc reproşurile referitoare la şefii noştri sunt amuzante. N-aş

■ creadă că sunt complet opusul fetei vesele din fata camerei. \ rea să • .... .
pi roi posibilul să mă asigur ca nimeni nu crede asta.

(u siguranţă, e festivă, spune el, intr-un fel ciudat de monoton. .....

Şi totuşi, avem costiţă, şi sparanghel cu miere şi lamaie, şi ma- -rvne cu brânză şi cu ceapă caramelizată. Poate că studioul nos- nu este disfuncţional, dar nu suntem în criză de bani. Eu şi Russeil nc umplem farfuriile într-o tăcere relativă, cu excepţia momentului în care îmi spune că un sparanghel e în pericol să-mi cadă de pe ¿rforie. apoi ne întoarcem la mesele noastre: Russeil cu restul redacţiei de sport, eu ca a cincea roată la căruţă.

După ce bufetul e *golit, luminile de* deasupra sc diminuează şi rámán doar beculeţele ce clipesc atârnate de tavan şi cele înfăşurate în jurul pomului de Crăciun. Torrance şi Seth urcă pe scena din sala de bal, Torrance arătând ca o mândră zeiţă a zăpezii, în costum argintiu, Seth, în smoching gri-argintiu cravată cu model trestie de zahăr şi părul negru lucios dat pe spate, intr-un fel care îl face să arate ca un star de cinema din anii ’40.

Minunăţii şi teribilii noştri şefi!

— Buna seara tuturor, spune Torrance la microfon, iar

lumina ii face buclele să pară *aurii. Vrem să vă mulţumim* pentru încă un an extraordinar.

— Suntem capabili să spunem poveşti importante şi să menţi- nem rat,n£urii ridicate, datorită fiecăruia dintre voi. De la ştiri, de

sP°rt, de la meteo.

°chii lui Seth se opresc zâmbind asupra ei.

— Şi felicitări speciale lui Torrancc, pentru că a f . meteorologul preferat al oraşului Seatcle, pentru a| ^iq rând, de către revista *Northwest Magazin#.* C an

Aplauze intense. La aproape trei decenii după (|eg Lorranec continuă să iacă asta în fiecare seară. Intr-o^ lângă ci este expusă o colecţie de premii, încă un lur place sâ îl facă în fiecare an. Trebuie să recunosc că e ,t3rc|t văd această măsură evidentă a succesului, sub fOrflv. ’CU| M un°'nan cte înaripate. 4rU-

— De asemenea, felicitări postului nostru, pentru • nominalizări regionale la Emmy şi cinci victorii! spunj^^ Inclusiv reportajul excelent al lui Seth despre rcvitalj^^’ portuare din Seattlc.

îl bate pe umăr, iar el îi zâmbeşte intr-un fel care i. – i Iran’mitf ..mai termina . Pentru o clipa, cel puţin aşa îmi pare mie. privif, lor se întâlnesc şi îşi retrag ghearele, uitându-se unul la altul Q oameni care cândva se iubeau. Se respectau. Exteriorul de gheaţă lui Torrancc parc să se topească, iar Seth chiar îi atinge mâna şi r mângâie uşor. E o interpretare grozavă; aproape pot crede că nu y dispreţuiesc unul pe celalalt. Torrancc şi Seth făcând pace: poarcei asta chiar este cea mai minunată perioadă a anului. Evident, ea înrr-o dispoziţie bună în seara asta. Mi-ar plăcea să o prind siQ. gură, să am o discuţie adevărată cu ea. Promit sâ o fac de indatice va fi liberă.

— Cum cina se apropie de sfârşit... da, haideţi să aplaudăm personalul de catering de la Hilton!

Seth se opreşte pentru aplauze.

— Cum cina se apropie dc sfârşit, am vrea să dăm

stanul la ceea ce a fost întotdeauna tradiţia noastră preferată la KSEA. Ştiţi ce înseamnă asta... e timpul pentru schimbul anual de cadouri amuzante!

Mesele noastre sunt aranjate în semicerc, în jurul celui mai marc brad din sala dc bal, iar cu mai mult de şaizeci de persoane prezente, sub el este o stiva impresionantă dc cutii. Eu am cumpărat un platou pentru brânzeturi în forma statului Washington, pe care l-am găsit într-un magazin din apropierea casei.

Ie rog să nu aduci acasă nimic jenant, îi zice Hannah lui Nare.

— Mă simt jignit. Ştii că ai folosit mănuşa Ove dc anul trecut la fel de mult ca mine, dacă nu chiar mai mult.

Când am ajuns, locurile noastre dc la mese aveau numere care desemnau ordinea noastră în joc. Hannah e prima şi desface un set dc trei lumânări parfumate. Urmează reportera Bcthany Choi, care nimereşte un pachet cu o formă ciudată, în care se dovedeşte a fi un aspirator micuţ, alimentat prin USB. Apoi, vine rândul lui Seth. Ocoleşte cadourile de la Hannah şi Bcthany, pentru ceva nou, şi niciodată nu am văzut fata unui bărbat matur să se lumineze aşa cum se luminează a lui, când scoate un aparat de făcut sendvişuri pentru micul-dejun.

— Nu se poare, zice el, ţinându-I aşa cum îmi imaginez că îşi ţine un părinte nou-născutul în braţe, pentru prima dară. Asta poate face o brioşă englezească, un ou şi şuncă, toate în acelaşi timp?

— Şi brânză, completează Chris Torrcs. Ani şi eu unul din ăla. E foarte tare.

— Mie chiar îmi plac sendvişurile la micul-dejun!

Seth îi bagă sub braţ şi se întoarce la locul lui.

— Dacă vine cineva după el, sper că e pregătit să renunţe la următoarea mărire de salariu. Glumesc, desigur.

— Nu cred că glumeşte, îi şoptesc lui Hannah.

— Ciudat că eşti atât de îndrăgostit de el, zice Torrance, pe un ton care sugerează că nu e deloc amuzant. Pentru că, din câte îmi amintesc, ţi-am cumpărat ceva foarte asemănător, unii ar putea spune chiar identic, de un Crăciun.

— Da. Mi-ai cumpărat. Şi l-ai luat la divorţ, zice Seth Ca

De la distanţa« surprind privirea lui Russcll şi nu ¡m, zvâcnetul bărbiei lui. Trecem fără incidente peste următorii jucători. apoi e rândul meu. Aleg o trusă dc cocktailuri artizg^ care e furată în runda următoare.

Asta face să fie rândul meu din nou şi atunci zăresc oportu$_{n}$ir$_{ate}$^

Torrance e încă bosumflată, în timp cc Seth citeşte ce scrie p* cutia cu aparatul de făcut sendvişuri, făcând un mare spectacol dj$_{n}$ asta. Jocul are o limită de 50 de dolari, aşa că nu e ca şi cum ar fi ceva ce nu şi-ar fi permis să-şi cumpere şi singur, dar îmi dau sca$_{ma}$ că e vorba de principiu. Iar dacă vreau ca lorrance să mă placă sau cel puţin să mă respecte, sunt realistă, ştiu că nu le pot avea pe amândouă, trebuie să fac ceva ca să câştig asta. În mod clar, ace! ceva nu s-a întâmplat în timpul orelor de lucru. La job, fie dispar fie distrag atenţia, deşi, de obicei, e prima variantă. În seara asta, poate că reuşesc să aplanez o parre din fricţiunile dintre ei.

— Iau eu aparatul dc făcut sendvişuri pentru micul-dejun?

îmi iese ca o întrebare. Atât capul lui Seth, cât şi cel al lui Torrance se întorc spre mine. în jocul nostru există o regulă nescrisă: nu iei de la şeful tău.

— Nu vrei să faci asta, Ari, zice Seth. E o porcărie. Probabil că se va strica de la prima folosire.

— Poate să decidă naibii singură, Seth.

lorrance nu prea reuşeşte să-şi ascundă bucuria. Parcă e gata sa sară să smulgă cadoul din mâna lui Seth.

Dacă ea vrea aparatul de făcut sendvişuri pentru micul-dejun, ar trebui să-l ia. Se pare că poate face şi minî-pizza?

— Da.

Seth îşi încrucişează braţele, cu bicepşii încordaţi sub materialul costumului.

ii. — Poate,

Dintr-odată. nu mai sunt sigură dacă vreau să mă bag în mijlocul unor meschinării Forrance-şi-Seth. Mă uit la cercul din jurul meu şi majoritatea oamenilor îşi feresc *privirile. Nu ştiam câ* un i o€ de petrecere poate fi arăt de tensionat. Dar, desigur, asta fac cei doi Hale. Ei sunt motivul pentru care nu putem avea lucruri frumoase. Ei transformă orice într-o confruntare. chiar şi un simplu joc de la o petrecere *dc sărbători, care se* întâmplă să fie petrecerea de Crăciun, cu un singur me- norah trist.

_ _ po... pot să iau altceva, zic. O să fur ceva, sau o să aleg un alt cadou, sau...

Dar Seth face deja un pas în faţă şi mi-l înmânează şi aşa aflu că e posibil să mâ simt atât triumfătoare, cât şi ca un adevărat rahat, în acelaşi timp. El alege un alt cadou, unul cu hârtie *de împachetat cu model pinguin.*

__(jn set de paie reutilizabile. Mişto, zice el. cu entuziasmul unui copil care a primit şosete de ziua lui.

— Super.'

Zâmbetul lui Torrance străluceşte mai rare decât la televizor.

— Cine urmează?

Petrecerea continua, cu desert şi dans, şi oameni râzând de cadourile lor. în treacăt fie spus, mă întreb de ce Garrison nu a putui aştepta să mă părăsească după Anul Nou. *Cel* puţin nu ar fi trebuit să suferim singuri la petrecerile astea. Deşi probabil că d se distrează de minune la petrecerea anuală de pe iaht a firmei lui de investiţii.

Culeg o farfurie cu fursecuri „de sărbători”: un Moş Crăciun, un brad, o sanie, şi mă gândesc dacă să renunţ la tot, când Torrance * frânteşte pe scaunul de lângă mine.

Salutare, Ari Abrams, zice ea, iar cuvintele i se încalecă.

E beată. Şi totuşi, rujul ei e impecabil. Dacă vreodată veni apropiate, ceea ce ar necesita ca una dintre noi să amnezie incurabilă, o voi ruga să mă înveţe trucurile ci.

° %

— Ari Abrams. E un nume bun pentru televiziune, nibi

— Sper, având în vedere că deja sunt la IV. *•

Împing spre ca un pahar cu apă, sperând să înţeleagă ,| zia. Torrancc-cca-ameţită îmi place chiar mai puţjn . '* Uraganul- Eorrance.

— îmi parc rău pentru toate astea, zice, vin u| gesticulând cu , • spre grămada de hârtie de împachetat şi cutii goale, iar lichid formează în pahar un tsunami de merlot.

— Nicio problemă, zic repede, pentru că sunt atât de obiş^ să fiu călcată în picioare, când vine vorba de Eorrance, încât po. o lac şi singură.

Apoi, pentru că sper să nu fi părut prea nepăsătoare, adaug-

— Eclicitări încă o dată pentru premiu! Nimeni nu merită c fie numit meteorologul preferat mai mult decât tine.

Pozitivitate. Poftim. Darea ignoră complimentul, aruncându-mj o privire pe care nu sunt sigură că i-am mai văzut-o. Scuze? Câteva urme de rimei îi pătează pometii, faţa ii e de un roz cald, iar aceste crăpături în faţada ei mă fac să mă înmoi puţin.

— Nu e în regulă, Abrams. Şi nu trebuie să spui că este asa. doar pentru că sunt şefa ta.

O parte din tensiunea pe care am ţinut-o sub control toată noaptea sau poate chiar în ultimii trei ani se estompează. Nu foarte mult, dar e un început.

— Aş vrea ca lucrurile să nu fi fost chiar atât de dificile între mine şi Seth, continuă ea.

Dacă relaţia lor e doar dificilă, atunci muntele Evcrest e doar un ¡imitator de viteză.

— întotdeauna a fost intens. Când eram îndrăgostiţi, era atât de multă pasiune intre noi, încât uneori nici nu puteam fi în aceeaşi

cameră fíra să vrem să ne smulgem hainele reciproc. Iar apoi, <Jnd ne-am ccrr.it... inrensirarca aia n-a *dispărut. Doar că s-a transformat.*

Nu sunt sigură că voiam să aud despre şefa mea şi acest gen *de* pasiune în aceeaşi propoziţie, dar bravo ci. *Sper ca cineva* să *mai vrea să smulgă hainele de pe* mine, când voi avea cincizeci *de ani.*

— *Ce s-a întâmplat?* întreb.

— Oh, o mulţime de lucruri mărunte, care probabil că *parcau* la fel de neînsemnate ca certurile noastre din *prezent. Nu cred* că vreunul dintre noi ar purea *identifica o cauză anume.*

Spune asta cu dezinvoltură, dar nu mă *priveşte în ochi. în* schimb, se uită spre Serh, care e în cealaltă *parte a camerei, râzând* cu un trio de prezentatoare şi cu sorii lor.

_M-am gândit că unul *dintre noi va pleca dc la KSEA, pentru a-i lăsa celuilalt* un pic de spaţiu. Dar *fíe amândoi suntem prea* devoraţi studioului, *fíe suntem protagoniştii celei mai lungi lupte* de cocoşi din lume.

Mă gândesc la asta un timp, în timp ce trupa începe să cânte o versiune *jazzy* a „Winter Wonderland”, iar *cuplurile se îndreaptă spre ringul dc dans. Am senzaţia clară* că ar mai avea multe de spus, dar nu vreau să insist.

— în plus, continuă ea, mai e şi fiul nostru, *Pacrick, iar soţia* lui este însărcinată. O să nască în luna mai. Niciodată n-am crezut că voi simţi asta, dar abia aştept să fiu bunică.

La asta, faţa ei se schimbă, zâmbetul *deveni ud u-i sincer.*

— *Nu am fost apropiată de bunicii mei şi întotdeauna* mi-am dorit să fi fost. îmi *place ideea sa* stau cu *copiii ori de câte ori e nevoie, să* fiu *acolo la Plecare* zi *dc naştere şi de sărbători. Nu cred*

aş putea pleca din Seattle. Şi *presupun că Seth simte la fel.*

— Asta e chiar grozav, *îi spun, cu* toată sinceritatea.

i ata de la meteo

Ointrc toate lucrurile *pe* care nu *le aşteptam* de la Torrance în eara asta> mărturisirea că abia aşteaptă să fie bunică e aproape în tea lstci- Centrul ăla lipicios *al inimii mele e reactivat deplin.*

— braţele meu are gemeni în vârstă de cinei ani $ _ , , fantastici.

Ar trebui să-i aduci în redacţie într-o zi. Să le h

Foi rance îşi pune mâna peste a mea. Unghiile ei sunt argintiu, cu fulgi de zăpadă micuţi.

— Şi. Ari. chiar ar trebui să vorbim mai mult.

Mă abţin să spun că ca a fost cea care a vorbit cel mai m | nu-mi pasa dacă e beată – e un moment prea drăguţ. Vrea bucur de el cât pot.

încurajată, mă întorc la fursecurile mele, muşcând din | rubinii ai Moşului. Au un gust mult mai dulce decât acum minute. Seth valsează până la noi.

— Scuzaţi-mâ, doamnelor, spune pe un ton prefăcut lanţ, care mă face să dau înapoi. Am venit cu o ofertă de p zici de un dans, Tor? De dragul vremurilor trecute?

— îţi aminteşti, zice ea, şi ochii i se luminează.

— Bineînţeles ca da. Câţi oameni au ca melodie de (V preferată „Run Rudolph Run”?

— *Destui,* insistă ea, de parcă e o glumă veche între ei.

— Simt că îţi datorez asta, după dezastrul cu cadourile.

Seth ridică din umeri spre mine, fără tragere de inimă, de parcă asta e tot ce trebuie să facă pentru a fî iertat.

— îmi pare rău. Ari.

— Cred că nu pot să refuz.

Ibrrance îmi aruncă o privire peste umăr, în timp ce îl ia de mână pe Seth, ca şi cum ar vrea să spună, „despre asta vorbeam”. Şi, spre şocul meu total, cei doi încep să danseze swing, Torrance râzând, în timp ce Seth o învârte pe ring. Ne-am întors în timp. Sunt *buni* şi trebuie să presupun că dansau mereu când erau împreună. Nu mă poc abţine şi mă întreb când s-a stricat totul, dacă s-a întâmplat

exact acum cinci ani sau dacă a fost treptat, aşa cum a spus Torrance: o mulţime de lucruri mărunte, care în cele din

urtT1â all devenit imposibil dc Ignorat. în cazul părinţilor mei. a un moment anume. suni sigură dc asia, chiar daca nu am veşti Jc În de vrco cincisprezece ani. Iar cu *(iarrisnn, a fost* un lucru ^runh pe care el l-a transformat intr-un lucru însemnat, deşi îmi dnu M*”1* & *ul nu ' ^rut ^e*oc mărunL

|n timp ce cântecul este înlocuit de o melodie pe care nu am mai auzit-o, încep să mă gândesc că poare c în regulă. Poate că Ţorrancr şi Seth şi-au dat seama că ne fac pe toii nefericiţi. Poare asta chiar a fost o ofertă de pace.

Numai că tocmai aud ceva.

Niciodată nu ai apreciat nimic din ce ţi-am dat, zice Ţorrancrdin *mijlocul ringului* de dans, luând u-şi braţele din jurul gâtului lui Seth.

_ Tor despre afurisitul ăla dc aparat de făcut sendvişuri e

vorba?

— .Afurisitul de aparat de făcut sendvişuri e o metaforă! strigă ea. Niciodată nu ai apreciat sacrificiile pe care le-am făcut sau genul deefon dc care este nevoie pentru a-mi face bine treaba. Iar acum nid măcar nu poţi aprecia efortul depus pentru petrecerea asta?

Pozitivitare, pozitivi ta te... trebuie să existe ceva pozitiv. Asta mă împiedică să cedez: mă concentrez pc ceva mai bun, pe ceva vesel. Dar sunt singură la masă şi toată lumea e atentă la cei doi Hale.

Câţiva angajaţi ai hotelului, îmbrăcaţi în negru, au început să ĸapropie, gata să intervină, dacă e nevoie. Mă ridic în picioare din instinct, neştiind ce ar trebui să fac, dar orice ar fi, nu pot să stau mâinile în sân. Sunt furioasă,

şi dezamăgită, şi *stânjenită,* mai *1^. Aceştia sunt colegii mei adulţi, *şefii* mei adulţi, iar ei fac o în public.

H«» prietene, hai sa facem o plimbare, zice Chris Torres, ii d^jrn∗nca0» Şi îl apucă de mânecă pe Seth, dar Seth

« ol o iiAon
Rachel Lynn_S°

F el printre dinv> strânşi.

' „»*«„ ” , Je «W»
To" Ă v< p
—•VoaU ts . aá oeste Emmy-ul iui
- r impotta fnló tle MPad '
at0S V une.h»'c CU nt pentru tine.
,şi rii «■” „„e wP.rf®'To"în”

aatób"'"1’

CAPITOLUL 4

PROGNOZĂ:

0 noapte întreagă de plâns de milă face loc unei intrigi uşoare, în primele ore ale dimineţii

p crsonalul hotelului se grăbeşte să adune cioburile. O prelată e tinsâ peste f creastra- F ursccur d e se revoltă în stomacul meu. p ntru un moment, când geamul s-a spart, am fost uimită de forţa luiTorrance.

p c de altă parce, poare că ar fi trebuii să mă aştept la asta de la femeia care a mâncat odată un ardei iute în direct la IV. Torrance • Seth sunt rugaţi să plece imediat, iar cu optimismul pe care îl mai am fac tot posibilul să salvez ce a mai rămas din petrecere. Marc parte din optimismul ăla a dispărut pe fereastră, odată cu Emmy-ul lui Seth, dar a mai rămas o fărâmă.

— Avem formaţia pentru încă o oră, le spun producătorului de ştiri Avery Mitchell şi soţiei lui, în timp ce îşi iau hainele.

Da, mă temeam de petrecerea asta, dar nu se poate să se ter-mineaşa.

— Dădaca, explică Avery. îmi pare rău. Chiar au exagerat de .. -data «a, nu?

Hannah îmi aruncă o privire compătimitoare, în timp ce în-C>fhite un ultim fursec.

— ('rcd că am ahtual de ospitalitatea lor. Mă lndc$_{He}$ l lihon o să ne mai primească prea curbul. M

Imi pune o mână |>e braţ şi mA Mrăngr uşor.

-- N$_u$ trebuie U încerci rezolvi problema. Ari. N$_u$ M$_{in?}$,i. pită cA iineva ai putea.

— Nu e chiar aşa de rău, zic. cu o voce liniştită, fârJb p$_{n,i}$ p» deplin convinsă.

Au fost momente în care lorrancc şi Seth nu se urau ch$_{Mr}$ Nu a durat mult, desigur, clar a existat o astfel de perioada (devine clar că restul colegilor mei preferă să se ducă acasă sâ doar^ după acest fiasco, în loc sâ îşi mai facă sclfie-uri cu pruncul fi$_{M|}$, cu Rudolph. mă trezesc indreptându-mă agale spre bar. Acum $_r$ ' ce imi doresc e o băutură tare şi o afurisită de mahmureală, d r Ai" rcxc nu mai sunt sigură că pot găsi vreo parte bună a lucrurilor { bar mai c o singură persoană, o siluetă intr-un sacou vişiniu, ap|$_c$ cată deasupra unui paliar.

— îţi îneci amarul? întreb, în timp ce mă las pe scaunul lângă Russell, aranjându-mi lusta, sâ nu se vadă ceva.

Barul e luminat discret şi are mobilier din mahon. Plăcut N$_u$ suficient de extravagant să mă simt nelalocul meu, având în vedere că nu am obiceiul să bântui prin barurile hotelurilor.

— Cam aşa ceva.

Mai ia o înghiţitură din băutură, înainte să pună paharul pe un şerveţel negru.

— Drăguţ din partea ta să mi te alături. Presupun că şi tu ai venit să-ţi îneci amarul? Posibil din acelaşi motiv?

— Din păcate. Apropo, ce bei?

— *Whiskey wur,* zice el, iar eu îi fac semn barmanului să-mi aducă şi mie unul.

— Pentru înecat amarul, spun când mi*l aduce, ciocninduнn paharul de al lui.

EI mă priveşte. în timp ce dau pe gát trei sferturi dln pafu(. Jjntr-odată. Şi... oh. Doamne. A *fost o* greşeală. Alunecă de parcă af f] o pungă de Sour Parch Kids[I]. Sunt recunoscătoare când bar- „unul îmi pune lângă el un pahar cu apă.

__Qt de mare o să fie coşmarul *luni la muncă?*

__*Categoria şaptezeci. Cel* puţin.

Russell are gulerul *descheiat, părul şaten deschis ii c un pic ciufulit şi* nu seamănă deloc cu *felul în care arată la* televizor, *pieptănat* ca la salon. Este interesant să vorbeşti cu cineva în viata reală, când cunoşti şi imaginea de la televizor. *E aceeaşi persoană, dar* o versiune îti permite să îi vezi defectele, iar cealaltă nu.

_£osr cd mai agresiv schimb de cadouri *pe* care l-am jucat vreodată, zice el. Şi apoi... în fine, ştii şi tu.

Face un gest spre ieşirea din bar. *Fereastra. Emmy-ul lui Seth. Orice aparenţă de demnitate a mai rămas pentru KSEA.*

— Uhhhhhhh.

îmi las capul să cadă *dramatic pe tejghea.*

— *Hai să* vorbim despre altceva.

Se face linişte şi, dintr-odată, sunt îngrijorată că eu şi Russell nu avem „altceva” *despre* care să discutăm. Întotdeauna am vorbit doar la serviciu, *despre serviciu. Dar apoi* mă întreabă:

— Ai venit singura în seara asta?

Şi niciodată nu am fost atât de uşurată să aduc în discuţie logodna mea ruptă. înclin *paharul spre al lui.*

— *Asta se întâmplă când logodnicul te părăseşte de*

I[nv]*el‘te cu un strat dc zahăr dulce, apoi cu* un strat de zahăr

Halloween. îmbrăcat ca o mascota *din* aia *gonflabilă, cum* au la reprezentantele auto.

Eu vopsisem în roşu câteva curii de carton, să mă transform inii o Toyota Camry second-hand. Am fi câştigat de departe concursul de

uphiri de 1« dacă "m *' rC”Ş" ,A K «*"•«* ’*n'n/d RuMC||
sc holbea» la mine, îi spun:

l'"ii ,JE ’Tpe „ m” „. nS ,

- E10 p n cc rostesc cuvintele, simt o strângere de inirnâ Chiar m tm^ * Nu să mă gândesc la Garrison, nu ^rc aduce un p^ . , j.ram atât ¿c convinsă că ne vom peţrccţ »cum, nU dUpi S<r^j. ^0^, copii, o casă în suburbii, deşi an, restul vieţii împreuna-^spunânju.j că va trebui să mă glumit cu Gârnsond icioare. să mă scoată din oraş. Când pe-rărascâ de mam. P imaginându-ţi viaţa cu cineva, după «

3tât r"11’ doar pierderea acelei persoane. Trebuie să plângi pleacă, nu plâng ■ a atins-o ş. pe care acum nu 0 mai fiecare bucata din v >■ ţ care |.aţi plănuit împreună.

aud asta.

Parc înţelegător în mod sincer. Ridic din umeri, uitându-mă la cuburile de gheaţă din băutura mea.

— E un lucru bun, cel puţin el nu a trebuit să asiste la spectacolul ăsta de rahat. Aproape că îi pun aceeaşi întrebare, dar e clar că şi el c singur. Altfel, nu am bea împreună, în barul unui hotel.

— Ce s-a întâmplat cu discuţia despre altceva?

— Nu există altceva!

Probabil că o spun exagerat de dramatic şi accentuez lovind prea tare cu pumnul în bar, pentru că Russell face ochii mari.

— Ştii că l’orrance nu mi-a făcut o evaluare reală a performanţelor, în ultimii trei ani? Ea *este şefa* mea şi nu-i pasă dacă angajaţi» ei devin mai buni la ceea cc fac.

Arunc o privire prin bar, îngrijorată ca vorbesc despre ei cu atâta sinceritate, chiar şi după cc au fost daţi afară.

frobabil că majoritatea oamenilor îşi doresc mai puţin* enţie din partea şefilor, nu mai mult!. îmi dau seama dc asta.

orrance este singurul motiv pentru care am vrut şâ
-vi W ••• . . * . * •; * «f

ut urmârind'0 Ş> am fost atât de încântată să «>V>tln ■ci *V" CtC'Z^ ^nsa de a înVă a ,a CCa mai hunâ> ,ar ca mi ,lbulâsta"' L Câteodată, am impresia că ar fi mai fcrkiti <b(. |0norâ cOn1P rtc de atâta dramă la serviciu... ar fi mai disponiMj. jrave« Par' ;U pţrKca să ajung intr-un top |() uu în,r.o ^te <* '^nală. dar n-am nicio şansă, Pară o pregătire mai ţelevi7'11^ 11 icnţor> Deocamdată, îmi place jobul ăsta şi vreau sa hun4 s30 U° .- Vrcau ca ca să-mi spună că nu o dau în bară cu

* |j ce rae.

„ M .

fiu bu° c chiar mai mult, sa mu spună cum să devin mai p^c”0

$. ur mi-ar plăcea să ne aducă un consilier de carieră şi butii- Pa-' invitată la *Halestorm* sau să fac o relatare de pe mi-ar p'aC mne> nici măcar nu mă vede. Deja am renunţat să teren-dar- promovare. Cel mult primesc o bătaie pe

• r»pf la orice 1 ‘

'nal- -i un „ţine-o tot aşa, Abrams.”

u’nM ’ . -^,-ins iar când întind mâna după paharul cu apă

Fata mi s"a inc11 ’ .. . ; . .

--.| răstorn. Russell nici nu clipeşte şi îmi dau seama ca

^nu i-am spus atâtea dintr-odată. Şi... oh. Doamne. A fost niC1 Tlt Mult prea mult. Evident, alcoolul îşi face treaba deja, PreaZuee filtrul de-la-creier-la-gură şi lasă să iasă toată negativi- ‘L asu. E singura explicaţie. Asta nu sunt eu. Cel puţm nu tn

preajma cuiva care nu c fratele meu. De fiecare dară când eu ţi Russell ne-am plâns de şefii noştri, am adăugat câte un „în tine, ce putem face” şi am ridicat din umeri. Acum, am fost foarte diferita de Ari Abrams cea de la televizor şi chiar mai diferită de versiunea mea reală. Sunt convinsă că o să ceară nota şi o să dispară Uber, lăsându-mă să-mi înec amarul mai departe, de una sii g '

~ Nu e rea în meseria ei, zic, devenind defensivă. încă o admir naibii de mult. E doar...

Distrasă, completează Russell. Da. La fel şi Set *

— Probabil că nu ne merge rău, dacă cea mai mare f n°astră este că şefii nu ne acordă atenţie.

Ma forţez să râd, dorindu-mi ca Russell să spună mai d mu|r trei cuvinte.

— Sau... mă rog. nud cunosc pe Secii, dar...

Russell tace pentru o clipă, uitându-sc la rafturile cu hău tl| r. alcoolice din spatele barului, înainte de a-şi roti capul înapoi spr._ mine, cu o determinare nouă în privire.

— Când am fost angajat... trebuie să fi fost la scurt timp ce au divorţat. Eram într-o întâlnire cu el şi cu Wilson, care la în. ceput nu mă voia în faţa camerei. A zis că un reporter sportiv gras n-ar da bine. Şi cum el este manager general, mi-am făcut griji câ ar putea avea ultimul cuvânt.

N-am mai auzit pe nimeni să vorbească cu atâta tupeu despre greutatea sa şi nu sunt sigură cum să reacţionez. După o pauză scurtă, decid să aleg sinceritatea.

— Asta chiar e aiurea.

— Pe tot parcursul interviului, Seth fusese foarte încântat să mă aibă la bord, dar atunci n-a zis nimic. Cea mai proastă întâlnire din viaţa mea. Nu mă aşteptam neapărat ca el să mă apere... adică, abia dacă mă cunoştea. Dar am crezut că măcar o să spună *ceva.* După asta, s-a retras oarecum, parcă convins că a făcut o greşeală angajându-mă. Dar când a văzut că ratingurile mele sunt mari, pentru că sunt bun la ceea ce fac, a fost foarte încântat. Fericit să-şi revendice asta.

Nu o spune cu aroganţă, doar afirmă un fapt. Ratingurile lui Russell *sunt* mari.

— Partea cea mai frustrantă este că sunt aici de patru ani şi ¡nU mă ocup de sporturi universitare.

Nu ştiu prea multe despre ierarhia sportivă de la KSEA-

— în loc de sportul profesionist? întreb, iar el încuviinţează-

I arc logic că un Seth mai fericit ar putea duce la o promo' *şi pentru* Russell.

Torrance m-a programat să lucrez în fiecare Anul trecu[1]- că nu ţl•a ¿at seatna ca nu caj[c] [a] »■’ « [6teâ] „ [ln<rebc] [a]cee^’Ilin . [Set]h mi-a tăiat un reportaj, după o ceartă – [Odâta]’ ră echipa lui preferată pierduse.

pentru ca cc t Ţorranc[c]’ i [j][c] părerea mea doar atunci când [cu] " «a pe"■> P”’"' „ „„ [C]iV1- [f]0SeŞl i Seth nu-i pasă [mă] niciodată de părerea mea.

încerca să demonstrăm al cui şef e mai rău, dar e un [PârCa] la fel ca la schimbul de cadouri, nu-l câştigă nimeni. [,0C] E mare păcat că au divorţat, zic eu. Se merită unul pe [Celâ^][E] greu să ţi-i imaginezi mai nefericiţi decât sunt acum.

Face semn din cap spre paharul meu gol.

— Mai vrei unul?

Deja îi fac semn barmanului.

Jur că într-una dintre zilele astea o să-mi alunece mâna şi o sa pun detergent de vase în cafeaua lui Seth, zice Russell, fluturând râtul cu emfază, parcă să arate cât de uşor ar fi.

0 jumătate de duzină de pahare goale acoperă barul din faţa astră, iar noi suntem terminaţi. Sacoul vişinia al lui Russell e Pus peste scaunul de lângă el, mânecile cămăşii negre îi sunt des- [ei]ate la încheieturi şi suflecate. Când gesticulează prea amplu, îşi [lrn]Pinge în sus ochelarii, aşa cum face acum. De fiecare dată, I [U*e] sa r^ist impulsului de a întinde mâna să-l împiedic să-şi [e35c]ă ochelarii şi să şi-i arunce de pe ochi.

am strâns părul în vârful capului şi l-am legat cu un elastic pe carp 1 [v] [r] .
i [arn] g^sit în poşetă şi sunt prea ameţită să-mi pese ca pro- [11 e zbur]Ht în toate direcţiile. Stau foarte dreaptă pe scaunul

Fata de la meteo

de 0 a'u chestie pe care nu o stăpânesc prea bine.

. – râzând- Nu vreau să fiu compli Ce N

_Nu-mi spune! u zic, ' U

vreau să am asta pe con^iin^'un ca sa fii alibiul meu.

__ Ascultă. Trebuie sa-p spu cuiva care are

E oarecum plăcut sa m^ analist a) |ui Garrison

dc aceleaşi rahaturi ca)ui incercam să nu aduc vOrb<

atât de stresant. mc t cU excepţia rarelor ocazii
despre necazurile nule p mercu iml fac gri)i

nu mai puteam sa ma a ţ • ârtându-mă. «*» 1« «re nu mai

srlu cine cş.l" mi•a

-A"' „ ...imulului «»■"■ Ka"dal- „"= ' foSt Şi u'"l
Garrison în nnrpu . De Hal|owee n. „Nicir^

dintre puţinele de care . . (mai urât-

nu ai fost tu însăţi cu n1^'_ o Afi ^brams cât mai reală, ni»
pen.ru că nu şr.am cum sa monstru d,„

”"n,id Xm'uma.K Da, Car, ison credea«.,

lume, care * ° |n faţa camerei Ma>

mt-amdatjo hi şi atunci când lucrurile se destrami
mă ajuta sa zam esc^ fost

luLDesfîn ultima vreme m-am întrebat cât de fericită am foste, el, dacă am ascuns atât de mult din mine.

_ Te-ai gândit să pleci? îl întreb pe Russell, tncercand sa-tm aranjez cocul într-un fel care sper să arate relaxare.

_ Uneori? zice el, ca un fel de întrebare. Am ajuns destuldt departe cu interviul la un studio din Tacoma, acum câţiva ani, dr în cele din urmă nu am obţinut jobul. Şi niciunul dintre studiouri mai mici nu plătesc nici pe departe la fel de bine, chiar dacă salanik de aici nu sune chiar incredibile. Am nevoie de stabilitate.

— Ah. Credit pentru studii?

— Ceva de genul ăsta.

Are obrajii rozalii. îi stă bine beat. Ridic din sprâncene i* direcţia iui, dar el doar se întinde după pahar. Modul agent sec^

Ar putea să-mi spună că susţine financiar o familie de spj. ac'ivît' ' •, au stabilit reşedinţa în subsolul lui şi trăiesc cu scli p,C'l Pentru mine, ăsta ar fi trebuit să fie jobul de vis, îi Xlc. Sâ mă la Yakima la Seattle, să ajung să lucrez acolo unde m-am fo^at... asta a fost ceva incredibil. Şi vreau să spun că. în sfârşit, ant un panou publicitar.

- în sfârşit *avem* un panou publicitar.

__Şi pentru tine e primul?

_ pc Aurora, sus, lângă gogoşerie?

Apoi, dându-şi scama ce s-a întâmplat cu panoul publicitar zâmbetul lui se transformă într-o grimasă.

— Oh, nu. Găinaţul de pasăre e încă acolo, nu-i aşa?

Russell ţine o mână pe inimă, într-un fel solemn, de parcă jură sâ mă răzbune.

— Cum îndrăzneşte pasărea aia să distrugă imaginea uneia dintre cele mai bune de la KSEA?

Faţa mi se încinge din nou. Ar trebui să mă opresc. Ar fi trebuit să mă opresc acum câteva pahare, chiar şi numai pentru că salariul meu de mizerie nu e de ajuns pentru băuturi în barurile hotelurilor, oricât de disperată nevoie ar fi de ele.

— Doamne, nu-mi amintesc când am băut ultima dată atât de mult.

îmi duc mâinile la obraji, să îi dau de înţeles că ăsta e motivul pentru care sunt atât de îmbujorată, nu altul. în mod sigur, nu pentru că noi doi stăm atât de aproape, încât îmi dau seama că nasturele deschis de la cămaşa lui lasă la vedere ceva păr de pe piept, iar eu mereu am fost atrasă de bărbaţii cu păr pe piept. Nu până la punctul în care să-i caut, dar am simţit un mic fior, când am dezbrăcat pentru prima dată pe cineva cu păr pe piept. Muntenii şi plasele de păr pentru barbă? Mă rog, recunosc:: îmi plac.

— O petrecere de Crăciun pe cinste, admite el.

__Petrecere de sărbători, îl corectez eu.

La asta, îmi aruncă o privire jenată.

- Probabil că ar fi trebuit menţionat asta mai devreme, dar cred că mi-am făcut un obicei din a nu vorbi despre rebgte la lucru. Şi eu sunt evreu. Şi, categoric, asta a fost o petrecere e raciun.

îi ating braţul un gest care mă face să simt un fior de e cctnci- tate. S-ar putea să fie prima dată când îl ating pe Russel Barringer, iar el se uită imediat în jos, la locul unde braţul meu s a întâlnit cu al lui, ca şi cum şi el şi-ar fi dat seama de asta.

- Credeam că suntem doar două! Ar trebui să înfiinţăm un club! Iu, eu şi Hannah Stern.

Se scarpină în barbă, prefăcându-se gânditor.

— Ce am face în timpul întâlnirilor clubului?

— Nu ştiu, sa învăţăm cum să facem *hamantascheril* întotdeauna am vrut să fac aşa ceva.

Gesticulez cu paharul.

— Uită-te la noi, doi evrei, ultimii oameni care pleacă de la o

petrecere de Crăciun.

— Hei, noi ţinem Hanukkah timp de opt nopţi. Nu ne zgâr- cim la sărbătorire.

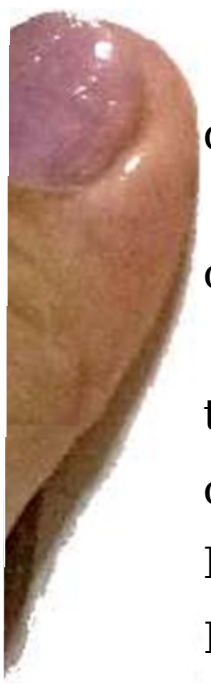

— Am impresia că majoritatea sărbătorilor evreieşti sunt doar ritualice şi de reflecţie, opusul sărbătoririi.

— Ai dreptate, spune el, ciocnindu-şi paharul de al meu, cu un clinchet mic.

Felul în care alcoolul l-a făcut să vorbească, transformându-l pe colegul meu de serviciu mereu amabil în cineva deschis şi amuzant... nu-mi displace. încă nu-mi revin. Nu ar trebui să fie ceva revoluţionar, dar asta e: Russell Barringer este evreu, şi beat, şi adorabil, iar piciorul lui c la vreo 8 centimetri distanţă de al meu. Daca aş aluneca *de pe*

scaun, ceea ce chiar e posibil, aş cădea *în* poala lui. Privirea lui coboară, înainte să revină la a mea, cu

•densitate care nu era acolo cu câteva clipe în urmă

° * ? Ce mi-am ieşit din mână.

îmi place broşa ta, zice el, cu vocea l a un ,fcr(e care îl are când transmite de pe un teren de fotbal'V01' Pt A?adar, nu seirnul uită la mine. în ciuda fapiu|ui .

* „"Î w

Oh. Mulţumesc. Nu sunt sigură când am încetat ca tate, să mai purtăm broşe, dar sunt hotărâtă să |c rcad|,c atenţiei-

Vreau să ating broşa, dar mt-am pierdut atât de mult coordonarea, încât trec de ea şi ajung să-mi ating propriul sân. Sunt foarte stilată ce să zic!

__ U *ce* bun să fiu meteorolog, dacă nu pot folosi asta ca scuză să foc din ele nişte accesorii super?

îmi pun la loc în coc o şuviţă rebelă de păr, lăsând să se vadă o pereche de cercei asortaţi, reprezentând soarele şi luna. Nu flirtez. Nu flirtez cu el, pentru că el nu flirtează cu mine. Whisky-ul mă convinge că privirea lui zăboveşte o clipă prea mult.

___-Ju le-ai făcut? mă întreabă şi pare cu adevărat surprins.

__Nu a fost atât de greu. Am găsit pandantivele şi apoi am adăugat partea din spate a cerceilor. La broşă, am pus şi picăturile de ploaie. *Broşa.* E un cuvânt amuzant, iar eu nu sunt deloc trează.

Şi iată-mă, atingându-mi din nou sânul.

— E ceva ce fac cu tot timpul liber pe care nu-l petrec agom- zând în legătură cu viitorul meu.

— Chiar e impresionant. Sunt frumoase.

Este un compliment atât de plăcut, încât simt cum mâ înan^ Şi mai tare.

Vrei să-mi spui că tu nu ai butoniere cu motive leg Wet

sau ceva de genul ăsta? Linguri în formă de crose de go • [în]d place mai mult hocheiul, spune el. Obişnuiam i [apt]‘ în liceu.

Apoi îşi drege vocea şi schimbă subiectul.

— Uite cc nu înţeleg. Daca ceea ce i-a despărţit a fost atât ţj[e] grav, încât încă sar unul la gâtul celuilalt, de ce mai lucrează irnp[r(?] una? De ce se obligă să se vadă în flecare zi?

— Este imposibil să ştii ce se întâmplă cu adevărat intr-o relaţie.

Mă gândesc din nou la Garrison. La părinţii mei, când tata încă era prin preajmă. Abia mi-l amintesc, dar obişnuiam să mă întreb cu cat timp înainte îşi plănuise evadarea.

— Partea cea mai rea este ca asta e normal itatea lor şi nimeni nu poate spune nimic pentru că ei sunt şefii. Cu siguranţă, general managerului nostru nu-i pasă. Cei de la Resurse Umane se tem de ei. Ne foc munca un iad, iar noi nu putem face nimic în privinţa asta.

Russell încetează să mai deseneze cu degetul pe paharul lui aburit şi mă priveşte printre genele dese.

— Şi dacă putem?

— Te gândeşti din nou să le pui ceva în cafea? Pentru că eu nu cred că m-aş descurca bine în închisoare. Roşcatele arară groaznic în portocaliu.

Se apleacă mai aproape, mirosul lemnos al săpunului amestecându-se cu cel de alcool şi cu o urmă de transpiraţie.

— Ce-ar fi dacă am găsi o cale să îi facem să se împace?

Clipesc spre el, înainte să izbucnesc în râs.

— Să se împace? Russell, ăştia doi se urăsc.

Ura şi dragostea sunt două feţe ale aceleiaşi monede. Aşa se zice.

— Asta e ridicol.

Mai iau încă o înghiţitură de whisky, dar nu mai are gust acru. Probabil că mi-am ars papilele gustative.

Este, totuşi? Sunt nefericiţi şi ne foc şi pe noi nefericiţi b serviciu. Şi nu doar pe noi. Dacă am reuşi să aflăm ce a mers p^st pentru ei. O modalitate prin care am putea rezolva problema-

g5nd«c la ce a spus Ibrrance la |,c,rcmc .„ie„M *P' aK °* a ' 'raU ' . 'm,i an,i ' ' 'SC «fa« M **■ ' ioat când Şerb » mctar-o la dans. înca cxistâ () » fa. c.l e ci.

Pacă e sa Iţi 6c pe plac. z,c eu, pcntri| nu iau în,r

dd<* m serios rdeea ta, cum am putea puncm h . irâmdinelastcul di„ |9% " *

Jan fi Lindsay Lohan? Pentru că, da, este un film nu sunt sigură că a fost gândit ca inspiraţie.

Deşi, cu siguranţă, eu mi-am petrecut verile dorindu-mi să în- tâlnesc în tabere o geamănă de mult timp pierdură.

— Şi dacă facem aşa, în acest scenariu, tu eşti bogătaşa snoabă Lindsay Lohan sau Lindsay Lohan cea care joacă pokcr?

.— Asta e cel m care una dintre Lindsay işi face piercing în urechi cu mărul, nu?

Mimează cu mâinile, lovindu-şi din nou ochelarii.

__Asta m-a înspăimântat, când eram copil.

__Da. De referinţă. Doamne, Dennis Quaid a fost tare în fil- mul ăla. De fapt, a fost prima mea dragoste. Şi primul meu...

Mă opresc, pentru că Russell nu trebuie să ştie că Dennis Quaid în rolul unui viticultor dur din Napa Valley a jucat un rol atât de important pentru sexualitatea mea în plină expansiune, încât a fost primul tip pe care mi Lam imaginat când am descoperit o alta întrebuinţare pentru un cap de duş cu presiune ridicată.

A fost cel mai tare TCVF, închei cu stângăcie.

- TCVF?

Tată pe care aş vrea să-l...

-Oh.

^ceva ciudat în expresia de pe faţa lui Russell.

Cred că ne abatem de la subiect. Ce încerc să spun «d că putem face asta. Din tot studioul, noi doi lucram

Fata de la meteo

îndeaproape cu ei, nu?

Poate că da, dar încă abia o cunosc pe forrancc. În primul $_{jf}$ în care am lucrat cu ca, am încercat să împac versiunea ei reală idolul cu care crescusem. A fost dificil să Şterg imaginea aia. Acu^ încerc doar sa nu-i stau în cale. Nu ştiu cum se distrează. Nu $_{ț}j_{u}$ ce anume a pus capăt căsniciei ei sau de *ce* anume ar fi nevoie ca îi dea lui Seth încă o şansă. în continuare cred că c ridicol, dar $p_{()ț}$ să-i Fac jocul.

— Deci, ce am face, am scrie scrisori erotice şi ne-am semna cu numele lor?

— Sau am putea sa-i blocăm intr-un lift şi să-i facem să-şi amintească toate momentele frumoase pe care le-au petrecut împreună.

— Să aprindem lumânări într-unul dintre birourile lor şi punem nişte Marvin Gaye.

îşi atinge ochelarii.

— Vezi? Am fi de neoprit, dacă am face asta împreună.

îmi permit să-mi imaginez o Torrance care stabileşte întâlniri bi-săptămânale cu mine şi îmi urmăreşte filmările, să-mi dea sfaturi. Fără toate conflictele lor cxtraconjugale, vreau să cred că ar fi o posibilitate.

— Bine, bine.

încă glumesc... cel puţin, sunt destul de sigură că glumesc.

— Mă bag.

îşi ridică al cincilea sau al şaselea pahar spre al meu.

— Pentru pace şi armonie la KSEA 6.

— închin şi eu pentru asta.

Russell îşi lasă jos paharul şi se uită la ceas.

Sfinte Sisoe, e aproape 2:00 dimineaţă.

De obicei, asta c ora la care mă trezesc eu.

Clatină din cap.

— Nu ştiu cum reuşiţi voi, matinalii.

— Mie îmi place. Dimineaţa e un alt fel de energie. E plăcut să ştii ca eşti prima persoană pe care o aude cineva în ziua aceea.

fat» de la mete»

Am avut câţiva colegi de serviciu care se |,r- cofeină, ca să dimineaţa, dar eu mereu ’”«¡'e de

dc puţină cafea şi de bucuria graficelor cu ,,r,ncv* d.,lr

Mâine va fi greu» totuşi. ’ <>/d indeo.

plătim – câh! –, iar când ne ridicăm în picioarc mâ împiedice să cad, şi mă prinde cu o mână fer,C ,ă

regret toate astea. O să fie ceva de care o să râde^T ° * ;p vine să crezi că am vrut să-i împăcăm pe Torrance UCătărıC- ’ Cel puţin mi-a dat o urmă de speranţă, pentru'^ ’’

— Noapte bună, tipiile de la sport. rninutc-

Gesticulez un salut care se vrea simpatic, dar probabil că dezechilibrată, având în vedere starea mea de ebrietate. Nu sigură că am mai salutat aşa pe cineva până acum, dar deodată pare modul potrivit de a-mi lua rămas-bun.

El îmi răspunde la salut. Lui îi iese chiar drăguţ — Şi să ai o dimineaţă bună, fată de la meteo.

CAPITOLUL 5

PROGNOZĂ:

o introspecţie nedorită,
cu un licăr de speranţă la orizont

Nu este o dimineaţă bună. Lumina soarelui pătrunde înăuntru prin fereastra din faţa patului meu, pe lângă draperiile trase intr-o parte. Capul îmi zvâcneşte, limba e prea marc pentru gura measi îmi simt gâtul de parcă am înghiţit un filtru de aspirator, iar după el am băut oţet. E cea mai scumpă mahmureală pe care am avut-o vreodată.

Aproape că leşin când mă uit la telefon şi văd cât e ceasul. Ori 1:00, într-o după-amiază de sâmbătă, ceea ce înseamnă că am dormit echivalentul unei întregi ture de dimineaţă. Când am începui jobul ăsta, m-am bazat pe Tylenol PM să mă ajute să adorm şi p< băuturi energizante să mă ţină treză. Acum, menţin acelaşi program în weekenduri sau, cel puţin, unul cât mai asemănător.

Lui Garrison nu i-a plăcut niciodată programul meu oarecum invers, chiar dacă mie îmi plăcea. îmi e dor de felul în care mă îm brăţişa când mă trezeam şi era încă întuneric, căldura lui fiind suh cientă să mă ţină în pat. Nu am mai plâns din cauza asta de câtc'J săptămâni şi consider că e un progres.

Ultima dată a fost când n[1] uitam la Netflix şi *Coroana* mi-a apărut ca fiind „ceva ce te-ar p[u]

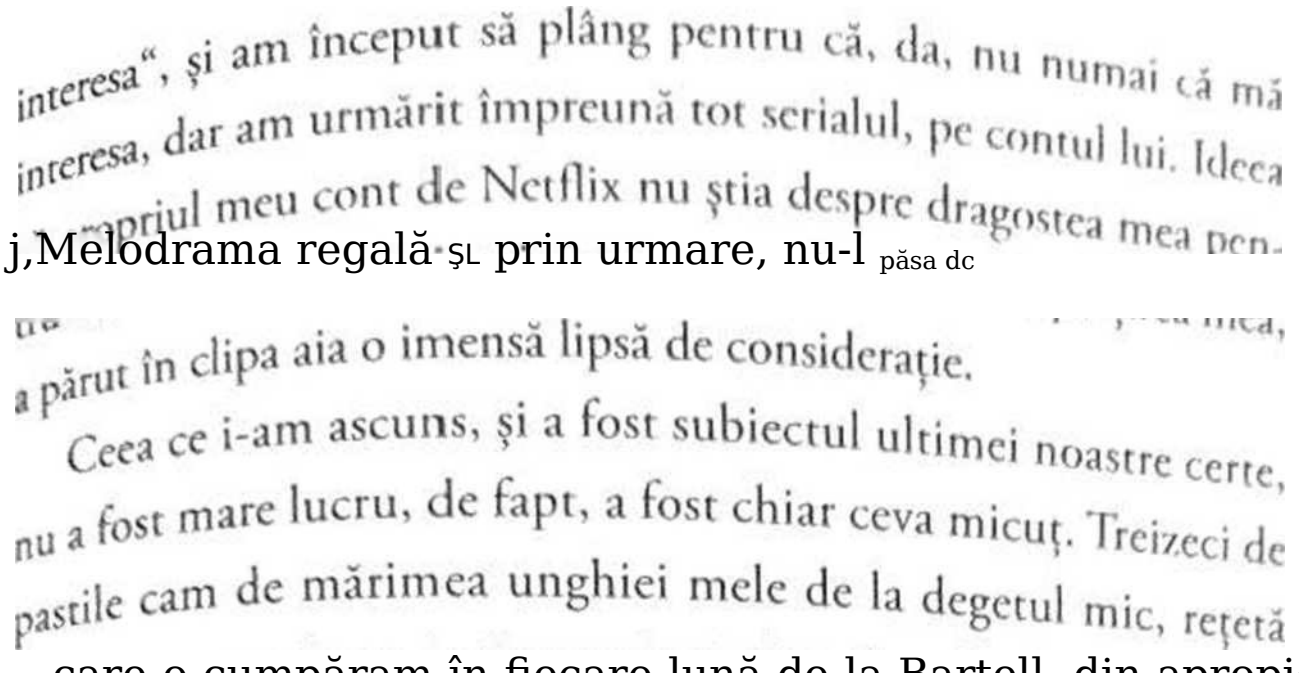
interesa“, şi am început să plâng pentru că, da, nu numai că mă
interesa, dar am urmărit împreună tot serialul, pe contul lui. Ideea
j,Melodrama regală·şL prin urmare, nu-l păsa dc
a părut în clipa aia o imensă lipsă de considerație.
Ceea ce i-am ascuns, și a fost subiectul ultimei noastre certe,
nu a fost mare lucru, de fapt, a fost chiar ceva micuț. Treizeci de
pastile cam de mărimea unghiei mele de la degetul mic, rețetă

pe care o cumpăram în fiecare lună de la Bartell, din apropiere. Pastile. Flaconul mi-a căzut din poşetă, în graba de a ne pregăti costumele de Halloween. Depresia mea era sub control, rezonabilă, aşa cum Fusese mulţi ani, cu excepţia câtorva schimbări de medicaţie, când efectele secundare nu dispăreau şi când am avut un terapeut nou, la mutarea înapoi în Seattle, din Yakirna. Iau pastilele alea în fiecare dimineaţă, aşa cum fac şi acum, târân- du-mă până la baie şi deschizând dulapul cu medicamente.

A fost mai uşor ca el să nu ştie. N-am vrut să facă nicio legătură intre mine şi mama, să pună şi mai multe întrebări despre motivul pentru care plecase tata sau cu cine mai ieşea mama. Ceea ce trebuia să fac era simplu: să previn ceea ce se întâmplase cu părinţii mei. Niciunul dintre foştii mei iubiţi nu avusese problema lui Garrison. Păreau perfect mulţumiţi să nu ştie totul. Le plăcea cât de optimistă, cât de pozitivă eram, cum îi lăsam să-şi descarce luda, fără ca eu să o manifest vreodată pe a mea. Eram fata super,

fata relaxată, iar mie îmi plăcea dc ea. Dacă mă supăra ceva,

scriam jurnal sau îi trimiteam un mesaj furios lui Alex. Dacă ei ui

Vreo aniversare, îmi cumpăram singură flori. Eram, *sunt,* p ’ ’ ?1

°ptimistă, iar până atunci funcţionase. Dacă aş fi ‘ns dificilă, dacă aş fi lăsat întunericul să iasă la iveală... ci bir fi ajuns ca mama.

— Nu poţi fi senina mereu, Ari, mi-a zis < *rarrison când hc-* *arţ(* cercat, iar costumul lui gonflabil işi pierduse tot hazul şi zăcea apj$_{e}$ cac pe o pernă de pe canapea.

El nu înţelegea. Trăiam în două realităţi, iar el putea fi C(1 mine doar intr-una dintre ele. Dacă am învăţat ceva de la mam$_{a}$ este ca singurul fel în care poţi face pe cineva să rămână lângă tine e să fii senin.

— Nimeni nu poate face asta.

Ciudat, de fapt, pentru că mic nu-mi place deloc soarele.

Hotărâtă să mă repun pe picioare, mă duc la un curs dc yoga şi Ia piaţa de fructe şi legume, mă ţin ocupată gătind un fel de mâncare complicat şi prea scump pentru o singură persoană. Cel puţin am descoperit un lucru grozav la viaţa de una singură, nu trebuie să mâ ascund de nimeni. Până duminică după-amiază, obiectivul meu este să obosesc suficient încât să mă duc în pat cât mai aproape de ora mea obişnuită dc culcare, 8:30. Pedalez o oră pe bicicleta medicinală ieftină, care aproape că mi-a rupt spatele când ¿m carat-o pe scări. Apoi stau aplecată peste masa din bucătărie, îndoind sârme şi înşirând mărgele pentru o pereche de cercei-candelabru. Este liniştitor să mă las furată de asta timp de câteva ore. După ce îi termin, aprind lumânări prin apartament, pun câteva dintre vi- deoclipurile mele preferate şi îmi ofer două orgasme, înainte ca vibratorul meu să rămână fără baterii. Apoi, pur şi simplu, nu mai găsesc altele, nici măcar *după ce* întorc casa cu susul în jos şi deschid toate telecomenzile. Se pare că nu am nimic altceva care să *funcţioneze* cu baterii AAA.

Doai că atunci când mă târăsc în pat, ştiind că trebuie să mă trezesc peste şase ore, nu pot să dorm. Pe vremea când îmi antrenam corpul *pentru* asta, cu cât deveneam mai anxioasă din cau^{23} faptului că trebuia să mă culc, cu atât îmi era mai dificil să

adorm« am minţit pe Russell, chiar îmi plac dimineţile, dar îmi $p^{\wedge\hat{a}C}$

¿rva *mai puţin arunci cAnd sc f' trebuie şi mă trezesc în trei* (V . ** ^{9}-0()

h "le din ,m,i- *»< u„ ' "„"-to,,,' în. ir eu

„.MUM,, i huLji f r rC""r" dată C

,ManW mea sună la ora 2:30, apoi la 2:40 ţi, ln «k

b ,.,7 mă fort« să ma dau jos din par, mă forjez şi mă ’ o, «le câteva ore de somn de care an, avur partt, chia, juintirca incidentului Ennny ma face să vreau să hibernez pentru tot restul iernii.

îmi arunc fardurile într-o geantă şi mă împleticesc spre maşină, cu ochii cârpiţi de somn. Uneori mă machiez acasă, alteori la serviciu, iar alteori în timp ce stau la semafor, iar azi e clar o zi când o roi face la semafor. Am ales una dintre rochiile mele preferate, să-mi combat extenuarea, o rochie vişinie dreaptă, cu mâneci trei sferturi, asortată cu cizme maro din piele întoarsă. Am cinci variante din rochia asta, deoarece camera preferă culorile puternice şi uni. Fără verde, altfel dispar în harta meteo. Pe ecran, materialele cu modele pot da impresia că vibrează, iar asta e o veste proastă pentru îngrozitoarea cantitate de haine cu motive meteo pe care am adunat-o de-a lungul anilor.

Niciodată nu am fost pe deplin pregătită pentru comentariile spectatorilor despre hainele mele. La început, a fost şocant, oamc- nîi nu îmi judecau doar aspectul, ba chiar îmi calificau frumuseţea. Dc obicei, îmi dau cel mai mic punctaj atunci când port panta- 'Oni- Nu-mi place că m-am obişnuit cu asta, dar este un risc al meseriei. în primii câţiva ani în care am lucrat cu normă i g' îmi bateam capul cu ce fel de comentarii voi primi în legătură cu felul în care mă îmbrăcam, dar de când lucrez în Seattle• nU',,u^' Dacă trolii vor să îşi irosească energia vorbind desp

e alegerea lor. Şi este alegerea noastră să apăsam pe |Uj| ştergere. Probabil că nu există vreo vestimentaţie pe car s /1"' şi care să nu atragă fie o examinare atenta, fie o înşiruire je coane cu flăcări şi/sau vinete. Nu merită să mă îmbrac pen^'' meni în afară de mine şi, mai important, pentru hartă. h|'

După ce îmi las geanta la birou, mă îndrept spre centrul un grup de computere din studio, pe care le folosim în nrî pentru prognoze, deşi uneori filmăm şi acolo. Verific obişnui informaţii şi grafice, începând cu cele ale Serviciului Naţional Meteorologie şi cu cele de la l Jniversitatea din Washington, IU1. notiţe şi calculând, înainte de a pune cap la cap propriile prog zilnice şi cele pentru şapte zile, pe una dintre foile noastre de proo nozã. Această foaie de lucru poate părea elementară, dar asa b creaza meteorologii de ani de zile şi mulţi dintre noi încă Ic mai facem de mână. După ce o să termin, o să mă apuc de graficele pe care le vor vedea telespectatorii în timpul emisiunii. Când simt o mână pe spătarul scaunului, scor un ţipăt.

— Scuze, zice Torrance, iar până vineri nu am fost sigură că am auzit-o pronunţând vreodată acest cuvânt. Pot să vorbesc cu tine?

Pun pixul jos, în mijlocul unui episod însorit de miercuri şi mă întorc pc scaun, să fiu cu faţa la ea.

— Bineînţeles.

E mult prea devreme ca ea să fie în studio. Se întâmplă ceva. Cafeaua pe care am băut-o prea repede mi se agită în stomac. E imposibil să ne fi auzit, pe mine şi pe Russell. Şi totuşi, am râs de şefii noştri într-un loc oarecum public. Se prea poate să fi ajuns la urechile ei.

Se lasă pe scaunul de lângă mine, arătând un pic mai liniştită ca de obicei, în blugi şi pulover alb. Fără machiaj de camera, doar0 urmă de fard de ochi şi rimei.

— Speram să te prind iară prea mulţi oameni pe aici, îmi

Am vrut să-mi cer scuze personal pentru ce s-a întâmplat vine T«rf. *de* <*• ce „ &„, w ¡naccep[rabil’ ?'Inca la ° P[etr]rcere. ,atl,r <X » fr„r Torrance Hale îmi cere scuze. *Din nou* E aproape la fel de neobişnuit ca mem[a] ai[a cu Ca] virală înainte să lucrez eu la KSEA. Torrance relataT*’<U",t [d]ldură, iar în spatele ei se vedeau oameni obişnuiţi * [la] Hempfest, festivalul anual de marijuana di[n] Seatdc când ¡.a oferit un joint, în direct. L-a refuzat râzând, cu un [gest] de [m]ai târziu”, şi niciodată n-am ştiut dacă a vorbit serios sau a gCr Oricum, internetul a transformat asta intr-un GIF care încă mâ ’ prin surprindere, de câte ori îl văd. Unii jură că o văd cum face cu ochiul când răspunde, în timp ce alţii spun că doar clipeşte.

— Oh... bine? reuşesc să zic, trccându-mi degetul mare peste fulgerul de la baza gâtului.

Torrance aranjează nişte hârtii şi mă întreb dacă se gândeşte la ce a zis Seth, că centrul meteo arată ca un dezastru.

— N-ar fi trebuit ca eu şi Seth să re târâm în asta, cu jocul ăla. Ne-am purtat cu ¡maturitate. A fost ceva personal şi ar fi trebuit sâ ne oprim înainte să ajungem atât de departe. Categoric, eu ar fi trebuit să mă opresc înainte de ce s-a întâmplat cu Emmv-ul ăla.

Aş vrea să-i spun lui Torrance că nu a fost vorba doar de ce s-a întâmplat la petrecere. Au fost o sută de alte chestii... asta a avut doar cele mai vizibile efecte.

— Aaa.. apreciez.

în ciuda a tot ce s-a întâmplat, optimismul meu preia controlul. Vreau să o cred. Şi poate că asta mă face naivă, dar o parte din mine o crede. O cred pe acea *Torrance pe care am vazui-o* la telc [v]izor când eram copil, care a fost acolo pentru mine,

când mama ^[ea]era cufundată în propria-i depresie. Doar că nu sunt sigma cât

^ult din acea Torrance stă lângă mine în clipa asta, fp de parcă e pe cale să *le spună* câtorva mii *de* t f [tQ]ri că azi nu va fi trafic la orele de vârf.

Da-mi voie să re scot la prânz azi, să mă revanşez. Tu unde.

O invitaţie la prânz, de parcă e chiar atât de uşor ca noi do$_{u5}$ fim ceva mai mult decât o angajată şi <’ zăpăcită. Ca şi <$_{Urn}$ ea încă este ceva mai mult din idolul meu din copilărie.

— Chiar nu e nevoie sâ faci asta.

— Insist.

Torrance îmi pune o mână pe umăr şi îmi oferă din nou zâ^ botul acela din anii 70.

— Mulţumesc, Ari. Abia aştept.

Strălucesc tor restul dimineţii, discuţia asta trezindu-mă maj mult decât orice cantitate de cofeină. La. prima mea prognoză $_{Unr} numai zâmbete. în ciuda celor trei ore de somn. Sunt pe jumătate tentată să editez şi să pun emoticoanc în graficele mele cu nori Poate că eu şi Torrance vom vorbi despre *Halestorm,* despre rep$_{or}$. tajcle mai importante pe care vreau să Ie fac. Poate câ voi aduce în discuţie evaluarea mea anuală şi, cu roate că nu voi spune cât de dezamăgită am fost anul trecut, când ea a spus doar „Te descurci grozav, Abrams” şi mi-a dac mărirea de salariu de 1,5% impusă dc sindicat, o sâ mă asigur câ ştie cât de nerăbdătoare sunt să învăţ. Sâ devin mai bună.

Până la ora 11:00, cercetez meniurile de prânz ale localurilor din Belltown pe care nu le-am încercat încă şi postez pe social media fotografii ale furtunii de săptămâna trecută, când aud vocea lui Seth răsunând din biroul Iui Torrance.

— Ţi-am spus câ nu putem difuza asta, zice el.

Uşa biroului este întredeschisă. Avery Mitchell îmi prinde privirea, de la câteva birouri distantă.

>

— Reportajul lui Torrance despre crabii Dungeness şi

schimbările climatice, zice ea, ca să înţeleg şi eu. Despre felul în care aciditatea în creştere din ocean le afectează carapacea. Am lucrai la el toată luna trecută, am vorbit cu o grămadă de oameni de ştiinp.

Urma să fie difuzat azi după-amiază, ca parte a unei scrii de emisiuni despre viaţa marină, şi cred că Seth tocmai l-a văzut.

— Ce e în neregulă cu el? întreb.

Tocmai atunci, Torrance strigă:

_Nu e părtinitor, c ştiinţă!

Avery ridică din umeri, de parcă ar vrea să spună: „asta”.

— Tu ştii asta, şi cu ştiu, zice Seth, dar agenţii de publicitate nu o ştiu şi aş prefera să nu primesc o duzină de telefoane furioase pe subiect.

— Primim telefoane furioase ori de câte ori vorbim despre schimbările climatice. Eu mă ocup de vreme. Nu pot să nu vorbesc despre aşa ceva.

_Ştiu! Dar trebuie să fim a ten ţi la modul în care o facem. E vorba despre *toţi* telespectatorii noştri, nu doar despre cei care sunt de acord cu rine.

_Ei bine, cei care nu sunt de acord se înşală.

Sunt ferm de partea lui Torrance. Din când în când, ne confruntăm cu asta pe reţelele de socializare, deşi nici pe departe la fel de des precum comentariile despre faptul că lăsăm să se vadă prea multă sau prea putină piele. Este demoralizant să vezi cât de muici oameni se preocupă mai mult de corpurile noastre, decât de creşterea nivelului oceanelor.

Seth coboară tonul, *prea* mult ca să poată fi auzit. Şi apoi:

— Ce-ar fi daca ai tăia partea asta de la sfârşit sau...

E întrerupt de râsul *ironic al* lui Torrance.

— Ştiu ce se întâmplă. încerci să te răzbuni pe mine pentru vineri, pentru Emmy-ul tău.

— Asta évadit neadevărat. Eu doar îmi fac *treaba,* lor.

Eu nu cred că faci asta. Cred ca încerci să mă reduci la

tă- cere> ca să dovedeşti că tu eşti şeful aici. Să te poţi simţi mai bine cu micul şi pateticul tău...

Cu mâinile tremurânde. împing scaunul, făcând ai mot decât intenţionam, ma ridic şi ies din redacţie. (Jre } j ţîuie, plămânii îmi sunt încordaţi. Nu se poate să mă aşa şi daca mai rămân încă o secundă în încăperea asta o - ' n' pc urlat. Uşa Buncărului se deschide şi cineva zice: tlr)

— Vino încoace!

•.enea stare, încât îmi ia o clipă să recunosc votca Sunt intr;°‘lsen Deschide uşa mai larg, facându-mi semn sj ca fiind a Im usse high.ţech sau ceva de genul ăsta, dar intru. Buncăru nu^^ şi ce lorlalţi reporteri sportivi este liniştit. Birm pline echipament sportiv şi dc prezentatori sunt, acoperiţi cu tricouri, fanioane şi postere suveniruri, iar pereţii sun Qms Torres despre ale sportivilor. Poate ca ° ajevârată binecuvântare, fotbal. Buncărul este uimit ascunzi, la fe| de millt

— M-am gândit ca poae ca mine.

Face semn spre scaunul liber dc la biroul gol de lângă al lui, înainte să se lase pe spate pe propriul scaun. Parc atât de dezinvolt aici, atât de *potrivit.* Genul de confort pe care cu nu am reuşit să îl simt niciodată în studioul ăsta.

— Toată lumea a plecat să ia prânzul, dar eu am avut de terminat un reportaj.

în cele din urmă, expir, prăbuşindu-mă pe scaunul pe care il împinge spre mine. Afară, emoţiile erau pe punctul de a pune stăpânire pe mine. Aici, sunt în siguranţă.

— Mulţumesc.

— Hei, îmi zice, aplecându-se în faţă, cu o cută mică de îngrijorare între sprâncene, chiar deasupra ochelarilor. Eşti bine?

— încă nu sunt sigură.

întinde mâna după un borcan de bomboane de pe birou şl *nl1 dă să iau din el.

— Voi chiar aveţi intimitate aici, *îi /ic ?i jau o mânâ de* bomboane.

Zahărul mă ajută. Un pic.

Iot ce avem noi acolo sunt spaţiile de *lucru cu paravanele alea joase, lat alea* nu ne *protejează aproape deloc de cei* doi *Hale.*

— Cumva, am sentimentul că nu ai venit aici să vorbeşti despre feng shui.

încep să ronţăi un mini *Snickers.*

— *Sunt al* naibii de naivă.

Li *început, sunt surprinsă că o spun* cu voce rare. *Nu-mi Fac un obicei să înjur la serviciu şi* nu *fac nimic nici pe departe atât de agresiv precum felul* în care sfâşii acum *Snickers-ul. Probabil că beţia de Ia cheful de săptămâna trecută mă face să vorbesc aşa cu Russell. Să îl las să vadă o versiune mai puţin cizelată a lui Ari Abrams. Se încruntă din nou, iar ochii i* se umbresc de *îngrijorare. Chiar* au o nuanţă *superbă de albastru.*

— Ce vrei să spui?

— Azi-dimineaţă, Torrance şi-a cerut scuze. A venit la mine mai devreme şi mi-a spus cât de jenată e de ce s-a întâmplat la petrecere. Ba chiar m-a invitat la masă, de parcă am fi prietene, deşi niciodată nu am mai luat prânzul împreună.

Clatin din cap şi desfac un baton de ciocolată 3 Musketeers.

— Chiar mi-am permis să o cred.

— înţeleg. Chiar şi aici înăuntru, uneori, mă simt complet...

Gesticulează spre pereţii din jurul nostru.

— Captiv.

Captiv. Exact ăsta e cuvântul potrivit.

• *Apropo de ce* am vorbit vineri, încep eu încet. Mai eşti...

dispus să *facem asta?*

- ¿T *destul de ameţiţi. Ca dovadă,* m-a durut :Wweckenduli [7] ;

î • ª • J i -»încvr’ <4c baseball de pc biroţ.

Işi întinde palma peste o minge ac u, rotind-o.

— Dar... vorbesc serios, dacă şi tu vorbeşti serios, n.

Nu sunt obişnuită să-mi aud numele rostit de c . ntotde aut]a am fost „fata de la meteo", iar faptul că îmi rosteşte numele at e ceva care îmi atrage atenţia. *dacă* nu eram deja.

Ceva care mă face să devin serioasa, - • p <rn^ă să vin la lucru, u zic direct.

— Vreau doar sa nu-mi rit groaza miii mult. Mi-ar plăcea să fiu apreciata un pic «• mă ocup de reportaje mai importante despre vreme. ~ ar înainte aşteptam mereu cu nerăbdare să vin la lucru şi poate ca e ciudat să spun asta, când e nevoie să mă trezesc la o oră pe care majoritatea oamenilor ar considera-o imposibilă. Dar este adevarat. îmi place munca mea. Nu-mi place felul în care Torrance şi Seth conduc studioul ăsta şi e clar că niciunul dintre ei nu are de gând să plece. Chiar dacă asta înseamnă ca vom petrece mai mult timp în preajma lor şi probabil că ne vom pierde minţile, până la final, dar... vreau cel puţin să încerc.

— Ştiu că nu te pasionează sportul, zice Russell şi aruncă mingea de baseball în aer, apoi o prinde. Dar ai vorbit cam ca un antrenor *cârc* la pauză rine un discurs de încurajare unei echipei care pierde.

- Să sperăm că nu a fost profetic, atunci.

Ridică un deget, zâmbind uşor.

celor care au WaL^ U Sport> Ne Plac Pove?tile

CAPITOLUL6

PROGNOZĂ:
plouă cu bănuţi de ciocolată (şi chardonnay)

Nimeni nu poate auzi la infinit cântecul titirezului din jocul de dreidel[1] fără sa îşi piardă minţile. Există o limită pentru asta. Eu am atins această limită, cu vreo duzină de *am un titirez micuţ* în urmă şi, totuşi, afişez zâmbetul meu senin, pentru nepoata şi nepotul meu, care probabil că ar putea continua să cânte până la miezul nopţii, fără să se plictisească.

— Am un titirez micuţ, l-am făeut din..., zice Cassie, de pe covorul din sufragerie, unde stă în fund, cu o grămadă de bănuţi de ciocolată împrăştiaţi între ea şi fratele ei.

Toţi suntem îmbrăcaţi cu pulovere care au modele menorah cu luminiţe aprinse, pe care le-am primit anul trecut de Hanuka, de la Alcx, iar ea tot trage de gulerul puloverului său.

— *Pizzadillas!* strigă Orion, arătându-şi adorabilul zâmbet ca de dovleac scobit şi sculptat.

în sfârşit, şi-a pierdut primul dinte în weekend, iar eu nu-mi amintesc să fi fost vreodată atât de mândră de ceva. Oh, să ai cinci ani...

[1] Dreidel este un titirez cu patru laturi, care se joacă în timpul

sărbătorii evreieşti Hanuka. (n.red.)>

, 73

. es„ 0 pi^dilM '"'"cb dc P^c ca"^aP«. de unde

pira Jra,"p

_o

Orion e «tât de bucuros. încât azvârle titirezul prin catnţr- _ Credeam că eşti *defteaptâ.* mătuşă Ari.

ţmi pare rău. îmi parc Ar fi trebuit să ştiu. îm, |ip rău. cu desăvârşire pizza, îi zic, în timp ce el sc grâ- cunoştinţele despre beşte să recupereze titirezul.

_Va trebui să îmi fecî. data vutoare.

Hai să facem acum'

Cassie ţopăie spre mine, cu părul negru şi ondulat ciupitoare direcţiile. Puloverul prea mare cu model menorah îi până Ia genunchi, peste colanţii cu dungi albastre şi albe

— O să ţi-o fac pe cea mai bună, dar tara va trebui să n k cuptor. 0 bage în

— Puştoaico, nu facem nimic. Tocmai am mâncat, ziceJav trecându-şi o mână prin părul rebel al lui Cassie, care seamănă al Iui. Şi cred că ajunge cu titirezul. Ce-ar fi să mai lăsăm şi pen. tru celelalte şapte seri? Mătuşa Ari trebuie să se trezească devreme dimineaţă.

>

— Şi asta doar pentru că studioul nu respectă sărbătorile evreieşti. Mă gândesc la asta o clipă.

— Deşi, sincer, uneori, nici eu nu Ic respect. E un subiect delicat

— Încă o dată.

Cassie se uită la tatăl ei cu ochi rugători, cărora e imposibil să le rezişti.

— Te rog?

— La cursurile de patenting nu te învaţă nimeni cum să spui nu unei feţişoare ca asta, îmi zice Alex, în timp ce intră în camera, ştergându-şi mâinile de blugi.

Bucuroşi, gemenii iau din nou titirezul. *Am un titirez micuţ l-am făcut din angoasa existenţiala a mătuţii Ari.* Până să aibă Ale

copii, am fost convinsă că nu-i vreau, sigură că genele melc mă vor face un părinte groaznic. Dar tot petrecând timp cu ci mi-am schimbat părerea complet. Nu ştiu sigur câţi şi nu ştiu sigur când, dar tot ce ştiu e că vreau genul ăsta de familie. Vreau veselia asta pe care noi n-am avut-o întotdeauna în copilărie.

Arăţi frânta, îmi spune Alex, în timp ce scaşază intr-un *fotoliu.* întinzându-şi picioarele lungi.

Luminiţele shamash de pe puloverul lui clipesc întruna, deşi a schimbat bateriile înainte de cină.

— Dreidclul e prea intens pentru tine?

— Nu e o problemă, insist eu.

Asta a fost mantra mea în ultima vreme. A7/ *e o problema* că Garrison mi-a dat papucii. *Nu e o problemă* că Torrance preferă să reînvie certurile mărunte decât să fie o şefa adevărată. Afişez încă o dată zâmbetul pentru prognoza *iată cum va fi în weekena.* Dar până şi acel *nu e o problemă* sună forţat, când trebuie să insişti ca asta simţi. Aşa că rectific.

— Sunt foarte bine. Serios.

Şi voi fi şi mai bine, după ce mâine-seară o să mă întâlnesc cu Russell, să vorbim despre planurile noastre. Cu câteva ore înainte de ora mea obişnuită de culcare, dar cu siguranţă merită să rămân trează pentru asta.

— Aţi pierdut, ne informează Orion, în timp ce titirezul aterizează *gimel,* iar el ia toţi bănuţii mei şi pe ai lui Cassie. Toţi aţi pierdut!

Mă prefac că mă îmbufnez.

— Oh, nu, din nou? Eşti foarte tare!

Atât Orion, cât şi Cassie izbucnesc în râsul lor de copii mici, liniştindu-mi sufletul doar o fracţiune de secundă. întotdeauna a

fost o dilemă dacă la vreo sărbătoare, sau zi de naştere, sau vreo aniversare s-o includem şi pe mama, în funcţie de starea ei de spirit

din «ÀpiAmAiu wpci'iivA. cA Alex a ?i 4pr
Presupun cA c o uşurare cA n-
n venir.

— E un iov aşti?urile ,U‘ orion P mâ’uti
)»vicr i* Uti«*iul »* ^¡tatâ după atâta «bar, am adllâo vatra. Cassie trebuie •'< P* s_ poată concura cu Orion.
de binuv doi vrcţi Şi mai vorb.p.
__ li duc cu «»• daca Alcx.
_ Ar fi minunat, nu>'P ^uiui mcu, iar cu mă prc.
Gemenii îţi arunci
(.< a ml «***■” N„ sli„ ,i8u. a. m«i po. -- _ s».ev r"’ f
D«S”b „„ 6 f” ” ’’ Gem. *c.* îi — , „¿.„»„s. ¡« 1" „k din
„,mS ’
um. 4 ml ImbW' *' îi îmbrăţişez şi eu.

— Hanukkah fericiră! le spun, zburlindu-le părul şi pupându-i zgomotos pe creştet, în timp ce ei se prefac că nu le place.

__Cassiopeia vrea apă în paharul mov, strigă Alex, iar Javier ţine paharul ridicat, zâmbind.

— Cum reuşeşti să îi disciplinezi? întreb, în timp ce trioul urcă în trombă la etaj, iar Cassie îi spune deja lui Orion cum o să se revanşeze la dreidel mâine-seară.

— Oh, cumva, ne descurcăm.

Îmi amân din nou propria oră de culcare, dar cred că aveam nevoie de asta. Alex dispare în bucătărie şi se întoarce cu două pahare cu vin, uitându-se la mine cum dau pe gât jumătate din unul.

— îţi aduc roată sticla?

— Mă opresc, îi zic, în timp ce îl torn şi pe al lui în al meu. După ăsta.

Voiam să te întreb dacă a fost o săptămână lungă, dar e abia luni.

Flutur din mână.

— O săptămână lunga, o lună lungă, un an lung.

— Vrei să vorbim despre ceva?

— Şefa mea. Ca de obicei. Când nu e vorba despre ca? Şi îţi mulpimesc, dar... mă ocup cu de asta.

Sau o să ma ocup, împreuna cu politicosul, dar, totuşi, misteriosul Russcll Barringer. Mâine.

— Rine, atunci, zice Alex, lăsându-se pe canapea lângă mine, voiam eu să vorbesc cu tine despre ceva.

Răsuceşte marginea cu franjuri a păturii şi... oh. Probabil că Javicr i-a dus sus pe Cassie şi pe Orion tocmai ca să ne lase singuri.

__E vorba despre mama.

Aş vrea să pot anula reacţia visceralã pe care o stârneşte asta în mine. Urăsc faptul că aceste câteva cuvinte evocă o anxietate care mă face să-mi doresc să fug la etaj şi să mă ascund intr-un pat de copil.

— Bine.

Alex inspiră adânc.

— Este la un centru de tratament psihiatric.

Un front rece se năpusteşte asupra mea, umplându-mi creierul cu perturbaţii.

— Ea... *ce'.* E bine?

Expresia lui se înmoaie, dar cuvintele îi rămân serioase.

— Ari. E un lucru bun. Sau cel puţin va fi. A ajuns la Urgenţă ieri, după ce a sunat la 911. Tipul cu care se vedea, Ted? S-a despărţit de ea, săptămâna trecută. Şi asta i-a scos la suprafaţă roate emoţiile, intr-un mod extrem. Mi-au spus că atunci când a sunat avea un atac de panica şi era convinsă că o să moară şi că... o să moară singură.

Se opreşte să se adune, trecându-şi o mână peste faţa pistruiată.

— Părea să creadă ca nu poate avea grija de ea însăşi. Dar acum este ’n siguranţa. Asta c cel mai important lucru.

Bine. E bine. E în siguranţă.

Abia reuşesc să procesez restul, pentru că nu po< câte ori am vrut ca mama şi accepte ajutor. N u pof' ginez în genul acela de spitale pe care le-am văzut J ' lele medicale.

Abia când am devenit adultă am înţeles că ceva neregulă, iar apoi a devenit foarte limpede. Privind în cia aia dureroasă care a făcut ca toate fragmentele de Să nit în plâns în mijlocul autostrăzii, pentru că o puse cap la cap. În liceu, când mă învăţa să condu' • printr-un SMS. În gimnaziu, când s-a încuiat în camera ei • fiizat să iasă timp de trei zile, iar eu l-am implorat p e Alcx^* ajute să sparg încuietoare*, pentru că nu ştiam dacă mai viaţă. în şcoala primară, când tatăl nostru i-a spus că nu mai^ trăi cu ca, câ il trage în jos şi că nu poate şi ea să fie fericită

daca în viata ei nenorociră? I imp de câţiva am după ce a plecat trimis felicitări, de zilele de naştere. Ultima a fost de bar mirzvah u| meu şi nu m-am sinchisit să o păstrez.

Când mama se cufunda în una dintre stările ei, părea că nimic nu o poare bucura, nici jobul ei, nici ieşirile în familie, nici munca în grădină, pe care în zilele ei bune o iubea. Dacă eu şi Alex eram entuziasmaţi de ceva, ea nu reuşea să adune nici măcar o zecime din entuziasmul nostru. A avut atât de multe zile de concediu medical, încât am fost şocată că a reuşit să îşi păstreze jobul. Şi facea remarci răutăcioase despre aspectul meu, iar eu îmi spuneam că nu vorbea serios.

Apoi, a *fost:* multitudinea de iubiri care variau de la ticăloşi, la reparatori, care o faceau „isterică", „dusă cu pluta" sau „nebună". Eu şi Alex am învăţat să fim

independenţi, să gătim, dacă era nevoie, să folosim transportul în comun, dacă ea nu era în stare să ne ducă undeva cu maşina. Nu era aşa tot timpul, de asta ne-a fost mai uşor să ne prefacem că nu era nimic în neregulă. Câteodată, treceau săptămâni sau luni iară o criza. Se întorcea la grădinărit ŞJ

ne mgramadeam roţi pe canapea, să ne uităm împreună la vreun film, şi mă gândeam: *F iu rrguld, ACUM, totul c iu rcguLl.* Dar în scurt timp o lua de la cápát.

în Ikciu am început să mă simt ciudat. Retrasa. O tristeţe acuta, pe care o puteam lega doar ocazional de ceva anume. La început, a fost uşor de ignorat, pentru ca de obicei îmi faceam prea multe *griji* pentru marna. Aşa că nu am spus nimănui, doar am lâsat-o să trăiască alături de mine şi să îmi facă lumea tot mai cenuşie.

Când eram la facultate, m-am dus pentru prima dată să fac terapie, pentru că tristeţea pe care o simţeam de câţiva ani făcea să ¡mi fie imposibil să mă concentrez, indiferent cât dc mult îmi plăceau lucrurile pe care le învăţam. M-a speriat cât de asemănătoare era cu starea prin care trecea mama, iar pentru o vreme am presupus ca trebuie să fie normal. Dormeam prea mult şi aveam probleme în a-mi face prieteni. Prinsese rădăcini fără să-mi dau seama, ştiam doar ca aveam din ce în ce mai puţine zile bune, între crizele de disperare şi letargie. Nu ştiam dacă cineva dc la clinica din campus mă putea ajuta, dar m-am gândit că nu avea cum să-mi facă mai rău decât îmi era deja. „Pur şi simplu, simt că... nu am energie”, i-am spus terapeutului. Am aflat ca probabil exista un nume pentru starea cu care se lupta mama, chiar dacă ea nu fusese diagnosticată niciodată, nu vorbise cu nimeni, nu luase niciodată medicamente. Am aflat că, într-o oarecare măsură, Amclia Abrams nu avea ce să facă în privinţa motivelor pentru care eram furioasă pe ea şi o găseam atât de extenuantă emoţional, încât după o vizită acasă aveam nevoie de douăsprezece ore de somn. Şi ea suferea.

Dar nu făcea nimic în privinţa asta.

Şi atunci am aflat că lucrul care mă împovăra nu era doar un adjectiv, ci un substantiv. Depresie. Eram clinic deprimată şi nu aveam de gând să las asta să îmi controleze viaţa. Mama mea a fost întotdeauna împotriva medicamentelor. Spunea că era din cauza efectelor secundare şi nu lua nici măcar Advil, când o durea

Fata de la meteo

capul.

79

Dar eu îmi doream o viaţă diferită de • mamci n,e,f- q nn-ani luat tratamentul. A fim o nu« iifumre xâ am un n(| ^ Pentru ce se întâmpla, până când am venit acasă. În vacanj, iarnă, şi am încercat să-i explic. O parte din mine a sperat că * vcdc-l pe ea însăşi în diagnosticul meu. că asta o va determin, accepte ajutor. „Cu toţii suntem deprimaţi ", a spus ca în *schi^* trimiţându-mâ la plimbare, „l umea e îngrozitoare. Ircbuie doar,. învăţăm cum să ne descurcăm cu ea." N-am lasat-o sa tnă tfagi înapoi în jos. Timp de aproape zece ani. am luat mc icamentc, an) tăcut terapie şi ele mi-au schimbat viaţa.

— Este un loc foarte bun. L-am *verificat pe internet* şi arc re. cenzii bune, zice Alex. iar eu îmi imaginez pentru scurt timp Un vi . i i > kHrrie* Vrea să se schimbe, Ari. Yelp pentru spitalele de psihiatrie.

— Iar tu o crezi.

— întotdeauna a vrut. Doar că... i-a luat ceva timp sa ajungă acolo.

întotdeauna a vrut. Cuvintele astea mă trimit într-o altă spirală. Mi-amintesc cum primul meu iubit m-a părăsit după un bal de absolvire, pentru că nu mă considera suficient de amuzantă, iar ea m-a întrebat ce am făcut de l-am alungat. „Suntem prea mult pentru ei", mi-a spus ea, iar eu am crezut-o. Sau cum prietenul meu din facultate, un tip *pe nume Michael, cu* care mă întâlneam *doar* de câteva *săptămâni,* m-a părăsit pentru că i-am spus despre toate, mama, terapia, *antidepresivcle mele, zicându-mi că nu e pregătit pentru o relaţie* serioasă cu mine. Din momentul acela, am jurat să fin totul ascuns, să fiu persoana *fericită care* am devenit la televizor.

— De unde ştii toate astea? întreb, trăgându-mi în jurul picioarelor o pătură *croşetată. Ai vorbit cu ea* despre asta?

Eu sunt, ăăă, *persoana ei de contact, în caz de* urgenţă.

— Corect.

Mă încordez, încercând *să-mi spun* că nu ar trebui să mă simt de a5fa- *fratele mai mare, la urma* urmei. S-a întâmplat

jv$_{Kân}$Ju-i apelurile să intre în căsuţa vocală şi mesajele iară (<***’ j$_{n}$ $_{?}$ir. Ea nici măcar nu ştie despre despărţirea mea. j $_{jneU}$ actual, Joanna. nva sfătuit să mă distanţez un pic, .¿$_{(}$ sâ tnă P°^{r} concentra pe mine, din moment ce ea se °atât bine $^{să\ mă\ tra}$8$^{ă\ în}$ l^{os}-$_{C}$∗lîar c,aca în mielc mo-

im ^{u} • Joresc sa fi avut o relaţie care să nc permită să bem •rfí ta sau şi mergem împreună la un brunch, nu c neobişnuit * mai multe luni (ară să vorbim, iar când ca reapare să aibă proaste.

Vreau sa o ajut, zic încet. Vreau să sc facă bine. Vreau. Doar Inii pare rău, îmi vine greu sa cred asta. De ce acum, după itâţia^'

$_{g}$ z / •

Ceea ce nu spun: *noi nu am fost de ajuns pentru ea.*

¡mi înghionteşte piciorul cu şoseta Iui cu model latke.

Qd mai bun lucru pe care îl putem face acum este sa fim de ea şi să fim pregătiţi să o susţinem când se va întoarce tşi ia concediu de la serviciu.

Lucrează Ia Boeing de zeci de ani şi a urcat în carieră doar până hun post de asistent executiv.

— Locul ăsta are program de vizită regular şi mă gândesc să mă ducin curând. Ştiu că ar însemna mult pentru ea dacă ai veni şi tu. Eaincâ te urmăreşte, continuă el. Aproape în fiecare zi.

Sunt multe de procesat. Strâng pătura mai bine în jurul meu, emoţiile pe care am încercat să le reprim în ultima săptămână ame- oinţând sa iasă la suprafaţă.

— Nu sunt sigură că pot să decid în clipa asta. Ştiu că ea se confruntă cu ceva foarte important, dar se confruntă cu asta de muici *ani,* Alex. Iar noi nu am contat pentru ea suficient de mult ca să accepte ajutor când eram copii, sau când eram adolescenţi, sau când ne-am mutat în sfârşit de acasă. Aşa că îmi pare rău dacă w

clipa asta sunt puţin cam lipsită de empatie pentru ea.

— înţeleg.

»<*' ’Ji- Solo

. arilor şi mă îmbrăţişa un

i> vată bun>

îmi P -a de ci*** -cC ai decide sa faci, eu u 8Us^

ne^^? .ede^-00

’ InV** Ş iozitatea. O să te anunţ.

iOO*- _ .sta, îi SP^ apaie la capătul scărilor.

" ^1 câteva **ute’ \ .ukarC de la «atuşa ei preferată.

evteaopo^ied£

_Casste"

■ a«« „ » „f" 6k'

îndrept sp

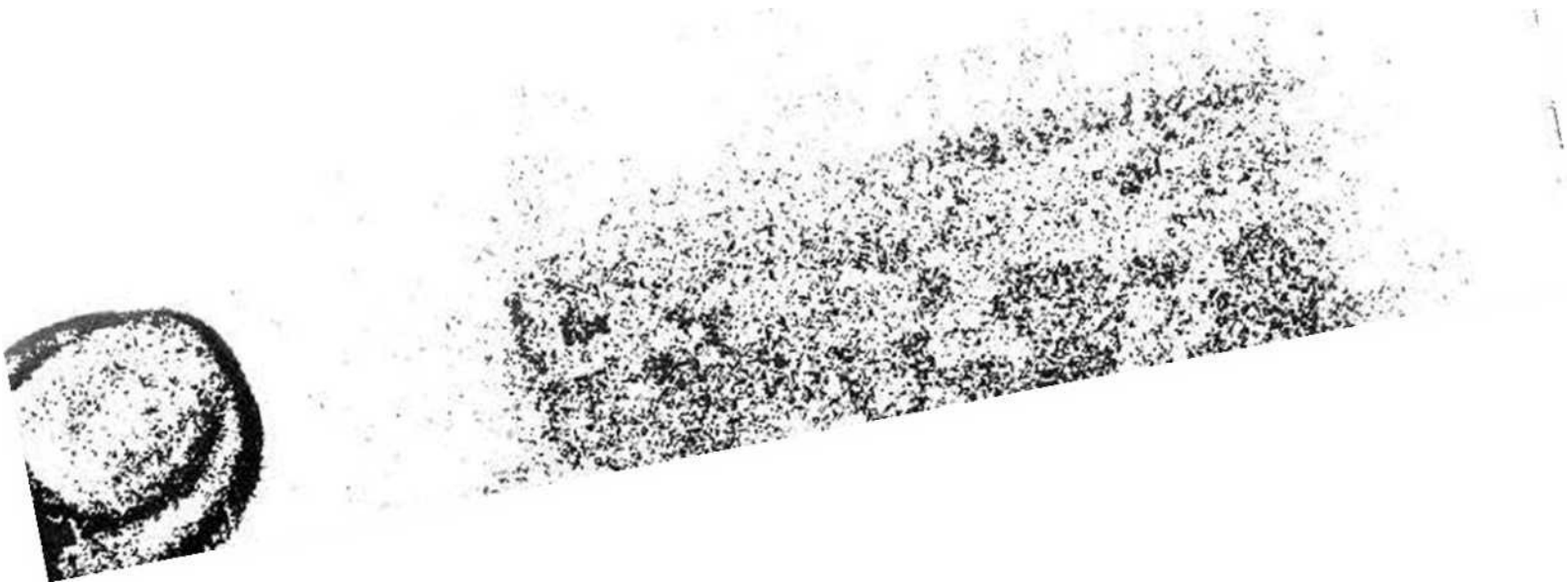

CAPITOLUL 7

PROGNOZĂ:

o briză de seară plăcută, întreruptă de o tăioasă rafală de realitate

_chiar o sa ie pregătim şefilor noştri un fel de capcană pentru părinţi, zic, sperând că va suna mai plauzibil odată ce o voi rosti.

Nu. Tor absurd sună.

— Chiar o vom face.

Russdl ie apleacă peste masă, la *taqueria* Ballard, pc care am ales-o pentru că e mereu aglomerată şi nu am vrut să ne audă cineva.

— Uicâ-te la asta, îmi zice, arătându-mi telefonul.

E un articol din perioada când Torrance abia fusese angajată la KSEA, o aiureală despre planurile soţilor Hale de a revitaliza postul.

— Dovada că erau fericiţi cândva.

Ea şi Setă stau la pupitrul de prezentator, uitându-se nu spre ca-rooă, d unul la celălalt. Nu e greu să simulezi un zâmbet pentru ■^■r'cra’bucuria din ochii lor? Felul în care Seth se uită la ea, plin rnandne şi adoraţie? Asta e ceva real.

^sdl trece la o altă fotografie.

Ai* c o poza cu ei... dansând swing?

TV* re <1 n ar mişcările pe care le an fomgrafie, parei ari. ondulat, iar > fetru. El o ţine indi$_{n.|(}$, . poziţie teatrală. cu spatele arcuit la un unghi cc pare irnp$_{Osj}$.

trebui să fiw atât de surprinsă, având ţ$_{n}$ * „j ftcut IA petrecerea de sărbători. J$_{t)}$ -fi din altă epocă: părul blond al lui T$_{f)r}$"'% ondulat, iar Seth poartă pălărie din «

Întrebarea *chiar o sâ facem asta* mi-a trecut prin $_{Cap}$ J $^{,|}$- fără oprire. De fiecare dată când mă întreb dacă e cev$_{a}$ p^^k pulativ, îmi amintesc ce a spus fbrrance în seara petrecerii (' dincolo de sarcasm şi bravadă, sunt doi oameni care $_{au}$ f gostiţi unul de celălalt. Noi o să le dăm doar un impuls şi o modalitate de a mă distrage de la ceea ce se întâmpla c ^{C} ei bine, e doar un bonus. Ronţăi un chips de tortilL <■: •• ^{Tla}^. lefonul înapoi spre Russell, care poartă im pulover verde $^{?}$ sacou maro din catifea, cu petice la coate. în combini $^{L\ Un}$ larii dreptunghiulari şi începutul de barbă, arată ca $_{u}$. care stă mult timp după program, să se asigure că absolut lui înţeleg materia, pentru că lui îi pasă foarte mult de

— Continuăm să săpăm.

După program, mi-am dat jos machiajul de televiziim • schimbat în blugi şi un pulover cu dungi. Face să pară mai că avem o întâlnire de lucru şi mai mult ca... mă rog nu sa-i zic. Ln comploton? O întâlnire de complot?

- Dar cred că rrebiiie să notăm ce ştim despre ei, ca să ne pu- tem face o idee mai bună despre cine sunt.

Russell deschide o aplicaţie de notiţe pe telefon şi îmi face semn să continui.

Lucrez pentru Torrance de trei ani. E bună la ce face. Evident. Şi e pasionată de vreme şi de ştiinţă. îi place să facă

acte de caritate, mai ales pentru cauze de mediu. îi plac florile, dat preferă plantele suculente. Bea doar lapte de ovăz, pentru că nu consumă lactate şi e alergică la soia. Ocazional, tolerează şi lapte de

Fata de la metro

.¿nCpâ. Mereu e perfect rujată şi jur pe Dumnezeu câ până o u CUm rcu^c.

hu o P«l,ri s* $’ inccrc sâ'mi rnai storc creierul.

_Fa ?i Set*1 au un ^u’ Patrick. Cred că lucrează în domeniul ^nJogiei? Soţia lui, Roxanne, c pe calc să nască.

_ F un început bun, zice Russcll, în timp ce tastează.

_ Ceşti™ despre Seth?

__ fi place să se bage în cot ce sc întâmplă în redacţie, dar une- -^exagerează puţin. Se implică prea mult, lotul trebuie să fie per- fcet. altfel ii sare ţandăra.

Russell înmoaie un chips în sos.

_ uh... să vedem. Ia mâncare la pachet de la restaurantul ăla rretesc de pe Vine, cel puţin o dară pe săptămână. Oh, şi îi place Garamond, toate notificările lui sunt scrise cu fontul ăsta. De parcă ar crede că le va face mai puţin agresive, pentru că Garamond este un font atât de inofensiv.

— Chiar îmi place Garamond. Este profesional, dar într-un mod prietenos.

Inund mâna după încă un chips.

— Aşadar, asta avem. Fonturi şi lapte.

0 femeie de la tejghea strigă numărul comenzii noastre, iar Russell se ridică să aducă farfuriile cu caco şi garnitură de fasole neagră cu brânză maturată *corija.* Timp de câteva minute, mâncăm în tăcere, cu excepţia unor ocazionale sunete aprobatoare. Pentru ^puhul âla pC care |j.| vom luj Torrance şi lui Seth... va trebui folosim artileria grea.

— întotdeauna ai vrut să re ocupi de sport? întreb, după ce am PrirniJî meu taco cu *carne asada,* „carne friptă”, şi un sos verde c dc picant, încât aproape că mă face să plâng. Sigur, cina asta

Fata de la metro

^ussel|C St^Ct PentrU soc^^zare’ dar este prima dată când eu şi singuri în oraş, fără să punem la socoteală seara aceea

la barul hotelului, şi am fost curioasă în legătură cu el. mea sa aflu cc se ascunde sub exteriorul Ala modeţr de p$_{ff)}$^

— Nu chiar. Întotdeauna mi a plăcut, dar nu rn-arn g^$_{h(}$| poţi face o cariera din asta. Adică, sâ fii plătit să mergi |$_{a}$ Sună a păcăleală. Dar imi plăcea sa scriu şi îmi plăcea sp$_{Orfl}$^ abia la facultate am făcut un curs de jurnalism sportiv şi mi-a^^ scama că poate vreau să lac asta în mod profesionist.

— Şi nici nu ai început în televiziune.

Clatină din cap.

— Mă ocupam de sport pentru un ziar din Grand Rapi$_{r}$j, unde am crescut. La început, am scris despre meciurile liceenilo$_{r}$ aşa încep cei mai mu Iţi.

Trebuie să-mi reprim un hohot de ras.

— Scuze. Mi te imaginez la un meci de fotbal de liceu, luând notiţe. într-un mod foarte serios, în timp ce regele şi regina balului intră pe teren într-o decapotabilă.

— Râzi tu, dar...

Lumina singurului bec de deasupra mesei noastre se reflectă în ochelarii lui, în timp ce se apleacă în faţă.

— în primul meu sezon acolo, am făcut un reportaj despre regina balului. Care era şi fundaş titular. I-a dus la campionatul naţional, pentru prima dată în istoria şcolii. Sportul nu înseamnă doar cifre. Nu e vorba doar despre victorii şi înfrângeri, aşa cum vremea nu se rezumă doar la soarele şi norii care apar pe ecran. În spatele jucătorilor există personalităţi şi poveşti şi asta mi-a plăcut întotdeauna. Este vorba despre oameni, mai mult decât orice altceva.

— Nu cred că m-am gândit vreodată la sport în felul ăsta. Dar îmi place ideea. Nu am fost la niciun meci de fotbal în liceu sau în facultate. Am cam ratat toată povestea aia cu spiritul şcolar.

— Nu trebuie să fii motivat doar de spiritul şcolar. Atunci

când te duci ca adult, bănuiesc că nu o faci pentru că eşti foarte ataşat de Scările. Majoritatea oamenilor merg pentru atmosferă.

Mă strâmb în cel mai inocent mod.

— Sfinte Sisoc.

Se opreşte cu un chips la jumătatea drumului spre gura.

— Nu ai fost niciodată la un eveniment *sportiv.*

■— Nu e vorba că nu-mi place *sportul, spun repede, pentru d* nu vreau să-l jignesc. Eu nu am făcut niciun *sport în copilărie şi* nici fratele meu sau altcineva din familia noastră nu se uita *la vreunul-* Presupun că nu facea parte din cultura Abrams.

Russell se apleacă mai aproape şi-mi pune o mână pe umăr, într-un fel înţelegător.

— Ari Abrams. Este o tragedie absolută.

îi simt mâna calda prin materialul bluzei, iar când se retrage mă trezesc că îmi doresc să mai fi zăbovit câteva clipe. Am spart bariera atingerii în noaptea petrecerii, dar de data asta pare diferit.

— Aşadar, îmi spui că nu ai fost niciodată la un meci *al echipei* Sounders? Sunt cât se poate dc nesportivi. Cei mai mulţi oameni nici măcar nu se duc pentru că iubesc fotbalul; sunt acolo doar ca să bea sau să mănânce cartofi prăjiţi cu usturoi.

— Stai, stai, ce? Cartofi prăjiţi cu usturoi? Nimeni nu mi-a spus niciodată despre cartofii prăjiţi cu usturoi.

— Cel mai bine cheltui ţi 8,25 dolari.

Când vede că rresar, se strâmbă puţin.

— Bine, da, sunt mult prea scumpi pentru nişte cartofi prăjiţi, dar mâncarea prea scumpă face parte din întreaga experienţă. Pe un stadion e energia aia contagioasă, pe care nu am întâlnit-o nicăieri altundeva, toţi oamenii ăia care se adună acolo pentru acelaşi lucru.

— M-ai convins. Voi merge la un meci.

El doar dă din cap spre mine, mijind ochii când zâmbeşte.

Nu sunt sigură că am mai observat asta la el până acum.

Şi tu? Cum ai ajuns la meteo?

j în mare pane, este vorba mai ales despre sorii ăia micuţi

f .CA aori, îi zic, iar asta face ca zâmbetul lui să se lărgească.

Am fnQ umil dintre copiii Aia obsedaţi de bircuni. 1 c orice vrcrn$_{e}$ rea, de fapt, Obişnuiam <A le notez intr-un <«‘,c • 9'prâmâru $_{c}$j$_{e}$ MpiamAnA. şi încercam sâ fac predicţii. 1e măsură am (Rs$_{Cl|t}$ am devenit mai curioasă În legătură cu ? tiinţa di" spatele lor. Şti$_{rik}$ pst fi atât de triste. Atât de sumbre, hr apoi apar eu pe ecr$_{an}$ * par nostimă şi le dau oamenilor veşti bune. Veşti care u pot aj11ta sa ia decizii imediate. Aşa cum ţi-a«* »Pus la PetrŢrc’ am cre*Ut . ftrra ca Îmi parca foarte tare. J$_{nc}$x urmărind-o pe Ibrrance, iar ce < « . suni uimita de vreme şi de faptu i fintul că roti, indiferent cmc suntem trebuie să i ne supunem. _ acord Russc|, fn

Poate fi înspăimântător, est ■ i, J,rîntr-o iarnă a avut un metru şt jumă. eram obişnuiţt cu zapa . • pentru câteva zile. autorităţile au .ncb. Je _

Suntem norocoşi. noastre o dată la doi ani nu foarte invidioasă pe tine. Fulguieinc rrau niciodată de ajuns pentru ea.

Sincer, nu sune de ajuns "ici pentru Ar, cea adulta. Ma forţa „ trag aer în piept Tipic pentru Ari Abrams, o arde poetic des*pre vreme.*

— *¡mi pare* rău. Vorbesc prea mult despre vreme?

Russell ridică o sprânceană.

— *Chiar* ce-am întrebat despre vreme.

— Ştiu, ştiu. Doar că... unii oameni cred că e doar subiect de *pălăvrăgeală, că nu e o conversaţie* inteligentă sau ceva de genul ăsta. Sau cel puţin aşa mi s-a spus.

De fiecare dată când eram la o petrecere cu Garrison şi cineva spunea *ce vreme este* mă grăbeam să dau o explicaţie. Am învăţat repede *că* oamenii nu vor de obicei să afle cunoştinţele ştiinţifice *despre vreme.*

— *Şi* apoi, unii oameni cred că faci o declaraţie politică despre faptul ca Pământul se încălzeşte, despre vremea extremă cu care ne confruntăm mai frecvent decât oricând.

Deşi, după părerea

mea. nimic legar de schimbările climatice nu ar trebui ,ă aibă legătură cu politica.

Sunt uşurară când el răspunde cu o aprobate fermă din cap. Nu că m-aş fi aşteptat la altceva, dar nu rn-aş fi şjmţit bine să cornplo- rez cu un negaţionist al schimbărilor climatice.

- 100 6, zice el. Şi, hei, uneori, meciurile sunt amânate sau anulate din cauza vremii. Ceea ce faci tu afectează direct ceea ce fac eu. Afectează pe toată lumea, intr-adevăr.

—- Exact! zic, fluturând un chips de tortilla pentru a sublinia, şi, din greşeală, îmi picur sos pc mânecă. Am auzit oameni spunând că nu e nevoie de niciun efort ca să prezinţi vremea, că ar putea pune acolo pe oricine care să prezinte o prognoză, pentru că nu contează. Dar n-ar putea fi mai neadevărat de atât.

în colţul buzelor i se iveşte un început de zâmbet, care i se întinde încet pe toată faţa. Îmi dau seama că obrajii îmi ard, un efect secundar al faptului că m-am animat atât de tare în legătură cu subiectul.

— Mă priveşti ciudat. Chiar vorbesc prea mult despre vreme. Ştiam. Mă opresc. Fratele meu spune că am tendinţa să mă emoţionez în legătură cu ploaia.

Cu vârful degetului, ating fulgerul de pe lănţişor.

— Şi are dreptate.

— Ari, zice Russell râzând.

Când zâmbeşte, faţa i se luminează într-un fel care mă face sa mă întreb daca nu cumva s-a abţinut şi n-a lăsat să se vadă asta, de fiecare dată când a râs cu mine.

— Nu. Te rog. Doar că... expresia ta se schimbă complet când vorbeşti despre vreme. îmi dau seama că pentru tine e mai mult decât un job. Nu e doar faptul că eşti entuziasmată de asta. Este Pasiunea ta.

Acum, simt cum pieptul mi se încinge de la un alt fel de căldura. Indiferent cum arac acum, vreau să-i spun ca el arata la fel

Pata de la meteo

vorbea despre spore.

__Ari este prescurtarea de la ceva?

— Aricite.

__Dc ce fad faţa asta.

‘"‘renuu*câ’Zc A^11'« toi”â ,UmCa „ CfeZUt ' Ari,.

O n în suc o dln mC” r o’Cat’tafC ’ rCR,Za‘ 1'Ul,Cp,'"ipCn"""',ın',j’a>pii din şcoala primară m-au întreg

N" "l • arc|e sau au început să cânte „Under the S^« ”'t '.....’X AH f.».

cân;m ta X -a.<'«„■ ct Şi es,i1,1 ’•*

- «m/j cântând.

tez că nu vrei sa n u a nc împâca şefii, chiar

. . nc niciunul dintre ei în ultimele douăzeci de I1U i.am pomeni prca am prietcni de numite, n a . < Jc conversaţie cu prietenii pe KSEA ml L't’cu el după despărţire. Dar eu şi Russell Barringer fi n.ieteni Mai vorbim o vreme despre lorrance ş. Seth, &»nd nU pi»'„1 de Sl’iO0i <k'' mUl" vor trebui să aştepte până după Anul Nou

_ Va trebui să-i facem să se întâlnească m afara servtciulm, z,ce Russell. Tu tocmai te-ai mutat intr-o locuinţă nouă, nu-i aşa? Ce zici de o petrecere de casă nouă?

-în garsoniera mea? Îmi respect prea mult bunurile.

Mă gândesc o clipă.

- Dar ai dreptate. Trebuie să le forţăm naibii apropierea. Pacat că nu putem face o excursie cu cortul sau ceva asemănător, cum bc în film, deşi cred că asta a fost mai mult ca să o sperie pe potenţiala lor mamă

vitregă. ~

_Nu. Dar avem ieşirea KSEA la cabană, luna viitoare duci, nu?

încuviinf". în fiecare an sunt alţi oameni, deoarece po,ml „„

dacă plec poate funcţiona

— Va fi aproape ca în vacanţa, şi cine nu vrea sâ se *Indragm- tcască* în vacanţă?

Într-un fel, toate pl.mmile astea mă fac sa mă simt un *pic putem^ Garrison* credea că sunt prea senină? Nu suficient de reală? gi bine, iată-mă. Acra versiune *IV* a mea, cea căreia *el credea* că nu îi dau P[auz]^ niciodată, nu ar fi făcut asta pe la *spatele şefei ci, chiar dacă* ar fi fost pentru binele tuturor.

Nu mai avem decât firimituri de *chipsuri, când sună telefo-nul* lui Russell. E pe masă, între noi, dar abia dacă ne-am uitat la telefoane, darămite să umblăm cu ele. Totuşi, când vede cine *il sună, îl* ia.

_îmi pare rău, trebuie să răspund, zice el cu buzele încordate.

Un chelner trece pe lângă masă şi ne schimbă coşul *gol cu* unui nou, cu chipsuri proaspăt scoase din friteuză şi strălucind de sare. Mimez un *mulţumesc,* încercând să nu trag cu urechea la conversaţia lui *Russell, chiar dacă e la jumătate de metru în* faţa mea.

__Bineînţeles. Pot fi acolo în douăzeci de minute. Aştcaptă-mă. închide telefonul şi îşi netezeşte gulerul sacoului, cu mâna libera.

— Era fiica mea. Are *repetiţii de teatru după şcoală şi cred că* nu se simte bine şi...

Restul propoziţiei lui se *pierde. în timp ce* mintea mea încearcă să înţeleagă acestei informaţii noi.

— Fiica... ta?

— Elodie. Are doisprezece ani.

[1 acc] semn chelnerului, să aducă nota *de plată. Eu mă holbez* b el. Abia dacă pare mai în vârstă decât mine. Cum poate *Russell* [arr]inger, reporter sportiv la KSEA, să aibă un *copil de doispre-* *** ani? Pe nume Elodie?

Când vede ci rămân tăcută un pic prea mult, 7j(c.

__ Oh. nu. Sper că nu mă consideri cel mai rău timpurile. U mă îmbăt cu tine la petrecerea de mama ei în weekendul ăla. iar de obicei nu ics ¡n ora? c acolo. Nu beau niciodată atât de mult şi niciodată în f' "ti

— Nu. nu, nu mă gândeam deloc la asta, |ur i. C| | i. ..... j ' ‘ 'n ,n,Jnat» rt Hm... fclicitin! zic repede. • UaiJ

Pentru ci c foarte normal sa feliciţi pe cineva pentru copil de doisprezece ani. Cu siguranţă, Hallmark vinde pentru asta. *Felicitări pentru că ai ţinut în viaţă un orn un deceniu!*

— Mulţumesc?

îmi pun o mână pe gură.

— Oh, Doamne. Chestia aia pe care am spus-o. Despre TCVp îmi pare foarte rău, sper că nu te-am jignit sau aşa ceva

Trebuie să mă opresc din vorbit. Un fulger mă poate lovi când, chiar dacă probabilitatea ca asta să i se întâmple cuiva intr Un an este de aproximativ una la un milion, conform Serviciului Naţional de Meteorologie.

— Nu, deloc. Adică, trebuia să-mi spui ce înseamnă, aşa câ...

Voce lui se stinge, îşi freacă ceafa, în timp ce obrajii ii devin purpurii.

— Continuăm asta în curând?

— Da. Da, îi zic, încă ameţită. Sper că fiica ta e bine.

Îmi zâmbeşte încordat, apoi dispare.

CAPITOLUL 8

PROGNOZĂ:
cer senin şi tentativă de optimism,
pentru a da startul noului an

Anul trecut am petrecut Crăciunul alături de familia lui Garrison, intr-o cabană perfectă, ca în cărţile poştale, pe malul mării, în starul Washington. Tocmai ne logodiserăm, ne-am plimbat la lumina lunii prin cartierul nostru, când el s-a oprit să-şi lege şiretul, şi apoi a scos cutia cu inelul acela moştenit, şi eram foarte îndrăgostiţi, ameţiţi de ideea viitorului nostru împreună.

Majoritatea tipilor cu care ieşisem până atunci nu fuseseră evrei şi, chiar dacă petrecusem deja două Crăciunuri cu familia Burke, piatra de pe degetul meu m-a făcut să mă simt şi mai ciudat în preajma lor. Larte cu lichior de ouă, şi clătite în formă de Moş Crăciun cu nepoatele şi nepoţii lui, şi cu părinţii Iui întrebând: „Ce mai face mama ta?” Şi răspunsurile mele evazive, fot întrebându-ne când vor avea mai mulţi nepoţi – „Dar, pe bune, oricând sunteţi pregătiţi! Atâta timp cât este în curând!” –, ceea ce ' lăcea să mă simt mai mult ca o pereche de ovare decât ca o femeie în carne şi oase. Ne-au dat chiar şi un ciorăpel pentru viitorul mîstru mini Burke, deşi când le-am spus ca eu intenţionez să-mi Păstrez numele de fată, ei s-au făcut că nu m-au auzit.

Că. „» «« „ob'; , alJ, de !«»• tadl ™ ">«.1J

un CliSiUori. Probabil ca nu. *Poate că Vor fi* evrfit i. 'Min Probab'L Cel pUtin

,„.i i,«rlu " să ™ *.

,„ A., *«»' ' .al,„SnH>b>„VA.nSpun«mu„

,n mi întreba da^ '

continuam şi ^nbeS ' tvcbuie să mă prefac că-mi place lich|(>. Anul ista, cel puf" * terminat, iar eu profit de plata supV1, nll de oui. b'-'"7k'\S' jc sărbători şi sunt la serviciu atât 1n 'UC",,, de Crăciun. Când qd evreu ţl W«» !. Ainnrd ’ pune că ve. uc„ pe 25 de»,,

indus«!” ” «e o propunere fome buna. *, „„

brie, ceea ce poate ca -n cont

W displac banii în P'„> n.„cluri „„.rolabile, din când la

Chiar ţi cu JcPres” ' o „ în eare roiul P™ 8'„' „k ”« eănd, an. căre ° »iat ciei.,ul meu nu-ţi poare închipui „ici sarcini devin rmpos* „„dinul asra. pe„„

decar cele mai rele scena planu.m eu ţi Russell ţi se va

.„rdeauna. S”?»"„„ nictolală în aerai domeniu. Mm» asigura că nu voi mai hm Na „ea nlc„da»

„ oalts pe,s”ni'

Oricât dc evident ar suna, mă simt al naibii de *tristă* şi, cu toate că pot încerca să-mi distrag atenţia sau să îmi sun terapeu-tul, uncoii, trebuie să las ceaţa să-şi urmeze cursul, partea logică a creierului meu ştiind că nu mă voi simţi aşa la nesfârşit. În relaţiile anterioare, am făcut tot ce am putut să-mi ascund zilele întunecate. îmi faceam o programare la *spa,* pe care nu mi-o puteam permite, sau spuneam că am treabă şi urcam în maşină şi conduceam, pur şi simplu. Chiar dacă uneori „să conduc, pur şi simplu însemna să iau ceva de la Taco Beli şi să stau cu orele într-o pat'

»

care, încercând să nu plâng, pentru că nu reuşeam să adun energia

necesară să mai pornesc maşina. De cele mai multe ori. nu vreau să fiu în preajma nimănui, deoarece a mă forţa să zâmbesc Jntr-o zi întunecată seamănă un pic cu încercarea de a transforma betonul în aur.

Din păcate, ziua asta întunecară coincide cu un mesaj de la Garrison. La două zile după un Crăciun petrecut la un restaurant chinezesc cu familia fratelui meu, fostul meu mă roagă să trec pe la el, să iau nişte lucruri. Sunt tentată să-i răspund cu *gif-ul „poate mai* târziu al lui Ibrrance, dar în loc de asta mă târăsc din Ravenna până în nord, în Queen Arme, cu intenţia să intru şi să ies cât mai repede posibil. Dar faptul că sunt nevoită să caut un loc dc parcare pe vechea mea stradă îmi pare inexplicabil de sfâşietor. Uneori, îmi lua o jumătate de oră să găsesc un loc şi ne învârteam în cerc, pentru că în niciun caz nu aveam de gând să plătim 200 de dolari pe lună, ca să lăsăm maşina în garajul clădirii. Niciodată nu m-am gândit că o să cad pradă amintirilor legate de chinul de a găsi un loc de parcare, dar uite că o fac.

îndată ce deschide uşa şi mă lasă să intru, îmi vine să mă topesc în covorul din pluş, să folosesc carpeta din macrameu pe post de pătură, să mă las pe comoda din lemn de nuc. Ideea de a avea suficient spaţiu pentru o comodă îmi pare dintr-odată revoluţionară. Doamne, cât îmi mai plăcea apartamentul ăsta!

Atât de multe dintre ideile mele sunt încă aici şi mă izbeşte faptul că nu suntem despărţiţi dc foarte mult timp. Bineînţeles că şi carpeta pe care am găsit-o la piaţa de vechituri din Fremont este încă acolo, iar lampa de *podea* arcuită, din alamă, încă nu a fost înlocuită.

Garrison a păstrat locul ăsta pentru că el îşi permitea un apartament cu două dormitoare, iar eu nu. Am vorbit despre cumpărarea unei case după ce ne căsătoream, dar eram reticenţi la ideea de a renunţa la locul ăsta. Poate că mi-e dor de apartamentul nostru t^ai mult decât dc el, iar ăsta e cel puţin un semn că îmi trece.

> z : – v./. -------

Garrison este înalt. cu pielea <dM* vU P{’r ncg^{ru} *noa|c negri, care îl tac să arate ca Bărbatul-Standaid-Airăgător-dc^j^1 de ani. O aluniţa sub pometele stâng, o gropiţă în bărbie, pc obişnuiam să o ating cu degetul mate, peniiu c.i îl i.icca să

- Hei. zice el. parca mai blând decât păruse în SMS. Arâţ. foarte bine.

Minte. Tocmai am petrecut cincisprezece minute Urcând pantă, după ce am găsit loc de parcare. Părul meu e răvăşit dc

• • • .... de lipiri de sutien. Nostalgia S.P

şi îmi simt sann cat se poate oe i b a eva. porat în aproximativ zece secunde, înlocuită de iritare. în cj.^ asta, mi-ar plăcea foarte mult una dintre zilele alea cu un prOgrani la *spa* exagerat de scump.

- Am parcat într-o zonă de încărcare. Nu pot .să stau mult.
- Parcarea pe aici e tot de rahat, îmi parc rău.

Oarecum, jena din vocea lui îmi merge la inimă. Au fOst ?j vremuri bune, deşi e mai greu să mi le amintesc, cu cât trece mai mult timp de la despărţire. Vara, încărcăm maşina cu gustări şi mergeam la filme în aer liber, ne sărutam pe bancheta din spate, până când cineva ne facea să plecăm, apoi chicoteam că fuseserăm prinşi ca nişte adolescenţi îndrăgostiţi. El lua o pastilă pentru alergii şi mergeam la o cafenea cu pisici, unde beam *latte,* ţinând în poală pisicuţe. Oriunde mergeam, dacă cineva mă recunoştea de la televizor, el era foarte mândru. *Efoarte mişto că oamenii te cunosc,* spunea el.

— Asta e tot? întreb când îmi întinde o cutie cu nişte obiecte de bucătărie şi alte *nimicuri.*

Acasă mă aşteaptă restul programului meu pentru zile întunecate. pătura groasă, reality TV> macaroane cu brânză Kraft, cu două *pachete de* brânza, în loc de unul. Gândindu-mă la asta, *parcă mă simt* cumva mai bine şi mai rău, în acelaşi timp.

— Dap. Stai... nu trebuie să pleci încă, nu-i aşa?

Inta de la nipt*co*

Arată atat dc amarat m timp ce tptmc asta, încât umerii mei se lasă şi pmi cutia pe podea.

— Speram sa putem vorbi puţin.

Nu uni pare deloc o idee buna. Nimic nu parc a li o idee bună, cu excepţia brânzei chcddar maturate. Dar, întrucât revenirea aici parc câ m-a lăsat Iară coloană vertebrală, îl urmez până la canapea. Mă întreabă daca vreau ceva de băut şi ii spun că nu, deşi regret că nu am cerut o tărie, imediat ce îmi ia mâna şi zice:

— Mi-a lost dor de tine, Ari.

Degetul lui marc face uşor un cerc pe palma nea, iar eu nu-l opresc.

— Cum mai eşti? Serios.

— Nu prea rău, zic şoptit.

Senzaţia pielii lui pe a mea îmi distrage atenua prea tare. Mi-a fost dor să fiu atinsă aşa. Mi-a fost dor să fiu *atinsă*, punct, iar creierul depresiv îmi spune că nu am meritat să fiu atinsă.

— Nu o să te mint, o parte din mine spera să-mi spui că ai fost complet nefericită în ultimele Juni, zice el. Dar presupun că tu aşa ai fost întotdeauna. Hotărâtă să priveşti partea bună a lucrurilor.

— Nu e nimic în neregulă cu asta.

Deşi în ultima vreme m-am întrebat cât din partea asta bună blochează cei doi Hale. Rămâne tăcut pentru o clipă, apoi întinde cealaltă mână şi mi-o trece prin părul ondulat, azi în mod natural.

— Poare că ai dreptate. Poate că... tuturor ne-ar prinde bine un pic mai multă seninătate.

Se întâmplă atât de repede, încât nu sunt sigurii cum să procesez totul. într-o clipă e oarece distanţă între noi, iar în următoarea, mâinile lui îmi cuprind obrajii, eu mă agăţ de gulerul lui el e deasupra mea, apăsându-mă pe canapeaua pe care am făcut ^ta de prea multe ori să le pot număra. Gura lui este fierbinte pe a nica> prea dornică, la fel ca umflătura din pantalonii lui. Este de

satisfăcător, ştiind cât de repede se excită, şi îmi ridică

•• ;■ •• > '/ >'■ M ‘ : -_____

stima de sine până la I 1. *Nimeni altcineva nu te va dori,* sp$_{U|}$^ creierul depresiv. *Cel puf în el ftie deja despre toate problem^*

Dar nici cl nu m-a vrut.

- Ce bine e, zice el sub urechea mea şi, slavă Domnului, tul vocii lui mă trezeşte.

i IA z-r^cre la loc. Revederea cu G$_{arr}$; Coloana mea vertebrala creşte Mar no_{n} •• u ir» jsa hal. încât nu mă pot rin.. , mi-a dat peşte cap emoţiile . • $_{e}$ de , . . luat-o Gândurile mele sunt imprim singura decizie pe care am luat o. cw P^{ra}?ti$_{ate}$ în o mie de direcţii. Dar asta nu se poate mtampia, nu după ce $_{m}$., făcut să mă simt atât de prost, după ce m-a forţat sa pun la în$_{doiil}$. singurul lucru care m-a protejat în toţi aceşti an..

Asta nu ar face decât să înrăutăţească z.ua asta mtunecată, $_{ijt}$ mâine n-aş fi în stare sâ mă ridic din pat. Plămâni, mei sunt i$_{ncor}$. dati. când pun o mână pe pieptul lui şi îl împing. Când văd că $_{flu}$ funcţionează cu blândeţe, împing mai tare.

__Nu pot. Nu pot sâ fac asta.

Carrison se retrage şi se lasă pe călcâie, cu faţa contorsionatăd$_{\{}$ frustrare.

— Vorbeşti serios?

— Da.

Râsuflând greu, mă ridic netezindu-mi puloverul şi trecandu-mi o mână prin păr.

__Tu eşti cel care s-a despărţit de *mine,* ai uitat? Pentru că nu eram suficient de „reală” pentru tine.

__Dau, uau, uau, zice cl. Asta nu înseamnă că încercam să ne împăcăm. A fost doar... a fost doar ceva fizic.

Pufnesc când aud asta, pentru că mi-ar plăcea să fie doar fizic. Nimic nu mi-ar plăcea mai mult decât să îi trimit un SMS în fiecare vineri seara, să vină la mine şi să mi-o tragă timp de un sfen de oră, fără niciun ataşament emoţional.

Dar, dacă am vreo speranţă să trec peste asta, nu pot.

__ Nu contez. (Zhiar ;i „,l<Mr fizic" ar fi „ grfK;,|â
F<rr ,..fi cicni de real pentru (inc?

îmi iau curia cu lucruri, lăsându-l pe canapea cu pârul *ciufulit şi cu* o erecţie evidcnrl

—-la mulţi ani! îi strig din hol, înainte de a închide uşa.

Când ajung la maşina, găsesc între ştergâtoarcle de parbriz o amenda pentru parcare ilegala.

Zilele râmase din acest an le transform intr-un act de exorcism.

încerc cot ce am în dulap şi donez tot ce inii aminteşte de el. o rochie care i-a plăcut sau vreun accesoriu pe care mi l-a cumpărat. Singura excepţie este o pereche de blugi despre care spunea că îmi fac fondul să arate incredibil, pentru că, ei bine, chiar aşa este.

îl părăsesc în decembrie, pentru că nu pot să mă întorc în timp sâ-l părăsesc de Halloween şi nu-l por lua cu mine în ianuarie. Anul acesta o să fiu bună cu mine. O sa fac lucrurile altfel. O să ies din nou la întâlniri şi *O voi face ca o regina!,* aşa cum spun roate sire-urile despre stilul de viaţă ale milenialilor. Poate că voi învăţa să fac asta ocazional şi o să mă împac cu faptul că sunr singură în serile de vineri, aşa cum mama n-a reuşit să facă decât foarte rar.

Dacă o să am întâlniri ocazionale, nu va trebui să spun nimănui despre familia mea, sau despre reţeta mea, sau despre zilele mele întunecate. Deoarece, chiar dacă Garrison a pus toate astea sub semnul îndoielii, tot n-am *nîcio idee cum* să vorbesc cu cineva despre de. La a treia întâlnire? a şaptea? Chiar înainte să re culci cu cineva? Niciodată nu mi s-a părut momentul potrivit, niciodată nu mi s-apărut natural, iar asta mă face să cred că nici nu va li vreodară.

Aşa că reinstalez aplicaţia *prin* intermediul căreia l-am cunos-

*CUt P*c Garrison, cea pe care am şters-o *la* câteva săptămâni de la începutul relaţiei noastre. Iar când Alex îmi trimite un mesaj şi .^ întreabă dacă sunt liberă să o văd pe mama, după ieşirea de

;..... -------

- AC -;V? ;; 99

wcckcnd cii KSF.A de săptămâna viitoare, probabil că CCa noua versiune a mea răspunde: ZV.

Refu? o invitaţie de Revelion de la el. în favoaica răsfăţului sine. Nu am mâncat niciodată de una singura într un fcsrai$_{lra}$^^ care sa nu fie unul obişnuit, aşa că fac o rezervare la localul me$_{tJ}$ italian preferat şi, pur şi simplu, neg când ospătarul mă întreabă;

— Mat aşteptăm pe cineva?

— Nu. Doar eu.

Mă forţez să-mi las telefonul în geantă, pentru a savura atmosfera şi sentimentul de independentă. Şi... c grozav, nicio presiune sa fac conversaţie, în timp ce ascult un cvartet de coarde cântând Sinatra. O singură dată, între două feluri, îmi scot telefonul şi gă**sesc** un mesaj de .An Nou Fericit, de la Russell. îi răspund la fel adaug câteva emoticoane, dar ezit înainte de a apăsa butonul de trimitere. Când am aflat despre fiica lui, m-a bulversat. Mi-c ruşine să recunosc ca am răscolit reţelele de socializare după aceea, dar nu i-am găsit niciun profil, pe nicăieri. Inteligent din partea lui, frustram pcnrru mine. Totuşi, nu e căsătorit, sunt destul de sigură de asta. Niciun inel, nicio menţiune despre vreo soţie. Şi **totuşi, a** fost prima dată când am auzit de fiica lui.

Mid scot din minte. Acesta ar putea fi anul întâlnirilor ocazionale. anul în care învăţ cum să fiu singură, cum să iau cina singură. Iar id desen comand tort cu multă ciocolată şi las farfuria luna.

Rachel Lynn Solomon

în prima *u* a noului an îmi fac cârd de membru la Costco şi cumpăr un pachet de 64 de baterii AAA.

CAPITOLUL 9

PROGNOZA,

temperaturi foarte scăzute
şi sentimente calde şi lipicioase

O luăm încet.

La petrecerea de şaptezeci şi cinci de ani a managerului nostru general, cea la care el a refuzat să participe, am aflat că Torrance şi Seth se întâmplă să fie singurele persoane de la *joh care* simt o plăcere deosebiră şi trainică pentru tortul de *morcovi. M-am* întrebat chiar dacă Torrance, care a planificat petrecerea, l-a comandat doar pentru că ştia că nimeni altcineva nu va mânca din el.

în prima zi în care ne întoarcem la birou, Russell comandă unul de la o patiserie din centrul oraşului şi îl pune în bucătărie, cu un bilet pe care scrie *HAPPY NEWS* YEAR![1], sub un desen cu un televizor cu o pălărie de petrecere.

— În bucătărie e un torc *de morcovi, îi* spun lui lorrance, cu o bătaie în uşa ei *Întredeschisă, în timp ce Russell face* acelaşi lucru cuScth.

f A *cuvinte intraductibil: în limba* engleză *netus,* din urarea *Happy New YeaA*

feidtn însca/nnâ feg®" ■

10

1

faptul « «or <*'» »M ,
fc„. probat» a k .. d. o dispoziţie bună. M,l .ăplămăoă. W P""* ”
J”PJ'a7’" h" '«■ *Sln„ > atractivă şi mai puţin pretenţioasă plantă sucu|cniă pe % risi Femeia iubeşte plantele, dar. cu cât trebuie să |e X ţin cu ătăt mai bine. Nu este ieftină, dar va merita. livrare, ftrâ niciun fel de felicitare.

__ E o suculentă frumoasă, zice Seth a doua zi, când sprijinindu-se de peretele din faţa biroului lui Torrance. *”'■

Este exact ceea ce ar face cineva care i-a trimis anonim o p|an

iar eu ii trimit în gând o mie de mulţumiri.

— Este.

Torrance îşi rearanjează câteva dintre ghivece, să-i facă roul ei. îmi dau seama că e nevoie de fiecare gram de reţinere, Q nu-l întrebe dacă el a trimis-o. Totuşi, problema este că nu SUnte3)i suficient de apropiaţi de niciunul dintre ei, ca să ştim cum reacţia, neză cu adevărat. Dacă ceva din toate astea are vreun impact.

La sfârşitul săptămânii, după un schimb de idei aproape con- stant prin SMS şi e-mail, avem noroc. îmi înfăşor mai bine tn fular în jurul gâtului, tremurând sub paltonul meu pufos, în timp ce scrutez rândurile de scaune de pe stadion. Russell îmi face semn să mă apropii, iar cu mormăi:

— Scuze, scuze, în timp ce trec peste picioare, genţi, pungi, şi pahare de bere, ca să ajung la el.

— Ai reuşit să vii, îmi zice zâmbind.

Părul îi iese de sub căciula tricotată, răsucindu-se deasupra ochelarilor. Nu este la fel de bine înfofolit ca mine, probabil pentru că e mai obişnuit cu frigul.

— Pentru o clipă, mi-am făcut griji că te-ai răzgândit.

R.thel li”„ S«[1]»„""

Sau ci te-ai rătăcit.

— Mi-am acuş nepoata şi nepotul să vadă *Frozen on Ice,* aici. Mă aşez pe scaunul de lângă el şi îmi frec mâinile înmănuşatc.

_ Lucru care, daci mă gândc« atuni| f

Sll cred«»" *ci prima mea* incursiune în iporr

, {e r*ep^c,* dar meciul s-a ivit ca o ocazic dc ** n în ' ^pb* din.« *«i*

doi H.I., pe

<, S«h >" două abon-mence pe ca„ lc

£pa „ Srab" * „„l>" « mai recen'

a M- .

Am presupus ca nu va fi foarte aglomerat în săptămâna de ^u] Nou, dar stadionul este plin. întregul loc zumzăie de o enorme vibrantă, condimentată cu mâncarea sărară de pe stadion şi cu aciditate berii, şi nu por să neg că este contagioasă.

_$ă *ştii doar* că, dacă *ii spui „sportul* cu mingea[1]', trebuie sâ duci să stai *pe rândurile de sus, zice Russell.*

_ N-aş *îndrăzni.* Dar ce zici de „minge de gheată”?

_ Dacâ tot ai pomenit, ar trebui să strigi: „HAI, EDMONTON!” Mai *ales când se întoarce Seth.*

îmi ating nasul.

— Am înţeles.

Seth se întoarce în secţiunea noastră cu un tip *pe nume* Walt, pe care ni-l prezintă ca fiind „cel mai vechi prieten al meu”, după care *Walt îşi* trece mâna *prin părul* grizonanr care i se răreşte şi se preface rănit.

— Ce *părere* ai, Ari? zice Seth, punându-şi paharul cu bere în suportul *de pe partea cealaltă a lui Russell.* Russ a zis ca e primul tau meci de hochei?

— E frig, recunosc eu, ceea ce stârneşte câteva râsete, în sensul *nu zău, pe bune? Totuşi, îmi* place, serios. Mul f urnesc foarte 01 dt că ne-ai adus.

Mă întorc imediat, zice Russell, iar eu mă *ridic, să-i tac loc*

sa mai u^r

totrc noi’ Seth încIină berea spre mine înCU ~

/?p fel ciudat. Un zâmbet *încordat.*

Fata de la me(eo

v., ’V- • J03 :■ • : _

— Iotul c în regulii li? lucru? mA întreb

Suhie, ,„l Jc ..... prefer». »' d' „**• pini «u„. „„ „ ..... rrlrtm m.»l« – P$^{i'rea<a}$ "mp '"*•*1 I, afara jobului.

- Pa. E super. Jc pe A.,™,.

— Bun. Şi tu eşti pe panoul ala F

tare.

Aprob din cap atât *de* energie. încât mă tem ca o să-mi căciula. Nu ştiu de ce oamenii cred că vremea e cel mai pr$_{Ost\ S(j}$ bicct dc conversaţie. *Colegii care* , ca, implicit, vorbesc despre muncă – asta e cel mai rău. Russell se $î_n$. toarce cu două ciocolate fierbinţi aromate şt o porţie de cartofi prăjiţi cu usturoi, aburind şi *mirosind* fantastic. Nu sunt sigură cine e mai uşurat, Seth sau eu. Probabil că Scth, care *îl atrage* p_e Walt într-o dezbatere despre unul dintre jucători,

- Cu siguranţă, nu aveau aşa ceva la *Frozen on ¡ce, îi* *zic>* *minunându-mă de coşul cu bunătăţi* aurii cu usturoi. Eşti incredi-

bil. Mulţumesc.

— Am vrut doar... chiar am vrut să te simţi bine. E important, pentru primul tău meci. S-ar putea să sune banal, dar mă simt oarecum onorat?

E un fel de *sfială în felul în* care o spune, iar asta mă face să-l îndrăgesc într-un *fel* la care nu mă aşteptam. îmi scot una dintre mânuşi şi iau un cartof *prăjit,* la suprapreţ, atingându-i iară să vreau mâna îmnănuşată. O mână înmanuşată nu ar trebui să-mi *trimită un şoc electric pe şira* spinării.

Are un copil, îmi reamintesc în gând. Un copil de doisprezece ani, *pe nume Elodie. Dacă n-aş* fi fost un dezastru în seara aceea la *taquerie,* i-aş *fi spus că e* un nume frumos.

Primul meu meci, zic şi înmoi cartofii prăjiţi în ketchup. Şi nici macar nu trebuie *să* ne facem griji pentru vreme.

Russelh binecuvântat să fie, înecare4 din *rfaptircri să-mi explice meciul,* în timp ce jucătorii imră pe gheaţă, *iar un crainic le itrifţa* numele.

—- Cei doi de la linia roşie sunt mijlocaşi, spune el. Iar chestia pe care o fac acum se numeşte confruntare. *Fac asta* la *începutul* fiecărei reprize şi dc fiecare dată când cineva înscrie.

Pucul este aruncat direct intre cei doi mijlocaşi, iar după o scurtă ciocnire a croselor Seattle preia controlul şi îl aruncă *înapoi spre* un alt jucător de-ai lor, mulţimea izbucnind în ovaţii. E un meci asurzitor, rapid, aproape ameţitor. De o grămadă de ori *pierd* din ochi pucul.

— Pe ce poziţie ai jucat? îl întreb pe *Russell.*

— Portar.

.Arată spre poarca celor de la Seattle.

— Zona aia albastră, din faţa porţii, se numeşte streaşină. Portarul are voie să facă ce vrea acolo, fără ca vreun jucător advers să intervină. O mulţime dc portari sunt băieţi mai mari. Dar trebuie să fii şi rapid şi flexibil.

Vocea lui se opreşte, când unul dintre jucătorii noştri trage la poarta celor dc la Edmoncon şi ratează, iar din tribune se aude un *auuu!* colectiv.

— Habar n-ai ce bucuros am fost când, în sfârşit, am avut o echipă de hochei în Seattle. Mă resemnasem cu ideea că nu se va întâmpla niciodată şi că va trebui să merg până la Vancouver să prind meciurile, aşa că e... c cu adevărat incredibil.

Este foarte drăguţ, cât de entuziast devine în legătură cu hocheiul, felul în care poate turui nu doar statisticile, ci şi toate detaliile despre jucători, de exemplu, faptul ca mijlocaşul lui Seattle, Dmitri Akentyev, doarme întotdeauna într-un tricou al echipei adverse în noaptea dinaintea meciului, iar portarul lui Edmonton, Bo Madigan, mănâncă exact două fursecuri, înainte de a intra pe gheaţă. Foarte mulţfcoameni iubesc sporturile, sunt conştientă de asta. Dar nu

sunt sigură cât de mulţi privesc un meci aşa cum o face Russell parcă şi-ar ţine respiraţia, încurajându-şi echipa în mod tăcut. este zgomotos sau agresiv, ci calm. Concentrat.

Totuşi, sunt conştientă că, deşi începem să ne cunoaştem, înj există o marc parte din viaţa lui despre care nu ştiu nimic. Dc teva ori, aproape că îl întreb despre Elodie, dar nu vreau să că sunt indiscretă sau că judec. Sunt doar curioasă, nerăbdătoare aflu mai multe despre acest tip cu care m-am asociat cumva sa îi combin pe şefii noştri. Dacă eu şi Russell suntem prieteni, e per fect în regulă dacă se întâmplă ca el să fie drăguţ. O inofensivi pasiune de redacţie.

— Lui lorrance îi place hocheiul? întreabă Russell la pauză între prima şi a doua repriză.

Edmonton conduce cu l-0. Peste tot în jurul nostru, oamenii îşi întind picioarele şi se duc să mai cumpere mâncare. Seth tocmai s-a întors cu un hot-dog, dar Walt nu s-a întors încă.

— Ii place, zice Seth. Obişnuiam să parcurgem tot repertoriul, să ne pictăm feţele, să ne îmbrăcăm corespunzător.

Ia o muşcătură din hot-dog, iar eu sunt impresionată că reuşeşte $â facă asta iară să îşi mânjească mustaţa cu muştar. încerc să mi-i imaginez pe cei doi împreună la un meci şi nu mă pot abţine, îmi scapă un chicotit. Seth face o pauză între două muşcături din hot-dog.

— Scuze. Mi-o imaginez peTorrance îmbrăcat ca tiptil ăla, ii zic arătând spre un fan aflat câteva rânduri mai jos, cu faţa vopsită verde, dându-şi la o parte şuviţele din peruca de un albastru intens, în timp ce mănâncă un covrig. Pur şi simplu... lucrez cu ea [fel ani şi încă am impresia că abia o cunosc. Cu excepţia, mă rog-

A tot ce se întâmplă între voi doi. Şi până şi asta este un mi^ Mă străduiesc să par cât mai dezinvoltă posibil. Nimic dm v x * mt ceva ce am spus nu e minciună, iar asta mă face să ma sin puţin machiavelică. Totuşi, nu am obiceiul să le cer o

nHÎ[1]'' nKli a'CS <∗CS,HC Vii,|a Pcrsor M,ă- [1])c filare chtă < ¿n<| [1](1 nortaj despre vreme şi abordez pe cineva de pe vradâ. [1] - I sunt uşoare. Ce *părere aveţi despre toată ploaia asta*[1]

aiec^ P[14] *^ de wfekr "d?*

C'W1 Toate certurile? zice Seth.

Aprob încet *din cap, pregătindu-mă* ca *el să* ¡n *i . .* ria. *în schimb, ochii lui negri se* îmblânzesc. ' '" r>nvcru'

— *Nu* trebuie să te *fereşti. Ştiu cum suntem, îşi termină hot-dog-ul şi se întinde după bere.*

— *E foarte râu?*

Face o grimasă, aşteptând verdictul nostru. Totul în mine strigă să *ii spun* că nu. nu e chiar aşa *de* rău. Să evit *conflictul cu orice preţ*

- *Ei bine..., începe RusseJl şi văd indecizia în* trăsăturile *lui Seth este şefitl lui. Nu vrea să-l insulte în faţă. lotuşi,* tăcerea *lui pare să vorbească suficient de tare ca Seth să înţeleagă. Seth îşi trece o mână peste faţă, peste unghiurile ascuţite ale maxilarului* şi peste începutul de barbă. La *job, este atât de rafinat,* încât nu-mi vine să cred că e aceeaşi persoană. *Versiunea aceea a lui Seth nu şi-ar* recunoaşte niciodată vina. Berile de pe *stadion rezolvă o ecuaţie grea.*

- *Rahat,* murmură el. Cred că e *posibil să fi trecut prin prea multe, în ultima vreme. O să... o să ne potolim. Uneori, e uşor să ne prefacem* că suntem în mica noastră lume, nu? Cred că sunt un pic... – râde, ca şi cum nu-i vine *să creadă* că *spune asta* – un pic jenat.

. . .a lnc epsäÄ!"„"„ sämă|"'a''' „'':'

— N-ar trebui sa hi...> mecp

— Nu trebuie să mă cocoloşeşti, '■ je , a

S«l,«uW!.p..ln»sip»»eb.ar

fost pentru noi, ceilalţi. , muncă. Să se

- V,™ „ m8,Wlor no,.» .3 le » «„ h „

simtă în largul lor la birou. Poţi sa-mi spui sin

— îmi place munca pe care o fac.

Rachrl lyn"

•- Tw"

r.* ■- ••

O spun cu emfază. fttâ *şi* forte' aJ f gciiiii4. susţine imediat. , ci bine, nu .

— Absolut. Par uneori. «u« /rl ă» totdeauna cea mai primitoare atm< ,pilârc'i. (.âtcodatş

— lisuse. (rod *ci* tonii p- întreb... dacă am fi înfiat dul nostru, de

îş. int.ndc gâtul, să < Ui' ^j «- de această converg şi-ar don ca Wah sâ se !nt<’ao-> >' multe, Cu toţii

_ Vite ere. Probabil că >, să vă simţiţi neplăcut în mi vreau sa eram împreuna şi nu preajma ci. , blând P-

_ Nu o W-«>P”" „J *á* <* P”' „ „ ° reU" „ „' * ^u lui w

dfcwl.** • .ln«l"-« T dÍnÖ

- 5' „ ' .”X«»»’- pu- ? sim P'U' eşti implicat, dar cea

__ Şi pe p s-s în^P acun) rrei l ni. Acum îmi dau seama

_ Am fost logodita. < devreme, dar, în momentul

— Îmi pare rau.

ZÍCe Cl’ îmr'Un m o d

care *rewfítc şi sune profund.*

— Închin pentru asta.

RusselJ *ridică* paharul cu bere ?i toţi luăm câte o înghiţitura din ale noastre. Mărturisirea mea îl încurajează pe Seth, pare să-l Iaca sâ se simtă mai *destins.*

— *Tor* a *fost cea care a vrut* divorţul, zice el. Eu am vrut să re- *zolvăm lucrurile. Să* încerc mai mult. Dar habar n-aveam cum.

Apelez la toata voinţa pe care o am, sa pu*i arunc o privire lui *Russell.* Torrance a cerut divorţul.,Asta e foarte important. Sunt

dureros de curioasă ce *lucruri* trei,unu re/olv^r, <hr U_m pro grese şi nu vreau ti stric totul apăsărul prea tatr pe rană

— Iu ai vrut? întreb. S,î încerci?

O privire vinovata din partea lui Seth.

('larcciim. Ani vrut, sigur, dar nu *am avut instrumentele* potrivite. La vreo şase luni după *finalizarea divorţului, rni-arn târât* fundul la terapie. Este cel mai greu şi cel mai *rentabil lucru pe care* |-ani făcut vreodată. Şi cred ca a trebuit sa îl fac *pentru mine, înainte* de roate.

Pumnul lui se strânge pe un şerveţel, apoi se relaxează.

— Sunt *al* naibii de sigur că la vremea aia nu i-am uşurat situaţia. dar m-am schimbat. Nu mai sunt acelaşi om care eram acum cinci ani.

Discuţia asta începe s-o dovedească. *El poate vorbi deschis despre terapie,* în timp ce eu niciodată nu am *fost în stare s-o fac.* Poate că alcoolul il relaxează, dar această versiune a lui Seth este diferită. Conştient. Cu inima frântă. (Constatarea asta probabil că

îmi dă curaj.

__Şi vrei ca ea să ştie că te-ai schimbat? Pentru că...

notificările > ’

alea probabil că nu ajută.

_Da. Aşa e, oftează el. Dar ne-am blocat în asta. Unul dintre noi îl provoacă pe celălalt, iar celălalt reacţionează. Nu e vorba că nu ştiu că notificările alea sunt de rahat. *Crede-mă, mă simt ca* un nemernic de fiecare dată când pun câte una. Dar e ceva, când ştii cum să intri pe sub *pielea* cuiva.

— Deci e un mod *de a vorbi cu ea, zice Russell.*

• — Probabil ca nu e *cel mai* bun mod, dar măcar vorbeşte. Chiar dacă de cele mai multe ori ţipă. *Măcar* daca reacţionează... ei bine, o parte din mine crede că o face *deoarece încă ii pasă. E* * aproape o uşurare că încă mai avem asta.

Ce vrei să spui, mai exact? *întreabă* Russell lent şi îmi creşte

Fatn dr la metro

înirna»‘ ;<

. ,i nouru de y»ti U

....

• * * "ffA •

,pun* <" . . u.hcţti pc cineva carc a te

_ Nu c n^ ,U

nuniat b

__ poarcei nu a Nu c <’ minciună, dacă

lmi umplu-melc eu P

crrd că C aJcvăttt b. lucruri|Ci adică, dacă asta ai vrut ,â

__ Pa. j ai ' rut sa st |ui Torrancc despre crabi»

Nu

tact, ce-ar fi daca a> d.t telespcctatori.. dacă asta o va face pe

merită să enervez' P"V" fi. cu ca> nu merită să te indu-

Torrance fericiră? Daca p-e-

pleu, un pic? cedează Scth şi îmi pare ca e o mică

_ O să mă gândesc ia as ,

victorie.

Nu ştiam că în spatele fontului Garamond se ascunde bărbatul ăsta sensibil.

— Cel puţin ar purca fi un început.

\Xalt se întoarce cu un covrig şi încă un pahar cu bere.

— *E* o coadă *infernală* acolo, zice el.

Când începea doua repriză, mă străduiesc să mă concentrez, deoarece *chiar îmi* place meciul, dar nu mă pot gândi decât la re velaţia oferită de Seth. O vrea înapoi. O vrea înapoi şi a încercat să se schimbe. Curând, scorul este egal, iar când Seattle înscrie un alt *gol şi se face* 2-l, mâna lui Russell se lasă pe genunchiul meu. E un gest plăcut, victorios, unul care transmite un *daaaa, echipa noastră*

a marcat şi poate ca abia o simt prin colanţii căptuşiţi cu lâ \ P cart ii port pe sub blugi, dar fiecare celulă din corpul meu se centrează pe acei câţiva centimetri de blugi. a w

înghit în sec, întrebându-mă cum este posibil ca o m 1 genunchiul meu să fie suficientă să mă încălzească şi mai

L • . $nrx de cana a

sub toate straturile de haine pe care le am pe mine, în

Ineepu. meciul. E ară,. gălăgh, |„„4, . „

chiar lângă urechea mea.

— Te simţi Bine? mă întreabă.

- Categoric, ii răspund, cu o voce încordată, *pe* care nu o recunosc ca fiind a mea.

I„ cele din urmă. p$_{\text{are să obscnT unJc}}$ .. f *

uiu în p o mrmge. Rofeap | $_{\text{sc}}$;„„$_{\text{indc pc (>|)raj}}$.

<* e vorba dc propriul genunchi. Poare căldura pc care am simpr-o a fost doar din cauză că sunt prea înfofolită.

Seattle învinge cu 3-l, iar eu mă las cuprinsă de entuziasmul mulţimii, în timp ce trecem printre tribune, unde toată lumea strigă şi ovaţionează, străinii îmbrăţişându-se şi bătând palma.

înţeleg de ce îţi place atât de mult, îi spun Iui *Russell* când ieşim, iar ochelarii lui se înceţoşează imediat.

în oraş s-a lăsat întunericul, barurile din apropiere se umplu de făni.

— Mă simt oarecum victorioasă? Chiar dacă nu am avut *nicio influenţă asupra jocului.*

— Da?

Russell îşi scoate ochelarii şi şterge *lentilele cu capătul cu fran-* juri al fularului şi poate că e cel mai drăguţ lucru pe care l-am văzut la un bărbat adult.

— Chiar ţi-a plăcut?

— Chiar mi-a plăcut.

Un Seth ameţit se împleticeşte spre noi şi îşi aruncă un braţ pc umărul fiecăruia.

- Echipa mea de hochei! strigă el. ia, eu nu $_{\text{S}}$du dacă sărad sau să mă foc mică de ruşine. Voi sunteţi cei mai bum. Trebuie facem asta. .s

^fe^tegoriezic, luptându-mă să îmi păstrez echilibrul. Acum, g

Fata de la meteo

Hai să ţe ducem acasă.

…

i

CAPITOLUL 10

PROGNOZĂ:

pas de swing şi o atracţie fulgerătoare

_ Şi ia uiraţi-vă... cred că zâmbeşte!

_ Ei bine, cred că putem fi cu toţii de acord că Bobo, pj$_{anistu]}$ primată, chiar dă un nou sens expresiei „a face pe maimuţoiul „

David Wong şi Gia DiAngelo împărtăşesc genul de râs p$_{er}$f$_{ec}$. ţionat de prezentatorii de ştiri, care au prezentat prea multe reportaje emoţionante şi poveşti uşor ridicole cu animale.

— în continuare, unul dintre sporturile cu cea mai rapidă răspândire din Statele Unite ale Americii ar putea avea şi cel mai stupid nume, spune Gia. Care este acest sport? *Pickleball.*

A trecut ceva timp de când nu am mai urmărit o emisiune în studio, dar vineri fac o excepţie. KSEA nu este suficient de mare pentru a avea public în studio, aşa că stau în spatele camerelor şi fac tot posibilul să nu încurc pe nimeni.

— îmi amintesc că jucam asta când eram copil, la ora de sport, zice David, prefacându-se că respinge o minge

imaginară. Şi nu cred că am fost foarte bun. Spre deosebire de toţi cei despre care vom auzi în continuare. *Pickleball-*|*x*| profesionist a luat amploare, mai ales aici, în nord-vest, unde suntem mereu în căutare de sporturi de interior, ' j în timpul lunilor dc iarnă $um_{n}|_{f}$ R_{nw}|| »$_{a,rir,}$^ $_{r\ ftc\ V;1\ ,pi)nf}$ nMÎ multe.

Reportajul <c de* lude cu < âicva lovituri ale mingii <k *pi,klrball* pe un teren acoperit. Iar apoi, vocea lui Russell, din fiindal:

.— Poate câ n-o sĂ-l vedeţi încă la *Jocurile ()limpicc. dar picklcbaibul* este un sport tot mai răspândit, cu campionate *de* f jucători devotaţi.

Sunetul vocii lui mă *face* să îmi reprim un zâmbet. După ce l-ani pus pe Ser h intr-un Uber, Russell a pomenit că *reportajul* ăsta va fi difuzat azi şi era Ioane bucuros că a avut ocazia să facă un reportaj despre altceva decât un meci universitar. *Russell explică faptul* ca*pickleball-ul* este originar din statul Washington, inventat pe insula Bainbridge, în 1965. Intervievează câţiva jucători şi pe managerul unei echipe de*pickleball,* intercalat cu imagini ale unor oameni care joacă.

— M-au lăsat chiar să fac o tură pe teren, spune el, iar camera de luat vederi îl prezintă pe Russell în pantaloni scurţi de sport şi tricou, două lucruri pe care nu l-am văzut să le poarte vreodată la *job.*

Mă forţez să-mi iau privirea de la muşchii gambei lui, de parcă roata lumea din studio îşi poate da scama exact unde mă uit.

— Bun, deci o să vrei să o ţii aşa. îi spune managerul ligii.

O minge se îndreaptă spre Russell, iar el o ratează, râzând cu poftă.

— Cred că e nevoie de un pic de experienţă.

E adorabil faptul că, deşi nu e imediat foarte bun la asta, a acceptat să fie filmat. Ar fi fost foarte simplu să scrie reportajul ca

pe o poveste de doi bani şi poate că asta şi fac oamenii acum în sufrageriile lor, se relaxează, schimbă canalul, trec la unul dintre con- curenţii noştri. Dar ar fi greşit să emitem o *astfel de* judecară. Privindu-l, înţeleg ce spunea despre personalităţile din *spatele* jucătorilor. Managera echipei şi-a cunoscut soţul jucând *pickleball,* iar după ce el a decedat, ea a înfiinţat acest campionat în onoarea

lui şi Îl conduce cu ajutorul copiilor lor. în fiecare an, . de naştere. organizează un turneu de *picklehall* ¡mpo^'Xi atrage jucători din toată lumea. Lste o mărturie a pi(ţ> care ceva relaxant o are în crearea unei comunităţi, aşa p, Ruswll la sfârşitul reportajului.

După o pauză publicitară, vine momentul *Hale*ftonn pentru cate sunt aici: după emisiune, Torrance cstc ¡n bună dispoziţie şi, înarmată cu ceea ce am aflat despre Seth, „ am nevoie de ca într-o dispoziţie bună. a

Probabil că o să fie de ajutor şi faptul că Seth nu a lă Sat ni . notificare săptămâna asta.

Iată şi muzica ei de introducere, care este excesiv de molip$j toare şi pe care mă trezesc fredonând-o de multe ori, avâ nc| . fundal o animaţie cu Torrance prinsă de o furtună, cu umbrela întoarsă pe dos şi aproape luată de vânt, înainte să apară soarele *Haltstorm,* emisiunea lui Torrance, unde analizează tendinţele di- matice şi are ca invitaţi diverşi experţi în meteorologie, este un segment de treizeci de minute, care îmi părea scurt când eram copil şi îmi doream mereu mai mult.

Astăzi, vorbeşte despre efectele pe termen lung ale incendiilor de pădure din regiunea noastră. Acestea s-au înrăutăţit de la an la an, până în punctul în care, în timpul verii, fumul este atât de dens, încât suntem sfatuiţi să nu ieşim din case timp de o săptămână sau chiar mai mult. Cu farmecul ei obişnuit, reuşeşte să comunice cât dc terifiant este acest lucru, intervievând o femeie care a pierdut două case în urma incendiilor, la un an distanţă, şi încheind cu felul în care telespectatorii pot fi de ajutor ca voluntari.

A *fost* foarte bine, ii spun, în timp ce iese de pe scenă.

Sper să *îi facă pe* oameni să se preocupe de

.4
>'i
-

incendii pe tot *parcursul anului şi nu doar* în timpul verii, spune ea. Tu nu eşti aici *de la trei dimineaţă?* Nu eşti epuizată? Poţi să mergi acasă, Abrams- — *Ştiu.*

Aşa cum [i1,n] repetat, îmi ascund cu dosul palmei un < ,h< ar, drp [nl] tras un pui ‘le somn înainte de emisiunea <lc ditpj amia/4.

_ încerc să-mi ajustez programul de somn, ca s;í por merge [nl]âinc-seară la swing.

Torrance face o pauză, când ajungem în redacţie.

Swing? Nu ştiam că dansezi swing.

Ador swingul. îl fac doar de câteva luni, aşa câ nu sunt *foarte* bună, dar sunt obsedată. La Century Ballroom, Capitol *Hill. Aha!*

Ridică din sprâncene, uimită.

_Swingul de pe Coasta de Est, nu? Nu de pe Coasta *de Vest?*

_____Coasta de Est şi Lindy Hop, spun cu, *de* parcă nu aseară aş fi căutat diferenţele dintre ele, după ce am studiat fotografia aia

i [cll] Ţorrance şi Seth pe ringul de dans, în care arătau atât de fericiţi.

_Obisnuiam să merg tot timpul, dar a trecut ceva vreme, spune ea. Sunt surprinsă că nu am discutat niciodată despre asta.

Poate pentru că nu discutăm niciodată despre nimic.

O urmez în birou, încercând să ascund bucuria pe care o simt când văd planta suculentă de pe biroul ci.

— E chiar minunată.

Cu vârful unui deget, îi atinge una dintre frunzele do un verde-violet.

— Este cel mai ciudat lucru. A apărut iară o carte de vizită. Habar n-am de la cine e.

Ia mâna de pe ea şi se aşază.

— Seth obişnuia să-mi trimită mereu suculente. Niciodată

flori – nu ţin mult şi niciodată nu le udam la timp.

. Apoi râde, ca şi cum gândul este absurd.

Dar mă îndoiesc că e de la el. Probabil că e unul dintre sta- încercând să mă linguşească pentru vreo recomandare. Ce despre swing?

— Da. Ar trebui să vii în scai a asta. îi *l^* ^ln P,lfca fa<>^ un întreg eveniment. Să implicăm toata re< acţta. >

— Mulţî dintre noi o să plecăm împrt,,n^ ’n cx^ursia săptămâna viitoare.

— Niciodată rclaţionărilc în cadrul unei ceh | e nu sunt multe.

E un miracol cum reuşesc să îmi reprim o g ’ asă, în tirrip spun asta. Toţi anii de zâmbit la televizor m au f regătit penrfu acest moment.

— Bine, atunci, spune, buzele ei de culoarea cireşelor CUr^ du-se intr-un zâmbet. Dă-i drumul. Trimite un e-mail pentru tQt personalul.

xT i - • Rnssell, frccându-şi mâinile
— Nu cred ca vor veni» zice i\u . c, sa încălzească.

Stăm în faţa Century Ballroom, de pe Capitol Hill, lângă un magazin de îngheţată, cu cozi până în capătul cvartalului, chiar şi în serile reci de iarnă. Toată săptămâna au fost în jur de 4 gride Celsius, scăzând până la aproape -2 seara.

__Torrance părea... de un entuziasm moderat, ii zic, încercând să par mai încrezătoare decât mă simt. Trebuie să apară în orice moment. Iar dacă Seth este la fel de îndrăgostit de ea cum a spus că este, să sperăm ca va veni şi el.

— Ari! strigă cineva, iar în timp ce eu mă înveselesc la vederea iui Hannah şi Nare, sunt dezamăgită că nu e niciunul dintre cei doi Hale.

Alţi câţiva oameni din redacţie sunt deja înăuntru.

— Mulţumesc foarte mult pentru că ai organizat aşa ceva. Întotdeauna am vrut sa încercăm locul ăsta şi a fost exact imboldul de care aveam nevoie. .- -т

Totuşi, Hannah ne va face pe toţi sa arătăm rău, zice N^e* *Ea a dansat timp de* doisprezece ani, când era copil.

nrr Russcll ş» îi întinde mâna.

«^i*ce J*p*v

Se îni . ,, nr.ain mai întâlnit, Eu MHM Nate. (umântea rrui

Nu crcU .

.....

^””«11.

h ridicâ sprâncenele spre mine, cu referire la Russcll.

iar

H*nn • n scurt. Nu *c* nevoie să alimentăm zvonurile de la cu • ales când nu se întâmplă nimic.

bi t’lU' mal J ein înăuntru, spun şi flutur din mână.

Nje veuc

rjrn'a nW■ nlte mai târziu, în w a uşa IŞI tace apariţia o tcmcie mi- . • tr-o rochie cu buline.

' «rim să începem, spune ea. Dacă aşteptaţi pe ci- şJe pregătim » r a

■ va trebui să ni se alature în timpul dansului de ne va, mi tem „

după curs.

Posomorâtă, îl urmez pe *Russell înăuntru,* dau 10 dolari • • *Uspaltonul. Prima ora de dans* este o lecţie. Cum *Torrance şi Seth şnu deja* să danseze, *probabil că* sar peste ea. Ăsta *trebuie să* fie motivul. *îmi bag lănţişorul sub tricoul pe care l-am asortat cu o fastă evazată şi tenişi Keds albaştri, plus* cercei *micuţi în formă de* soare, să nu mă *incomodeze în timpul dansului. Cu ceva mai mult*

dan, îmi ocup locul în grupul de câteva zeci de persoane care s-a adunat în jurul instructorilor noştri, femeia în rochie cu Buline, care nu poate avea mai mult de 1,50 m, şi un slăbănog înalt, cu

pantofi Oxford lucioşi şi beretă de vânzător de ziare. Cei doi încep

A al lui Ray Charles, cu atât de multa cursul dansând pe un cântec nu -şi

energie, încât tipul parcă o arun P ri j ic |n d în aer bra- pktde controlul deloc, rotindu-şi picioar , ţde, iar la un moment dat fura şapca tipu Când se termini cântecul, toata lumea aplau ă.

i ă s , r ăsună-

Fata de Ia metro

. v — Bună scara tuturor! spune fata, cu o voce v este
. ^re. Bine aţi venit Cursul de Lindy Hop. Eu sunt
Noi vom fi instructorii voştri.

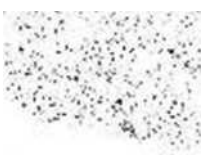

Sumcm frâne pilonaţi de «wing. ap câ SUntţ_r ii aţi wnii înhăţaţi.

/k jnd I hco ne zâmbeşte poznaş.

_ Un lucru extraordinar la swing este câ totul CMc Nimic nu este coregrafiat. Aşa că. dacă ne-aţi urmărit vreme, mi aţi văzut am inventat pe parcurs. <U

__ Iar cu il urmam după indicaţiile pe care mi |c spune Zara. Primul lucru pe care *il* vom face este să vă Jn)pâr c|» două grupuri: oameni care vor să conducă şi oameni care urmeze. ín mod tradiţional. cei care au condus au fost bărbaţi, dar asta c ceva foarte demodat, iar mie nu prea îmi p|^ De fapt, prefer să conduc decât să mă las condusă. Aşa că, deocani data, daca sunteţi dansatori mai experimentaţi, orice ar înscrn această experienţă, aş recomanda să conduceţi. Dar pute^ 3 simţiţi liberi sâ alegeţi oricare variantă vă atrage, iar noi |e Voin echilibra, dacă va fi nevoie!

— Eu nu simt niciun ritm, ii şoptesc lui Russell, în timp ceaJeg grupul celor care se lasă conduşi, împreună cu Nate, iar el Hannah, dansatoarea experimentară, se îndreaptă spre zona celor care conduc.

Zara şi Theo ne explică pasul de bază, cel de la care va porni tot ce vom face: balansarea, pasul în care greutatea este transferată de la un picior la celălalt. Apoi adăugăm doi paşi tripli:

— Repede, repede, încet, zice Zara şi o facem odată cu ea şi legăm mişcările.

— *Perfect,* spune Theo, după ce repetăm de câteva ori, cu muzică.

— Acum, e timpul să formăm perechi! Găsiţi pe cineva pe partea opusă şi odată cc sunteţi în perechi, sa formăm un cerc.

Cumva, abia în acel moment îmi dau seama: nu sunt

doar la un curs de dans. Sunt la un curs de dans cu Russell, iar asta înseamnă că o să dansez cu *el.*

Aceaitâ conştientizare mă *bhKhCti/r}* , *când Russcll ajunge la*

n1AU gri cu dungi, *blugi* negri şi Adi(i>s Un ', " ’Ţ" CU °

— Vrei sâ *hi* partenera mea’ mâ î i *învoit, rtd.* *mâ '"'"abl d_ ™ »*

_ D„ Sc^-mâ * OTl„,wle

- Reftlz « crcd M Ari Abrams a *f<„,* ,i - ’ st aleasa vreodarâ *ultima pentru ceva.*

*Creierul meu o ia razna li ¡»r^c^*

Jid «,» e „ p™ *

_ Sunt dettul J< ,lguri d , „„ *tru că sună destul de inofensiv.* ’ ° cu’ Ren'

.*?* un U !„ „c Iângă H„mh f, p^aunueadeD„,,,d„ f,,„er W

„* tA. rfmi, lui Rurf cu PJ„,,de în *puse* uşor peste *vârfurile degetelor lui.*

— *E bine* aşa? Nu c prea strâns?

— *Perfect, ac încet, prea concentrată pe* cât de *perfect este.*

Fiecare mişcare uşoară îmi pare ca o ştire de ultimă oră. RUSSELL BARRINGER TOCMAI MEA TRECUT DEGETUL MARE DE~A LUNGUL ARTICULAŢIILOR DEGETELOR; UNDE VA FI URMĂTOAREA ATINGERE? MAI MULTE, LA ORA 11:00. Mâinile mele par mici pe lângă ale lui şi sunt mai conştientă ca niciodată de mirosul lui de cedru şi citrice. Se duce drept în partea creierului meu responsabilă de visarea cu ochii deschişi, oricare o fi aia.

Cumva, noaptea aceea din barul hotelului a fost doar cu câteva săptămâni în urmă, iar acum el este în viap mea şi îmi luminează gândurile. Perioada de timp în care exersăm pasul de balansare şi triplul pas ar putea fi trei minute sau treizeci, ritmul hipnotic, re-

Pctitiv mă face parcă să intru în transa. Sunt disperata să învăţ un

,a cflh. ,â m* MU şi mi ,nt,'P^ pa-'nol,,t rS t* «-an-l-«î Prcfcra- Nu M'n‘ Mg J l hco nc cer să schimbăm partenerii, |Ul|(j Ap'"’ ^rc cină minuw- Capul mi se limpez^, îl tăcem U f'«-'* .. uş. lar ^3 înseamnă şi că Îmi U)l tt> '*A de0arece i«n* ‘ estf o prcMnţă la fel de confortabilă. (jn ţ” Jc firesc- şi ,U‘°r,e sirân&e degetele atât de tare, încât mi H mai în 'ârst« mu • •de intens asupra dan$ulv. iar o femeie se co

pfin akc câteva m¯|şcâri> p

nu scoate niemn c ţarea«. U care Russcll tocmai care una numita -

ţnroşif, de la cfort, lucru care ofcrâ.

ine Acum, obrajii

din crcierul mcu responsabll¯

multă materie pn«n* P* – mal ochli deschişi- .

"Sareâ Eu cred că e aşa, iar aP^" b j lui alunecând în

t ne ritmul melodici,

Mă conduce p

rn^u.

— Am reuşit!

Entuziasmul clin vocea lui e adorabil, parfumul lui de citrice copleşitor. în entuziasmul lui, îmi dă drumul la mâini, zâmbindu-mi iar de data asta sunt mai puţin încântată să schimb partenerul.

Torrance apare prima, când au mai rămas vreo cinci minute din curs, iar când o văd poate că îl strâng de braţ pe Russell un pic prea tare. E elegantă, cu buzele de un roşu-aprins, iar părul ondulat prins întpo coadă de cal. Este îmbrăcată cu un model de fustă care probabil că se roieşte când dansează. Işi lasă haina şi geanta la garderobă, de parcă ar fi făcut asta de sute de ori, înainte să-mi prindă privirea şi să fluture din mână discret.

Când Zara şi Theo ne dau drumul pentru perioada de dansat de voie, care începe cu un cântec săltăreţ al Ellei Fitzgerald, apare şi Seth în uşa sălii. E îmbrăcat cu o cămaşă albă apretara

şi bretele, care îl fac să pară cumva şi mai solid ca de obicei, cu păr^

JH p^c sp«,te' a?a cum cra *n noî,pteA petrecerii de ţărbărori. Poate j are şi « P^ir'r

__Au venit» tic cu, expirând. ()h, Doamne. Chiar au venit.

Şi îndoi sunt fmbrâcaţi frumos. Este prea frumos să descriu în

ctivi,ire-

Hai să nu ne entuziasmăm prea tare încă, zice Russell. S-ar

a să nu fie bucuroşi să se vadă unul pe celălalt.

Scih chiar zŞ7 *înclinăpălăria* spre noi, iar cu simt că am călătorit

în timp, cu şaptezeci de ani în urmi

. f • , > * ' ^unt ar,K de *cuprinsă de emoţia de* a-i vedea pe amândoi aici încât îm- • r

i- – L – n i, ' ,ncat lm la ° fraepune de secunda sa observ ca *Russell îmi întinde mâna*

- Ce 2id? PreSâriră Pentru liga cea mare?

— Bineînţeles că faci o referire la sport.

îi dau mâna, iar el mă conduce spre un colţ al ringului de dans. Un bărbat i-a întins imediat o mână lui Tonance, dar Seth rămâne aşezat. Peste tot în jurul nostru zburdă pe ring cupluri mult mai experimentare, fustele foşnind şi pantofii alunecând pe podea. Vederea lui Torrance şi a lui Seth m-a făcut să fiu agitată şi nu trece mult până pierd ritmul lui Russell şi mă împiedic de el, atingându-mă de abdomenul lui, în zona unde e mai rotund.

— Scuze, zice repede, revenindu-şi şi rotindu-mă cu mâna pe deasupra capului.

— Nu, cu îmi cer scuze, eu sunt cea care s-a lovit de tine.

— Oh. E în regulă.

Dă din mână, dar nu-mi scapă faptul că pune puţin mai mult spaţiu între noi, ca şi cum ar fi îngrijorat de mărimea lui sau de cum crede el că m-aş putea simţi eu în legătură cu mărimea lui. Nu mă pot abţine şi mă întreb dacă un tip mai slab şi-ar fi cerut scuze, , iar asta mă face să îmi doresc să îl liniştesc, într-un fel

sau altul.

SPUJ? nu m'a deranjat. Doar că nu am nicio idee cum, aşa

- mişcările braţelor lui/

;?•?’ '■■■■! . ■:• •' ' 121

Cântecul se termină şi, în timp ce majoritatea dansat$_{Or}$.|
schimbă partenerii, niciunul dintre noi nu ii dă drumul $_{tc}$)$_{l}$.? 'li

- Reportajul tău de azi a *fost* fantastic, îi zic. ’ *h.

Torrance dansează acum cu Zara, vorbind ca nişte vecfoj

rene care nu s-au mai văzut de ceva timp, şi poate chi$_{ar}$ prietene.

— Cel despre *pickleball-*

- Ştii că faci ceva bun în viaţă atunci când eşti plătit $_{s}$- $_{fi}$. rahat la *pickkballL*

- îmi place asta la reportajele tale. Că nu sunt do$_{ar}$ sport... sunt despre oameni.

La asta. îmi întâlneşte privirea şi zâmbeşte, mîjindu-şi oc^ De aproape, genele Iui lungi sunt o nebunie. Daca mi se înm$_{Oaie}$ picioarele, cel puţin el va fi aici să ma tină.

— Exact despre asta e vorba în sport.

După următorul cântec, în timp ce eu şi Russel! ne ocupă$_{m}$ locurile pe margine, minunându-ne de arhitectura grandioasă a sălii de bal, o Torrance care îşi ţine răsuflarea se îndreaptă spre re- zervorul cu apă, iar Seth îşi scoate pălăria, atingându-i umărul cu borul. Ea se răsuceşte şi mă aştept să-l admonesteze, dar, în loc de asta, îi ia pălăria şi îl loveşte jucăuş cu ea în piept.

Iar când Seth îi întinde o mână, Torrance ridică o sprânceană spre el, înainte de a-şi întoarce palma şi de a-l conduce pe ringul de dans. în hainele *lor* de epocă, se potrivesc.

Nu suntem singurii hipnotizaţi la vederea lor. lorrance conduce cu abilitate, oferindu-i în acelaşi timp lui Seth şansa de a străluci. Cu fiecare ritm, se îndepărtează şi se

apropie unul de celălalt, rareori privind în altă parte decât în ochii celuilalt. Parcă locul ăsta i-a transformat pe amândoi, iar eu rămân un pic fără suflare, doar privindu-i. Ştiu că s-ar putea să nu dureze, că s-ar putea ca luni să mergem la muncă şi totul să fie la fel. Dar deocamdată pa* aproape magic. - ‘ '

. Zₐ. . .

• vine s* cred, tivC RUMCII, cotul lui lovindu-se de a) S" utiind M *nrci pe pielea mea. Bravo, fată de la meteo.

111 altă jumăt«« de oră de dans, /.ara se îndreaptă spre fi i* micmfxmul.

1 -»rt niniHH. Oacă aţi mai fost aici, ştiţi ce moment momentul pentru dansul aniversar!

lumea ştie ce înseamnă acest lucru şi izbucneşte în urale, i Torrance şi Seth. Mă uit la Russell. dar el doar ridică din nin sarorii au început sâ formeze un cerc în jurul Zarei.

pni să-i mg pe toţi cei care au avut ziua dc naştere săptă-mâni *•«* * ri^icc mâna?

\\io mână nu se ridică şi toată lumea se uită în jur, să vadă . inrr-adcvâr nu există zile de naştere.

_ Serios? Nimeni?

Inc«, Russell ridică mâna.

_ A fost ziua ta de naştere? îi şoptesc. Când?

Arată atât de adorabil de jenat, în timp ce încearcă să îşi ascundă zâmbetul. Aş fi rămas înlemnită, dar el se îndreaptă spre mijlocul cercului, când Zara îi face semn să sc apropie.

— Din moment ce eşti aici prima dată, îţi voi explica, spune ea. Ziua de naştere este o tradiţie a swingului. Iii şi cu mine vom da stanul şi oricine poate să-mi ia locul în orice moment, să dan

seze cu tine. Eşti pregătit?

— Mai pregătit de atât nu am cum să fiu vreodată, zice el. . încep sa danseze, în timp ce oamenii din ccrc bat din palme pe muzicii şi, cu toate că el e începător, Zara are un fel de a-

l t W ii pară mult mai experimentat. Intervin şi alţi dansatori, de : <&ca, doar pentru câteva clipe, iar Russell

se străduieşte să-i
■;>;S ^ducă pe toţi, zâmbind tot timpul, ca un sportiv bun
ce este, tnişcări mai spectaculoase decât alţii, dar niciunul

. . Xynn S<Uomon

U(Hhcl

nO^^CVV knnneV^^P’n^lnu^. *

•UntfC C\ ‘ ca * aı,r•V’C V 4 iar de ahâ Încurajate nu am neV(.ţ
o*^’ . ,^^ca^\ndcHmi prinde mina, dat În

Nc^V .^ccp^ 7 nu al spus nimănui ca e zlto urnVa » v-ne să

ţ«vârte.

w 6"";:'fX-w"ısaıdc iiWcMtw

•""'w «-.(•'»■dJ*
^DeeX
"txaCV . ia uitint^ refren ş > sicu toate camă aştept»
n din cap, râzând,
««Uf»-°fa” "te ta «mp „«'mi "’8'”'”* „ "" "ta tai »
*'„’c,’,e «r. dC

'U"t"

Este cea
mult timp-

CAPITOLUL 1 I

PROGNOZĂ:

aerul rece se deplasează simultan
cu o avalanşă de stânjeneală

£xoirsia anuală KSEA este mai mult un eveniment team-buil- ɹ £ -orporaust decât o vacanţă, dar, în acest an, am un motiv în i o a^cpt cu nerăbdare. Ibrrance, şefa comitetului de orga- ™ a rezervat o cabană cu *spa* în afara oraşului Vancouver, iar oi p Russell ne-am gândit să mergem împreună cu maşina, să mai mult timp pentru planurile noastre.

_ ɹ>ɹᵤ sunt sigur că maşina mea poate ajunge până în Canada, mi-a spus el, aşa că vinerea următoare opresc în faţa casei lui de pe estradă cochetă din Phinney Ridge, umbrită de copaci înalţi şi

veşnic verzi.

Nu e nimic rău dacă fac un drum de trei ore cu maşina, plus timpul de aşteptare la graniţă, împreună cu un coleg de job atrăgător, cu care ştiu să dansez swing.

Îndată ce opresc maşina, văd o fată stând pe treptele din faţă, cu o carte în poală. O fată care pare să aibă în jur de doisprezece ani. Când îmi zăreşte maşina, sare în picioare, părul negru prins îmr-o coada de cal legănându-i-se.

— fata! strigă ea în casa. Ţi-a venit maşina!

RimAn pe l<x. cu portiera dttchitf, ncştiind ce f *arr. Ruwll *p*"* i'[1] "H- în<"l'indu-?i fik, teva ţf l)iri(> ct ridică din umeri. Flutur din mâni stânjeniţi, Jr' ’’"’’M* semn să mi apropii- ' *’ »mj £

__Hei. îmi zice el. trăgându-se de guler cum C Or> de orie agitat- * <i,(

Azi c îmbrăcat casual, cu o jachetă KSEA 6 cu fc rt„ • 'HOg»

. este Elodie. Elodie, ca este Ari.

Elodie mă cercetează cu nişte ochi albaştri, din spate| ochelari ovali cu ramă subţire şi, niciodată până acum, *"*'* întrebat dacă stilul meu vestimentar este aprobat de pr w<j 0[Ea poartă blugi cu talie înaltă şi un pulover larg cu dungi ş^"" mult mai bine decât mine, în colanţii mei potriviţi-p entru.Un^ a,a'’ lung şi hanoracul departamentului de ştiinţe atmosferice al ţjty

___Mă bucur să te cunosc, spune ca.

— Şi eu.

îmi ţin mâinile ocupate, jucându-mă cu cureaua genţii.

— Tatăl tău a spus că joci în piesa de teatru a şcolii?

— *MusicaL* mă corectează ea, cu toată încrederea unui copil pasi. onat *de* teatru, dar îmi dau seama că c încântată că el a pomenit-o.

îmi arară cartea pe care o citea, care văd acum că este un scenariu.

— *tsw Alice în Ţara Minunilor.* Eu sunt Regina de Inimă Roşie.

— Ooh, răufăcătorii au parte întotdeauna de cele mai bune cântece.

Face ochii mari.

— Te pricepi la musicaluri?

— Nu mă pricep deloc la sport, dar la musicaluri...

sunt foarte bună. Eu şi fratele meu strângeam bani să prindem turneele de pe Broadway, când treceau prin Seattle. Anul trecut am văzut PA *Evan Hansen* şi a fost nemaipomenit.

Elodie lasă să îi scape un ţipăt.

| Rin dr În nv’tro

. I.ouo. mi »rn dom <-• <|'citfl<olul Ala ,â rrvitlA , '"« ’ *?»’

A' l’W"’

‘ **’ ~ .,(re«'1'- •' T’,n »’• U* *' *”!''• ""';,rci* f' *e «wnsformĂ !,lb,n.^df invidie şi admiraţie.

N d^F ***«• SP" u nu '■**m *PU’ prea muhe, deşi FII mi Mint dci ât o «»legă de serviciu. O parteneră de 1^ P"

n nvbuia să vină să o ia. dar tocmai mi-a trimis un , î

tS-JC spune d. Te superi daca mai scâm câteva minute?

Oh nu. E perteci în regula.

rvof ă d Parr Pro^un^)enat’ conccntrându-se să îşi smulgă rătăcit de la j«ch«â Î> nu Prea mă priveşte în ochi. E clar că 'r jj» s tbst planificat, că mama lui Elodie trebuia să ajungă îna- *Ar* sosirea mea.IsIu ?tiu „V co^eg‘ c*e *ucru i_au cunoscut fe- inîr A _ na. dar uîtd ci nu mulţi. Din nou, mă întreb câţi ani are el. După ^[»ul pentru ziua de naştere, a trebuit să mă abţin să îl întreb, jjrtsytir mi temeam că o să-şi dea seama că fac unele calcule. Ar pută fi şi adoptau, deşi există asemănări fizice evidente: albastrul ochilor, fornu feţelor.

— Vrd sa aştept în maşină? îl întreb.

Ridică din sprâncene, uimit.

— Nu, bineînţeles că nu. Poţi să vii înăuntru.

lira pragul cu un pic de reţinere, ca şi cum Russell ar ascunde **g mai** multe secrete înăuntru. Casa e plăcută, cu tonuri calde şi

uwoafc groase, tablouri *vintage* în culori vii, alături de poze înră

mate cu Elodie când era bebeluş, apoi un pic mai marc şi ca prea- dokxenta care c acum. Şi, bineînţeles, câteva suveniruri sportive: & fotografie de echipă alb-negru, un tricou înrămat, cu numele ^ui jucător pe care nud recunosc.

— E o casă frumoasă, îi spun, când zăresc un şemineu cu livingul din iufragerie. ■. •;

S: ' fa un pic. ¿¡‘

Sr dc perete, lâiigâ o fht<»gupIr
pnc În hrâţr o vAtiiţA din pluş ţi zâmbrpe ,pr< — Par am terminat cu lucrările, cc| pupn^^
Mint câteva lucruri pe care aş vrea să lc fJr , ’ timpul necesar. Nu mi-a spus nimeni că atunci * • iţi petrvei weekcndunle mai ales reparând casa *■

— Nu l face să înceapă să vorbească desm«
'■>l’rccasAt in4
Elodie. Nu se mai opreşte. M «v^

— Dacă îmi amintesc bine, ai fost un marc fari | care am făcut-o în camera ta.

Elodie mimează că-şi trage un fermoar peste bllz

— Ce? îmi place casa? Zi ce vrei despre casă?

Mintea mea galopează, să proceseze toate astea Russell Barringer, tatăl. Proprietarul casei CPI ^CesU n – I Al
P°3ftă ¡ar L
super. Poare ca, la urma urmei, nu d cunosc atât de 1 telefonul lui Russell i se luminează în mână, nici mă sune o dacă până la capăt. 353 sj

— A venit, îi spune lui Elodie. Ai toc ce îţi trebuie[5]

— Să vedem, vopsea de păr, trusă pentru realizarea acasă, legitimaţie falsă... da, da şi da. Ua^Or

Dacă nu aş fi ştiut deja că e o puştoaică pasionată de teatru ei extrem de serioasă ar fi confirmat-o acum.

— Să nu ce distrezi prea mult.

— Asta e replica mea.

O trage spre el şi o îmbrăţişează şi oh... oh, nu. Ceva teribil se întâmplă cu inima mea. Se aude clopoţelul şi apare o tipa caucaziană, cu păr brunet tuns scurt şi un palton lung din lână, împingând uşa.

— Elodie? zice ea, intrând. Eşti gata?

Apoi, privirea ei se opreşte asupra mea, iar faţa i se destinde într-un zâmbet.

— Bună! Eu trebuie să fii Ari Abrams.

f d«’ '» mete»

(*'n<1 "a tar* kia! Ic ,n dimineaţă,

,4 pe o întrebare, pentru că scena pare
des-
şi mâ cunoască? Prea multe lucruri misterioase lui

RussclL

*" <117C. cu sunt Liv. Ahhh. sunt un pic perplexă! râde ca şi ¡şi " mână prin părul scurt. Ştiu, ştiu, şi Russ e la televizor, dar d ne curx^tem dintotdeauna. Aşa că asta e ca şi cum... aş o afebritare locală. _

, Cu siguranţa, eu nu ma simt ca o celebritate atunci când b microunde ravioli congelate, în garsoniera mea de 41 patrari. îi tic, încercând să detensionez momentul, dar nu decât sa sune patetic.

pk. nu-şi dă seama de stânjeneala noastră, a tuturor, fie că e *pa* conştientă de ea, Elodie zice:

___ Mi-an» uitat aparatul dentar!

Ji se întoarce în fugă la etaj. Lângă mine, Russcll a devenit o catuie.

_ Liv, Ari. Ari, Liv. Deşi, cred că, hm, aţi cam rezolvat asta.

Liv ii atinge braţul intr-un mod familiar, care îmi aminteşte că a nu este doar mama lui Elodie: este fosta soţie a lui Russell, cine pe de când. Cineva bate Ia uşă. Din nou. Şi din nou, cineva intra ură sâ aştepte ca vreunul dintre ei să deschidă.

— De ce durează atât de mult? întreabă un tip înalt şi zvelt, cu pinii grizonant şi o vestă matlasată, genul pe care îl poartă toţi bărbaţii din Seatde în vârstă de peste treizeci de ani.

Cred câ şi eu i-am luat una lui Alex, de ziua lui.

— Să mergem odată.

f d«’ '» mete»

Privirea lui Russell trece de la mine la noul străin. Arară de pământ

>• • .>,-vvi?-.

I I CMC Prrry. zice el. profitând de ocazia d?

,cr,Urile, *.le *Uia ««* lui I.iv ,i ,atâ| vit J

' uiM În »(««ele Iul l’crry. Fj,^

__ Aia de a’i,râ c (• ■ c’nc,,,i"e?

l’crry zâmbeşte.

_ Ibcmal a aţipit. Nu m-a lăsat sufletul să o rre%* îmi întinde mâna. înainte să se întoarcă spre Russell. F pun că Clementinc este un copil. u P%.

_ Krakcn merg bine anul ăsta. Crezi că au o şansă I. ■

. . .. y* Russell ¡şi trece o mână peste bărbie, evitând priviri|e — Bun. Cum nu intenţionez sa organizez o petrecere %i Liv se uită în jur. la echipa noastră pestriţă.

_ Oh. Doamne. Mă tem că am copleşit-o pe biata Ari î pare foarte rău. Suntem un pic cam prea prietenoşi în familie.

_ Arăta timp cât nu dă buzna aici un Saint Bernard sau ce,., de genul ăsta, zic glumind.

— Nu-ţi face griji, l-am lăsat în maşină! spune ea, iar eu nu sunt sigură dacă glumeşte sau nu.

__L-am găsit! strigă Elodie, coborând scările în fugă.

Când aterizează cu o bufnitură uşoară, ne priveşte ca şi cum am fi protagoniştii unui serial oarecum interesant, despre care Netflix o întreabă dacă vrea să continue să-l urmărească.

— De ce stări toţi aici?

— Bună întrebare.

Russell îi ciufuleşte părul şi îi ridică una dintre bretelele rucsacului.

— Şi noi trebuie să plecăm. Weekend plăcut, te iubesc, nu uita să şi porţi aparatul ăla dentar.

Elodie îşi pipăie partea din faţă a rucsacului.

— Sunt sigură că abia o să ai timp să-ţi fie dor de mine.

FM’« ’*

K,rc7<-«c minute ale drumului nourii se dcsi?v '' ‘ ex.rpţia Utorva secunde când începe să se u| pe care II ascultam şi trebuie să apăs butonul ” ^¡utW ’«nt şi£',râ tS roman”1 mcu de dragoste se *' o 3c sex.

i\<^r.h"-afos’un pic-

' " _u jmbalajtil unuia dintre cele trei batoane cu căpşuni * k..m luat la mine.

'* Srjn'cnimr? completează el, apoi se forţează să râdă. Doar

dT P* ' . • >

[jv C fo^a

fapt, nu am fost căsătoriţi niciodată.

uita

_ Nu încercam sa le ţin ascunse sau ceva de genul ăsta. Este...

complicat

par nu detaliază exact cum anume este complicat, iar cu nu am ^gjnd »4 inreroghez. Nu sunt sigură de unde as începe. Aşa că... Knc. atunci. Asta e.

Abia când ajungem în traficul din Everett se întoarce spre mme.de parcă şi-ar fi lăsat toată stânjeneala în Seattle.

—Pentru seara asta, i-am făcut lui Scth o rezervare la masaj, doar că d nu va şti câ este de fapt un masaj de cuplu, zice Russell. Mereu se plânge de spate şi, mai ales după un drum lung cu ma- ymi, mi s-a părut ca e cel mai potrivit.

— Perfect. Iar eu am făcut înscriere pentru toţi la tirolianã, mâine.

Daci reality-show-urile m-au învăţat ceva, este faptul că nimic nu * compară cu adrenalina, dacă vrei să aduci doi oameni împreună.

- în afară de asta, o să încercma apropii de lorrance. Să să ma apropii de lorrance. Să o v *”®0* mai bine.ă riu o aflăm şi pe a

Cunoaştem versiunea lui Seth, dar nu vom avea ' .[oiD]*gme completă pân

niiii crczJ cA facem ceea ce trebuie?

Maşina «vanwazA un pk.

_ O vrei şi» spui?

__ Dacă s-au despărţit din cauza a ceva cu adevă^ j pMă unul dintre ei l-a înşelat pe celălalt?

__ Să sperăm că vom şti mai multe după acest wCe|<c mă gândesc la ce a spus Torrancc la Pin nou,

_ Şi vom vedea apoi. Nu putem face pe nimeni să se ¡n<i teascâ.Tot ce facem este să creăm o oportunitate. Cu sigu"^ aş vrea să o împing pe Torrance într-o situaţie în care nu Se^”'u confortabil... de aceea este atât de important să fac progrese Poate că e naiv să cred că Seth s-a schimbat, dar vreau să fîu n la naiba. La job s-a purtat diferit cu tine? ”Vl

— Diferit?

— Mai multă atenţie? Vreun sport profesionist?

— Oh, da. O să transmit de la câteva meciuri de baschet, săptămâna viitoare.

Mă înveselesc.

— Russell! E grozav.

Zâmbeşte din colţul buzelor, iar eu mă simt pe jumătate mai bine.

— Tot ce îmi doresc este ca ei să înceapă o viaţă nouă şi să rămână împreună pentru totdeauna. Vreau să le organizez aniversarea de cincizeci de ani. Asta e de aur, nu? Va trebui să vând un organ intern, să fac rost de o sculptură masivă din aur cu ei, dar va merita.

O să contribui şi eu. Nu am nevoie de ambii rinichi.

Apoi ne cufundăm din nou în tăcere.

Lucrurile cu Russell nu revin la normal nici când ne opri®[1] pentru *burrito,* în Bellingham, nici când aşteptăm în traficul frontieră, nici când ajungem în Canada. Aerul din

Fala de la meteo

jurul nosmje

^«¡onat. nu uşor şi relaxat, aşa cum este d$_{c}$ obicei. Mied fn ultima lună, am devenit destul de apropiaţj, $_{a}$ / ' reni şi nu sunt pregătita să mâ întorc la ce $_{am}$ f$_{Ost}$ Pr"'

.,-rtci pasiuni inoportune pe care am făcut-o pentru el

E doar atât, o pasiune. Şi va trece. La fel ™

opul de la cantina angajaplor, care şi-a ras barba recent F

■ ^X$^{direaâ\ ,nm\ sftr?itul\ pasiunii\ mele\ şi\ dis}$P^{ari}^^{5}^te

Wjdţs$_{f}$riu care e adevărata! tnotiv pe„$_{tru}$ această

fo încordata. I-am cunoscut pe Elodie, şi pe fosta lui „■ ;

^iar dacă roată !u$_{ra}$eap$_{jre}$a$_{s}$f$_{se}$^^ de «ntunentul ca a$_{m}$ trecut o li$_{mi[}$ă $_{pe\ care\ el}$

Daca e aşa, nu ştiu cum să repar lucrurile.

CAPITOLUL 12

PROGNOZĂ:

o după-amiază neaşteptat de plăcui
îmbrăcăminte opţională

După cum se dovedeşte» Russcll nu a rezervat un piu doar pentru Torrance şi Seth. Cumva, a rezervat

un nusa? 4

. cuplu pentru ton patru.

— Mi s-a părut că e cam scump când am vorbit cu ei |a te| ■ mormăie Russell, în timp ce suntem conduşi înapoi în ves^ centrului *spa* din cabană, după ce ne-au spus că nu fac rambur^ Deja ne-am cazat în camerele noastre, care sunt rustice, aU dele din lemn şi vedere la pădurea din jur.

— *Chiar şi* cu reducerea pentru grup.

— Haide, Abrams.

Torrance îşi descheie deja haina.

— Nu-mi spune că un masaj nu sună incredibil, după patru ore în maşină.

Aşa ajung cu faţa în jos pe o masă de masaj, doar în chilop»«A un cearşaf alb prea subţire, între Russell şi şefa mea. Care sunt P® dezbrăcaţi, dar nu ştiu în ce măsură. îmi place. Nu am relaxată în toată viaţa mea. ?

■* . >■ • . – /

poţi dai î°ˢ iniinM. dacă vrei, spune m^ţeuza * ₍inip ce potriveşte cearşaful.

ni[ea ı în r] i . • • . ,

_ Oh» sunt [b,nc] *$*» [11 Z,G cu vocca] Mndcmă, care pare chiar i ascufiM decât a nepoatei melc.

(Vl p[ll]P[n masa cstc ’nc]âl[z,t]â' [,ar] *uleiurile* esenţiale de lavandă

• rot ce P[cntru a ı mi] creierul agitat. încerc sa mă con- ne melodia de pian din fundal, lotuşi, mesele noastre sunt centre t * ,

•[Je apropiate, încât pot auzi fiecare suspin, geamăt şi mormăit J satisfacţia în timp ce maseuza lucrează pe Torrance. Şi pe Russell.

_ Spuneţi-mi dacă apăs suficient, spune maseuza lui. Dacă doriţi să apăs mai tare sau mai puţin, doar spuneţi-mi.

_ E bine.

Russell geme uşor, încet, de parcă nu vrea să il audă cineva, dar nu se poate abţine.

— *Perfect.*

încerc să mă las purtată de muzică. Dar nu funcţionează. Pentru ca, desigur, nu pot să mă gândesc la sunetele scoase de Russell decât în alte contexte. Pur şi simplu, moartea mea e inevitabilă. Va fi tragică, o să mor aproape goală, în toiul unui masaj, dar fratele meu nu va face prea multe glume despre asta, la înmormântarea mea. Probabil.

— Sunteţi foarte încordată.

— Cum? zic, poate un pic prea brusc.

Maseuza mea, o *femeie pe nume* Sagc, chicoteşte.

— Muşchii umerilor dumneavoastră. Nu am mai simţit umeri ca ai dumneavoastră de ceva vreme.

Oh. Evideni câ despre ' ı”’^ı^ı^Zaţânau-sc [de] [a] p cum corpul meu ar fi (Seu. ceva grei... W toată anxietatea aceea. Face semn spre o altă [n] '

— Anita, vino să vezi. Se simte cât c de *[nc°r ata]

O altă pereche de mâini se alătură celor ak

Mult stres?

Încuviinţez jenară, cu hp *ⁿ g*¹¹ ™ ⁱⁿᶜ*ci pentru m râsul Inhind^t .d lui Tommce.

— Inii pare râu. xke «i. N-*ʳ Pᵁ,<ᴹ *'* *',ᶜ v*ⁿᵃ mea.

— Nu. mâ grăbesc ᴍ spun, în timp ce mascur m_{C4} , mnâ de sub omoplatul meu stâng, Ia muncă a fost bine. I)$_{<Mr}$ * au fiisr câteva luni grele, în afara jobului. M.

— Prea multă vorbărie, murmură Seth, de pe cealal^ lui Torrance.

— Dacă adormi, nu o să simţi plăcerea, îi spune Iorra$_{nc}$ „ Pt un ton lălăit, dar greşeşte.

Aş da orice să adorm în clipa asta, mai ales când mascu^ | . Russcll atinge un punct care pare să ii placă foarte, ioane mult. în sfiişit, sunt pe cale să mâ relaxez, maseuza mea mă bate p$_e$

Cata

Oh. în regula. în dmp Ce încercăm să p|$_{ecăm}$
Sc simte o oare eu decid să ţin capu| p$_{l}$ecat

„ÍL *,op^* ■»»"*din tn,pür'' T*

^¡„ajor« prosop, »«fiind ~fioen.de .ehxa»s$_{Mm}$. „$_{fc}$, $_{m}$«k sânii- ?i T°™” ' „$^{â\ b}$ "d”- °^{C} La»« Hak $_{m}$ un corp fenomenal. Daca a, arau a„ la »«• zeci şi cinci *de ani, şi* eu m-aş fâcâi în pielea goală. Probabil câ a observat că eu nu mă simt la fel de confortabil ca ea, aşa că ia un prosop şi *îl strânge* în jurul corpului, înainte să pornim spre saună. Mă las pe banca din lemn, întrebându-mă dacă pasiunea mea pentru *Russell este o* toxină pe care sauna o poate elimina.

— Despărţire, nu? zice Ibrrance.

Are părul blond adunat în vârful capului şi c posibil ca *fi* asta sa prima dată când o văd fără machiaj. \ :

__ Scuze, cum?

— Sursa stresului tău. lUnulcsc că o parte din ea a fost din că-uza despărţirii?

Torrance cunoaşte doar câteva lucruri, nu şi detaliile urâte, pacâ vorbesc cu ea deschis, cum am făcut cu Seth, poate că şi ea yji fi mai dispusa să se deschidă în faţa mea. Deci, chiar daca Garrison nu este o sursă de stres pentru mine, nu acum, pot să fac un festin de detalii urâte pentru ea. încuviinţez.

__Logodnicul meu a pus capăt relaţiei, în octombrie. Nu a fost cea mai cordială despărţire.

Ku este în întregime o minciună.

__¡mi amintesc când te-ai logodit, spune ea. A fost un inel frumos.

Asta e surprinzător, nu că şi-a amintit, ci că nu se grăbeşte să condamne căsătoria, să îmi spună că am scăpat la fix.

__A fost o surpriză, dar, privind în urmă, a fost mai bine aşa.

Nici pe departe nu sunt pregătită să-i spun şefei mele adevăratele motive ale despărţirii, aşa că zic vag:

— Nu ne potriveam.

— E mai bine să îţi dai seama cât mai repede. îmi aminteşte de primul meu soţ.

Trebuie să mă lupt să nu-mi cadă falca.

— Ai mai fost căsătorită? înainte de Seth?

— Doar pentru puţin timp. Am obţinut anularea căsătoriei după trei luni. A fost o nuntă în Vcgas, ne-am dus acolo pentru o petrecere comună a burlacilor şi burlaci ţelor unor prieteni şi ain băut un pic prea mult. Asta era pe vremea când eram încă stagiară. în fine, când ne-am întors, ne-am gândit, „de ce să nu

încercăm să facem să meargă?” Dar nu i-a plăcut că eram atât de ^îng^r<>pată în studio.

zâmbet răutăcios.

_ QteodMS. mi t. I» « ><«*— vede chipul prin to< oraţiil jl la iel‘-vi/nr' "f ^de la asta trebuie să râd.

— Habar n-aveam.

— Nu vorbesc despre asta pentru că. ci bine, nu SUf)f multe de spus.

Răsuceşte şi des face marginea prosopului, pnvmdu-şi de la picioare, cu pedichiură franţuzească.

— Eu şi Seth eram prieteni când eram cu fostul. Nu s-a înt^ plat nimic între noi, dar eram apropiaţi, iar la scurt timp dupgQ am anulat căsătoria, eu şi Seth am *început să ieşim* împreună.

E ceva în tonul ei care mă uimeşte, deoarece îmi dau seama ar putea fi nostalgie. Această dragoste pentru Seth, chestia^ despre care mi s-a spus că a existat cândva, dar pe care nu re^ sem sa o înţeleg. Invocându-mi toate instinctele jurnalistice, râ- mân tăcută, lăsând-o să vorbească. Adesea, cea mai interesantă informaţie e cea pe care o spune cineva după o pauză lungă. Cu atât mai mult când persoana respectivă tocmai a avut parte de un masaj cu aroma-terapic, are membrele relaxate şi buzele ncrujatc. Mă concentrez pe căldura din saună, încercând să mă relaxez cât de mult îmi permite creierul.

Desigur, Torrance continuă să vorbească.

— Seth m-a atras cel mai mult la job, iar după o vreme mi-am dar seama că aşteptam cu mai multă nerăbdare să vin h muncă şi să-l văd, decât să mă duc acasă la fostul. Dar, ştii cum e. Apoi s-a terminat şi asta şi mi-am dat seama că singura persoană pe care mă pot baza cu adevărat sunt eu însămi. Ceilalţi oameni mă dezamăgesc.

— El cum te-a dezamăgit?

Pufneşte, într-un fel care nu-i stă în fire deloc.

* — Oh, Doamne, dar cum nu a făcu t-o? Nu vrei cu adevărat sa *afli totul* despre rufele mele murdare, nu-i aşa?

Nici maar nu Un f. vorbească. ’ 1 n,f’<l dar. t/orn/(4

- *Enm "W™ 'a un* p(Mt Ty dcin. .

Amândoi eram interesaţi de meteo şi '^r"”Cdin(,l^P» bine, eu am fost prima chemata să ¡/ *simi/arc. Şi, d l_or obişnuit, când s-a îmbolnăvit.' Ni^'?"'''^ Pc ,nct«’mlo_gll/ fost atât de emoţionată.* ‘"a în v'aţa mea nu am

Nu mi-o pot imagina p_c 7o_rrant.cH |
¡„tâmplar cu ani în urmă, asta n „n ' Cm °{ ‘onată- Chiar dacă
- Aveam talentul ăsta natural /_a c) 'Jn 'ZCaz5 P^U f^n-
dfe °amcnii acţionau fme-

diat, continua ca.

Nu se lauda, ci pur şi simplu afirmă o realiratc.

_Noi nu voiam să concurăm unul împotriva celuilalt. Seth voia sâ fie în direct, dar era atras şi de partea managerială. Aşa că asta ani făcut. El a luat-o în direcţia respectivă, iar eu am rămas în fata camerei. El m-a urmat când am fost promovară la posturi din *ce* în ce mai mari. în cele din urmă, cu am obţinut o slujbă în Searde, ne-am mutat împreună şi am întemeiat o familie. A devenit gelos pe faima mea. Câştigam mai mult decât el, chiar şi atunci când a devenit manager, iar el se simţea frustrat că nu putea să mă întreţină. Sa întreţină familia noastră. Indiferent de câte ori i-am spus că nu trebuie să fie el cel care ne întreţine, că poate aşa fusese pe vremea părinţilor noştri, dar nu trebuie să fie la fel şi pentru noi. La început, a fost pasiv-agresiv în această privinţă, mici înţepături ici şi colo. Odată, chiar a spus: „Nu zic că eşti faimoasă pentru că eşti o blondă sexy, dar nici nu spun că *nu* e aşa." Iar eu i-am amintit că sunt un *om de ştiinţă,* în primul şi în primul rând.

până când mi-am dat seama că, la naiba, nu aveam nevoie de masculinitatea lui toxică. Gelozia are felul ăsta de a fierbe la foc mic. l^aca nu vorbeşti despre ea, se acumulează şi se acumulează, până ^nd ajungi să crezi că face parte din ADN-ul tău. Ne certam pentru că nu goleam maşina de spălat vase, dar, de fapt, niciodată

Pata de la metro

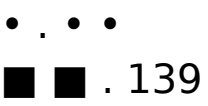

nu A fon vorba despre ava. Era vorba dop«* faptul cl Se^ * ţca inferior şi nu suporta idrea.

Nu am nkio toleranţă pentru aceat tip de r*bat toxic, exist! speranţă pentru omenire, dac! nu ne putem de/v0| ^^% putem evolua, să devenim mai huni. Alegerile proaste şi Cimentul urât nu condamni pe cineva să fie o persoană rea f viaţa. Vreau să cred ca oamenii se po< schimba şi» cu toateq vreau sa salvez criminali sau ceva de genul ăsta, felul în care a ţionat Seth... asta se poate repara. Irebuie să poatâ fi reparat

Nu e naivitate, e *speranţa.*

— Nu vreau să trec de o anumita limită sau ceva de genul ăS(^ dar...

Mă omoară sâ spun asta, ştiind cât de fals este. Dar suntem drumul cel bun.

— Ari. Am stat întinse dezbrăcate, la mai puţin de un metru una de alta. Nu cred că mai e vorba de limite.

— Să zicem, spun eu, râzând. Aţi încercat vreodată să faceţi

terapie?

Torrance nu pare deloc deranjară de întrebare.

___ VTUL Timp de câţiva ani, am insistat să vorbim cu cineva. dar Seth era prea mândru. Nu credea că c nevoie ca altcineva să ne cunoască treburile private. Credea că ne putem descurca singuri. Şi, evident, nu am reuşit.

— întotdeauna am crezut că oamenii se pot schimba.

Vreau să-i spun că Seth s-a dus la terapie, dar nu eu trebuie să ii spun asta.

— Notificările au încetat, nu? Şi v-am văzut dansând.

— înainte de a aprofunda, ar trebui să mă asigur că îmi accepţi asigurarea medicală. Taxezi la oră?

Fac o grimasă.

îmi pare rău, îmi pare rău. Putem vorbi despre altceva.

— Te tachinez. îmi uşurezi prea mult situaţia.

tC cade pe gânduri, Intinzândti-şi picioarele, care ii ,Unt ^Jvarşi în timpul iernii.

b|t1ll7lÎnd munceam, amândoi chiar munceam, spune ea. ţi pare

1- X As da orice să recuperez momentele alea. Poate că n'fl îndoi prea ocupaţi sau poate că a fost ceva ce s-a întâm- «I după ce am fost căsătoriţi aproape douăzeci de ani plat nat^1'

susp*n lung şi mă întreb dacă intr-adevăr vorbeşte serios: că Ja orice pentru a recupera acele momente.

JF Oamenii care ne iubesc cel mai mult au şi puterea de a ne rini cel mai mult.

Cronometrul dc la saună se opreşte şi probabil că e un lucru 4în moment ce încep să mă simt ameţită.

buA'd . wA • j -j trebui să plecam, înainte de a ne topi de tot.

Torrance se ridică în picioare, trăgându-şi prosopul mai strâns pe piept.

__ Cu ce zici să continuăm? Tratamente faciale?

După ce a fost epilată, pensată, masată şi exfoliată minuţios, mă schimb pentru cina dc bun venit a întregului personal. încep sâ cred că ieşirea asta este mai mult R&R' decât muncă, dar cred că n-o pot învinovăţi pe Torrance că vrea o pauză dc la toate. O evadare.

E posibil să petrec mai mult timp decât de obicei hotărând ce să îmbrac. Din fericire, camera lui Russell e chiar lângă a mea şi, odată ce am îmbrăcat blugii mei negri preferaţi şi un jerscu vişiniu, peste o cămaşă cu norişori, bat

la uşa lui, presupunând că vom cobori împreună. Când văd că nu răspunde, bat din nou. Nimic. Mâ îndrept spre liftul de la capătul holului de la etajul al treilea, ; când îi zăresc pe Torrance şi Seth stând împreună pe o canapea,

Î .:pentru Rest&Recreation, „Odihna&Recreere" (n. tr.).

intr-o nişă de lângă un jcrnineu. Feţele lor Mint apl una de aha. iar genunehii li w ating. ' apr^

Cu siguranţă, nu e o poziţie întâmplătoare.

Pentru câteva clipe, rămân încremenită. Aş putea ţă în camera mea. să aştept până pleacă. Aş putca ,ă trc<_ nscând să i întrerup. Sau... Aş putca să stau aici, lângă asta, în caz că aud ceva din ce işi spun.

Arată atât de relaxaţi, încât nu mă pot abţine şi . dacă ceea ce se întâmplă este rezultatul conversaţiei pe avut-o cu lorrance în saună. Iar asta mă aduce şi niai apr^/ ^ până când sunt lipită de o altă coloană, încercând să respir cât încet pot.

Dacă există o limită pe care nu am depăşit-o deja, sunt con$ti entă că asta, faptul că mă ascund în spatele unei coloane şi t

• ** ,rnl

spionez oarecum şefii, ar putea fi. Dar nu e vorba că sunt curios în vreun fel voyeurist. Doar vreau cu adevărat să ştiu dacă se înţeleg. Felul în care stau, felul în care dansau săptămâna trecută, toate astea mă fac să mă gândesc că ar putea să recupereze părţile bune din ceea ce aveau înainte. Poate că după toată vorbăria mea despre dorinţa de a îmbunătăţi lucrurile la job, ce vreau cu adevărat este să ii văd pe ei doi fericiţi.

— ...eşti sigur că e o idee bună? spune Torrance.

— Merită să încercăm, zice Seth.

Şi apoi se întâmplă ceva groaznic.

îmi schimb poziţia, să scap de un junghi pe care îl simt la spate, iar gheata mea scoate un scârţâit ascuţit pe podeaua lustruită.

Capetele lor se întorc imediat în direcţia mea, în timp ce mă răsucesc pe călcâie şi o iau la fugă pe holul

întunecat, blestemând ghe' iele astea noi, de ploaie, furioasă că un articol vestimentar preferai mă trădează în felul ăsta. Rahat, rahat, *rahat.*

Vor crede că îi spionam. Şi... ml rog, asta fâceam, dar pentru un motiv bun. îşi vor da seama de ce eu şi Russell ani pus atât d

tareMn. ne vor raporta la R„„rsc
seama ca, în fond. se urase unul *p$_c$ cclăialr $_r$, .* ’
„«btuţa. poate« an, strica. lmregu| „os[ru X’ «tamfaa ,n pandur,. fncât nu observ afişul J, , PÎ'IDFA UDA *l ir* jr» • i’
C *P^c care scrie*
PODEA UDA. Iar apoi calc pe lângă scară.

CAPITOLUL 1.3

PROGNOZĂ:

un torent de secrete şi cel puţin o decizie di Scil , ,
' Ut ’hil ¡

_ Poţi sâ-ţi mai îndoi puţin încheietura mâinii? întreahă nicianul de la radiografie.

— Mai mult de atât nu pot, îi spun, făcând o grimasă, când durere ascuţită îmi urcă de la încheietură până la cot. O îndoiesc măcar vreun pic?

— Nu. Uite, lasă-mă să te ajut.

încearcă să o îndoaie pentru radiografie şi, *la naiba,* doare tare decât introducerea steriletului. Scot un şir de înjurături colorate, urmate de scuze.

— Nu-ţi face griji, zice el. Am auzit altele şi mai rele. Mi se spune să mă duc naibii de câteva ori pe săptămână, cel puţin.

îmi zice să o ţin aşa cinci secunde, timp în care aflu că, atunci când te doare atât de rău, cinci secunde îţi pot părea un eon. până când aparatul face clic. Felul în care este contorsionat corpul meu, probabil că anulează

tot efectul masajului.

Căderea propriu-zisă nu mi-o amintesc prea bine. Tot ce-mi amintesc este că piciorul meu s-a dus în gol în capătul scării, apd că am aterizat rău, şi frica pe care am simţit-o când nu mi-a[111] P[uWl] mişca braţul srâng. Felul în careîbrrance> Scth şi, în cele din un[11]*.

Kusscll au apărut în faţa mea. şi cum m-au ajutat să mă ridic, şi cUm au <*rur Penalului nişte gheaţa. îmi amintesc câ am ţinut punga degheaţă ce se topea pe braţul meu stâng. în timp ce Russell ntâ ajuta sa urc într-un Uber, recunoscătoare când s-a strecurat lângâ mine, speriată în tăcere, pentru că nu puteam să mişc niciu- nllI dintre degete.

Nu mi-am rupt niciodată vreun os, nu mi-am sucit glezna, nu mi-am luxat vreun deget şi nici nu mi-am ciobit vreun dinte. Dar, desigur, la vârsta de douăzeci şi şapte de ani reuşesc să cad pe trepte şi cel mai probabil să îmi fracturez cotul.

Partea bună a lucrurilor: ştiu că am fost norocoasă. Ştiu că putea fi mult mai rău. De asemenea, însă, e al naibii de dureros.

Tehnicianul mă duce înapoi în cabinet, unde Russell stă pe un scaun rare din plastic, bâţâind din picior. Are părul ciufulit, de parcă şi-ar fi trecut o mână prin el. Mai devreme, când o asistentă m-a adus prima dată înapoi şi m-a întrebat daca în prezent iau vreun medicament, m-am bâlbâit şi am spus:

— Oh. Hm.

Iar el a zis:

— O să aştept afară, până când ai nevoie de mine, bine?

Dacă vreodată aş fi avut îndoieli cu privire la faptul că el este, cu siguranţă, un om bun, asta mi le-ar fi risipit. Gând m-am dus la radiografii, i-am făcut semn să se întoarcă înăuntru, iar acum sare în picioare, de îndată ce intru din nou, tehnicianul anunţându-nc că doctoriţa va veni în scurt timp.

— Hei, zice Russell încet. Totul a mers bine?

i încuviinţez, înghiţind în sec, ca să ţin emoţiile la distanţă. Probabil ca machiajul mi s-a întins pe toată faţa. în cabinet e prea frig, iar puloverul meu e prea subţire. Trebuie să fac pipi, dar mi-e ca n-o să mă descurc singură. Nu pot nici măcar să-mi ţin

- în sus fără să mă folosesc de cel drept.

iâu pentru toate astea.

E cel puţin a zecea oară când o spune. — Ţi-c frig?

— Un pic, poate.

fşi dă jos sacoul din catifea, mi-l pune pe umeri, şj c mare pentru mine, dar simt mirosul lui dc săpun cu citrjCe dru. un contrast binevenit cu mirosul clinic de spital.

— Mulţumesc.

îl apuc cu mâna dreaptă şi îl trag mai bine în jurul meu. Q. şi cea mai mica mişcare îmi afectează braţul stâng şi în- tresar. Doctoriţa intra din nou. cu numele cusut deasupra buz^ rului halatului alb. Dr. Jacobs.

— Este exact cum am crezut, spune ea, aşezându-se pe un Scaun lângă computer şi scoţându-mi radiografiile. Corul este fracturat,

— în cât timp se va vindeca?

— Ar putea fi şase săptămâni, ar putea fi douăsprezece. Mu avem de unde să ştim sigur.

Trece Ia o altă imagine. Pentru mine, toate arată precum oasele neclare ale unei fantome.

— Se pare că v-aţi lovit şi la o coastă, pentru care, din păcate, nu putem face marc lucru, doar calmante, odihnă şi gheaţă.

— Asta ar explica de ce mă doare când respir, zic, râzând forţat.

Şi când râd, deşi cred că nu prea am făcut asta în ultima orâ. îmi spune să merg la un medic ortoped, când mă întorc în Seattle, câ nu pare să fie nevoie de operaţie, dar probabil că mă vor trimite la fizioterapie săptămânală. Scoate un bandaj elastic bleumarin şi mâ ajută să-mi fixez braţul, spunându-mi că mâna şi antebraţul ar trebui sa se sprijine deasupra cotului. Apoi îmi da o reţetă pentru analgezice, radiografia pe un CD

şi o grămadă de hârtii.

Când ajungem înapoi în camera mea de hotel, primul gând #tc c2 aş vrea să fi lăsat mai multă ordine. Mă uimeşte câtă dezordini

>* 'i *

făcut într-o jumătate de zi. cu lucrurile împachetate doar >cntfU un weekcnd prelungit, dar mi mă sinchisesc de sutienul jiUrniit de spătarul unui scaun.

__Nu-mi vine sa cred ca am făcut ceva atât dc nesăbuit. Atât de pmstesc.

Inii scot ghetele şi ma prăbuşesc pe pat, trecând u-mi mâna ne- •âtânută peste faţă. Russell arată spre patul de lângă mine, ca şi cum m-ar întreba dacă e în regulă să se aşeze.

încuviinţez.

Nu eşti proastă. A fost un accident. Putea să i se întâmple oricui.

Cu blândeţe, îmi atinge cu vârfurile degetelor braţul pe care îl ţin peste faţă şi simt cum mi se face pielea dc găină.

__Ştiu, doar că... nu aşa mi-am imaginat acest weekend.

— Cel puţin acum ştii că există bom bonele M&M s cu gust de ton de morcovi.

Se întinde după o pungă de la picioarele lui şi o goleşte pe pat, lângă noi. Inutil să mai spun, am ratat cina echipei, deşi numai la Torrance şi Scth nu mă gândesc acum. Bucătăria cabanei c închisă, iar eu i-am spus că nu mi-e destul de foame ca să comand mâncare, dar el s-a oprit la automat, în timp ce aşteptam liftul. Iar acum stomacul meu chioraitor este recunoscător că a facut-o.

— Personal, nu sunt sigur cât de mult aş fî putut continua fără »ftiu asta.

— Uh, nu mă face să râd. E prea dureros. Am nevoie de Russell Serios.

face o expresie serioasă, cu ochii nemişcaţi în spatele ochelarilor. —’ în lume există patru campionate majore de golf, care au loc * aprilie şi iulie. Cel mai prestigios este

l ata de la meteo

turneul Masters, care de Augusta Naţional Golf Club, din Georgia.

fe multe despre asta. £ perfect.

Mă trag mai în sus pc pat, înicrUnd să gj

tabil.i. ut hrapil în bandaj. .Spoilcr; $_{nu}$ există ni<_i °
fini dai. te rog. (ciclonul? I tocmai a$_{€t}$,|
(ieştiinIcz spre Ionii dc pe birou unde mi-a$_{ln}$ anim naiv foarte departe. îl iaşi mii întinde ft,- ^{8e}'n$_{la}$ ' ' S.) *x*

pih irc spic ce $_{MU}$. I Joamne, c ai.h dc *politicoi,* $_{?}$j *•
cohot.it întotdeauna standardele prea mult, <| $_{ar}$ *Ll.* $_{,r}$l|
întreb ce ar trebui sâ fac pentru a-l scoate din stir,. ^{4}
'«'•ca asta s lcs< pârul şi sâ-i mototolesc sacoul. îi mulţumesc • '^*'ci telefonul. Un mesaj dc l.i ibrrance, care mă întreabă Mă chinui un pic să tastez, înainte să renunţ şi $_{t|}$..* vocal, punând-o la curent cu ce s-a întâmplat în ultimei * ^1

— Pot să mai fac ceva pentru tine sau să-ţi adur orice.

— Deocamdată, sunt bine. Mulţumesc.

Pun telefonul pe pac lângă mine şi las să îmi scape u$_{n}$ }. râs pe care îl regret imediat, având în vedere că face să np pieptul.

— Mă tem că nu o să mai ştiu cum să-ţi mulţumesc Clf trebuie să foci nimic din coate astea. Voi fi bine pentru restul ţii, dacă vrei să te întâlneşti cu ceilalţi.

Probabil că simte dorinţa din vocea mea, faptul că nu vreau se întâlnească cu ceilalţi.

— îmi face plăcere să rămân, zice el. Mi-am rupt braţul jucând hochei, când eram în gimnaziu. Eram atât de răsfoţat, încât mama a trebuit să-mi Laie mâncarea şi să mă ajute să-mi înfăşor braţul în plastic, de fiecare dată când făceam duş.

— Asta sună adorabil, mama ca răsfaţându-te.

Buzele lui se întind într-un zâmbet.

— Eram un pic cam de rahat în privinţa asta. Categoric, nu era *deloc adorabil.*

Se ioieşte pe pat, cămaşa întinzându-i-se pe curbura burţii.

tonici. Orice ai nevoie.

. fWcd<*r d vorbeşti cu mine?

V J XTCUJ vorbesc despre Torrancc. sau despre Seth. sau des- n. 3 Virau doar sâ mă relaxez, presupun că pentru asta am prr nwm*' <,venit platei.

Poi sâ fite asta.

[rmeazâ vreo cinci secunde de tăcere, iar eu izbucnesc în râs, în<iuda durerii.

_ M-ai pus ,n încurcătură! A fost intens! zice el, dar tot râzând.

__ pori... sâ-mi povesteşti despre Elodie? întreb, îngrijorată pen- [HJ o dipă câ se va închide în sine, aşa cum a făcut pe drum. Mă ¿nnnd dupâ un picher de Skittles şi încerc să-l desfac cu dinţii.

_ Pââââi, zice tărăgănat şi îşi face de lucru cu pachetul de M&Mscugust de tort de morcovi, menţionai mai devreme.

Sunt convinsă că are de gând să schimbe subiectul, să-l ocolească. Dar nu o face.

— Face teatru, după cum ştii. încă de mică i-a plăcut lumina reflectoarelor. Iubeşte melodiile din spectacole şi ştie să cânte ioane bine. Când a împlinit nouă ani, cu câţiva ani în urmă, oc-am dus la New York şi am petrecut o săptămână întreagă mergând la spectacole.

— Pare minunată. în ultima vreme nu am petrecut prea mult timp în preajma unui copil de doisprezece ani, dar, la naiba, e is- Râ-Toţi sunt aşa?

—- Categoric, ea şi prietenii ei mă ţin în priză. E un copil bun,

Un copil grozav. Se apropie şi bat mitzvah-ul ei şi credeam

0 «se plângă ca trebuie să se trezească devreme în fiecare sâm- tetă dar nuplâns nici măcar o dată.

^.Şi cum merge?

avut doar câteva amintiri dureroase dc la al meu, zice el.

; !X. - : pentru ea. Liv nu este evreică, aşa că noi am vrut

1-11 ‘ ■ н aMf- Sl"" ,"„r,C m*ndru dc aplicarea ei ■ k*’"‘‘ "" ', RusM-ll arc viaţa aMa dc tată, dar abia l n c|j fN ' tt de dileriic suni priorităţile lui. Nu e doar :'T u o -‘hă Ginţi omenească, arc o întreagă gam â de ,H |(, n pentru ea. mândrie, admiraţie ţi -'Ui mângâi cre. Şi K,V,'i'c incredibil, dacă îmi imaginez n<*r. cum trebuie să fi fos, "nccMi ultimi doispic/axe ani. . ' intre noi se lasă tăcerea, timp m care scormonesc p rin " bomboană mov şi o mestec încet. Jupă o _ Mi s-a părm că eşti cumva supărat pe mine. În macină.

Ah. Poate ţi s-a părut aşa pentru că... ei bine, nu sunt sigur dacă eram chiar supărat Poarcă...

Devine exagerat de Fascinat de modelul floral al cuverturii d e pc pat, înnodândtt-şi degetele prin ciucurii ei.

__E complicat.

_ Avem la dispoziţie toată noaptea. Sau până când o să mă adoarmă medicamentele. Dacă vrei să vorbeşti despre asta.

Nu vreau să îl forţez, dar nu pot să-mi explic de ce îmi doresc atât de mult să cunosc această latură a lui. Iar dacă nu se va întâmpla, o să redevină doar o cunoştinţă de serviciu, când eu vreau să fie mult mai mult dc atât. Acesta trebuie să fie primul pas... sunt sigură de asta.

Ochii lui albaştri se îndreaptă spre ai mei, apoi se întorc spre pat.

— Elodie s-a născut când eu aveam şaptesprezece ani.

Oh.

locmai ai împlinit douăzeci şi nouă de ani?

Nu e prima întrebare care îmi stă pe buze, dar este singu[ra care] iese. încuviinţează, iară să mă privească.

Eu şi Liv am fost împreună încă din primul an de liceu, ne cunoşteam de când eram copii. Părinţii noştri erau

^pcPpiaţi Ş* chiar tic am ascuns relaţia, în primele câteva luni. ntru ci n" voMm ca d sâ sc Implice prea mult. Evident, wr- ¡na nu d b>s(ceva planificar, zice râzând. Am vorbit despre asta • ¿ni cântărit toate opţiunile, iar, în cele din urmă, a fost alcgc- res e>- vrut PaMrcze copilul, iar cu am vrut sâ ii fiu alături (n orice fel posif”[1]-

încă încerc să procesez cc am aflat, străduindu-mâ să găsesc cevi potrivit de spus.

__Nu-mi pot imagina cât de greu a fost, mă hotărâse.

_Puţin spus. Anul în care s-a născut a fost cel mai greu din mea. Eram părinţi adolescenţi. N-aveam nici cea mai mică idee ce tăceam. Am fose norocoşi că părinţii noştri au sprijinit alegerea e¡- *ar a<?um ştiu că amândoi am avut foarte mult noroc. Nu

—înţelege greşit» au f°st *fitrioşi* dezamăgiţi. Dar ne-au ajurat, atât financiar, cât şi cu îngrijirea fetiţei. Copiii de la şcoală au fost mult mai puţin înţelegători. Unii dintre ei au încercat, la fel şi unii profesori, dar ne-au judecat la greu. Liv a avut parte de ce a fost tnai râu, iar eu m-am simţit groaznic. Şi am fi.cur-o şi eu, pentru o vreme, continuă el, iar acum, în sfârşit, se uită la mine.

Nu e durere în ochii lui, nu cred, s-ar putea să fie oboseală.

__M-am judecat foarte aspru. Cum am putut să fac o greşeală care avea sâ-mi modifice irevocabil cursul vieţii? Mi-am dorit să merg la facultate, poare să obţin o bursă de hochei, dar am renunţat, a trebuit să o fac. Ar fi fost costisitor, un lucru la care fusesem norocos să nu mă gândesc prea mult, când părinţii mei plăteau facturile, dar, dintr-odată, *totul* a devenit scun p şi, bineînţeles, nu am mai avut suficient timp.

— Iar tu şi Liv aţi rămas împreună, cel puţin pentru o vreme?

— Până în al doilea an de facultate, da. Nc-a luat câteva semes

tre în plus să recuperăm, dar am reuşit. Liv a studiat ingineria

şi a primit o ofertă de muncă în Seattle, aproape imediat după ce a absolvit Nu a vrut s-o ia pe Elodie de lângă mine, iar eu nu am vrut

„O – *” u M*•" ţ ■” —’ v1 ' . Am n . lt cu tipul care a avu» •

Nio chiar în*111*1 tmpr'ctcn .

- 7« »'M b''„- T •■■ crai mu» ca tare a pi rfan«ments fac coşun «.f . bul i«a ţna'n'e* ™ ce(Jc la V'cV,b'C (ccea ce a făcut pentru mine FSpN. Nu cr «- nnlţvlmi Pen'n dc să mă ajute cu amb^ ent de mari sa-> l ţn ^p ce se

Urme«â o P^.re7idualã din julinapaianAt • ain nn' ' . la serviciu, pentru ci nu

— Cred ca m ‘ dcspre b and s.a născut. Nu N» ~'bKC ’ s „pfc A‘ conduî» «>«»■ vro» »r» ne,° „ „ ">e' din cauia ca

— Nu eşti deloc un ratat.

îmi pun mâna dreaptă pe braţul Iui.

— Russell. Nu eşti.

_ Nu am încercat să o ascund. Şi îmi place sa fiu tată. 0 iu- besc pe Elodie, ea este cea mai importantă persoană din viaţa mea. Aşa că, atunci când ai întâlnit-o pe Elodie, iar apoi a apărut Liv, eu doar... m-am blocat.

__înţeleg. Adică, eu nu am trecut prin asta, dar înţeleg de ce şi nu te judec. Eu nu re-aş judeca.

Ca şi cum ar fi fost de la sine înţeles, îl mângâi pe braţ. Probabil că medicamentele mă fac să mă port ciudat şi îmi dau această libertate de a-l atinge în moduri pentru care altfel nu aş fi avut suficient curaj.

— Mulţumesc. Pentru că mi-ai spus.

— Am vrut să o cunoşti, spune el. Şi asta dinainte să ştiu că eşti la fel de pasionată de muzică de

spectacol cum e ea.

jncerc să nu zăbovesc asupra a ceea ce ar putea însemna faptul à 3 vrut să *o* cunosc.

__ Are gusturi grozave.

încet. îmi retrag mâna şi o las să cada înapoi pe pat.

__ Tu şi biv sunteţi încă apropiaţi? E impresionant.

__ A durat ceva timp să ajungem acolo, dar da, cred că da. ^¡jodatâ n-am vrut să fim genul de părinţi care să facă viaţa copi- |ulu> un iad> pentru că nu sunt împreuna, aşa că a fost o mare Au fost câţiva ani în care lucrurile au fost ciudate între dar am fost prieteni atât de mult timp înainte de Elodie, încât ‘n ceIe din urmă am reuşit să revenim la acea camaraderie. Alternăm LÇÎOdia, o dată la două săptămâni, iar până acum nu am avut ni- do problemă. Liv s-a căsătorit în urmă cu câţiva ani şi de anul ut au un copil, Clémentine, pe care Elodie o *adoră.* Poate că suntem o familie complicată, dar funcţionează.

__Torul pare minunat. Serios.

îmi zâmbeşte uşor şi îmi doresc foarte mult să fac acelaşi lucru, să îl las să se apropie la fel de blând cum am bătut eu la uşa lui şi l-am întrebat despre secretele lui. Mă simt altfel decât m-am simţit cu alti ţipi şi desigur că poate fi şi de la medicamente sau poate pentru câ în preajma lui simt o *linişte* anume. Dar aşa cum stau întinsă, cămaşa îmi e răsucită la spate şi nu mă pot mişca fără să mă împing din braţ. Probabil că scor vreun sunet, pentru că faţa lui Russell redevine serioasă, cu adâncitura aia drăguţă intre sprân-cene. Ebine că poartă ochelari, fără bariera lor, albastrul frumos al ochilor lui ar fi mult prea puternic.

— Eşti bine, fată de la meteo?

Doamne, porecla asta. De ce sună şi mai sexy noaptea, într-o cajnetă de hotel?

Da, doar că... s-ar putea să mă simt mai confortabil în Pijama?

rr Te*âf putea ajuta să te schimbi.

Şi apoi, adaugă repede:

— Doar dacă vrei.

Jerscul meu vişii pe mine cămaşa. Bh tare pentru care am

.... CMC tn cealaltă pane a camerei, (jar igii, O curea. O grămadă dc arti$_{to}$|$_{c}$ *nevoie* de ajutor.

— Nu fi />w nerăbdător să mă dezbraci, îl tachinez, Roşeaţa i se iveşte în obraji.

— Jur pe Dumnezeu, nu la asta tnă gândeam.

Chicotesc, în timp ce mă ridic dc pe pat, mă impleti$_{Ceu}$* geamantan şi scotocesc prin el cu o mână, apoi scot pijama$_{Ua\ f}$ bluză Henley cu mânecă scurtă şi o pereche de pantaloni scG despre care ştiu sigur că sunt transparenfi. Când îmi surprind ginea în oglinda de deasupra biroului, roata bravada mea di$_{sparc}$ Ar trebui să-mi trag pe cap găleata cu gheaţă din camera de hotel Aş arau mai drăguţ.

— Arar ca naiba, scuze.

— Nu e adevărat, spune el, şi chiar dacă e doar drăguţ nu îmi displace să aud asta. Nu cred că ai putea arăta ca naiba nici dacă ai încerca.

Vine mai aproape, până când între noi sunt doar vreo cincizeci de centimetri, şi întinde mâna spre curea. Cel mai inocent obiect vestimentar. O desface delicat, de parcă ar fi din sticlă, şi în loc s-o lase sâ cadă pe podea o pune pe fotoliul de lângă geamantan. Apoi, desface cu grijă bandajul care îmi susţine braţul şi îl pune lângă curea, cu atâta grijă, încât trebuie să mă întreb dacă nu cumva aşa îşi spală şi rufele.

— Ce urmează? Fata de la meteo

Cămaşa, îi zic, pentru că braţul meu imploră să fie liber. — D/ âguţ model, zice el despre norişori. Foarte adecvată, c apuca de treabă şi o descheie, începând de sus, cu aproape dc a mea. Gene lungi, şi citrice, şi căldura corpului. & *P eşte după* fiecare nasture, cea mai scurtă ezitare» iar eu toi

scama câ o *face pentru* câ *nu vrea *3 i*
n, etn mai înalt decât mine. *a?a tâ* cu vrc" 15 cenţi-
fiecare doi nasturi l fi îndreaptă privirea s '^ „V"1 ' dar la
verifica. *De fiecare dată îi of cr tcca cp* *P 'C 'n,nc* > « ?i cum m-ar tor.

*Ein rcgul** zice zâmbetul meu. ^mbct lin'^-

Cind ajunge la ultimul nasture, expir 1^''Ma- dteva icniri şi manevre ciudate pentru •' E nCVOÎC dc mâneci, apoi împătureşte cămaşa şi o " 'r' bra(cle din *O fracţiune de secundă prea târziu ridir'Z* ''T Ş' banda>- *pâr sutienul.* *m na dreaptă şi îmi aco-*

Sunt intr-o cameră de hotel cu Russell Ba
blugi şi un sutien *push-up din dantel" 'rnn8er ' lmbră catră cu* —

Vrei, ăăăă... fOZ-

înghite în sec, uitându-se la grămăjoara de haine.

__Vrei să-ţi dai jos şi sutienul?

Cu cei trei neuroni care mi-au mai rămas, mă gândesc la asta. Dacă vreau ca Russell să-mi dea jos sutienul? Este o întrebare retorică, evident ca vreau. Şi, iară îndoială, m-aş simţi mai confortabil sâ dorm fără el. Fac o pauză prea lungă, imaginându-mi vârful degetelor lui trecând de-a lungul bretelelor, urcându-mi până la ceafă şi apoi coborând pe spate.

— Dacă vrei să-l desfaci la spate, apoi mă descurc singură să-l dau jos.

0 scăpare freudiană.

— Să îl dau jos singură.

— Pot să fac asta.

Căldura mâinilor lui *pe* pielea mea e prea plăcută. Ca orice face d. Din nou, nu se grăbeşte. în mod logic, îmi dau seama

că nu poate observa cum stâlpii mi se întăresc până devin aproape du-

« dad aude respiraţia mea sacadară -a presupune P~babil Că e din cauza durerii. Mă topesc la atingerea lui, când il dese tic îndemânare, întrebându-mă ce ar face daca m aş

păci m M h* în braţe pentru câteva c|ipe nllbt.râ, a.i.incitiirJ şi pistrui, sau dacă ar fi f. donnţâ. încât ar simţi nevoia să mă sărute imediat *1* ' "'H -'4'- stanţe, aş fi vrut ca el să forţeze. Să mă tragă. Să V ’’'«tir" să-mi ardă pielea. d ’Pu<ţ ^S

Pin nefericire, medicamentele care îmi ¡noată . mai puternice decât libidoul meu.

'S

— Şi lănţişorul?

Degetele lui trec uşor peste el şi mă întreb dacă .■

SllƮţţe ,

înfior. Când aprob din cap, îi ia câteva secunde să | pune pe birou. în timp ce iau bluza de pijama cu mân 1) încercând să-mi acopăr sânii cu braţul rănit. Fără să vreau în minte o imagine de azi după-amiază. îmi vine să râd *01*^ poi împiedica s-o fac. $

— Ce este? mă întreabă, uitându-se cu băgare de . ° v scârna b delele de la fereastră.

— Aproape că am intrat în saună cu Torrance complet de b cată, mai devreme, îi zic, iar asta îl face şi pe el să râdă. îti h - . . ’ * jur ca nu sunt o mironosiţă, doar ca... azi nu mă aşteptam să o văd pe şef mea dezbrăcată?

— Chiar ai avut o zi grea.

— Aşadar, crede-mă. Asta e mult mai puţin ciudat decât sate dezbraci în faţa meteorologului favorit din Seattle.

Doar că apoi trebuie să îmi iau mâna de pe sâni, să o bag în mâneca bluzei.

— Nu mă uit.

Vocea lui e răguşită şi parcă răsună peste cameră şi direct în urechea mea, în acelaşi timp. Nu mai râd.

— Jur.

Dacă i-aş spune că poate să se uite cât vrea, nu sunt

sigura ca vrea ca mai întâi să mă admire. Degetele lui s-ar putea ocupă asta. Strâng coapsele şi respir sacadat. Poate că libidoul meu nuă^{fC}

■y

¿JvsohK nimic. în cele din urină, rămân doar blugii. în timp ce îi descheie* degetul lui marc îmi atinge pielea dc sub buric, o atingere fină, care aproape că mă face să tresar.

__Scuze.' zice şi îl retrage. Nu am... nu am vrut...

_. Nu, nu, e în regulă, îi zic, încercând să-l liniştesc. Poţi continua. Doar că... mă gâdil, cred.

__Pot fi mai atent.

îşi trece degetele mari prin găicile curelei .şi îmi împinge blugii în palmele lui atingându-mi coapsele. Se parc că să fie mai atent înseamnă să mă tortureze pe mine. Apoi terminăm şi mă trezesc dorindu-mi să fi fost îmbrăcată pentru o expediţie. în Antarctica.

— Mulţumesc.

Primul instinct este să-l îmbrăţişez, dar nu ştiu cum să fac asta cu un singur braţ. Aşa că înaintez şi îmi sprijin fruntea uşor, deasupra inimii lui. Parcă dându-şi scama ce încerc să fac, îşi pune braţele în jurul meu, nesigur, la început. Apoi mă trage mai aproape, strângându-mă lângă el, şi sunt aproape sigură că aş putea adormi în poziţia asta, dacă nu aş fi atât de excitară. Câteva degete îmi trec uşor peste spate, în sus şi-n jos, într-o mişcare hipnotică. Ochii mi se închid. Cu fiecare atingere, îmi imaginez că mă atinge în altă parte. Buza de jos. Interiorul încheieturii. Un semn din naştere de pe şoldul stâng.

Inspir parfumul Iui de citrice şi de cedru şi mirosul pur de Russell.

— Mulţumesc, îi zic din nou şi mă împleticesc în spate, cu picioarele nesigure.

— Nu ai pentru ce.

S-a înroşit din nou şi nu mă priveşte în ochi.

— Vrei... ăăă, vrei pantalonii scurţi?

.Mă uit în jos, Ia picioarele mele goale.

rp$_3$ .. I- ‘rnne' L-am îmbrăţişat în bluză şi chiloţi. Dc ce itoare nu c trecută pe lista efectelor secundare ale $_{ac}$ medicament? %i

Excelentă idee, zic răguşit.

lălcaia aia cu gheaţă parc din ce în ce mai atrăgătoare.

Pantalonii scurţi şi mă întorc în pat» încercând să-r^- controlez respiraţia, în timp cc el se aşază din nou pe margi$_{ne}$ dc al naibii de blând.

Kusscll. locmai mi-ai dat jos hainele. Poţi să te întinzi p* pat, daca vrei.

Inii zâmbeşte pe jumătate, înainte să se lase pe pat lângă min$_c$ Şi să-şi întindă picioarele. Expiră lung, de parcă am făcut ceva implică mai mult efort fizic, nu doar îmbrăcarea pijamalei. Să mâ omoare cineva, pentru că e cel mai sexy sunet pe care l-am auzit în ultimele luni. Şi eu sunt epuizata, dar el mi-a oferit atât de multe în scara asta. Por cel puţin să îi ofer acelaşi luciu.

— Şi viaţa mea amoroasă a fost ca naiba, îi zic. Credeam ca o să mă mărit anul ăsta. Că în clipa asta voi fi ocupată până peste cap cu planificarea nunţii, alegând un furnizor de mâncare, o formaţie şi un font pentru invitaţii.

— Mi se pare sau te bucuri că nu faci asta?

_Chiar mă bucur. Abia începuserăm să planificăm, iar părinţii lui deja puneau presiune pe noi, să ne apucăm dc făcut copii. Bineînţeles, nu a fost motivul pentru care s-a terminat, dar nici n-a ajutat.

— Crezi că îi vrei? mă întreabă. Copiii?

în mod normal, ar fi fost o întrebare cât se poate de personală, una la care cândva dădeam ochii peste cap şi de care mă plângeam. Majoritatea oamenilor nici măcar nu întreabă, ei presupun doar ca, desigur, vei procrea, aşa că nu

le pasă de *dacă.* Doar *când.* Dar nu mă deranjează deloc, când mă întreabă el.

într-o bună zi. Pe’rec mult timP cu coPili fratelui tneu ■—' nU a fost vorba atât dc mult despre asta, cât desşiîi i°be^cj nU-rni puteam imagina nunta în sine. Nu puteam pre f*P'11 jcCi7ie în legătura cu ea şi sunt destul de sigură că era siiau^nKl°. . uri|e nu mergeau prea bine. Nu că atunci când Ce – ■h"-
ceva e |. nârţi dificile să fie mult mai uşor de gestionat.

Face câ iicviv ţ

cnre el, sprijinindu-mi capul cu braţul drept.

Mă întorc |

„ Pn<tul meu nu este un om rau. Doar a crezut ca Da. ExaCt’ r
ram „suficient de reală.” nU e -uvintele de parcă leaş pune în ghilimele, iar uşurinţa cu

SPU'\^-Î împărtăşesc asta lui Russell mă prinde cu garda jos. P°Mi a spus că sunt prea solară. Folosind în mod nepoliticos jobul meu împotriva mea.

__ Q_C înseamnă asta, prea solara.

— Că sunt... că mă prefac» cu toată lumea. Că îmi ascund adevăratele probleme, pentru că...

Mă opresc, clătinând din cap. Nu pot să inrru în tsunami-ul care e mama. Nu, având în vedere că o să mă întâlnesc cu ca poimâine. *Suntem prea mult,* o aud spunând. De obicei, când îmi amintesc de mama, mă forţez să zâmbesc şi spun ceva pozitiv. Dar nu şi acum. Nu când încerc să-i explic lui Russell că ăsta a fost motivul pentru care a plecat Garrison. Am încuiat tot acest întuneric într-o cameră de la capătul holului şi nu am lăsat pe nimeni înăuntru. Dar pentru el, am deschis uşa. Doar un pic. Doar pentru seara asta.

— Pentru că mi-e mai greu să le înfrunt, închei.

Un adevăr parţial. E tot ce-i pot oferi pentru moment.

Eu nu cred că eşti deloc aşa, zice Russell. Eşti genul de persoană care îi face pe ceilalţi să se simtă bine în preajma ei. Âsta e un lucru minunat.

T u te s mni bine în preajma mea? întreb, cu o voce foarte slabă.

, Privi'-ea lui e intensă ?i mai inu^ <ând

n,,c Pe *sutienul nu u. întotdeauna. Pmea să fie* cel mai drăgul *pe care l-a xpu/* despre mine.

— Eu... mulţumesc. .fj cfcclu| .

Înghit în set. lăsând cele.spi st c - referi I

Vreau săd intreE dacă vorl^e ''

rele în care am lăsat masca sa a *purfiU dc parcă ^"1'*

când m-am plâns de şefi, no^j maj ^rf,

fost iară *speranţă. Dar nL1* *fc*-

în «le „ui "'„'fX'nnA ml-af *dori « mă risli*
>i „Ici „„ imtae Ond

X« oamenii *do* *si*de an., sexy. es„

iese în marele „«f fc & să pară ară. *de »„ple.*

Odată vraja ruptă, Russell se aşaza *dm nou pe pat, încrucişandu-şi picioarele.*

__Aş vrea să îţi pot da un sfat super. 1 ar...

Se opreşte şi face o grimasă, trccându-şi o mâna peste fată.

— Nu *mă judeca.*

— *Nu o s-o tac!*

— *Bine.*

Expiră lung şi apoi:

— *Nu am mai fost la o întâlnire de cinci ani.*

Mă holbez la el.

— *Cinci... ani?*

Când râde, este un râs reţinut, jenat. De parcă până şi el ar fi şocat de asta.

Ştiu. La început, a fost din cauză că eu şi Liv ne despărţise' Elodie era încă mică. Apoi, mutarea într-un oraş nou-

■. z ! . ■ ... *d60*

I1)(uU P^rwf" cc'tdi» urnij, am *ai ,J/C n-* inclus ln rutina *t^âlniri. Cu* cât lrccca ,naj ' pâr« *mii înfricoşător* mea, atái *sa încerc din nt)u* "" r»np

Practic, creierul meu e scurtcircuitat d_e ■ *»ni. Cinci ani de când* n-a mai star vi_z. 1V|' f ’"'”"’Wa asta. (ir *rtnt de fiţe.* în timp « bea *cocteiluri l_a suZ'Z intr-"" Z' văzut un hlm cu recenzii proaste n_e R* dccand nil .

- « «' P”<în * fi-d frustrat 4ni de când nu a mai sărutat pe cineva d C '^*iocr_{u era (}* unei seri, cu sângele *plin de adrenalină CU * la ^i_{lul} vena de la gat.* ’ *pulsu]l bubuind,,'-.* uu‘* ’n

*E- k- *.*

-E.b_Ine.astae,1Izic,;ncerc.nd nea aceea. O să-i împăcăm pe Torr_{ance s} *stm şt pe prima parteneră, după cinci* an ' 0 s-ri

Ridica o sprânceână, dc parca a,. fi ’

- Mi-am ieşit din mână complet.
- Asta e uşor. *Spui doar: Bun- . ?d «săf_{ac}*

«w». cu ba„dajul a,. (||.*»>.. «„ K,enfa *ochii. Vrei* ç-> • ■ rei «a tet ci_{na} cu mine?”

S-ar putea să am febră, iar de data asta sunt sigură că nu e un efect secundar al medicamentelor. Sper că ştie că glumesc. Că nu îl încurajez cu adevărat să mă invite în oraş. Cel puţin, cred că aşa sper. în ciuda hotărârii mele de Anul Nou, de a începe să ies din nou la întâlniri, nu sunt sigură cum să mă descurc într-o relaţie post-Garrison, mai ales o relaţie cu un tată singur.

— E bine de ştiut, zice el, pe tonul lui relaxat şi glumeţ, care a ajuns să-mi placă destul de mult. Femeile din Seattle, cu vreun braţ fracturat, nu sunt pregătite să le dau gata.

Vorbim despre Elodie, copilăria lui din Michigan, fratele meu, bijuteriile pe care le fac. Aproape deloc despre muncă, iar asta e o uşurare. Până când toate lucrurile care s-au

întâmplat încep să-şi pună amprenta asupra mea şi simt cum mi se închid ochii.

Totuşi, nu-i cer sa plece. , c .. r x adorm. otii asta* c.-

— Eşti foarte bun, îi spun înainte s. > hi

. ; ' / mă duc la spital de Una s,r‘ niciun om decent nu m-ar ii pus sa * Anrar^ J

v . reva de mâncare, dar tu gura, şi poate că s-ar fi asigurat ca an) i„

un om foarte bun. câ ^b^ în }

Nu ştiu sigur cum e sa auz. pe c, dar probabil că asta face el, când u mea subţ•fe> mare mişcându-se în sus şi-n jos somnoroasă. P ce-mi spune mulţumesc, cu o voce atâf de a

Da, e bun, e adevărat, şi între şo l du rile mele şi a|c|Ui’ când există doar un spaţiu atac vreau să-l fac să fie foarte, foarte

CAPITOLUL 14

PROGNOZĂ:

tă matinală perfidă duce la depresii de iarnă,
oi» pe măsura ce saptamana înaintează

„ lucru pe care vrea să îl ştie Torrance este când voi scăpa ■ bandaj. Al doilea, daca sunt bine.

Bine, îi zic printre dinţi, în timp ce întind mâna spre coşul briose englezeşti de pe barul pentru micul-dejun, din sala de mese a cabanei.

U drept vorbind, durerea este mai ascuţită, mai persistentă de- cât ieri. Şocul iniţial a trecut. Mă silesc să zâmbesc ca de obicei, dar aed că zâmbetul trebuie să se fi fracturat şi el în timp ce coboram scările alea nefaste.

— Doctoriţa a spus că în câteva săptămâni, dar o sâ ştiu mai ¿gur după ce voi merge la un doctor din Seattlc.

Torrance are măcar decenţa să-şi dea seama că a spus ceva greşit, iar trăsăturile ei se reconfigurează în ceea ce ar putea fi compasiune.

— îmi pare foarte rău. Ar fi trebuit să te întreb mai întâi cum ^»mţi. Am fost atât de şocată să te vad aşa!

A trebuit dorm mai ridicată, cu braţul în bandaj ridicat

pe o ; perna de lângă mine, iar când durerea m-a trezit brusc, pe la pace, program de somn –, am fost

”16
4*.

şi mai şocată sâ îl văd pe RUMCII dormind lângă mine, p_c^ cură. cu hainele pe el, arătând a*l<’^hil de mototolit, erau pe noptiera de Ungă şi ceva la fi’h’l ^{în} ^{tarc} cran $p_{t|}$. A . . $^{?L}$ tactic să-ini tresară inima. \

Trebuie sâ fi fost incomod sâ doarmă îmbrăcat, J_{ar} 4 Zi mic. doar şi-a trecut palma peste faţa neras.i. cu cealaltă ^{h}u pe noptiera, până şi-a găsit ochelarii. Apoi m a intreba$_{(}$ ţj^' nevoie de ajutor, iar eu i-am spus că ar trebui să mă dc$c$$_{Ur(}$, ales pentru câ nu ştiam dacă aş putea rezista să mă mai dezb$_{r}$ ** dată. Abia suportam căldura lui în pat. lângă mine.

Probabil câ mi-ar fi prins bine ajutorul, având $î_{n}$ ved$_{Crc}$ duş aproape am căzut şi era cât pe vc sâ ini rup şi celălalt braţ. luat zece minute sâ îmbrac *o* bluză şi pantaloni, după care am ţii imediat nevoia sâ fac pipi Ş‘ ^{m}*~^{a} ^^{uâl} *$^{nca\ un}$ ^inut ¡$_{nţr}$^ sâ-mi las blugii în jos.

Torrance îmi apuca fărfiiria şi murmur un mulţumesc, $î_{n\ timp}$ ce mâ ajută să mâ aşez la o masă. Apoi ea şi Scth se întorc la o unde stau singuri, aparent din proprie iniţiativă, şi unde Seth des- chide un ziar canadian, iar Torrance se uită pe tabletă, lăsându-mâ să mâ întreb ce naiba s-a întâmplat între ei aseară.

Se hotărăşte că e mai bine dacă plec acasă mai devreme. Pentru că nu pot să conduc, Russell se oferă să-mi conducă maşina, cu părul încă umed de la duş, purtând acelaşi sacou din catifea pe care mi l-a pus pe umeri ieri, la spiral.

— Urăsc că trebuie să pleci de aici, îi zic.

El doar îmi aruncă o privire şi îmi vine să râd. Ceva

s-a schimbat între noi aseară şi, fie că suntem pur şi simplu prieteni mai apropiaţi, fie că suntem pe punctul de a deveni ceva mai mult, asta mă umple de o energie pe care nu am mai simţit-o de mult. în timp ce işi aduce geamantanul din hol la maşină, Ibrrance ridică *discret din* sprâncene spre mine. îmi întorc repede privirea.

u| drumul«« Tre casă‘ s,’ng'»r«l indiciu al tensiunii de În fimFtunci când audiobook-u! pe care aproape iă l-am evitat ^jfÎ ^ncepc şi rl,lc7C illicdii" cc tnli Pun 'clcfontil la imârcai: pfdf1"11 ‘ f sJ se închine la altarul coapselor ei. Dumnezeu să-l ^nd şi o satisfacă în seara asta, până când amândoi

ii*'*3 onioam-niă. îi spun, bâjbâind după telefon cu o

. Mitâ m*n*' . . ...
Oh uh-.- vrrC‘ Să ascu’V ° carrc audio?
fl închid-
_ Nu. Nu vreau.

¿Jr nu-mi scapă nuanţa rozalie a obrajilor lui. Drumul e plăcut şi iată-l pe Russell cel cu care m-am obişnuit în ^câteva săptămâni. Sigur, vorbim puţin despre Elodie şi ^nÎ11 Ite subiecte la care nu am fi fost atât de deschişi în timpul ,Mcrre întâlniri. Dar îi vreau pe Russell cel de seara tre- prinielorn w . r - t e] pentru care nu ma mai pot preface ca nu am sentimente, dacă asta încă mă îngrozeşte. Nu am fost niciodată cu cineva un copil şi, cu toate că, desigur, el e o persoană indepen- d^ntâ capabilă să ia propriile decizii, Elodie schimbă lucrurile. La urmei, mi-a spus că ea este motivul pentru care nu a mai ieşit

a, dneva de o vreme.

De cinci ani. Bineînţeles, asta nu înseamnă neapărat că au trecut cinci ani de când a făcut sex cu cineva. Dar e posibil... şi nu pot spune că nu mi-ar plăcea să fiu persoana care pune capăt acestei perioade de abstinenţă. Din când în când, mă uit la mâinile lui de pe volan şi mi le amintesc pe pielea mea, seara trecut! Dacă m-aş culca cu el, aş vrea să văd cum cedează complet. Cum se predă. Opusul felului precaut în care mi-a descheiat bluza şi sutienul. Un Russell scăpat de sub control, unul cu ochelarii strâmbi, şi cu gura umflată, şi

cu degetele lăsând urme deasupra şoldurilor mele. Jacheta aruncată pe podea. Un Russell

■ Va ureche. soV"°d
nusU‘"ca' . Ä.m»ducW^e\ni^%
ç^-' c,rcce-
c. ^°atC te^°S t SA
uc.

A doua zi îmi iau *liber de la serviciu, să mă duc j care îmi confirmă fractura cotului, cu încă o rad* Uh înscriu* la fizioterapie şi livrări de produse *alim fy’ card* de credit cu puncte recompensă *pentru călătorii * Un* care le împărţi cu alţi oameni, deoarece va trece *aprcr* lună până când voi putea conduce din nou în SÎP mativo petrec mult prea mult *timp alegând cu ce să mă* îmbrac^ *nirea* cu mama. ,ntâl-

— Nu trebuia să te arunci pe scări ca să *scapi de asta* ' Alex, când mă ia în braţe. ’ z,Cc

— Ţi ne-ţi gura.

îmi reajustez bandajul, iar el se întinde sa mă ajute cu centur de siguranţă.

— Vreau să o văd.

E cel puţin pe jumătate adevărat şi sper ca cealaltă jumătate sâ se adeverească în drum spre spiral. Ar fi nevoie de o întreagă flotă de maseuze pentru a elimina anxietatea care se încolăceşte în corpul meu. Nu ştiu sigur cum mă aştept să arate, după ce n-am văzut-o aproape şase luni, dacă va fi exact aşa cum mi-o amintesc sau dacă o să-mi dau seama, doar uitându-mă la ea, că s-a schimbat ceva. Ştiu că nu va fi uşor. Mama m-ar putea trage în jos mai mult decât Garrison, mai mult decât oricare dintre băieţii pentru care am încercat să afişez o faţă de om pozitiv. Iar ea a fost motivul pentru care am facut-o. Motivul pentru care m-am prefăcut solară, motivul pentru

care am spus că totul este în regulă, când nimic nu era.

pentru că tatăl nostru nu a *()utut* *fKe*

flU puteam *lăsa să mi se Întâmple asta.* *UnC"'",ul* *'>• Iar n*

N-o s-o las să comenteze despre lnfi,i *i4rc*

„ea sau despre statutul relaţiei mele. /.am *de* *W* *r'* «'¡era ¿-i spună că eu *fi Garrison* ne-am despărţi, *ci* *f^te*

„u *o s-o* *,i>s sâ mâ bati* *'a cap cu asta. '* *" nu f,ie de* *« fi*

Plnă să *ajungem. am lipit* *şi am*

1(itea ori, incât în unele locuri nici nu mai st i *b'"'d l'ului* *df* *0*

dădire mai nouă, în *centrul orbului. Du* 7 Sp''3lul"" *tecepţie*

Şi trecem printr-un detector de metale *la*

duce spre o cameră luminoasă şi veselă, *° ™st ™ 'ă ne con-*

un artist local, cu toate mesele goale, cu excenr'' donaic df

Amelia *Abrams.* *Pfla ce,e ‘ la care stă*

S-a tuns. Ăsta e *primul lucru pe care îl observ E eram un*

trio de roşeaţi, iar mama noastră blond' *A/"*

în evidenţă. *Era atât de mândră de părul* ef *deteriorat, iar* ea

mereu vopsea *partea căruntăda'r* *"mpOS 'hil dc* *mare parte blond, iar*

pentru ea asta conta. Ne'.' *nu vrea să arate bătrână, de parcă să-*

ti arări J " *n 'C 'odaci* *pedeapsă. Când mă duceam să* mă tund, mereu îÎ

prea scurt!" De parcă îmi pierdeam din valoare I- _,'. *SPUnCa: "Nu*

pârul sau aveam prea puţin. *aca ,lri* *'pierdeam*

Acum, părul *blond al mamei este tun< – umerilor, mai scurt*

*decât al meu, intr-un sr^* *3 dMSUpra* *dern, dar nici demodat. E*

drăguţ, asta e V ° *m°'*

părul cărunt, *dar nu arată bătrână Cel•* *'' ' U " P 'C din*

-t mereu. Dar arată *obosii* -

Fiei, *Alcx. Ariellc* *

-stă. *C' ?1C€ ,n* ne a?ezam /a maw la

humele meu *întrea •*

ta amp

a»„™ >« „ÎVs *Ă* A" taj &»

« speciale, rugăciunile

pc airr nc fnvAţa să Ic aptineni. În anul în care nc-ain c()ţ| «.piatră. hânîc, foarhvă '. de I bllowrcn. am câştigat Un costume la şcoala primară şi am strâns mai multe bornbo ar) ,r”dţ «I fi putut spera să mănânc vreodată. Până a doua zi, sâ i le vindem dentistului, pentru că bomboanele provo^ şi fereascâ Domnul ca fiica ei preadolescentă să aibă vrey n fyii lubiţii ei sunt doar ocazional în amintirile acelea, Cc j tecul un efort să ne cunoască pe Alex şi pe mine, cei dec^. au încurajat-o cu blândeţe să stea de vorbă cu cineva. „V rc j doftoricesc? Să mă transform în altcineva? ţipase la unul <lint r un contabil bine intenţionat, pe nume Charlic. Aveam Unsp rc? ani şi habar n-aveam ce înseamnă să re doftoi iccşti.

Mâ aşez şi îmi îndrept spatele, apoi mă străduiesc să zâmb Cs de parcă forţa unui zâmbet ar putea alunga cele mai gri mom eni din trecut. Abia după ce facem schimb de amabilităţi şi îmi ¿ au jacheta. îmi observă braţul.

— Ari! zice, tresărind. Cc s-a întâmplat.''

— Câţiva telespectatori nu au fost de acord cu prognoză mele, spun, apoi cedez şi îi spun oarecum adevărul.

Gura ei formează un mic o.

— Ce uşurată sunt că eşti bine.

Alex o pune la curent cu noutăţile despre copii şi despre slujba lui, scoţându-şi telefonul, să-i arate o înregistrare video cu gemenii dansând pe melodia „We Built This City , a lui Starship, despre care spune că este, în mod inexplicabil şi din nefericire, favorita lor.

Eu îi spun despre ce mai e pe la KSEA, iar ea dă din cap şi râde, când trebuie s-o facă, deşi râsetele suna puţin ciudat. Nu este vorba că pare fericită, poate mulţumită, e mai aproape de cuvântul potrivit. Totuşi, nu pot să nu mă gândesc la roţi anii în care a refuzat tratamentul. La roate momentele când eu şi Alex ne făceam griji pentru ea, doar pentru ca ea

sa se trezească a doua zi pretinzând câ nu e nimic în neregulă cu ea. Spitalul ăsta e o extremă... e aici doar

ul ci a dus-o ln tc,c mai ,nu,ncta« locuri. Pentru nu î'ia cc allCCV” Să faC1 V‘a'a m” de adu1' ar fi ’-i î>ff* frK\unt sigură de asta, dacă ar fi acceptat ajutor mai de- tos'ail?ritA, La multe ce-ar-fi-fost-dacă pe acest drum, şi totuşi, ^‘"m’potsămăreorientez.

* pa1* <■* jCSprc activităţile recreative ale spitalului, des- Ne " 1 ore terapia de grup, lăsând la o parte detaliile mai P^fdiCl’

de

chiar este bună aici, spune ea.

vţâncarc«* vi

1 eu să ştiu este *de ce* de data asta este diferit. De ce s-a „n rivinţa medicamentelor, sau dacă le ia doar ca să o răr??n 11 . va întoarce la vechile obiceiuri, odată ce se va orneze. Daca s

întoarce ac holbeze la bandajul care îmi susţine

Şi nu se poate

braţU' O să te lase să apari la televizor cu ăla? mă întreabă.

_ Sper că da, având în vedere că e jobul meu.

_ Nu dă prost pe ecran?

_ ne ce’ Nu-mi afectează capacitatea de a prognoza vremea. *Incetea^* pare să spună expresia lui Alex. *Se străduieşte. Dă-i o*

pnsâ.

__Suntem cu toţii foarte bucuroşi că eşti aici.

Alex îi atinge braţul, mereu pacificator.

— Vrem să te ajutăm cu orice putem.

Ea îi zâmbeşte încordată, iar eu mă străduiesc să nu citesc nimic în zâmbetul ei zâmbetul ei. Niciodată n-am ştiut ce e m capul mamei mele, nu-mi pot imagina că asta o sa se schimbe acum. în cele din urmă, conversaţia trece la despărţirea mea, exact aşa cum mă temeam că se va întâmpla.

-Nu ne potriveam, îi spun, ridicând din umeri,

P*^™^ pot suporta să-i spun adevăratul motiv. Doar ca timp să ne dăm seama de asta. > / ʳ – •”

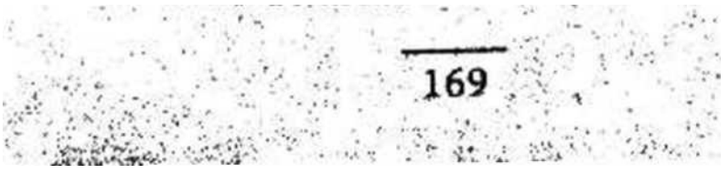

so\o«n°n

»hau cV'ıat dac& nU Vk

t 1 V"*¹ **rhe' Vy**

AttA' ' „ 'ÅC Tf d

f<’f⁴- scV'ımb'v

< CĂ S'7 : S/1 ' cu V'óea 6 V

a^'vl « N>‘ ' ' **A** '^cA’ ' sui" s v rf(i r«lJ'- AVXnĂ Ve ‘

x Ai F Ï vo"e - tncttû ochn pot * ™ V«k

'K' **vA^”** ' ó ,ràaca'

sc^e '

CAPITOLUL 15

PROGNOZĂ:

se aşteaptă ªPc tu^uri, la propriu şi la figurat

__Ai auzit despre tipii de la meteo, cea care şi-a rupt braţele şi picioarele? îmi strigă unul dintre băieţi, în timp ce mă poziţionez în faţa ecranului verde. A trebuit să poarte patru ghipsuri.

_ Q amuzant, Glenn. Excelent umor.

Mă strâmb, în timp ce Deandra Fuller, producătorul de dimineaţă, mâ ajută să-mi ajustez microfonul peste una dintre cele- cinci-rochii-de-acelaşi-fel, azi, varianta bleumarin. E un chin să ii trag fermoarul.

— Sigur o să fie în regulă?

— Absolut, zice Deandra. Ţii minte când Gia şi-a rupt încheietura mâinii jucând volei, anul trecut? Ea a făcut public filmuleţul ala cu oamenii care o ajutau să se machieze în vestiar şi care le-a *plăcut* tuturor. Şi, hei, poţi face o glumă pe tema asta, când eşti în direct. Ştii tu, fa-i pe telespectatori să se simtă mai puţin stânjeniţi, arătând ca tu nu te simţi stânjenită.

Şi îmi iese asta:

Multă zăpadă la munte, săptămâna asta, ceea ce este o

veste pentru schiori şi snowboarderi, spun, ridicându-mi braţul £• Deşi eu nu voi practica nici una dintre ele, pentru o vreme!

Fata de la meteo

Pc durata emisiunii, abia îmi por ţine ochii dcsch’ mai uşor să dorm şezând. dar va trebui să iau o A şi Russell să lansăm discară următoarea fază a planul’/’'''’'^^’' pricep foarte bine la aţipeli, dar m-atn foit şi ln.an, I i.-OO şi 2:00. iar la 2:1 5. când m-am forţat să mă dau • mă durea capul, iar stomacul îmi era şi c| nemulţumit/R nou că n-am comandat perna aia pentru câini de pc I nst din

Totuşi, nu e vorba doar despre lipsa de somn. Rccunos^^’ depresiei melc, care încep să se facă simţire, probabil, 0 Con^”’cIe intre fractură şi mama, plus, ca întotdeauna, chimia creierul Cele mai neînsemnate lucruri mă fac excesiv de emoţională ' fi povestea de bine care a încheiat emisiunea noastră de • neaţă, despre un golden rctriever care a traversat trei state, pe a-şi prinde din urmă familia, când au plecat în vacantă. Gândul simpatica Beatrice căreia i-a fost atât de dor de familia ei, încât rezistat să stea departe de ei câteva zile... la naiba, îmi vine să plân din nou. O să fiu bine... va trebui doar să mă străduiesc mai mu!* să zâmbesc şi când nu sunt în faţa camerei.

Dacă forţez zâmbetele astea suficient de mult, vor începe să îmi pară reale.

Mă îndrept spre birou, când o discuţie mă opreşte din drum.

— E diferit în ultima vreme, îi spune reporterul de investigaţii Kyla Sutherland lui Meg Nishimura, pe holul dintre studio şi redacţie. L-am văzut intrând în biroul ei, azi-dimineaţă. Am crezut că îi va duce încă o notificare din aia, dar a lăsat pe biroul ei o cafea cu lapte.

— Lapte de ovăz?

— Probabil.

Poate că în sfârşit au făcut un armistiţiu.

Sau au scăpat de roată tensiunea.

Râd amândouă şi, în ciuda valului de ceaţă din mintea mea, 135 *informaţia* asta să îmi ridice moralul, în timp ce mă îndrept sp[re]

pin picate, nu durcaz.l mult. Incert <1 «.nuli/er reţelele <)c cu prognoza dar e ceva În neregulă tu internetül meu. încete? ?' mă reconectcz. Reporncst calculatorul. Nimic. Iar ,K<â *r* acum în centrul meteo, unde lucreazJ la propriile pro- •fhrr«uuC * . v м

Sriu din experienţa ca asta c pentru ca o activitate solitara. ^Ît prin red.uţic >şi nU Vi’^ a^so^ut nîciun calculator pornit. ^î U Funcţionează internetül? o întreb pe Mcg, în timp ce se |? biroul de pe cealaltă parte a peretelui despărţitor. Se pate că da, îmi zice, înainte de a-şi pune căştile.

p tot posibilul să îmi reprim un mormăit şi mă ridic în pi- Russell transmite de la un meci în după-amîaza asta, aşa că J - ilculatorul lui e liber. înainte să bat la uşa întredeschisă, îmi expresia, să nu se vadă că sunt în dispoziţie de RBF’. El văzut deja în stări pc care nu le-aş arăta niciodată altcuiva, 111 – • rtiAnaăndu-mă de şefii noştri, ameţită de medicamente şi beata şi pungaou , , , _ ’

ându-i despre Garrison. Dar nu por face aşa ceva la serviciu.

5f) __ pjej, srág, când îl zăresc pe Russell în spatele calculatorului, Încercând să par dezinvoltă. Pot să vorbesc cu tine un moment?

Nu e singur în birou. Prezentatorii de sport Shawn Bennett şi Lauren Nguyen sunt la birourile de vizavi de el, urmărind foarte arenţi discuţia noastră.

— Vă lăsăm singuri, zice Shawn.

— Oh, nu, nu e nevoie, le zic, dar el şi Lauren chicotesc deja.

în timp ce părăsesc biroul.

E imposibil ca eu şi Russell să fim deja subiect pentru bârfele de la birou, doar dacă nu cumva sunt cu adevărat înfometaţi de de. Şi nu-mi pot imagina că Russell le-a spus

ceva despre mine. Pe altă pane, ce putea să le spună? Că m-a dezbrăcat platonic, [ln] timp ce eu eram drogată cu analgezice? Că l-am îmbrăţişat

Abreviere pentru *Resting Bitch Face,* „afurisită aflată în pauză” (în 1b. engleză)

îmbrăcată în chiloţi şi bluză de pij^ Amintirea peratura din Buncărul lor cu 1 *grade.*

Cxi doi închid uşa în urma lor şi» D< «per U puie că eu şi Russeil o să începem ’ipiji d Totuşi, sunt recunoscătoare penn’i intiniiti . şi e *foarte* pf|^ ca fa (a să mi se asorteze cu părul*

c . • „ Wiisscll. mai mult către comp .. — Scuze pentru ci, zice *rui decât către mine.

n . *r* , , . • noute pentru ca el nu are aol. Poate că e la fel de jenat Ş P }i

i' fo-irtc posibil ca raţa mea să se nn»»- sentimente pentru mine. Este r< < I

Potrivească cu părul meu.

~ ^-cri să pleci, nu? Am vrut să văd daci

— E în regula, *le pregăteşti •>«* 1 pot *folosi* calculatorul rău? Al meu *e d*

II . * rin^va oencru fotbalul universitar? personalul. Au angajat pe cineva pcuu

Mâinile lui Russeil se opresc *pe* tastatură.

— Da, un tip nou, proaspăt ieşit de pe băncile şcolii. Shawn va intra în curând în concediu de paternitate, aşa că eu o să mă ocup dc unele *meciuri profesioniste.*

— *Russeil,* asta e *extraordinar!*

Nici măcar nu trebuie să încerc să-mi înveselesc vocea. Chiar sunt încântată *pentru el. Deşi* nu este un rezultat direct al complotului *nostru, este un progres.* Cu toate că... avem plănuit ceva important *pentru* mâine-seară, ceva ce am aranjat în timpul drumului înapoi în *SUA.*

Eşti sigur că mai vrei să faci asta? Povestea cu cei doi Hale?

— De ce n-aş fi?

— Oh, sigur.

~ îmi spune că mai dureaza doar zece

Tastează câteva propoziţii, îmi sţ minute. Mă sprijin deperete, SUD uni * 7Jr„ de la Mariners.

_ Am văzut e-mailul ăla trimis de Seth azi-dmuneată către cot

PÜ lucrurile par sl se fmbunât«ţea,â» pentru tine la Ituru. ((i doreai, nu? M te ocupi de sporturile profesioniste? încrunt! sprâncenele.

y^u *c* vorba doar de mine. Iu nu ai obţinut încă atenţie din . lui Torrance, nu-i aşa?

pdirte* I i 1
TJcrrea mea vorbeşte de la sine.

Iar la birou poate că c ww/>/? mai bine, dar nu cred că trebuie „tintám încă. 7w eşti sigură, cu braţul tău? Toată treaba asta a ¿renunţ* . M . a
deja... lin P'c nliU distructiva decât a anticipat oricare dintre • putem să ne oprim oricând, să ştii.

. Cred că suntem aproape. Păreau atât de *liniştiţi* la cabană. Sau po^are sunt eu obişnuită să-i văd sărind unul la nJ celuilalt, încât orice altceva îmi pare ceva nou.

__jar maj devreme am auzit că Seth i-ar fi lăsat cafea pe birou. Şi alti oameni din redacţie au început să observe.

gjnCi aprobă el, împingă ndu-şi scaunul. Eu doar. Uh. Mă duc sâ deschid uşa aia, înainte ca cineva să îşi facă o idee greşită.

Şi cu asta s-a rezolvat. Orice am crezut că ar fi simţit el în camera mea de hotel... a dispărut fără urmă.

— Corect.

Acum, nici eu nu por să mă uit la el.

— Nu mi-ar plăcea să se întâmple asta.

Scopul este să reconstituim prima întâlnire a lui Torrance cu Seth. Aparent, Russell şi Seth au avut la saună o discuţie la fel de deschisă cum am avut eu cu Torrance. Acum vreo douăzeci de ani, când încă lucrau în Olympia, Seth a dus-o cu maşina la Seattle, intr-o seară de iulie, pentru o croazieră cu cină inclusă, în jurul lacului Washington. Au avut un meniu conceput special,

unul în care se combina moştenirea lui japoneză cu cea scoţiană a ei, iar upâ ce căpitanul le-a spus că era puţin probabil să vadă o balenă

în timpul unei astfel de croaziere, au vazut tuoasă. care ridica o înotătoare din apă. de ^04

An, avut noroc şi am găsit un cupon de |a (, ' ”•‘»U, '

„rvat o croazieră cu cină pentru toţi patru. »■

mulţumire pentru ieşirea din weekend ,i că Cll mâ * U pentru că nu am reuşit să rămânem până Ia Mpâ, putem face nimic în privinţa balenei. înainte ca Vasu| J PÎQ". n„ unu| dintre noi va inventa o scuză, lăsându-i astfel şi„ atmosferă foarte romantică, dacă c să credem pozele de^’^ fn marc parte, tristeţea de ieri a dispărut şi ,unt u?Urat_ ^¡te. ră revederea cu mama nu m-a tras în jos şi mai mu|t p„ U,r,*'*t bil de ştiut cât timp vor dura aceste stan sau dacă este nev, devansez o programare la terapie. «

Pc ,, . r un dfX: — Am un déjà vu, zice Russell, în timp ce aşteptăm din centrul oraşului.

Vara, zona asta este atât de plina de tui işti, încât o evit comp|e dar în februarie este pustie. Apa e agitată, iar vântul se joacă Cu vârfurile părului lui Russell, care poartă un fular împletit: o ima- gine cu care m-aş putea obişnui.

— Vor apărea, de data asta. E o croazieră cu cină giatuită. Cine ar putea refuza aşa ceva?

îmi aranjez paltonul, pentru că un lucru pe care l-am învăţat în ultima vreme este că e o treabă complicată să porţi palton şi bandaj de braţ. Fie poţi purta bandajul peste bluză şi să agăţi paltonul de un umăr, fie poţi să te îmbraci normal şi să îţi pui bandajul peste palton. Eu am

optat pentru prima variantă, iar asta înseamnă că trebuie să îmi ridic încontinuu paltonul, să nu cadă. E foarte avan- gardist. Foarte şic.

Un bărbat care pare sa aibă în jur de treizeci de ani se apropie de noi, purtând o vesta care arată ca lucrează pentru compania de croazieră.

puni seara, cu sunt căpitanul, spunc c|. A(i wnj(noastră

MoonHt Mape. din această scară? Domnul ,i na Hale?

11 |„,i ^P""'ris- .. ..

Fi sunt şefii noştri. Ai trebui sa apar.) m orice moment.

^nlktnl ,ui *asa sa se vadă o gropiţă simpatică.

Minunat- Suntem încântaţi să vă avem aici. Va fi o seară cu depărat specială pentru voi toţi.

rmn spre bandajul meu, iar zâmbetul îi dispare.

Face-stI t

_ Ce $~a întâmplat acolo?

M-am luptat cu un porumbel, când a încercat să-mi fure prânzul.

—Au.

__ Ar trebui să vedeţi porumbelul.

Se opreşte o clipă, scrutându-mă.

_ jur că nu este o replică, spunc el, dar sunt destul de sigur că v,am mai văzut undeva.

Sunt meteorolog la KSEA 6. De obicei, prezint vremea în dimineţile din timpul săptămânii.

— Da! Asta e, zice ci, pocnind din degete. Nu urmăresc cu mare religiozitate, dar de obicei îl am în fundal. Iar acum regret ca am spus ceva, deoarece pare că nu preţuiesc deloc ceea ce faceţi. AriAbrams, nu-i aşa?

— Sunt flatată. Serios.

— Craig, zice el, întinzându-mi mâna.

— Mă bucur să cunosc un fan pasiv.

încă mai zâmbeşte, iar eu nu sunt deloc obişnuită cu asta. Russell verifică ceva pe telefon, apoi îşi întinde gâtul, să vadă dacă yin cei doi Hale.

— An Abrams, de la KSEA 6, continuă Craig, crezi că aş putea Pr,fni numărul tău de telefon? Presupunând, bineînţeles, că vă Uc Pe toţi înapoi pe uscat întregi?

— Oh... da?

Sunt atât de zăpăcită de toată această interacţiune, bişnuită ca bărbaţii să fi c a,â(% găsesc un răspi.n* P^i,iv- '

|a niciuniil dintre noi ¡n mie că umerii i se încor<|Ca?^ Mă forţez să văd partea aceea lurni^ ă o trăiesc. îmi tot spun tă ă mai ies şi eu la întâlniri. „ tastează un mesaj, m timp ce eu i vibrează de la un mesaj în

i un iaht. Sunt atât de ¡mpresio^^ stimei mele de iese ca o întrebare. Nu sunt o drâzncţi. Mă chinui să

— Sigur. Desigur.

Russell este hotărât să nu se uite moment şi poate că mi se parc trebuie să fie stânjenitor, 1 pc care toată lumea presupune c anul ăsta o să găsesc o soluţie sa putea fi începutul. Craig i— numărul, iar apoi telefonul meu un emoji fluturând din mână şi – de această creştere neaşteptată a surprinsa când Russell strigă:

— Seth!

- îmi pare rău că am înrârziar puţin. Mulţumesc încă „ pentru asta.

Ţine în mână o suculentă, una intr-un ghiveci drăguţ cu model, care pare să fi fost scump, din ce ştiu din excursia mea la sere, de luna trecută. Torrance apare câteva minute mai târziu, arătând elegantă, ca întotdeauna, într-un palton negru lung până la glezne, cu un guler din imitaţie de blană, iar când Seth îi întinde suculenta se face roşie la faţă, o nuanţă aproape identică cu cea a rujului ei. Nu mă pot abţine să nu mă întreb

dacă întârzierea amândurora este un semn că sunt meniţi să fie împreună sau, pur şi simplu, niciunul dintre ei n-a vrut să ajungă primul.

Craig ne îndrumă pe toţi spre rampa care ne va duce la vas, un iaht alb, mic, dar elegant, cu numele *Seas the Day.* Eu şi Russell rămânem în spatele celor doi Hale, dar la jumătatea rampei el se opreşte brusc.

~ Eşti bine? îl întreb.

Da. îmi... îmi pw räu. IX,„ c4

¿e mare.

Torrance se *întoarce. iar vântul t; n*

- fi.lt, *de* momi '"'"'"'"MI"X M<-I„d,w

Russell ridică o mână,

__ *Chiar nu e marc lucru. Sunt -*

Spunând asta, se apleacă, ţinându-s" Z '' bine, încât trebuie să-mi muşc interiorul I „T"' J oacă atAt dc

- Uite ce e. Russ. dacă nu poţi ven, T „ "u

vrem să te simţi *blocat aici, dacă nu te simţi bi"^'* *Nu*

_ *Iar viteza vântului este mai mare decât^c mâna. Se preconizează că va atinge 48 d L- adaugă Torrance. S-ar putea să fie valuri* *C* *foata săptă' aSta'*

Ru«ll continuă ,ă profite, î„spirind ,

„ uită *la mine aproape că* mă aştept *sa-l vid L' . " ' 'ar*

-Da. poate că ai *dreptare.* *PmkabU ci e mai*

- Urase s. trebuiască să pleci, spun eu, intrândul , interesa-, convingea nu vrem să plecăm rol

P înainte *sa stabilim că* lui *Russell îi e* prea rău ca să meargă singur acasă.

— Pare puţin palid.

Torrance pare îngrijorară.

— Vrei să te asiguri că ajunge bine acasă, Abrams?

E un *miracol că* nu-mi muşc buza de jos cu totul, pentru că aveam de gând să sugerez exact acelaşi lucru. Fie lui Torrance îi P^sâ foarte mult de Russell, *fie şi-a* dat seama că asta înseamnă o oportunitate de a se bucura de *Moonlit Magic* cu Seth. Singuri.

Pot să fac asta.

Mă prefac că privesc visătoare spre *Seas the Day.*

înii pare foarte rău. Chiar aşteptam cu nerăbdare să facem

bine...

lui Torrance se stinge, uitându-se de la Seth la noi doi.

$_{bu}$i mergem, totuşi, nu i uşa. S$_{nb}$

VrrA Ü r$^{lrW‘ă}$ "'”P $^{tH\ CL\ S<,U\ VfCa}$ « Plimh$_{ar\ biri}$, $_{Ol}$inâ. dar totuşi, vor sta împreună p$_{e}$ i,^'*'*•.«, $_{ţ\ rrr}$i orr întregi. Fie vor pleca regăsindu-şi afecţi$_{Unca}$ ’ ’’ tálalt, fie unul dintre ei îl va arunca peste b$_{ord\ pe}$

__ Eu sunt de acord, dacă şi tu eşti, zice Seth *

îmi dau seama că încearcă să pară foarte relaxat î$_{n}$ | acest timp pe care îl va petrece doar el cu Tor$_{rance}$ Ţ'^{Urâ}<u deloc aşa. $^{C?i\ n}$u $_{t}$

— \ă mulţumesc încă o dată. Păcat că nu $^{DUOM-;\ -}$ r* P sa vă b$_{Ucu}$. şi s-oi de asta. ^{Ur}»p

Dau din mână.

— N'icio problemă. Să aveţi o seară minunată

îl prind pe Russell de braţ, iar el mai geme un nir – n 'ingator. După ce ma întorc cu spatele, nu mă pot abţine ’ • sâ râd. iar umerii lui Russell încep să se scuture şi ne Ltk- ’

^{j} $^{- A .}$ $^{.}$ ’ b^{raD1}msâîe-ţim de pe rampa car mai repede posibil.

- Oh, Doamne, o aud pe Torrance spunând. îţi aminteşti? E aceeaşi sticla de vin de la prima noastră întâlnire.

Când ajungem în siguranţă pe uscat, Russell îmi întâlneşte privirea, cu lumina lunii lucind pe ochelarii lui, şi ştiu că ne gândim la acelaşi lucru: funcţionează.

CAPITOLUL 16

PROGNOZĂ:

0 coliziune inevitabilă a două sisteme de înaltă presiune; atenţie, cad obiecte

Q redacţie nu doarme niciodată cu adevărat. Deşi sunt obişnuită $â ajun*[7] la job când încă e întuneric afara, ora nouă seara e un alt fel Je întuneric. Aproape sinistru. Russcll avea de terminat un reportaj pentru website şi, cum el este cel care conduce maşina, n-am vrut să mă plâng. Sigur, aş fi putut lua un Uber până acasă, dar probabil că intr-o alta viaţă am fost peţitoare sau, mai exact, un *shadehan.* pentru ca, după ce mi i-am imaginat pe Torrance şi Seth împreună pe iahtul ăla, m-am simţit invadată de prea multă adrenalină.

— Chiar i-ai făcut să creadă povestea cu răul de mare, îi zic, în timp ce intrăm în Buncărul pustiu. Părea că suferi cu adevărat.

Russcll aprinde un set de lumini de deasupra, învăluind încăperea intr-o lumină plăcută şi caldă.

— Chiar am rău de mare. V-am menajat pe toţi.

Mă trântesc pe canapeaua dintre birourile lui Russell şi al lui Shawn Bennett.

Nu-mi vine să cred că voi aveţi canapea. Asta e discriminare. [a]dresa oamenilor care nu lucrează la sport.

Ru.ssell scoate im sunet din gât. în timp ce se j dar nu face nicio nu><arc pentru .1 dcs< lude vreun fi,:

- Scuze, HU/C. le M* >•' ,"u™ S"'" f'«rrc entuzia,,,, lovesc Ol ph'M în cotier.. canapelei. ,â lnMre.,t

— Mă simt de P"u l'u,M ridka "" "c»'Toci$_t$ J_c /''"•■

- A fost sui'cr să i vedem a>a. zice el. pe un ton pla/^""'- Io. entmiasnuil lui din momentul în care am ple$_{Cat}$, ᵘRMt

[X' rampă a dispărut. xsta ci sunt într-o croazieră

— A fbu o *victorie* manii că t0.

în jund lacul- datorită *noud-*

Nu mă pot opri din zâmbit.

— Ne reuşeşte. Chiar ne reuşeşte.

Bat câmpii. Dar Russell se comportă ciudat şi nu ştiu CUrn întoarcem la felul nostru obişnuit de a fi, dacă mai avem acel obişnuit de a fi", după weekend. Camera mea de hotel. R$_{espiraţia}$ lui sacadară, când mi-a descheiat sutienul. Şi dacă mă mai culc$_{cu}$ încă o sută de oameni, sunt destul de sigură că va rămâne cel maj sexy' moment din viaţa mea.

— Avem noroc că ne-a ajutat şi Craig, adaug.

Îmi dau seama că e *neplăcut* ce am *spus.* Am o bănuială şi verific dacă asta e motivul *pentru care e supărat. Şi funcţionează.*

__*Aşa este. Craig* a fost foarte încântat să te ajute.

Accentul *pe care îl pune pe acel te* e abia sesizabil, dar eu îl percep. Mă *îndrept şi îmi direcţionez frustrarea* nou descoperită, drept intre *omoplaţii lui.*

— Bine. Poţi să-mi explici ce se întâmplă?

Se răsuceşte pe scaun, cu ochii albaştri lucind.

— Serios, Ari? Ai un pic de încredere în mine.

Vu *l-am văzut niciodată atât de* vizibil iritat. Inspiră

adânc, ca *şi cum ar încerca* să se calmeze. Când vorbeşte din nou, vocea lui este *mai echilibrată.*

Ţe-s invitat în oraş chiar în faţa mea, iar tu nu puteai fi mai

^.adeatâtsăaccc(’t’’
‘i ornl fc con«*« că era chiar în faţa ta? Şi ce dacă eratn ncrălxî.i ”7 Sum singur*-

....., ,

[0^^- ‘ gjos, va trebui sa mi-o spună clar. Dacă simte pentru d *o* mică parte din ceea ce simt cu pentru el, nu vreau

. chi*r"
. fOf întreb.
pentru ca el era... Nu Ştiu. Cizelat. În formă. Ca o păpuşă

. .m gândit că dacă ăsta e genul tău...

. Şi m'ai" ® . **L L**
Nc’ ' sre, trecându-şi mana peste barba nerasă, intr-un mod • dori să nu fie atât de incredibil de sexy. Felul în care stă nl ochelarii, cu începutul dc barbă, cu sacoul cu petice la acolO’ c * nu e genul meu este la fel de ridicolă ca afirma- ¿-oare.-10 vi*

. ă mie cu-mi pasa de nori.
pacâ ăsta ar fi fost genul meu...: întreb, cât de blând pot.

Nu este important. Nu vreau să fiu nemernicul gelos.

Z De ce ai fi gelos pe căpitanul Craig*

La asta se ridică de pe scaun şi îl împinge înapoi, iar scaunul se joveşte de birou cu un zgomot surd.

S Pentru că eu te găsesc incredibil de atrăgătoare! Gândesc de ceva vreme, iar faptul că i-ai spus da acestui tip pe care tocmai l-ai cunoscut, în timp ce stăteai în faţa mea, m-a făcut să fiu gelos. Nu sunt mândru de mine, dar asta c. Sunt extrem de inexperimentat p nimic nu ar putea face asta mai clar decât ceea ce s-a întâmplat în seara asta. Am vrut ca Torrance şi Seth să aibă o seară grozavă, chiar am vrut, dar de asta nu sunt entuziasmat de ceea ce s-a întâmplat acolo.

Privirea din ochii lui a devenit atât de intensă, fără măcar să clipească, în timp ce aşteaptă următoarea mea mişcare,

încât nu pot să mi concentrez decât pe felul în care pieptul lui se ridică şi coboară rcpede. inspiră, expiră, inspiră, expiră. Parcă n-ar fi suficient aer în încăpere. întotdeauna am fost atât de cordiali unul cu celălalt.

j wnrem «,»' * dc * i

…… ……

_ Ruwll. ii **<• Rl,M-

i„lW d»«r«" i- "umclc prc”"r'a'pla«

f<„ I «• Indult d"J " ’"'de- S

__Tipul nu e gc nul mcU- — Nu?

Un licăr de speranţă se întrezăreşte în vocea lui. C| atif, d. în timp ce mă apropii, întinzând mâna dreaptă, să-i atingi Işi doreşte asta la fel de mult ca mine, iar asta mă face CUr.?W Acum, respiraţia mea este la fel de dificilă ca a lui, anticinar.

. A .. . . . 1 reaum.

plându-mi plămânii, şi am impresia ca aş putea să mă înainte să ajung la cl. Din fericire, el este aici să mă ţină, gura 1 • întâlnindu-se cu a mea chiar în momentul în care mâinile lui nf prind de şolduri.

Este un sărut intens şi rapid, iar eu mă deschid imediat pentru el. Ăsta e Russell cel care m-a dus la primul meu meci de hochei şi m-a aşteptat la spital, şi m-a dezbrăcat fără să se uite. Dulcele şi

I

mereu politicosul Russell îşi pierde orice aparenţă de amabilitate, când îmi prinde buza inferioară cu dinţii, în timp ce mâinile lui se scufundă în părul meu. Am crezut că va fî timid, rezervat, dar se simte disperare chiar şi în felul în care degetul lui mare îmi trece peste ureche. În felul în care începutul lui de barbă îmi zgârie bărbia şi obrajii.

nu pot sătura.

, nsuncr gutural mă facf. M .

d c rcverul *sa* wrut mai intens, apucându-l mai

u e «te suficient aer aici d SinitOa^ Acum sunt *sigura ci SCOa^ ^netul ăJa din nou „ P^- Tot* ce vreau este ca

el şi

P^Qt °losi amb_e|_c br_at_e a/‘ Pentru ° clipă, uit că nu-mi r desprind

de el inhal^d

Să ~l [rag maJ a Pr03pe’

_ Rahat- zi«- cu ° cx]'rc,ic al^ma,i(d|j

?

A("""NU< NU'A FOST VIN:' '"CIB

„.¿¡n. s<rângându-mi bandajul. Ca „ ¡„^ jichii*-'- 'l>lin; m '

încercam doar să obţin mai mult dc |a tif)c

Câ„J sc îndreaptă din nou spte ml„c, nc rwi|n ^ul Ini- i"„ <„ "'’l«.'1'„1 d' "«* – ma sa,, p, wi ¡„Sfor picioarele jurul ţoldunlor Ini ¡1... A. (| ’

moale. o »„«„ '"'dc ' dd« moale, ia. as,a ,rtm„e un val de plăcere prin cele mat sensibile părţi ale corpului meu. De dara asta, nu spune nimic când ma ating de stomacul lui rotund, doar mă trage mai aproape.

_ Nu vreau să zăpăcesc nimic de pe biroul tău, îi spun, în timp ce gura lui coboară pe bărbia mea.

— îti pot spune cu roată sinceritatea că nu-mi pasă deloc, chiar

deloc, dacă o faci.

Totuşi, sunt reticentă la început, în timp ce împing lucrurile într-o parte, un capsator, cred, şi apoi o agendă. Abia după ce începe să sugă zona unde gâtul meu se întâlneşte cu umărul, las naibii precauţia şi dau totul la o parte. Hârtii, pixuri, o pereche de căşti. Simt că tocurile pantofilor mei intră în spatele lui, dar dacă îl deranjează nu spune absolut nimic.

Am avut fantezii ocazionale la birou, dar realitatea e şi mai bună. El e foarte excitat, buzele îi coboară mai mult, sărutându-mă de-a lungul claviculei şi pe gât. Mâinile lui sunt pe talia mea, vâr- fiirile degetelor trecându-i peste coastele mele şi simt că nu ştie ^ca să meargă mai sus. Dacă nu pot să fac tot ce vreau cu un braţ În bandaj, cel puţin pot să îl ajut. Aşa că îmi cobor mâna de-a mâinii lui, împingând-o în sus, până când degetul lui n mângâie sânul

prin ţesătura jerseului.

£ fa regulă? întreabă el şi e absurd de bine.

- • nîrlra iar sfârcurile mă dor dcia Nici măcar nu îmi atinge pielea» i«u uCja.

— Doamne, da.

Cur, uru, se deschide pes.e . M. ¡" ' «-"*«' limba I se invăne. în .top«« „ P' P™<* * ce.fi. lini ridică fusta şi ™ ‘"P ‘pr‘ '""P” I*» când ne a.ingem în cel mai chin.d.« mod «™a|.a aspra a bl.,g|. lor Im innebumndu-ml Nu . men«. deloc .-*» d,„|.

...ntii ăştia. As fi riscat sa îmi fie frig toată neaţă să trag pc mine colanţii aşt . . ' \ că- not simţi exact unde vreau ziua, dacă ar fi însemnat ca acum sa 1 pc ,

. eî lînir de mine, în timp ce îmi geme în să-l simt în clipa asta, tare şi hpit <le m r &

ureche. iml împing şoldurile în el. la. geme.de alea dev „ sa b„„ ţi mă fee şl pe mine să gem. Vreau să-i desfac cureaua, sa-, ...g os famoLui şi să II dezbrac În biroul lui. ca sa-ş. amm.e«.

„ frecare dtoL eănd .¡unge la serdc.u, Cand ce. c de de pe L „„ cu cel mal mare agomo. de până acum. Russdl i .«mp. Lui. gâfâind. Iml înăbuş un bobo. de ras. ,n „mp ce el se duce „ vadă ce era şl se ln.oa.ee eu un pcă.or de baseball Funko Pop. încă în cutia din plastic.

— Drăguţ, îi zic.

— Regele Fclix Hernăndez nu e drăguţ. E o ediţie de colecţie.

îl pune înapoi pc birou, apoi se gândeşte mai bine şi îl bagă într-un sertar. lotuşi, asta pare să ne readucă la realitate şi poate că e mai bine. Nu sunt sigură cât de departe am fi mers. Trebuie să-mi strâng picioarele şi să-mi îmi muşc interiorul obrazului. Mereu mi-a fost greu să mă las dusă de val cu oamenii pc care abia îi cunosc şi niciodată n-am avut orgasm la prima întâlnire. Dar acum sunt atât de excitată, încât, dacă am mai fi continuat

câteva minute, cred că mi-aş fi dat drumul şi m-aş fi asigurat că şi el face la fel.

— A fost..., zice el, în timp ce se joacă cu o şuviţa ondulată din părul meu, nu aşa mi-am imaginat că va decurge seara asta.

— Eu mi-am imaginat asta de două sau trei ori.

Cu inima bătându-mi repede, sar de pe biroul lui şi f$_{ac\ to(}$ posibilul să îl aranjez la loc.

. [>ur că de obicei e viscol şi rămânem blocaţi aici zile în- i fără nimic altceva decât trupurile noastre, ca să ne încălzim.

. f$_{m}$i pare rău că am fost gelos.

Mă ia în braţe, intrerupându-mi curăţenia, pentru a-rni să-ruta urechea.

___p$_{ur}$ şj simplu, încă nu reuşisem să îmi fac curaj cu tine.

__întotdeauna mi s-a părut că eşti curajos. Chiar şi înainte de asta.

Expresia lui se schimbă şi mijeşte ochii în felul ăla care îmi place atât de mult. E incredibil să văd cum îl schimbă încrederea asta.

__Ţi-am spus că arăţi absolut uluitor cu bandajul ăla, Ari Abrams? îmi muşc buza, să nu zâmbesc.

— Da?

— Oh, da.

Mâna lui se apropie de faţa mea şi îmi trece degetul mare peste obraz.

— Chiar îţi scoate în evidenţă ochii.

Fata de la meteo

ív-?’;

CAPITOLUL 17

PROGNOZĂ:

i i '„..»mţate de adevăruri incomode cateva zile înceţoşate u

Ferestrele de la cabinetul terapeutului meu au vedere spre lacu i ᴛ . . „ în care niă cufund atât dc bine, de parcă ar fi *C* – ₘîni» încât rni-e frică să întreb de unde a luat-0, fost făcută pentru mine, mcai - ■ . *nn* mi-o permit. Am trecut prin cabinetele câ- pentru ca ştiu ca nu mi o ᵂ . . ʳ, ton-a terapeuţi, dar niciunul nu m-a făcut samă sunt la fel de li- nistită ca al Joannei. Azi avem şedinţă dublă. încă am unele dureri, de la fizioterapie, după ce o femeie pe ..urne Ing.id mi-a întins şi mi-a îndoit cotul, încheietura mâinii şi degetele, timp de treizeci de minute, iar acum asta. Vin la Joanna de aproape trei ani, dc când m-am mutat înapoi în Seattle, iar fostul meu terapeut s-a pensionar şi mi-a recomandat-o. Un terapeut nou este descurajam, să o iei de la capăt, să-ţi revezi tot trecutul în faţa unui străin, ştiind că nu te va desconsidera pentru greşelile făcute, simţindu-te îngrozit, totuşi, dar a meritat să o descopăr. Vin la ea o dată la câteva săptămâni, uneori mai rar, dacă simt că mă descurc şi sunt bine.

— Cum merge treaba la job? întreabă Joanna, luând o

înghiţitură de ceai din cana pe care este desenat oraşul Seattle.

De fiecare dată când sunt aici, ea bea ceai, iar mirosul liniştitor de lămâie probabil că mă ajută să-mi limpezesc gândurile încâlcite,

|a fel de *bine ca Întrebările ei. Cu părul brunet |nn„ şi are mereu mi f»ce ti* vreau să-mi f Mc f|- ctl Ufnj| J 1,11 ,,r«on ¿tă să-mi dau scama câ|i ani are. Arată de parcă ir nkio" fi cinci de ani. dar se poartă cu înţelepciunea cuiva^ mil lt ime de *oameni* să lupte împotriva propriilor t/crn(' * °

— Nu e prea râu.

Fi. „„pe de apmapc TO anl f, dc

|a început dau doar răspunsuri scurte. *C'e nai faci' Ri„fi r f** * N„ pm, muhr Trc/nii(. s. o ,au .* JT
*"? ce .»»p » i„Mle din „■ din nou jMnM « o ~ obijnuir cu asp, pentru că ifi lasâ P £

p *jum^Jismul au asta în comun.*

- *Un pic dificil cu braţul,* dar mă obişnuiesc
- Îmi pare foarte râu câ p s.a !ndmp|at

tonul ei mereu foarte cald. Torrance a fost înţelegătoare? '

— De *fapt,* a fost mult mai bine decât de obicei.

Şi acertae momentul ta care mă gândesc cât Je m

opana^ d.„ pian. mod logic, ?tto d e

U nu ce ,udece. Deş, şriu a Joanna „u 5i-ar „prima dezamăgir .« m„i „rrcema sa-, spu„ că

mi▪am 8

^.eaaca dm „ou unul de ,

pe jumătate.

— Se pare ca ea şi fostul ei soţ au început să se înţeleagă» ceea

ce e bine pentru noi toţi.

— Fostul ei soţ, directorul de ştiri? Seth?

Memoria Joannei mă uimeşte. Nu ştiu dacă ia notiţe meticuloase sau ce face, dar e capabilă să-şi amintească până şi numele oamenilor pe care i-am menţionat din întâmplare.

— Fără notificări pasiv-agresive, fără explozii în redacţie, în

ultimele câteva săptămâni. Uitasem cum e o astfel de

armonie. Ari, asta e *grozav,*

'/4!''Un itobet.mabtt,-'-î de ceai.

. ■•¿i'l■■■ . •. -z

W. .V :«>X- z . ...

- E ceva timp de când 10 doreşti mai multă atenţie din partea ei. E ceva ce pare mai uşor de atins acum.

— Posibil. Cu ea intr-o dispoziţie bună, totuşi...

A . . , sperând ca Ibrrance să se inte-

Am aşteptat sa-nu vina vremea, f

reseze de cariera mea.

ca voi reuşi chiar să 5 aduc vorba direct. Nu prea cu- — Poate

rând, dar ¡a un moment dat.

- Desigur, putem vorbi despre Strategii pentru asta, când vei R pregătită, spune Joanna. Mai e ceva despre care a. vrut să discu- cam astăzi? . ..

. .Ir rimp CU. ăăă, unul dintre reporterii spor-

.ivi, *. gândindu-mâ d "" ™ * P”ıd”ı d’” ‘ ■»»

de.p.e Ru»* I”„'""

— Oh?

— încă e ceva foarte nou. ...

c- .reia din redacţie a Cost miercuri, iar azi e *Foarte* nou. Sărutul acei vineri.

_ încă nu am vorbit cu el despre... toate astea.

Gesticulez spre încăpere. După ce i-am rearanjat biroul, să nu mai arate de parcă mi-ar fi tras-o pe el, am început să casc, iar el m-a dus cu maşina acasă, spunând că treaba lui poate aştepta. „În niciun caz nu o să mă pot concentra acum”, a zis el, cu un ras răguşit, un râs pe care l-am simţit până în vârful degetelor de la picioare. Săptămâna asta o are la el pe Elodie, ceea ce înseamnă că programul nostru nu se va sincroniza până la sfârşitul săptămânii viitoare. Ne-am trimis mesaje, totuşi, iar în următoarea seară liberă pe care o vom avea amândoi, o să-i scot la prima lui întâlnire din ultimii cinci ani.

— Nu asta voiam să întreb, spune Joanna.

— Bine, bine, dar mi-am dat seama ca va veni. În cele din urmă.

Am discutat despre asta când eram cu Garrison: de ce am

simţit că Iui n u por să-i spun despre vizitele mele din trei în trei săptămâni

I* MW cabinet sau despre pastilele din poşeta mea. „Crezi”. îmi pusese Joanna. „că nu tc-ar accepta complet aşa cum eşti? Ic iubeşte, Ari. S-ar putea să înţeleagă mai bine decât crezi prin ce treci. S-ar putea chiar sâ te susţină."

— Doar câ nu vreau să-l pierd, daca ii spun.

Oricât de deschisă am fost cu Russcll, el cunoaşte doar o parte din trecutul meu. Vreau să cred că ar fi diferit cu el, dar încă nu sunt sigură că merita să-mi asum acest risc. Nu am dc unde să ştiu ce se va întâmpla dacă ii voi arăta fiecare bucăţică frântă din mine, iar nesiguranţa asta este cea care mă face să ţin ascunse acele bucăţi.

__Hai să vorbim despre altceva, spun repede. Hai să vorbim despre mama.

Sprâncenele Joannei urcă atât dc sus, încât dispar sub breton.

__Sâ aduci vorba voluntar despre mama ta? E bine.

Are dreptate, nu o fac prea des. În terapie, chiar dacă nu trebuie $â afişez, versiunea aceea solară a mea, sunt mereu iritată, când discutăm despre mama.

__Am văzut-o săptămâna trecură. Se duce acasă, peste câteva zile.

— Cum a fost?

__Nu groaznic. Părea... bine. Din câte mi-am dar seama, cel puţin.

— Te-ai gândit cum vrei să arare această relaţie? Ştiu că este mama ta, dar ai tot dreptul să iei decizia cea mai bună pentru tine.

Las întrebarea să atârne în aer. Cântărind-o.

— Am decis. Şi vreau o relaţie apropiată cu ea sau oricât de apropiată ar putea fi. Ştiu că nu va fi aşa cum mi-am imaginat când eram mai tânără, şi e în regulă. Vreau să cunosc această versiune diferită a ei.

Odată ce cuvintele îmi ies din gură, sunt surprinsă să îmi dau seama că sunt adevărate.

~ Ş«ii că nu « va vindeca înM-n-ncU. «pune Joanna. Ci »«sta este un proces şi că va trebui * * Jf „"P1' »' * medicamente. - . _

n ^irr am făcut-o după a treia

Poate că e o referire la gluma P r l< ,
F **JIHI** lăudat, iar ea a dat din
noastră şedinţă. „M-atn vindecat. _ dc|oc
cap. zâmbind. Unul dintre foştu găscsc pc
ţul umorului. A fost importam p c
care să poată râde de unele k,crU"' jtate versiunc a la care te aştepţi

— Şi s-ar putea să nu fie ,n rorâ
fie- ţă o Văd. Să încerc.

— Ştiu asta. Dar tor vreau s

Joanna bea din ceai, meu strategiile care să te ajute să

— Vrei să discutăm unele di
r -r .. ti le-ar putea spune.
faci faţa lucrurilor P e care ,

— Bine, zic încet şi asta

cu Alcx şi Javier pentru un brunch cu Duminică mi

întâlrr care Javier încearcă sa fure
un
alcool, la un restaurant e ux,
b”T A ”L eld”ă nutea face în bucătăria noastră.
Imagineaza-ţi *ce* ar P rant cu influenţe cubaneze numit
Localul lui lavier, un resta
, r ’ nrimeste în mod constant recenzii foarte bune, Honeybee I.ounge, primeşte dar el îşi doreşte o stea Michelm.
_ Să furi un bucătar-şef nu este d.scutabil din punct de

vedere moral? A . .

îmi trec furculiţa peste grămada de clătite. Nu se inşala; totul aici este incredibil. Şi probabil că nu ar trebui să fiu eu cea care judecă moralitatea nimănui.

— Se întâmplă tot timpul în domeniu. Mai ales dacă ai un bu catar vedetă, care nu primeşte atenţia pe care şi-o doreşte, ceea ce bănuiesc ca se întâmplă şi în cazul lui Shirley Pak, având în vedere discuţia relaxata şi deloc

Îndoielnici din punct de vedere moral pe ujre ani avut-o săptămâna trecută, la un pahar,

__Cred că asta se întâmplă şi în televiziune.

îmi indin capul privind spre tavan şi prefâcându-mă că mă adresez universului.

— Daca emisiunea *l'otiay* mă vrea, nu ezitaţi să mă anunţaţi oricând!

— Nu-ţi face griji, le-am trimis deja fotografiile de pe panoul tău publicitar.

Alex ia o înghiţitură din cocktailul lui Mimosa, având deja obrajii pistruiaţi îmbujoraţi de prosecco.

— Doamne, e ciudat să ies fără gemeni. Este aproape prea linişte, nu-i aşa? N-ar trebui să ţipe cineva?

Javier îl înghionteşte.

— Liniştea poate fi un lucru bun.

Acesta ar fi momentul perfect să le spun fratelui şi cumnatului meu despre Russell, dar, mai ales după ce i-am făcut confidenţe Joannei, nu sunt sigură câtă vulnerabilitate mi-a rămas. În jurul nostru, grupuri de prieteni închină unii pentru alţii, râzând şi furând mâncare din farfuriile celorlalţi. în ultimele câteva luni, m-am

gândit că mi-am pierdut roţi prietenii din cauza lui Garrison. Sigur că da, toţi au fost mai întâi prietenii lui, dar mă străduiesc să-mi amintesc cu cine eram prietenă înainte de asta. În timpul facultăţii am avut câţiva colegi apropiaţi, dar, după absolvire, ne-am împrăştiat cu toţii în oraşe diferite. în Yakima au fost câţiva oameni, inclusiv meteorologul lor şef, al căror scop era să-şi păstreze jobul acela pentru tot restul carierei. El voia să fie meteorolog/// din Yakima şi, cu toate că visele mele erau diferite, am respectat asta.

Când m-am întors în Seattle, l-am avut din nou pe Alex. Cea mai mare speranţa a mea era ca în cele din urmă o voi avea şi

pe TTorrancx. Sunt prietenoasa cu meteorologii de la alte posturi, până într-atât încât discutam dacă ne vedem la evenimente din domeniu

ţi, cu toate că promitem întotdeauna să Irţlm cândva la o cafea, nu se întâmplă niciodată.

« j i i trmându-mi de ictobaţh de cure e Mâ scuz şi mâ duc la baie, tema«^ nevoie o sâ-ml de^hel blugii ™ br*' '"”„T' ln d"""' ’P" baie, (but un C» blond ftmillar. I. O mu.J de doni pe,«„ne. În cealaltă pane a localului. Primul meu towlnc. eate U rree ,â u aalu.. Dar. când vid eu cine o 1« n.aai. <un. a.â. de «urp.ln.á. Inad. „e. L V . . . Laie de teama să nu se audă sunetul pe buic sa ma grăbesc .spre baie» care tl «a,, din eauaa surp''«1' Nu am l'’’rcdere creierul meu. pina când revin în .ala de mese, tonei. Ineei. I'enrru d e Torrance Hale, iar bárba«.! în fa,a căruia siă. eu mán, pe a„. tebratul lui, nu este Setn.

Mă împleticesc până la masa noastră, de unde nu vad prea bine, dar unde mă simt de o mie de ori mai în siguranţă. Tipul arată cam de vârsta lui Torrance, poate un pic mai tânăr, cu părul şaten excesiv de spilcuit ?i cu un cercel argintiu într-o ureche. Sunt îmbrăcaţi relaxat lucru care, desigur, la Torrance înseamnă tot ruj impecabil ţi un pulover care probabil a costat mai mult decât chiria mea pe o lună. Sigur, ar putea fi o rudă... dar după felul în care se apleacă, chicotind la ceva ce spune el, seamănă categoric cu o întâlnire.

— Eşti bine? mă întreabă Javier. Pari puţin speriat.

— Sunt bine, zic şi mă înec, stropindu-mă cu apă pe cămaşă.

Părea că Torrance şi Seth se înţeleg bine. Doar nu mi-am imaginat eu asta. Şi nu doar că se înţeleg bine, chiar păreau să se bucure unul de compania celuilalt. Discuţia de la cabană, absenţa acelor notificări pasiv-agresive din redacţie, iahtul...

Poate că, în realitate, nu am avut niciodată vreo influenţă

asu- pra lor.

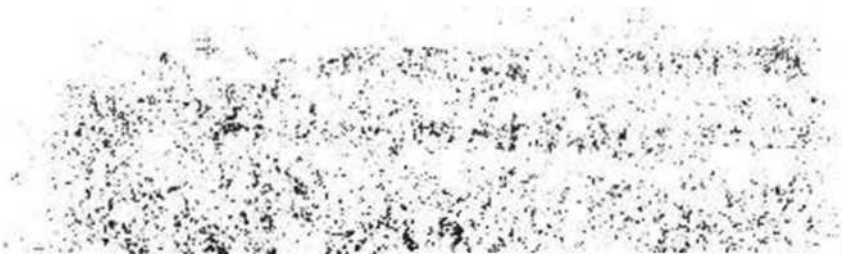

CAPITOLUL 18

PROGNOZĂ:

priviţi spre cer, pentru un fenomen natural uimitor; spre seară, temperaturile ating maxime istorice

__Avertizare, zic sâmbăta următoare, când Russcll vine sa mă ia pentru prima noastră întâlnire oficială cu un Subaru vechi, o să fie extrem de plictisitor.

— Bine.

Se apleacă să mă sărute, iar eu mă aştept să fie un pupic de salut, dar e mai intens şi mai lung decât mi-am imaginat, cu o mână alunecându-i prin părul meu. Se apropie de prânz şi încă îi simt mirosul proaspăt de săpun cu citrice.

— Simt că am nevoie să o iau uşor. Nu putem trece direct la alpinism sau la aruncarea cu toporul.

— Ai făcut multe aruncări cu toporul, acum cinci ani?

îi zăresc zâmbetul din coltul buzelor şi îmi vine să-l muşc.

> > >

— Presupun că nu vei afla niciodată.

Când porneşte maşina, începe coloana sonoră din *Hadestoum.*

— Elodie şi-a făcut de cap cu telefonul meu. Spotify-ul

meu e plin de muzică din musicaluri şi numai musicaluri.

— Un erou.

T»«lrr deMiniţia pe (r<»og|r Map,. dar j (mrrgrm. Săptămâna a,u neam urmat pe f1|rj ? *4<,â Uru bucătărie, când nu mal era nimeni acolo dar ? ^Untir }i)n prea repede. Nu neapărat ne ascundem, dar cred"'" * cenţi în a face torul public. înainte de a avea ' "'' *Uern rttj. *înseamnă asta.* Iar acum, că în sfârşit ieşim la o "/ '* d''Cu'-i'n Q târâtă să fie cea mai bună primă întâlnire. " ho.

— Din punct de vedere tehnic, zice Russe|(, . dnrptăm spre l-5. *dinspre cartierul Ravenna, Jm'f"'"hP tâlnire. Doar că* a fost a lui Torrance cu Seth m ,a 0 M-

Oftez.

Hai să-i lăsăm la munca astazi. prezece minute mai târziu, Google Maps ne anunţă câ

• ins la Discovery Park.

am 21 S i zice Russell, în timp ce opreşte într-unul dintre ulti-

me'l ’°X hcul fcupentru că speram să nu fie atât de aglomerat

Am 1 dintre celelalte parcuri, dar poate că am subestimat

larg r<».™ &"<»"„* m”"- <«"■ •

P= di" P’ı’ "P”ı

rată din cauza asta.

__E vorba despre eclipsa solară?

— M-ai prins.

Am relatat despre ea toată săptămâna, inclusiv despre cele mai bune locuri de unde poate fi văzută. Mereu e unul dintre lucrurile pentru care oamenii se entuziasmează foarte mult. Deşi eclipsele solare au loc de câteva ori pe an, cele totale sunt destul de rare, iar asta este doar una

parţială.

Folosindu-mă de braţul drept, bag mâna în geantă şi scot două perechi de ochelari speciali pentru eclipsă, pe care i-am comandat online.

— O să avem nevoie de ăştia.

pentru că nu ar trebui să te uiţi direct la soare, ceea ce cred că e je la i*nc ^nţe'cs' cele citite pe reţelele de socializare ale |<SEA Pârc nu e s'nc înţeles. Ne îndreptăm spre pjjp. iar cerul începe deja şi se întunece. Nu se va întuneca la fel mult ca în timpul unei eclipse totale, deoarece luna trece între şi Pământ şi va acoperi doar o parte din suprafaţa soarelui. Soarele. luna şi pământul nu vor fi perfect aliniate. Chiar şi aşa, protecţia ochilor este o necesitate.

__Chestia intensă la o eclipsa, zic, răsucind capătul ochclari- | or mei speciali, este că durează foarte puţin. Aşa că oamenii bat drumul distanţe lungi, chiar campează câteva zile, doar pentru două minute.

Fac o pauza şi îi zâmbesc.

_ Şi merită din plin.

__Ai facut-o vreodată, ai campat undeva pentru o eclipsă?

__Nu, dar întotdeauna mi-am dorit. Anul viitor este eclipsă de lună şi se va vedea complet din Portland. Şi poţi să-mi spui să tac din gură, dacă vrei doar să te bucuri de ea. înţeleg.

— Glumeşti? Tu mă laşi să bat câmpii despre hochei.

îşi pune un braţ pe umerii mei, având grijă să nu-mi tragă de bandaj. Mi-e un pic răcoare în rochia midi cu flori şi jacheta de blugi, pe care am o broşă cu bondari, dar nu aveam de gând să mă deranjez din nou cu colanţi. Nu când sunt cu Russell.

— în plus, eclipsele sunt fascinante. Mi-e ruşine să recunosc că nu ştiu prea multe despre ele.

Oamenii stau în picioare în grupuri mai mici şi mai mari, unii cu gustări şi aproape toţi cu aparatele foto pregătite, îndreptate spre cer. Este o energie palpabilă. O electricitate. Cu toţii ştiu că ceea ce urmează să se întâmple este special. Eu şi Russell găsim un toc pe iarbă, lângă marginea Puget Sound.

Ai emoţii? Eşti foarte tăcută.

Kachel Lynn Solomon

. este vorba despre

Clatin din cap. Inima îmi bate cu putere. [4] .

rrrbuie [faCCm]

anticipare ameţitoare, nu emoţii, lot cc o > astiri ce se apropie vim şi sa lăsam universul să-şi facă treaba. [c] [ccnU]şj[u]-vcrzui, ora 1:02, în parc se face linişte. Cerul e ac' o frumuseţe unica, în mijlocul xil[ci]- $ larii, iar ai lui îi vin un pic ciudat, p[cS] mâna în a mea şi o strânge, ¡[ar a]P[oh]

Russell ne punem oche- cei obişnuiţi. îşi

Mag/e. „ [dnip ce soa]relc devine o semi-

întregul cer parc să straiul[m]i[nuf]e, totul este perfect, lună galbenă strălucitoare. [,rn]P

î [A.] ■ încă Următoarea noastra oprire este la întâlnirea nu s-a terminat mea. unul în care eu şi [A,]Alex ,obişnuiam sa un mal) vechi din Easrside, unul mc . . . [mm]u *dnd* enm miei. M» = „ «• – Ţ „uuje la mali-mi, b fel cum am reuunpc şl la săpunurile solide şi la . e. ■ *x tnră* există mall-uri frumoase, genul de lo- şerveţele. Sunt sigura ca inca exista mai &

• „ rlp lux şi restaurante de cinci stele, şi fântâni care cun cu magazine ac [IUA], şI

au fost curăţate la un moment dat în acest secol. Mall-ul ăsta, cu mocheta neagră cu desene fluorescente şi o zonă de restaurante plină de imitaţii precum Pizza House şi Wowzaburger (care, de fapt, nu este chiar atât de rău), nu este unul dintre ele.

__Oh, Doamne, zice RusseJI, după ce trecem prin zona cu chioşcuri pentru piercinguri şi grupuri de adolescenţi încruntaţi, ajungând la o secţiune de jocuri ARCADE inscripţionate cu litere strălucitoare. Nu am mai fost de o veşnicie într-un loc ca ăsta.

Sala de jocuri goala este Ia fel de ponosită ca mall-ul în sine, cu jocuri care probabil nu au mai fost actualizate de la începutul anilor ,90. Dar e o anume nostalgie în felul în care sună şi bâzâie şi ne ademenesc să jucam. Şi, cel mai important, are un joc de hochei de masă. Introduc o bancnotă de 5 dolari în aparat şi, în timp ce aştept îmi primesc monedele, un corp cald se lipeşte de spatele meu.

Fata de la meteo

Asta <h*[ar c slI]P[cr’ zicC ^USSC]H' [tl]> gura lângă urechea mea,

rrspi«V[a] I[>c] »[liclc]-

»[ifl1t]r infW [dc c1, con’’icntâ câ ”'"'<•"1 l<> public, [?]i mă lin est^ posiKîl de excitată intr-un mall în care

*\ Mulţum««-

trebuit să dau tot ce-i mai bun, ca să îi urez bun venit lui

|] Barringcr înapoi în lumea întâlnirilor.

\{jsa dc hochei se luminează şi scoate un sunet uşor. îmi în-

i^ndajul,[în tim]P [ce iau] P’deta roşie cu mânerul zgâriat. Ţrebuie să subliniez că aici ai un avantaj clar.

J^sta îi distrage atenţia, aşa cum speram, şi arunc pucul direct

__ j4[a]; Credeam că ai fost portar.

_M-ai păcălit!

Sufla în puc, să îi aducă noroc, înainte să îl pună înapoi pe masa.

— Bineee. Acum e război, fată de la meteo. Nu o să fiu blând cu tine.

— Să nu îndrăzneşti.

Suntem oarecum la egalitate în timpul primului joc, dar cu bracul meu obosesc uşor, iar el le câştigă detaşat pe al doilea şi al treilea. în cele din urmă, ne luăm câte un covrig, din zona de mâncare din apropiere, şi ne strecurăm într-un separeu de vinii mai izolat, intr-un colţ al sălii de jocuri, în timp ce un grup de copii ocupă masa de hochei.

—Spune-mi mai multe despre cum jucai hochei în Michigan, ac, rupând o bucată de covrig cu zahăr.

—Când eram copil, mă jucam pe străzi cu prietenii, în timpul [vc]rii. Nu uram şcoala sau ceva dc genul ăsta, dar a fost motivul

kflţ american de magazine universale (n. tfc).

pentru care mereu aşteptam cu nerăbdare vara. Abia în gimnaziu am început *â joc Intr-o echipă.

la o muşcaturA din covrig.

- Tu ce ftceai când erai copil, în Seattle?

— Veneam des aici cu fratele meu.

Gesticulez spre zona de jocuri.

— întotdeauna am fost destul de apropiaţi. în majoritatea amintirilor pe care le am din copilărie este şi Alex. Nu ai niciun frate sau soră?

— Sunt singurul copil. Presupun că asta înseamnă că ar trebui sa fiu antisocial şi autoritar?

— Urmează.

Pufneşte.

— Dar părinţii răi? Mai locuiesc în zonă?

Sper că nu observă felul în care mi se încordează corpul.

__Mama. Tata a plecat când eram în şcoala primară.

O zi obişnuită, asta îmi amintesc cu precădere. A fost o zi obişnuită, dimr-o lună octombrie neobişnuit de caldă, cu şcoală şi gustări de după-amiază acasă ia un prieten vecin, înainte ca eu şi Alex să venim acasă şi să o găsim pe mama întinsă pe canapea Cu o seară înainte, rata ridicase vocea la ea. „Nu pot să stau în preajma ta, când eşti în halul ăsta”, îi spusese, iar eu nu eram sigură ce însemna „halul ăsta”. „Nu poţi să fii fericită măcar o dată în viaţa ta nenorocită?” Copil naiv ce eram, nu mi-am dat seama că vorbele lui erau decisive. Se certau din când în când, iar eu mă obişnuisem cu asta.

Televizorul era deschis, dar ea nu se uita la el, iar pe măsuţa de cafea din faţa ei era o cutie de pizza umezită. îmi doream atât de mult o felie, dar părea că stă acolo de ceva vreme. *Tata petrece o vreme cu părinţii lui,* ne-a spus ea. Jex a întrebat dacă sunt bolnavi, iar ea a spus că nu. Furia ei i fost mai puternică decât tristeţea, pentru că s-a ridicat

luat curia de pizza în bucătărie şi nc~a întrebat dacă vrem la film.

lu«ru Pc care nu l am f' 8<-«K niciodată în tim-

I săptămâni*-

F zi obişnuită, până când nu a mal fost. Până când ea n-a mai

$c*u^ **r' îrcptat, cu mi-am dat scama că el nu avea

j $<- în^n^'

îmi pare foarte rău, zice Russell.

__ Mulţumesc. E în regulă, spun, încercând să alung aminti- ,

mi forţez zâmbetul obişnuit.

re*, **'

pintr-un motiv oarecare, gura mea nu cooperează.

_ Nu trebuie să vorbim despre asta. Nu vreau să stric

itmodera.

j\rr destule pe cap. Nu are nevoie şi de problemele mele, dar nu-mi scapă fruntea lui încruntată. Din cealaltă parte a sălii de pairi, copiii scot un cor de gemete, când unul dintre ei loveşte masa de hochei. Asta mă readuce la realitate doar puţin.

__fmi dau seama că asta încalcă parţial regula noastră, spune Russell, dar o parte din mine se temea că nu vom avea despre ce să vorbim, dacă nu vom vorbi despre Torrance şi Seth.

__Ah, deci eşti uşurat că pot să port o discuţie oarecum decentă?

— Da. Dar nu sunt surprins.

îmi oferă ultima bucată de covrig.

— Trebuie să mărturisesc ceva. în legătură cu Torrance şi Seth. Şi apoi nu vom mai vorbi despre ei tot restul zilei.

— Bine...

— Nu e de rău. Pe cuvânt.

Se uită ia sala de jocuri şi la meciul de hochei de masă în desfăşurare, care e foarte încins, înainte de a-şi întoarce privirea spre mine.

T Când am început să vorbim despre asta... ’ŢC.şi â fost ideea *ta,* îi amintesc

•W ti- v

. i i^ciour am vrut ca lucrurile să K îm-
— Aşa este. Da. Aşadar, desigur, am
. lA şi cum te afectau certurile. Şi,
buiwtâţcască la job. Dar am văzut şi c
.-ei «chimbat pentru mine, şi nuitm
c c am făcut sau doar faptul ca a fost
dacă c rezultatul direct a ceea
altcineva a Plecat 111 concc<i,u∗ ∘ Parte d‘n
anca at cineva nou şi altcineva – i . . A . ,
b . tr,lt în ioc... a fost faptul ca tu iţi doreai
motivul pentru care am mirat în joc r
•• u r’nrrancc. Ai crescut urmarind-o, iar atăt de mult să
te apropii de lorranc
■ ■ 4 liferir» de ceea ce ţi-ai imaginat. N-am vrut
realitatea era atat de diic.ii
A „
. . < j Aricită Aşa că m-am gândit ca am putea face
sa te vad atat de nefericita. % . . .
• kine pentru amandoi, iar tu ai putea ob- lucrurile să
mearga mai bin p
tine ce iţi doreşti.
” . ţ
mă asă fara cuvinte. În tot acest timp,
Faptul că recunoaşte asta ma laşa _ F
A x scriind cât de nefericita eram, transformând în care am încercat sa ascu
~ - ri -
l A l imx „u prefăcându-mă ca nu contează. El a văzut totul intr-o gluma sau pic
dincolo de asta.

— Russell...

— Oh, nu. Eşti foarte furioasă pe mine?

Se preface că se ridică, dar eu îi pun o mâna pe braţ.

___Nu! Eu doar... nu ştiu ce să spun. Sunt emoţionată că ai vrut să faci asta ca să mă ajuţi.

E adevărat. Russell Barringer este mai drăguţ decât am crezut vreodată şi aş putea umple o lună de prognoze cu cât de mult m-am gândit la el. Scoate un oftat exagerat de uşurare.

— Pentru o secundă, am crezut că asta va fi prima şi ultima noastră întâlnire.

— Categoric, nu.

îi întorc mâna, trecându-mi degetele de-a lungul palmei lui. Mâna i se crispează, ca şi cum s-ar gâdila, dar nu şi-o retrage.

— Pentru că mi-am ieşit din mână atât de rău, sunt curios: despre ce vorbeşti de obicei la o primă întâlnire?

— Nu sunt expertă, îi zic, pentru că, tehnic, au trecut câţiva ani şi pentru mine.

Urmăresc liniile de pe palma lui, mergând de la încheietura mâinii până la degetul marc.

— Joburilc noastre, familiile noastre, cum ne distrăm. Jar noi ¿ni vorbim mult despre toate asta. Probabil că ar mai fi ceva de genul* oh» araţi mult mai bine decât în poza ta de profil, chiar daca ¿sta nu e adevărat.

— Bineînţeles.

.— Poate ca unul dintre noi ar întreba de ce celălalt este încă singur şi ar atinge cu adevărat un nerv, dar am încerca din răsputeri să nu lăsăm să se vadă asta.

Ar mai fi şi certurile despre cine plăteşte nota de plată.

Fac semn din cap spre ambalajul covrigului.

— Mă bucur că nu ai insistat cavalereşte să plăteşti patru dolari pe chestia asta.

— Doar pentru că am promis că eu voi lua covrigul data viitoare când vom veni aici.

Se luptă să-şi alunge zâmbetul din colţul buzelor, în timp ce eu mâzgălesc un nor de ploaie pe pielea lui, iar degetele îi tremură înainte de a-şi închide mâna peste a mea. Dintr-o singură mişcare rapidă, o întoarce, să poată face ce vrea cu ea. Cu degetul mijlociu, trasează ceea ce cred că este linia inimii mele, înainte şi înapoi, înainte şi înapoi, în arcuri lente şi fierbinţi. îmi muşc interiorul obrazului, luptându-mă să mă concentrez pe conversaţie, în timp ce îmi imaginez degetul alunecând pe abdomenul meu. Despărţindu-mi coapsele. Făcându-mă să gâfâi.

— Iar apoi, la sfârşitul serii... probabil că m-aş întreba dacă o să ne sărutăm.

— Cine ar face primul pas? Tu sau eu?

— Depinde, zic, cu voce încordată.

Asum, face cercuri în palma mea, apăsând mai tare sau mai încet, cu fiecare cerc. *La naiba.*

— Nu mă deranjează să fac prima mişcare, dar dacă o face cl ar trebui să fie sigur că e ceea ce vreau şi cu. Şi ,U1 Par^ O e ° obli- gaţie. Vreau să mă sărute pentru că s-a gândit roata noaptea la cât de mult vrea să o facă.

Deci... cam aşa?

îmi eliberează mâna pe care încă simt vârfurile degetelor lui şj se întinde spre mine. îşi trece degetul mare dc-a lungul maxilarului meu şi mă atrage mai aproape, să mă poară săruta peste masă. Doar ca... nu o face. Nu imediat. Pcntiu câteva secunde, rămâne acolo, pur şi simplu, cu buzele la o şoapta distanţă de ale mele. Aşteptând. în cele din urmă, când mai am un pic şi sar peste masă, până în poala lui, îşi apropie buzele de ale mele, foarte încet. Delicat, deşi sigur ştie cât de diabolic e acum. înainte dc a se îndepărta, îşi trece dinţii de-a lungul buzei mele inferioare.

Uite. Diabolic.

— Da, zic gâfâind şi simţind cum deja îmi lipseşte apăsarea gurii lui, când sc aşază la loc. Iar dacă întâlnirea merge *foarte* bine, s-ar putea să îl invit la mine. De asemenea, depinde.

— De?

— De cât dc mult îmi doresc să mă atingă.

Ochii lui sunt fixaţi pe mine ca un laser, iar tăcerea dintre noi e electrizantă. Fiecare gram de atenţie îmi este concentrată pe bărbia lui încordată şi pe mişcarea mărului lui Adam, în timp ce înghite. Am minţit... nu e vorba că vreau să mă atingă. Am nevoie să o facă.

— Şi? Care este verdictul?

Vocea lui e răguşită, înrr-un fel încântător.

Russ, îi zic, punându-mi mâna pe genunchiul lui pe sub masă. Vrei să vii la mine?

Nu ştim cum să plecăm mai repede de acolo.

CAPITOLUL 19

PROGNOZĂ:

căldura record (ace loc unei ploi plăcute, punând capăt secetei de cinci ani

Până sa ajungem la apartamentul meu, soarele apune, zăbovind la marginea orizontului din Seattle.

— Te reprezintă.

Russell face semn spre un tablou înrămat de pc perete, un fundai negru punctat de stele, pe care e scris cu litere cursive VREME DE PULOVĂR. îmi dau jos geaca de blugi, cu grijă ca marginile ascuţite ale broşei să nu se agaţe de rochie.

— Un cadou de absolvire a facultăţii, de la fratele meu. Cred că l-ai mai văzut, când m-ai adus acasă.

— Intr-adevăr. Dar eram prea concentrat să mă asigur că eşti bine şi încercam să nu las să se vadă că eram extrem de atras de cine. A fost un echilibru dificil.

îmi reprim un zâmbet.

— Mă bucur să ştiu că şi tu ai suferit.

îşi desface şireturile de la pantofi, fără să întrebe dacă e nevoie, punându-i frumos h uşă. Apoi se mută în sufragerie şi privirea i se opreşte pe masa mea cu bijuterii în lucruri

— Aici faci cerceii şi colierele? .Şi broşele pe care eşti hotărâtă să le aduci din nou la modă?

I)a. îi zic. încercând să nu mă gândesc cu cât de mult timp în urmă am menţionat broşele şi dacă asta înseamnă că pur şi simplu arc o memorie ce rivalizează cu cea a Joannei sau e cu totul altceva.

Probabil, doar pentru că am purtam una astăzi. îmi ridic mâna bandajată.

— Deşi nu fac prea multe acum.

Mă îndrept spre bucătăria minusculă, întrebându-ma ce înseamnă *te-am chemat aici ca să te bag în pat, iar în clipa asta băutura este doar o formalitate.*

— îţi aduc ceva de băut? Am bere, vin, nişte cidru tare.

Râde uşor răguşit.

— Sincer? Nu.

Oh, slavă Domnului. Pentru că eu chiar vreau să trec la partea în care ne sărutăm din nou.

Asta parc să răsucească în el un comutator. Se grăbeşte spre mine, tincuindu-mă lângă intrarea în bucătărie şi ridicându-mi capul, să-mi poară prinde gura cu a lui. Mă cufund în sărut, atât de nerăbdătoare să-i ating fiecare centimetru de corp, încât nu ştiu unde să pun mai întâi mâna sănătoasă. Pe pieptul lui, acolo unde inima îi bate cu putere. Pe ceafa lui, pentru că mi-ar fi cel mai uşor să mă trag mai aproape de el. În părul lui moale, des şi perfect. Când îmi desparte buzele, încă arc gust de zahăr cu scorţişoară. Ii dau jos geaca uşoară dc primăvară şi o las pe spătarul unui scaun, îndrumândii-l până facem cei trei paşi din bucătărie până în camera mea. Garsonierele au avantajele lor. După alte câteva secunde, e pe parul meu, cu picioarele mele lipite de şoldurile lui, în timp ce îmi apăs dorinţa de a lui, inhalându-i fiecare respiraţie şi fiecare sunet înfometat pe care îl scoate. îmi răspunde la fel, sărutându-mă pe bărbie şi pe gât, iar

apoi mă prinde de talie, înainte ca mâinile lui să urce lateral şi să mă atingă uşor pe sâni. La fel ca în Buncăr, sunt uimită de cât

Je plicul îl simt, chiar şi cu majoritatea hainelor încă pe noi. far a,ta ti fi><* să mă retrag pentru o clipă, incapabilă ,â retpir,

_ Trebuie să-ţi spun ceva, îi zic.

(şi uneşte mâinile la spatele meu.

_____ sunc... sunt emoţionată.

fini aruncă o privire foarte serioasă, accentuată de faptul că încă poartă ochelarii.

f trebui sâ fii. N-am mai făcut asta de cinci ani.

Când schiţează un zâmbet, o parte din tensiunea dintre noi deşi inima mea încă bate frenetic. Pentru că, nu ştiu de ce,

fi cuî Mt< cinei ani mâ cxcită niai mult. E ceva acest«'" J incontestabil

robii de sexy sa fiu cea care întrerupe aceasta pauza de cinci ani.

• în acest moment, îmi pare un privilegiu şi sunt onorată câ sunt eu cea care are parte de el.

Dacă nu te simţi bine, spune el, cu degetele mângâindu-mi coloana vertebrală, ne putem opri. Nu trebuie să facem nimic.

_Vreau.

Neliniştea nu a dispărut, când mă agăţ din nou de el, mai întâi de ochelarii lui, pe care îi pun pe noptiera de lângă noi, iar dorinţa emai puternică. Mai intensă. Totuşi, nu am atât de multă libertate de mişcare *pe* cât mi-aş dori.

— Ai văzut vreodată ceva mai sexy? întreb, în timp ce îmi scot bandajul lent, teatral, lăsând u-l să cadă pe cuvertura albastră, cu un gest emfatic al braţului nevătămat.

— Cum ţi-ai dac seama ce fantezii am?

Când sunt cu el, am impresia că râd mereu. Este puţin îngrijorător, având în vedere reticenţa mea de a mă băga într-o relaţie serioasă, dar, Doamne, asta îmi doresc. Amândoi am fost pe marginea prăpastiei şi chiar s-ar putea să mor, dacă nu ne prăbuşim împreună în scara asta.

Cu blândeţe, îmi dă jos rochia, gura lui explorând fiecare bu-

căţică din mine pe care o descoperă. Un sărut pe buric. O muşcătură ^ră de şold. O atingere cu limba între sâni şi de-a lungul dantelei surîriuiliii. Cu ° «ⁿP,râ mână. nU chinui ri-i desfac cureaua, palma nie.i atingându-i curba abdomenului. Se retrage.

__Scuze.

— Nu. e în regulă, îi spun, chiar dacă el se întinde să mă ajute cu catarama.

Vreau să-i spun că nu arc de ce să-şi ceară scuze, dar el parc gata sa treacă peste asta, buzele lui se întâlnesc din nou cu ale mele disperate, sărutându-mă cu toată gura. Dacă eu sunt cea care pune capăt pauzei lui sexuale, vreau ca acesta să fie cel mai hun sex pe care l-a făcut vreodată.

Mâna mea este prea nerăbdătoare, când se scufundă în blugii |ui, găsindu-I cald şi ţeapăn, zvâcnind deja în boxeri. *Doamne.* Reacţionează instantaneu... inspiră brusc. Un geamăt răguşit, care îmi excită toate punctele sensibile. încet, îmi plimb mâna pe el, în timp ce îşi sprijină capul pe gâtul meu.

__ în noaptea aia, la cabană. În camera ta, murmură el, sărutându-mă de-a lungul claviculei.

Penisul lui zvâcneşte în boxeri, în mâna mea. Mor de nerăbdare sâ văd cum arată, fără tot acest bumbac şi fără blugi.

__Ascundeam cea mai dureroasă erecţie din viaţa mea. Când m-ai îmbrăţişat, am crezut că o să leşin.

— Ai fost un gentleman, totuşi.

_în exterior, da. Tocmai îţi fracturaseşi cotul. Nici vorbă să iniţiez ceva. Dar gândurile mele... erau al naibii de dezmăţate.

Cuvintele lui îmi trimit un val de electricitate pe şira spinării. Nu mă pot abţine să nu mă întreb ce lucruri *al naibii de dezmăţate* făceam în imaginaţia lui.

— Russ, îi zic, şi îmi place cum închide ochii când mă aude că-i spun aşa. De data asta, nu trebuie să închizi ochii.

Asta stârneşte un geamăt încântător din partea lui, iar eu îmi scot mâna, astfel încât să-şi poată da jos blugii, mulţumind repede sfântului boxerilor. Totuşi, nu mă pot minuna prea mult timp,

, MmV* ’P" M.ttenul meu. tr«An<| ,,n <(

li IM∗W din

r nt'1'1 ^r< pin phatc, îtuă. trebuie <4-| t|au ¡(), 1 <k 0 ∗ drgC’"lui 'ni'rc'ta ’”^izătoarca

f ' j^hidă. Apoi, rămân doar în chiloţi din t|anic)â şj r H,i 'J ftllgcr'iar Russ în,r'l,n trkou gri ?i boxcri- Ln l∗n"∗'n n1ne. Superbă.

-"1V∗ lu' ∗ - (ntrcdcschid, în timp ce se uită la tninc de sus

pini vn-au doar să te privesc o clipă.

•" ^ând o spune, îmi dau seama că trupul meu este uşor în- AblJ 1 cum sunt de obicei cu partenerii noi, nefiind pregătită ^a‘- 1 |et Dar dorinţa pură din vocea lui este sufici-

► CXpU^n ctH <■ â^in∗ \ junge timiditatea. Îmi relaxez muşchii, îmi întind pi- ^cjLându-1«se desfete.

senzaţie pură, ameţitoare, când vezi plăcerea cuiva în felul Russell e evidentă, o intensitate puternică în ochii lui, o J ■ e o expiraţie, o arcuire a buzelor, care face loc unui zâmbet

c^nj se apleacă deasupra mea. Are grijă să-mi evite braţul ¡mi dau seama, mâinile lui îmi cuprind sânii, în timp ce mă ârută pe gât, iar erecţia lui îmi atinge coapsele. îşi pune buzele pe pandantivul lănţişorului meu, iar metalul rece mă apasă pe piele. Atingerea lui nu e siropoasă sau lipsită de experienţă, e aproape solemni Parcă tatonează când îmi ia un sfârc între degete, ascultând cum respiraţia mea se accelerează, încercând să afle ce îmi place. Cu Russell, încep să cred că îmi place aproape tot. Totuşi, când mă întind spre tricoul lui, se opreşte din nou.

— Ce este? întreb, mâna mea oprindu-se în dreptul tivului.

Mă străduiesc să-mi potolesc respiraţia. Vreau să îi dau spaţiu, »¡mi spună ce simte, dacă e pregătit pentru asta. Se trage în spate şi $e sprijină pe călcâie, arătând spre burta lui. Ferindu-şi [oar]ecum privirea.

— Eu, uh... nu virau <ra burca mea ri Ac o plcdkJ u_u u $_{ft}$ simţi dczg.istatâ de ea sau ceva de genul ista. Ştiu că sunt gr„,

— Nu Citi..., încep Să zic. gata să li iau apărarea, dar el ridică o mână,

— Nu este un cuvânt urât. Este doar un adjectiv. Aţa sunt eu.

Aţteaptă câteva clipe, înainte să vorbească din nou. ca ţi cum s-ar fi hotărât cât de mult vrea să-mi spună. Un oftat uşor. înghite greu. Poate că aşa se aude când accepţi ca cineva să sc apropie de tine.

Ani |-os(g_{ra}s de când eram copil. Şi, dc cele mai multe ori, . j înainte, mă deranja, iar unii oameni sunt al
nu ma deranjează
i •• j ’ ..ri rî ar trebui să mă deranjeze şi şi se străduiesc să se naibii de siguri ca <
- ,r constient de acest lucru. Uneori, sunt şi vicleni în asigure ca ’sunt cu»?
. . . romi SC petrece sub pretextul ca le pasa de sănătatea
privinţa asta, K»«ᵘ' »
mea, chiar dacă sunt perfect sănătos.

Mă priveşte din nou.

Aşi că dacă te deranjează... aş putea să-mi las tricoul pe mine? Dacă asta vrei?

Auz.indu-l spunând toate astea mi se rupe mima.

‘ nu> nll, zic repede, punându-mi mâna pe braţul lui. Sincer? Nici pe departe nu mă gândesc la asta acum.

— Eşti sigură?

Mă împing în sus şi stau în fund, să-i pot cuprinde faţa, să-l fac să se uite la mine.

— Da. Eşti sexy, Russell, şi chiar te doresc, la naiba. Cu totul.

Apoi, ca să i-o dovedesc, îi iau mâna şi i-o ghidez între picioare, unde sunt udă şi plină de dorinţă. îşi strecoară un

deget în chiloţii mei şi geme. încet, încet, degetul lui îmi atinge centrul, foarte aproape de clitoris. O mişcare circulară chinuitoare, apoi îl găseşte din nou. Şoldurile mele împing, implorându-l să se mişte mai repede.

— La naiba, zice în barbă.

îmi place felul în care se desfată cu asta, puţin câte puţin.

fata d? la mele<>
I — •••

14 *naiba,*

\'u m>*

Ui
m,nc. lml rW
^nilc l»^'~
.,«■ F*nc
fiii u
amt *se poate*

Firi ..
dcsparpnau-tm .....
'_ '* "N* AM« T;-- U„*_

Ari. I şti... în» redihili

i «„pon d mii «nu pidca pc *ci.ncriiWAioAre^ idim jnstriuni/*
''',a- o *iau mai* încet, să || privcu ' ' e '"*nc*

., – mâinile *peste vcrgeturilc* » «c.lf c|
mie ale stomacului, dc-a |tl , f 'Q h '"i» lui. icam încă din
noaptea aia dc dc I piept, laj, mii mult din piele, până tând .* .
hotelului, *li să.*

.... de fericiri şi sap dc ci chi/oţii. iar eu
i $i ne *mai stea nimic în ciL t •*

u*'-s *¡şi trece d^rţindu-mi*
picioarele, înainte , . mana P«te coapsa
deeet x< a ,a« să-i a)tInece

aia ca o tatonare, în timp Ce itnj.
în ios şi-n sus, un al doilea deger, în $Us , f sus *şi-n*
pc pernă, arcuindu-mi spatele. ' lar eu '^i las capul
*T«t«ea.i„,impcedcgTO1(;1<ijscm^*

Şi se mişcă.
Şi se mişcă.
De fiecare dată când cred că aş putea fi aproape, închid ochii

şi mă concentrez la senzaţia aceea care creşte şi apoi îmi scapa> E în. curajat de gâfâitul meu, de felul în care mă agăţ de umărul lui, dar, după un timp, mâna lui încetineşte, ca şi cum ar fi prea obosit saJ a şi cum eu nu-i ofer ceea ce vrea. Sau ambele.

La naiba. Speram să nu se întâmple asta. Nu cu el.

-înu pare rău, îi spun şi sunt sigură că aude frustrarea din vocea mea.

— Hei. Nu ai de ce să-ţi ceri scuze.

Se lasă pe spate şi se uită la mine, cu cealaltă mână pe şoldul meu.

— Este ceva ce pot face altfel?

Mă ridic pe coate, cu faţa încinsă atât de excitare, cât şi de jenă, tai făceam griji ca s-ar putea întâmpla asta. Credeam că excitaţia

Mtl) Ru«dl ™ «r |'ii»c* du.c mal reprtk «u.U <]„
Jc 4 ta* f
*rn nonxul **'»•
_ Nu c d’n v n* u
U ?'ic vi nu ',n,n *’*’J<ur *’a
S| Nil sunt chiar relaxaţi cu oamenii noi. întotdeauna am f,„, I V parc» nu pot şi-tni opresc creierul ţi ii mi relaxez total *** i i câteodată e nevoie să se întâmple de câteva ori. Nu i'âtcodata—

usit niciodată din pnma.
arn rC' tini pentru care asta a fost o provocare, declarând că Am
>osl *• 1 i – ii
• mi i avut vreodată probleme în atingerea orgasmului
niCU *ce e super.* când eşti deja dezbrăcat cu cineva, imaginân- 04
€l j provoacă plăcere altcuiva. Mi-ar plăcea să fiu genul de du-p c
‘ c extaz -n c|ipa ¡n ca re partenerul ei o atinge, dar fotă care v. ^nt ţar
ant id e prcsivelc mele, oricât de minu-
pur Ş‘ «^P i: nninll ează un pic libidoul. Rămâne tăcut o clipă, **ar fi,**
natc **wnt diminuez r** **....**
. . ,-iacă nu cumva o sa spună ca ar trebui să ne
ne câ ma intrcu <‘<i
Apr°aF ‘ cqll c5 ar trebui să mergem înainte cu toată
- _ că nu merita. oau °Prin direct la actul sexual în sine,
ceea ce, sigur, este
viteza, sa C . jar nici a$a nu am avut vreodată orgasm, deşi foarte
o grăma dă de ori. Nu vreau să fac asta cu el.
CXorbeşte, nu spune ce mă aşteptam
ÎXi, chestia este, zice el, cu voce |oasa, ca eu ch.ar vreau

sa ¡ţi dai drU^easă I" e Sa pr opie de asta, dacă continuă să

vorbească aşa.

S ^*o* idee. Şi, categoric, poţi spune nu.
" - obraz degetul mare zăbovindu-i pe pometele
Mă săruta pe obraz, a g

c» min"

Probabil *d* 6c 0 faSă eludară, deoarece conunua.
— Dacă crezi că ar fi mai uşor? •
Mâinile Iul pe mine sun, faane blânde. Nu-m, prennde

orgasm. Nu este frustrat, vrea să mă simt bine.

putu de la meteo

ni Nu niciodată în faţa cuiva, imagl"*’ lıml mıfl,n ^,Rlil lf* lRi,,u r*»1 ** ” * t tn-am gândi» la ce i-aş face drept d '■pn1 Uıf ■ în lumea sexuală." Dar... nu există niciun

Vrei *• j mi ,imp "ı" "

în ar suna, aş putea s-o fac şi cu. Dacă asta |Y „r k

trltxt.

L» inerput. îmi imaginez o scenă ciudată, dar f i ■ ¿f Jcsthisi. arar *de sinceră.* ''Ia L,i «te atât

Churr vreau să iţi dai drumul. în seara asta

- *Bine. îi zic, cu inima bătându-mi cu putere H ' -*

Pccât de mult pot. îl ajut să iasă din boxeri, trec " T dr-a *lungul penisului, în timp ceeltra^^J ^^^na i* aer ,n Pient Rne, n *în pirul meu şi aşteaptă* să mă *satisfac. Şi /* e11 e *8°'* *adtati Mâna mea începe să tremure doar când pe spate. îmi cuprind un sân în palmă şi* îmT” *privindu-mi corpul.* ’ ran8 u? or sfârcul,

Să... *încep, pur şi simplu?*

- *o* K hx s4 tt sim!1• confortaM Jpunt d

degetele peste talia mea.

E foarte evident că e pregătit, dar aşteaptă. Aşa că mă trag până în vârful patului şi mă întind, cu el întins lângă mine. Abia când îmi las mâna să îmi alunece între picioare, aşa cum am mai făcut de atâtea ori, doar că niciodată cu public, el îşi ia penisul în mână. Şi nu mai e ciudat, nici pe departe. Nu îndrăznesc să îmi desprind privirea de privirea lui, în timp ce îşi duce mâna în jos, apoi în sus, spre picătura de lichid care i se formează în vârf.

— Cum e ?

El deja respiră greu, întrebarea lui e răguşită. ^n^,rcu?

ttc UmP Ce găsesc ritmul.

Ă;X‘213.

VIII I "r *' ,,C ',inr- In

■ "'nvrţic- «r r"„''1 *' „■* m"* ,wen** ”P"*'"»* *xiu|l din rl Nu «H» CirBUt lâ imaginea lui «ingându-M ar p>itej fi . .... a dan ’"”K'"« hn cu min»)n

. .«icului, bărbia încordată. respiraţia ucadatâ şi felul ln care •utili P* •

uwc dc7iu ui mâna liberă, ca o ancoră... <la. asta o tă-mi ¡nu strânge gKZ

rămână în minte o vreme.

î«marcc, astfel încât să mă poată şi săruta, şi. *Doamne,* Apoi se intoaivv,

nuilt prea bine. Toate simţurile melc se electrizează. Acum, nare nu doar posibil, ci şi iminent, mă relaxez şi mai ca un orgasn | . > . . < .

• du-mi degetele mai repede. Cu coada ochiului, vad o mult. n11^ , ă i, ¡nainte să mă gândesc de două ori. mă bucată de dantela n«b » întind după ea şi i-o dau-

mà p* , priveşte, în timp ce mana lui se mişca în sus şi în E doar ... - » ■ .. .

I uzcle îi tremură. Dar apoi îmi urmeaza îndemnul. Mai ■°S’•'duce chiloţii mei spre feţă. Inhalează. Apoi îi mută mai jos, inUl 1 C- nă când se împinge în ei, şi doar privindu-l este suficient mai jos. pana c

să simt că nu mat rezist.

X . -r„ el S unt al naibii de sexy. *Tu* eşti al naibii de sexy. __Aştia, zic6 Cl>

— *Russ.*

îi rostesc numele pc nerăsuflate şi îmi frec clitorisul cu două degete. Adevărul este că nu m-am simţit niciodată atât de sexy. Atât de puternică. îmi dau drumul prima, un val de plăcere, picioarele mele tremurând, înainte ca trupul meu să se prăbuşească. Apoi, îmi sărută sânii, gâtul, buzele, pleoapele. Penisul lui e tare, o căldură fermă între noi şi îmi dau scama că el a aşteptat ca eu sâ termin prima. Asta mă face să îmi strecor mâna între noi, disperată să îl fac să-şi dea drumul.

— Nu vreau să te murdăreşti, dacă nu vrei, zice el, gâfâind, îmi dau seama că are nevoie de toată stăpânirea de sine ca să nu termine.

— Vreau să o

f At• dr la
meteo

*• *H f'th.nlc* (n41l„r / \ r'.el$_r$,
(1K1. ,*M H Q,_ / 11 r*
„. (\Mmnc./*r,inUi$_{ncrrUnd}$ *r 4n '> 'lft*
• * • •

RiJ. nxxinJu-m! *dcpetele în* $_{Ju,}$_ ^UW.^rTUC<br...J$_{n41bijdc}$ /c'111
n$_{IS}$Mrr pentru o dipj. -«"c.
unxd. nui înrii pc *pielea mea,* $_{apoi}$ j '"C U ,rcj^ un $_{prosop}$
_ *A>-an«/dc unei garsoniere,* $_{SDlln}$ – ''.
d Bau e U doar trei metri *de* $p_{a[.}$ $i_{dr\ df}$ *P C1* nu If agespre aunurucă *spre bucătărie.* *J 'U avctT1* *o privelişte*
ip cuibăreşte faţa în g$_{aru}$] meu

sa raman exact unde suntem. Doar dacă nu cumva e deja dimineaţa.

Fac semn spre *draperii.*

Cred că e noapte, dar cu astea nu poţi fi niciodată prea sigur.

Ah. Aveam de gând sâ întreb despre ele, dar mintea mea era în altă pane.

Nu vreau să uit felul în care arată în clipa asta, îmbujorat şi mulţumit, cu părul ciufulit intr-o sută de direcţii. Terminat, în cel mii bun mod posibil.

îmi dau seama că trebuie să vorbim despre lucrurile dificile: ce vom face la serviciu, ce înseamnă această relaţie. Dacă o relaţie este ceva ce ne dorim amândoi.

EJodie.

Dar în dipa asta vreau doar să savurez ce avem.

— Ari, zice în părul meu, mâna lui odihnindu-se pe şoldul nieu. Chiar îmi place de tine.

Şi mie de tine, spun încet, şi mi-aţ dori să nu mă simt atât

CAPITOLUL 20

PROGNOZĂ:

un disconfort uşor duce la mult-aşteptata discuţie sinceră

Când îmi imaginam casa lui Torrance, îmi închipuiam genul de locuinţă din showroom-urile de mobilă, sofisticată şi impecabilă. Realitatea nu este prea departe. Casa ei colonială olandeză din Madison Park este vopsită într-o nuanţă de albastru-verzui, iar în interior totul e în nuanţe de alb şi crem, cu accente calde de lemn. Sunt atât de îngrijorată să nu duc mizerie pe covoarele despre care îmi spune că le-a comandat de la un artist din Seattle, încât mă întreb dacă n-ar fi trebuit să mă descalţ Ia intrare. Cel puţin rni-am spălat bandajul aseară.

— Simte-te ca acasă.

Torrance îmi agaţă haina şi gesticulează spre un colţar crem acoperit cu nu mai puţin de o duzină de perne decorative. Lângă el, e un suport înalt plin cu plante suculente. Să mă simt ca acasă ar însemna să

devin o persoană complet diferită.

— Vin imediat, cu vinul şi brânza de caju. Crede-mă, e mai bună decât suna.

Când m-a invitat la ea pentru o „seară a fetelor[44] şi mi-a spus că vom fi doar noi două, am fost sceptică. în trei ani de când lucrez

pcnrni *ca. Tnnancc nu fa* *nf)ril*
¿¡ni în afara serviciului. D$_{ar}$ *nlci, ^'i do*$_{tin}$*.. .*
ni„„u. pentru o vmmc. c4 mi *'* m.m ,(mf.* *

Dar nu sunt siguri că po$_{t}$ *' *'<' <>"». ă„*$_{a}$ *,* J

Mă gândesc unde să mut pernele de > ln'ampli P mă hotărăsc să le pun pe f$_{otolhll}$ *Ţ^ua l*$_{ui}$ *P- oh. Este o canapea fenomenală. După f*^{3}*"" 3 n,i*
tului meu. a fratelui meu şi a *lui Torrance hf 3 tera P^-*
« mă duc să cumpăr mobilă, ¡mi scor banda'f " tfcbl"<'
braţul un pic... după fizioterapia de avi A P or ln ”ndc
puţin corul. *du P^ază, mi doare*

Sosirea unei minunare tăvi din lemn mă scoa A- ■ pentru canapea, când văd pe ea cinci feluri de bd ' "'ea
cuţit de brânză cu mâner din marmură Mezel Un
pâine la grătar. măsline verzi şi gem de smochine P^ de
Williams-Sonoma, care prinde viaţă Ca Un cafa/og
- *,, * a*$_{hrll\ lirtm}$

făcută.

__ j^i *p/*$_{aC}$*e să fac aşa ceva.* Eu şi *Sech* obişnuiam să facem asta tor *timpul, dar nu mai fac* aproape deloc, doar pentru mine.

Au trecut aproape trei săptămâni *de la ieşirea* cu iahtul şi sper sâ *fie un semn bun ca a* adus vorba de Seth fără să o întreb.

lata de la
mefeo

Işi pune un pahar de vin alb şi îl *ridică spre al* meu, să închinăm.

— O să ne distrăm de *minune! îmi zice, iar eu* nu sunt sigura dacă încearcă să mă convingă pe mine, pe ea însăşi sau pe amândouă.

După ce trecem de amabilităp – *cum e braţul, cum a fost ziua ta, cum a fost la muncă-,* se aşază înapoi *pe canapea. Mă* aşteptam caTorrancc cea de weekend să fîe o ’Eorrance *lejeră şi* chiar este... pupn. Blugi, un cop larg, părul natural drept, în loc de buclele

• în faţa camerei. întinde nişte gem de smochine
Pr ^7 lf A*inCţ pC care pune o singură măslină, bucata c I buj
să ţnccrcii zicc ca cind o privat
__E bun-
orip'lata- cuvânt, îi zic, în timp cc
__O sa te CICKI т ma servesc
- de imitaţie de Cheddar.
bUCata „urnesc de momentul acela de la petrecerea de
îmi ârn^"^ au g|unlit despre cântecul ei preferat. în corpul |uj
când ea şi - adevărată romantică, pe care vreau să o scot la
Torrance e mchtsa o a
ivealã cât de mult pot. . .
nc . . mult orea mult despre mine, în ultima vreme,
_ Ani vorbit muu H
4.,n3 încă o monstruozitate smochine-mashnâ. spune Torrance, după
Tn eşti tot singură? . „ A
T esc încercând să scot masl.na prinsa în gat.
\,nt Nu ştiu cum sunt acum, sincer.
c • 1 DC care îl cunosc? Cineva de la job?
__. E cineva pe caic
Se apleacă şi îşi pune mâna peste gură, conspirativ.
— Russell?
Probabil că roşeaţa mă dă de gol. întinde mâna şi mă loveşte uşor peste genunchi.
— Tu şi Russell, zice, cu un zâmbet larg. Nu sunt sigură că aş fi prezis asta, dar pot să înţeleg. Este foarte drăguţ. Şi bun.
— Este, îi zic, iar mintea mea îşi aminteşte cât de drăguţ a fost
Russell în patul meu, weekcndul trecut.
Şi îmi dau seama cât de nerăbdătoare sunt să îl aduc

înapoi acolo. Cu excepţia Joannei, Torrance este prima care află despre el. În ceea ce-l priveşte pe fratele meu, tot ce-i spun lui află şi Javicr, lucru care nu mă deranjează, dar nu sunt pregătită pentru asta. E greu să nu-i invidiez pentru ce au ei, faptul că poţi avea încredere

să împărtăşeşti cuiva un secret, în aceeaşi măsură în care persoana care ţi l-a spus a avut încredere în tine.

Nu sunt sigiirA U am <im(h Wo<hf4 uf

« „„„! „ . ml„„„ c, nil „.„ uu„„„ |ui.

M* . „ra. p„.„c d „ v> J *”

__7e-ai înrojtt niu *dc* tot. ’ 4 rch

Torran^r lasă săi scape un chicotit pe care nu *l-3m ma/* n>^ *la* ea. un sunet cate nu are nimic În comun cu râsul ei *de b televizor îmi dau seama că* a trecut ceva vreme de *cind nu nui vorbit aşa* cu nimeni şi c *bine.*

— S-a întâmplat la cabană? Când te-a dus *la* spiita|?

- Eram mult prea drogată cu Vicodin ca să se întâmple ceva, poaram vorbit. Foarte mult. Prima noastră întâlnire a fost abia la jfîryirul *săptămânii trecute.*

— *Ce-mi place. Mă bucur pentru voi.*

— Încă nu am definit-o sau aşa ceva. Iar el are un *copil şi... nu* mai ieşit cu cineva care arc un *copil.*

- Voi doi sunteţi inteligenţi, zice ea, *pe un ton încurajator.* O şi vă descurcări.

Cu o tresărire, *¡mi dau seama că este genul de* reacţie pe care mi-aş dori-o *de la* mama. într-un univers alternativ, în care mama *CSK prima persoană* căreia *îi spun despre o* relaţie nouă, aşa mi-aş dori să reacţioneze ea. Iar asta mă face să afişez umil dintre zâmbetele *mele solare şi* să schimb imediat subiectul.

-Este o casă *superbă, îi* zic, pentru că, dacă există ceva ce ie place oamenilor cu case frumoase, este să le lauzi casa. Când ziceai ci a fost *construită?*

DarTorrance nu muşcă momeala.

— întotdeauna faci asta.

Ce *anume?*

s7Îa-‘ COmpimentc *de B^ul ăsta. Din* senin. fiopretnierăPla TorXiZ”

PUfea

Nu e vorba că nu sunt pl.u utc. tunt doar... un pk |, inti,n.

plarc, cred.

— *îmi parc* râu.

Nu e vorba că nu sunt sincera, dar dcsim.r *

adevăratul motiv.

(red <â uneori mă gândesc prea ceva, asta c mult la

Golesc paharul de , sperând că asta va funcţiona şi va trece serios, totuşi. Mi-ar mai departe. plăcea să văd mai mult din __Vorbesc

- Torrance îşi dă seama că asta e tot cc va scoate de la Şi poate că ...

că sare în sus, tot eleganta, tot cu o anumita ţinută, deşi lT1,nC i -i – mi pentru mult timp, judecând după cât vin mai arc în probabil ca nu t pahar, şi în<*Pe tumL r . P z L.r/» crin bucătărie, pnntr-o sala de sport, apoi îmi Mă conauc^ j

cadă cu hidromasaj, din curtea din spate. Holul este plin cu arJta °afii un tribut adus lui Torrance şi lui Seth şi unor alegeri de fotogra m o tunsoare CLl chică, Torrance la mijlo- modă îndoielnice, det CUJ anilor ,90, cu tunsoare std Rach

punând — Asta sunt eu, p în primul an de televiziune, îmi zice, . de erul pe freza ei din fotografie. Nu se potrivea deloc cu faţa mea. Undeva, o coafeză ar trebui să-şi piardă licenţa.

Ch' teste privirea ei zăbovind asupra următoare! fotografii, una cu'un Seih surprinzător de slab, într-un sacou de costum

prea mare.

— Dar Seth arată drăguţ aici.

Apoi urmează Patrick, fiul ci, când era mic, cu aparat dentar, apoi la absolvirea liceului. Patrick şi soţia lui, Roxanne. încheiem turul înapoi, în bucătăria complet alba, unde văd suculenta pe care i-a dat-o Seth, singura de pe blatul din marmură.

— Seth ştia cât de mult îmi place casa asta. A vrut să îmi rămână mic.

-*P^‘^,idoi v-.ţî ,p„,p(1„ („ „(

- *Seara* lil pe b>ht *a fi,,,. . ci h*

c‘ 9 ‘(t]

c„ >k» «. imlnj,,,! *„lr| ,

<» u

…..tui*

* *f'*.....d.„

>i,..

Ţ^rmncc Hale fvfrţt?.

Uimitor, *nu i aşa?*

- Contrar ^rcprări/or. da. Dcţi nu Cfcd

- >Şi... nu ai *ieşit cu altcineva? întreb* „.i,, *i- /'*

mfntul când am vâzut-o la hrunch. *'"* U'"a la mo‘*

păci deranjăm altă relaţie, trebuie să ştiu.

' Au fost câteva *întâlniri, zice ca, d;ând m*

junr uşurată. *Nimic serios.* ’ ‘ ncdiat

_ Se* . pan,,... „ai p„,i„ „.ii.

cru ca voi *doi an petrecut mult timp împreună.* *P*

- *Huh. Nu ştiam că sunteţi apropiau.*

Di d„„0i planrei fi se i„dnde dup-

în fine. u vreau sa devin pra sen.toen.ala, pe„[ra ea „u sepe.nvef.eeu (nandu „eu, da.es.e*dis.eae.iv, Mulp.,,^ ^*e cea... pupn saifia.ini „oap„ a feiclor di„

Contrar aşteptărilor, eu şi Torrance Hale am putea •

CC DU am anticipat niciodată Am-, r *^veni ceva*

P mciodata. Am putea fj un fe| de

— VREAU SÂ-ŢI spun un secret, zice Torrance de pe fotoliu, cu picioarele atârnând de o parte a lui.

Din locul unde sunt întinsă *pe* canapea, cu pernele decorative grămada pe podea, nu pot să-i văd faţa. Credeam că Ibrrance cea beata e ciudată, dar Torrance beată şi

fericită e şi mai ciudată.

— Ştiai ca – hâc * numele meu de familie nu este Hale?

„7Ce? Care este? > z .’,7. ■*<>'..

f • ridică capul, în timp ce «e «poziţiona» pe Ş' cu ° exPrcsic «'ri,’asâ priVC?tp\|rvm|>lc. E scoţian. Primii douâzed şi cimi ,k lr|. viaţa *scrie. lucrez în televiziune, m.am gAndj(.* mai" , an, fost Torrance Dalrymple. Nimeni nu pulei d iţ .'' "hrămi«-să îl Pronunţe corect. Apoi. Und am incepu, ,4 ,e’ ‘-1 mai „Şor. poate chiar . -ltor. dacă s-ar potrivi cu)obul meu. Erau atât de mulţi n1-’’ atr^o’i cu nume şmechere, precum Storm Ficld sau Johnny nteteoro °g vrut să flc prea evident, caTorrance Tornado Moiintain- A rt.va dc genu1 asta’ T sau cev <7 a barometrică lorrance chiar c uşor de pronunţat.

Presiune Aţa c- Torrancc Hale. Apoi, Ani vrut sa

j % numelui lui de familie, când nc-ani căsătorit, deşi 3 adăugat o A ţost ¡¿cea lui, pentru ca numele meu fals nu i-am cerut curn fi putut să mă nascTorrance să parä mai legitim, ere . .

H*1| -

Se opreşte per continuă ea, şi dintr-odată, stră-

' ThÎ fericită dispare. Chipurile pe care le avem la televi- 1UC,rCa dCţ 'le Chiar şi numele meu este fals.

z „mL ai» „6d nu mi"T”

– s . si8”rt „ °"li” 0 6ıâ „m” „ spune altceva.

— Să nu-mi spui că citeşti comentariile de pe Facebook, după atâta timp.

Este cel mai întunecat infern al reţelelor noastre sociale, rezervat oamenilor mai în vârstă, care încă nu au înţeles conceptul de social media şi/ sau nemernicii care sunt mai oneşti şi mai josnici decât pe orice altă platformă.

— Nu des, decât dacă sunt etichetată în ceva imposibil de evitat. Oamenii mă numesc târfă, pentru că am îndrăzneala să am sâni. Pentru că sunt blondă. Pentru că fusta mea se opreşte

df4,up« genunchilor. Pcntn. ti fln, p(lr(fl(f^cn un prezentJtor dc sex masculin. ’ n,fr" U ain

IJ «MI. ridic p.duiul,

— Pentru misoginismul ocaziond i; inMhilinire. pentru totdeauna. ' d,,tă «tacului, t|

Câteva dintre comentariile pc carc j pul la KSEA. în principal de la bărbaţi,În"",1’"'”'' Când a"i în tc. rca mea ţi urăsc asta. *Mă tntreb dacă intr-ad* " PrCZente min- *lV^nca. SărifiL. 2:36. să-.' vtde(i decol^Î aSOr ea^ ¡„pionii mei. E* ceva fără sft r?it> cf) ' ^ta *de Jndiferent câţi* oameni blochezi, mereu g5s',s ‘ "U ’T’ai ‘«eşti prin ug-uri, sau e-mailuri, sau mesaje. Să dea de tine,

Am putea purta un sac de pânză ‘ *despre faptul că e prea strâmt.* °amenii «ot ar vorbi

- Nuanţa aia de pânză de sac nu se nn ■ *Pidii tale*- P e∗te deloc cu tonil|

-c»maip,.t„tsâalq,iiinMcatâ

Dup, ce ne oprim Jj„ râs r ’”/■

- Ep bine, romp,

"™'e”P""«fieo„,orâtvreilni]| nu>

NnSUnr1igurâcig|umcftc

put a fost greu.

Cuvintele astea plutesc între noi câteva clipe. Mi-aş dori ca eu şi Torrance să fi vorbit despre asta, când am început. Când mă întrebam dacă până la urmă am făcut alegerea corectă în carieră, pentru că, oricât de mult iubesc vremea,

întotdeauna vor exista oameni
care presupun că eu doar zâmbesc şi arăt cu degetul. Mă întreb dacă această tăcere înseamnă că şi ea îşi doreşte acelaşi lucru.

— Cea mai bună răzbunare, zice ea, este doar să fii al naibii de bună la ce faci.

... rncStecând-o gânditoare. Mă întind după o felie dc p ”ic. ne-am apropiat Torrance avea dreptate – /W distr.ut v* I 8,ar fi jfp 1” i dar vreau v din cauza unei uşoare manipui-u . tâmplar oricum.

— Dacă e să Ini sinceră

ă, *îi zic, iar în acest moment vorbeşte doar pe* jumătate acel chardonnay Chateau St. *Michcllc pe* care l-am băut, m-am simţit puţin în derivă atunci când am început la KSEA. Tu ai fost unul dintre motivele pentru care am vrut să lucrez acolo. Tc-am urmărit tor timpul în copilărie, ştiu că am men- ţionat asta interviu.

La momentul respectiv, m-am simţit jenata, îngrijorată că am facut-o să se simtă bătrână. Dar ea a trecut cu vederea, iar asta m-a făcut să o plac şi mai mult. Până când, bineînţeles, am început să lucrez cu ea.

__Nu sunr sigură dacă îţi aminteşti asta, dar chiar mi-ai dar un *premiu. Pentru junudiştii din liceu, acum* vreo zece ani.

îi cade fata.

— Ari. îmi pare foarte rău. Aş vrea să-mi amintesc, dar... pe arunci făceam o mulţime de lucruri de genul asta.

__E în regulă, spun repede, pentru că aşa este.

Nu mă aştept ca ea să îi fi atribuit vreo valoare sentimentală, aşa cum am făcut eu.

— Dar când am început, cred... cred că am sperat Ia un fel de menrorat sau aşa ceva.

întregul corp mi se încordează, în timp ce aştept răspunsul ei, pregătindu-mă pentru ce e mai rău. Dar ea mă surprinde, aşa cum a facut-o de mai multe ori în ultimele luni.

— Eu... cred că şi mie mi-ar fi plăcut foarte mult asta, spune cu blândeţe.

Apoi îşi drege glasul şi spune mai tare:

— Crezi că mai simte cineva la fel?

I ata de la meteo

— *Poate? Pentru o vreme „A.* i . . ’ n că *am putea avr.*< unu sa ne *apropiem, la cabană, dar... îmi ridic Braţul.*

- Neaşteptatul nu«/ *de cuplu „ f*$_{IM\ f<Mrre\ Mrc}$

__ Ma-scuzdc alea merită o mărire <|$_c$ salariu.

Apoi *redevin serioasă.*

Cred că c *din* cauză ca uneori tot ce se *întâmpla cu Scrh părea mai important. De exemplu, nu am făcut o evaluare* serioasă. Je trei ani.

Se ridică în fund, de parcă e şocată. *şi strânge din* buze.

— Nu mi-am dat seama că ai *simţii asta.* M-am gândit... ei bine, o parte din mine s-a *gândit că ar fi frumos să nu trebuiască să trec pi în* toată birocraţia aia, *dar poate* că ăsta a fost *modul meu de* a mă face să mă simt mai *bine pentru că nu am facut-o.*

Prind curaj.

— ( ) mulţime de alte *posturi* aduc în mod *regulat consilieri de carieră. Iar eu pot să* fac şi reportaje mai *importante. Aş putea lucra chiar şi pentru Halestorm. îmi place jobul ăsta şi sunt recunoscătoare că îl am. Vreau doar să simt că am o direcţie. Că evoluez.*

— Absolut.

Se întinde să-mi atingă umărul, privirea ci cândva glacială, acum, sinceră şi insistentă. O sa vorbim săptămâna asta, bine?

— Abia aştept, *îi spun, crezând-o.*

Torrance îşi tamponează gura, cu *rujul încă impecabil după* câteva ore de băut, şi mâncat, şi introspecţie. *Sincer, e nedrept.*

— *Mai* am doar o întrebare. *Cum reuşeşti să îţi faci rujul să reziste atât de mult?*

Zâmbeşte, arătându-mi nuanţa aia perfectă de roşu-cireaşă.

I ata de la meteo

— Este un procedeu în mai mulţi paşi. Mai întâi, contur de buze, ruj, iar apoi îl finisezi cu un *fond de ten transparent. Ăsta e trucul, de* lâpt- *Şi* trebuie să te asiguri *că îţi* exfoliezi buzele mai întâi.

$c uită de la mine la sticla acum goală.

-x-

__Mă duc să mai aduc vin.

în timp cc ea e în bucătărie, telefonul i se luminează fu., - 1 rn^'uţa de cafea.

Patrick Hale. serie.

— Torrance? o strig. îţi sună telefonul. Cred că e fiul tău>

Se grăbeşte să intre în sufragerie, cu o sticlă de vin şi tu do încă în mână, apucând telefonul la ceea cc parc a fi ultima sonerie Nu vreau să trag cu urechea, în caz că e ceva personal, dar nu d semne că ar vrea să iasă din cameră.

— Oh. Doamne, zice ca. Se întâmplă? Chiar acum? Ajung acolo cât de repede pot.

Se întoarce spre mine, cu telefonul în mâna moale.

— Nora mea intră în travaliu. Trebuie să ajungem la spital

Apoi îşi apasă tâmplele cu degetele şi geme.

— Am nevoie de apă. Şi de mâncare. lisuse, nu îmi vine să cred că o să fiu *beată* când o să îmi văd nepotul.

— O să fie bine, îi zic, încercând să sune liniştitor, dar nici eu nu am idee ce trebuie făcut într-o astfel de situaţie.

Când mama surogat a lui Alex şi Javier era însărcinată, ei erau deja acolo: apa ei s-a rupt când luau prânzul împreună la restaurantul lui Javier.

— Sunt sigură că o să fii trează, până se naşte copilul. M-as oferi să te conduc, dar...

îmi ridic braţul.

— Da. Da. O să-l sunăm pe Seth.

Telefonul ei se luminează de la un alt apel.

— Aşteaptă. El e. De unde ştie că vorbeam despre el? E vreo chestie din aia cu care ţi se ascultă telefonul?

Chiar o ia razna.

— Patrick trebuie să-i fi spus şi lui că şi Roxanne va intra în travaliu, îi spun, cât de calm pot.

Seth? Salut. Sunt puţin ameţită.

în clipa asta, da peste platoul cu mezeluri şi împrăştie nişte firimituri şi coji de pâine pe podea.

— Dacă ai putea veni să mă ici... da. Bine. Mulţumesc, închide telefonul.

— Va fi aici în douăzeci de minute.

A

Cincisprezece minute mai târziu, după ce am făcut curat m sufragerie şi am şters vinul pe care Torrance l-a vărsat pe canapea, o dubă KSEA 6 opreşte pe aleea ei, cu roţile scrâşnind, iar Seth flutură un braţ pe geam.

— Am ajuns aici cât de repede am putut, respectând în acelaşi timp limita de viteză, spune el, deschizând uşa şoferului.

— Mulţumesc foarte mult.

Şi Torrance aproape că îi cade în braţe, în încercarea de a face... mă rog, nu ştiu exact ce, dar lasă să îi scape un ţipăt, în timp ce o face.

— Vom fi bunici.

El zâmbeşte, în timp ce o echilibrează.

— Abia aştept.

— Pot să chem un Uber, zic eu, fără să vreau să mă bag în acest moment privat.

— Nu, Ari, este în regulă. Poţi să vii cu noi! zice Torrance.

Nu ştiu dacă e de la alcool sau de la emoţie, dar e atât de *senti-*

> * *mentală,* încât mi-e imposibil să o refuz.

Aşa că, urc şi îmi pun centura de siguranţă.

CAPITOLUL 21

PROGNOZĂ:

un armistiţiu (sau două) la miezul nopţii

Cu siguranţă, e o experienţă, gonind prin centrul oraşului Seattle în duba KSEA 6, cu şefa mea şi cu fostul ei soţ. Contrastul dintre cei doi este şi mai pronunţat. Cu toată panica ei de a – iorrance a devenit calmă, în timp ce un Seth disperat se ţine foarte strâns de volan, ratând ieşirea spre spital, astfel că trebuie să se ' toarcă. Odată ajunşi la maternitate, se grăbeşte spre recepţie, eu şi lorrance mergând în urma lui.

— Roxanne Hale, spune el, aproape gâfâind. Unde este Roxanne Hale?

— Tată?

Un bărbat care pare să aibă vreo treizeci de ani se apropie de noi, ţinând în mână o sticlă de apă.

— Hei, mulţumesc mult că eşti aici. Doar pe mine mă lasă să mă întorc acolo acum. Contracţiile ei sunt încă la intervale de zece minute.

Patrick a moştenit cele mai bune trăsături ale părinţilor lui; nu *mă* surprinde că e la fel de frumos ca ei. Păr negru, bărbie cu gropiţă, pomeţii atât de ascuţiţi, că ar trebui să aibă cu o etichetă de avertizare. Seth îi pune un braţ în jurul umerilor.

Fata de la meteo

— Cum *eşti?*

— *Oh, mă descurc.* Un pic agitat, dar în general bine. Roxannc e cea care trece prin asta.

Privirea lui se *opreşte asupra mea, iar cu flutur din mână stânjenită.*

—■ Bună, ăăă... *felicitării Sau aproape felicitări. Eram cu mama ta când ai sunat şi...*

Zâmbeşte, acelaşi zâmbet luminos pe care lorrance şi l-a perfecţionat pentru cameră.

— *Cai cât* mai niulri, cu atât mai bine! spune el *şi îşi mai im-* brârişeazâ o dată părinţii, înainte să plece.

Seth devine şi mai agitat, *plimbându-se de colo-colo, până când ameţesc privindu-1. Cumpără exact cinci chestii de la automat, înainte* ca acesta să se blocheze, apoi petrece un *sfert de oră căutând pe cineva să îl repare.*

— *Seth? zice lorrance* cu blândeţe, de *lângă mine. De ce* nu te duci jos, *la magazinul de cadouri?*

— *Excelent.*

Seth muşcă dintr-un Twizzler, înainte să arunce ambalajul la gunoi. Deja ne-a oferit şi nouă.

— *Minunată idee. Mă întorc imediat!*

— Nu te *grăbi! îi strigă* ea şi *odată ce dispare începe să râdă.*

Aşa era şi când s-a născut *Patrick. Mai agitat* ca mine.

Las jos *revista Highlights pe care o răsfoiam, după ce am terminat benzile desenate din Goofus and Gallant. Goofus* e la fel de şmecheră cum a *fost întotdeauna.*

— *Nu l-am mai văzut niciodată* aşa, nici măcar când avem ştiri dc ultimă oră. *La job întotdeauna e foarte calm.*

~~ *E chiar simpatic.* r..

Fata de la
meteo

Toitance se opreşte câteva *clipe, examinându-şi în tăcere*

[ma]nichiura,\ S.>: ¿ •?'

f ■ *230* M

prema . r ■ .^mitur.cu vreo patru săptămâni, aţa — Patrick a fost un pic ca am stat în spiral puţin mai m . . ■ mai multult decât mâapeptam. Totul a f<>„ regulă, iar medicii au fost <■ < «. extraordinari, dar eram atât de pregă- în tită să încep să fac un cuib. .. (A.K| |-am adus pe Patrick acasă, am constatat că Seth iţi petrecu. 1 ..... tol timpul În care nu era la spital în . . . . x • l Fusese nevoit să cumpere un congelator În piu, bucătărie, gătind. i usesc „ficient stuţiih atât de mult gătise, astfel în- f . pentru că nu aveam $iihc«clu » ' .... a. .... »a. Zân^e la ««* .«*■>« *' "Ţ* ‘ S„>, ini es,e p- d« – P' „« ultimele câteva luni.

— Şi a fost un tată grozav. *Este* un tată grozav, pot să spun asta, întotdeauna mi-a plăcut să-l privesc ca tată.

E imposibil să nu mă gândesc la Russcll, când spune asta. Nu am apucat să mă gândesc la implicaţiile pe termen lung ale relaţiei noastre, dacă spre asta ne îndreptăm. Niciodată nu am mai ieşit cu cineva care are copii şi, chiar dacă îmi doresc copii, nu sunt sigură că sunt pregătită *acum.* Probabil că analizez totul prea mult, din moment ce am întâlnit-o doar o dată, dar cu cât evoluează relaţia noastră, cu atât mai mult va trebui să mă gândesc la ce sunt eu pentru Elodic, dacă sunt ceva.

Pe de altă parte, poate că el nu vrea să o implice. Chiar dacă atunci când am fost în Canada a spus că a vrut să o cunosc, nu înseamnă că noi trei vom începe brusc să ne petrecem timpul împreună.

Telefonul lui Torrance vibrează din nou.

— E sora mea. Se pare că toată familia a aflat. Nu te deranjează daca răspund, nu-i aşa?

— Dă-i drumul, îi spun, iar ea iese din secţia de maternitate, să răspundă.

Rămasă singură, mă gândesc la absurditatea situaţiei. Nu nicio implicare personală în asta, în afară de faptul că vreau ca

Rachel Lynn Solomon

230

acest copil să se nască sănătos. Şi totuşi, *faptul* că 7’orrance m-a vrut aici mă obligă să rămân.

„N-o sa-|i vină să crezi unde sunt”, *îi scriu lui Russell.*

Tc-at întors la mall, să-i provoci pe copiii ¿Ha la hochei de masai

îi trimit GIF-ul cu Tbrrancc refuzând un joint la *Hcmpfcst* şi spunând „poate mai târziu.”

La spttal, cu cei doi Hale. Nora lor tocmai a intrat în travaliu.

Şi... se înţelegi

Ai dreptate. Nu cred.

Fac o poză cu revista *Highlights* şi i-o trimit. Drept răspuns, ei îmi trimite o poză cu un ecran de televizor pus pe pauză, iar eu trebuie să-mi muşc buza, ca să nu mai zâmbesc. *The Parent Trap.*

Seară de film cu E. Chiar acum epauză, pentru că a insistat să facă popcom cu caramel. Aştept aici, până se declanşează alarma de fum.

îi placel

Până acum, verdictul este că nu se cântă şi nu se dansează suficient.

Are dreptate.

Şi l-am oprit de câteva ori, să înveţe să dea mâna. Sincer, sunt norocos că e încă la vârsta la care să se uite la filme cu tatăl ei nu e foarte nasol. Nu ştiu cât timp mi-a mai rămas din asta.

R a c h e I Ly n n So I om o n

Imaginea pe care o evoca parc ioane plăcuta şi MIFH destul dc sigura că nu c doar din cauza filmului la care *c uită. M.i sperie un pic cât dc tentant îmi parc.

/77//J r/r *Li metro?*

Da?

Abia aştept sa te reuâfL

Aceste cinci cuvinte îmi iac ceva la inimă.

lorrance se întoarce cu doua pahare cu cafea, cu părul strâns intr-o coadă dc cal.

— M-am gândit ca asta o sa mă ajute să mă trezesc de tot, spune ea şi îmi întinde un pahar.

F ridicol să fiu atât de emoţionată de o cafea. Probabil că maternitatea mă face prea emotivă. Eu şi lorrance petrecem următoarele douăzeci de minute cu un rebus dintr-o revistă pentru părinţi, până când Seth reapare cu nu unul, ci cu şapte baloane.

— Nu m-am putut decide, zice el, îmbujorat. Deşi îl prefer pe acesta.

Şi i-l întinde pe cel pe care scrie BUNICI MÂNDRI.

Ne mai petrecem timpul cu nişte cuvinte încrucişate, e-mailuri de lucru şi sendvişuri dubioase, dc la cantina spitalului. După ce trec câteva ore, încetez să o mai întreb pe lorrance dacă vrea să mă duc acasă. (Chiar şi atunci când ea şi Seth se înţeleg, e clar că îi place să mă aibă aici ca un tel de tampon. Sau poate pentru a compensa că nu a fost acolo în trecut. Orice ar fi, mă bucur să rămân. E puţin trecut de ora 11:00, când Patrick năvăleşte înăuntru, îm-brăcat cu un halat de protecţie şi cu un zâmbet larg.

H'ita dr la
meteo

__ Avem o fc.ifl T,me *el. />en<|<)pr H<1V P(,,nv AlM,ui sC MIIH fâmastit.*

Torrance şi *Scth sar în pi< ¡oare şi II Imhrăpşra/â vrârn*

— Avem o nepo.ir.k zkc lorrancc, cu *lacrimi în* ochi. Sonr

— Cea mai sexy bunica *pc* care am va/ur-o vreodată. zice Serh. înainte ’’ ^ri,mul Im Patrick. sâ o *îmbrăţişeze pe ca.*

Sc întâmpla atât de repede. încât am nevoie *de câteva momente* ¡n plus sâ procesez: lorrance îşi aruncă braţele *în jurul umerilor* lui, iar mâinile *lui Scth sc pun pe partea de* jos a *spatelui ci. buzele ei aterizând pe ale lui, cu* toc *dorul a cinci ani pctrccuţi separat.* a .. Nu-mi vine să cred. Sincer, s-ar putea să încep să plâng *şi eu.*

_*Felicitări, îi spun lui Patrick, înainte de* a mă scuza, să *le ofer tuturor puţină intimitate.*

__*Eşti sigură că* nu vrei să vii să o vezi? întreabă Ibrrance, încă

în braţele lui Serh.

El se *joacă cu părul ei prins în coadă.*

__*Nu, nu.* Am deranjat destul. Du-te. Bucură-te.

Cu blândeţe, se desprinde de *cl şi îmi* oferă o îmbrăţişare cu aromă-dc- *vin -şi-cafea şi, dintre* roate lucrurile ciudate care s-au întâmplat în scara asta, cred că ăsta e cel mai ciudat. *îmi iau poşeta şi* mă îndrept spre lift, *apăsând pe buton. Poate că sunt prea* sensibilă. *Se* întâmplă atâtea lucruri aici... nu doar cci doi Hale, ci şi toate *familiile care intră şi ies toată* noaptea. Urăsc că asta mă face samă gândesc la *propria* familie, că îmi *doresc ca* momentele rele să fi fost mai bune şi ca *momentele*

bune să fi durat mai mult.

Memoria mea se agaţă *de* ceea ce a spus Torrance despre Serh. Q c*te un tată bun. *A fost un tată grozav.* Este *un tată grozav.* a corectat ea. Pentru că nu se termină când copilul tău împlineşte optsprezece ani şi se mută. Nu se termină când îşi găseşte de lucru

în cealaltă parte a statului, sau când sc logodeşte, sau când logodna se rupe.

Poate faptul că Torrancc se poarta ca o mamă mâ face să îmi dau seama de asta sau poate că a fost mereu în < re ierul meu, aştep- rând momentul potrivit să conştienti/x[z] asta Dar mi c dor de ir i • : tot trecutul nostru dureros, mi-e mama. Cu toate defectele ci şi cit tor
i . u. f . j „ c; în linte să o vizitez la spital, chiar
dor de ca. Mi-a fost dor <lr ca şi inain»»-

daca nu am recunoscut asta.

i . . . . r z-f afară fără să chem un Uber încă.

Când ajung în hol. ies direct atara, ra.a
l. A I . , , S <rr.de C, să îmi pişte pielea. A trecut o
lasand acrul rece, de vreo > gratie
săptămână fără ploaie şi, cu toate ca t 5
de asta, cerul senin de azi pare potrivit.

înainte să mă răzgândesc, o sun pe mama

- Ari? zice ea, când răspunde la al doilea apel, fotul e în re- gulă? E aproape miezul nopţii-

Oh. Ups.

Sunt doar o simplă milenială: apelurile telefonice sunt înspăimântătoare şi doar pentru urgenţe. Să suni pe cineva din senin şi atât de târziu în noapte este extrem de neobişnuit din partea mea.

— Sunr bine, mama.

înghit în sec, încercând să îmi ascund emoţia din voce.

— Am vrut doar... să re salut.

Nu vreau să îi spun despre tot ce m-a făcut emotivă, nu vreau să expun acea parte sensibilă din mine.

Nu chiar acum.

— Salut, repetă ca, pe un con nedumerit.

Şi nu o învinovăţesc... nu-mi amintesc când am sunat-o ultima dată.

— Ai văzut eclipsa de wcckendul trecut?

La asta, îmi creşte inima.

— Bineînţeles că am văzut-o. A fost incredibil.

.— Chiar a fost, direct din soare.

Aríra « cum H tarC ar PUtCa con^ma că vremea,r ° muşcătură nu este o ... . C’ Vrcmca nc conectează. O experienţă COtnună, chiar şi atunci când nu suntem în acelaşi loc. Vorbim o vreme şi probabil că eu îi ofer un pic mai multe totuşi îna ascultă. O întreb cum merge povesteşte despre noua maşinărie de distrus ci şi caic sună ca un zdrăngănit de chitară – prin ca. Şi nu trebuie să mă forţez să râd,

Dacă există

despre eclipsă detalii decât şi-ar dori, *dar la serviciu,* iar ea îmip hârtie pe care o arc şeful ₍j atunci când treci hârtia nri vine de la sine.

Vreau să o întreb despre medicamentele.

e *cev'aP'C VrC,U mă aS'8Ur că'*'ia că e o* călătorie personală intensă un

" deprcsie este

m .devin,. "*-««*1.««*.

- Crezi d, p„ra să ,KC pc la ,ine conversaţia se domoleşte, iar zgomotul do f ⱼ

stricat conversaría. mamei *căscatul* zgomotul de *fond acoperă*

— Nu trebuie să — *Ari.*

Vocea ei are un ton ciudat iar „ i- – - . r ciuaat, iar pentru o clipa îmi fac griji că am

CAPITOLUL 22

PROGNOZĂ:

un nou front atmosferic aduce vreme şi anxietate severa re

• nu s-au împăcat de tot, nu încă, îmi spune ea Torrance şi ocui

U prân r'ă e complicat, îmi zice, între două linguri de curry verde, " t cha ilandez aflat la distanţă de o stradă de studio, la un resta despre asta. Nu-i aşa că este complet

Nu-mi scapă noua expresie de pe faţa ei, când vorbeşte des el, calmă, cu o urmă de zâmbet. Sau o expresie veche, redes rită. Iar la job, atmosfera a devenit considerabil mai liniştită, până într-atât, încât colegii mei au început să mă întrebe dacă ştiu ce se întâmplă cu Torrance.

— Nu-mi vine să cred că s-a răzgândit în privinţa asta, mi-a spus Avery Mitchell azi-dimineaţă, când Seth a difuzat reportajul lui Torrance despre crabi.

— Mi se parc sau i-am văzut pe Torrance şi pe Seth ţinându-se de mâini când intrau? a zis Hannah Stern, săptămâna trecută.

Iar eu doar am ridicat din umeri, reţinându-mi un zâmbet. Să încerc să *nu* zâmbesc... asta e ceva nou. Nu sunt sigură la ce să mă

T° ™ ” „„"H°rfnu >po„„nl ,„ dup..amto umutoare. ş. pana ş, oameni; cane nu fj sunt suficient *dc curioşi să participe.*

— Am ceva interesant de aminte

..... *'^«nţat, spune ea, stând în capul niesei din sala* mica dc conferinţe.

E îmbrăcată cu una *dintre rochiile ri* k • *i u’cnnie* ci *de busmcss. de un roşu intens,* mulată, cu mâneci trei dcmir, *t* ■ > ,n c’ srcrfuri, *asortată cu o pereche de cizme negre până la genunchi.*

__ IV parcursul acestei săptămâni, am vorbit cu o *mulfime de* $_{MmC}$*ni d.n* redacţie. continuă ea. şi am aflat că unii dintre angaja- n’i mai noi simt că nu primesc *snrHinttl* ,k. A *p P b spriftnul decare au nevoie. Am discutat cu Seth şi Fred despre asta şi amcxi*

«wid şj ¿ni decis sa *lansam un* program de menrorac.

Un murmur colectiv se porneşte în sală, de parcă asocierea numelui 7w *Half şi program de memorat în* acelaşi context nu sunt fireşti. Ea continuă şi explică făptui că va fi un program pe trei niveluri: un membru senior al personalului va face echipă cu cineva care lucrează aici de câţiva ani şi care apoi va fiice echipă cu un stagiar sau un student. în tor acest timp în care explică, eu doar mă holbez. *Ador* această idee, iar faptul că a venit cu propunerea ca urmare a discuţiei noastre din seara petrecută împreună... sunt incredibil de impresionată. Cizmele ei se aud pe podea. în timp ce se îndreaptă spre scaunul meu, punându-mi o mână pe umăr.

Şi Ari, care m-a *ajutat* cu ideea acestui program, va fi prima *pe care o voi îndruma.*

Restul personalului pare că nu prea ştie cum să reacţioneze, dar, în cele din urmă, Hannah începe să aplaude şi toţi ceilalţi i se alătură. Torrance gesticulează spre mine, ca şi cum ar vrea să spun «va. *îmi dreg vocea,* complet nepregătită.

— Mulţumesc. Mă bucur foarte mult pentru veste şi sunt ono- rata să fiu îndrumată de

Torrance.

Când şedinţa se încheie, Ibrr.mcc mâ opreşte înainte să plec, spunând că mai arc un singur lucru pe tare vrea sa I discute cu mine. în biroul ci. în ciuda faptului că lucrez am de trei am, am intrat în biroul lui Torrance mai mult ca să sting luminile şi să fac ordine. De câte ori am fost chemată acolo? Mai puţin de zxxe ori.

— Nu există un moduşor de a spune asta. îmi zice, după ce se

I, v . »A l. A. ,'ini de cafea goale, poateîn laşa m scaun, dând la o parte câteva cam &
Î 1 r 1 . 1 • - m ii puţin ca un loc infernal, încercarea dea face biroul ei sa arate mai i .
j v . I.., ni ne care îl aştept cu nerăb-
Dar, daca o sa liu mentorul tau, lucru | dare, nu pot să-ţi fiu şi şefă, în acelaşi timp.

— Mă... conced iezi?

ev |. I „ ne care îl îndrum? Nu, categoric
— Sa concediez primul om p<- [c]
. , . . lin n;c echipa meteo. Să ne simţim nu. Vreau doar sa reorganizez un pic t mal mul. ea o echipă şl no ea o ¡«arfe Noua u şe« ™ « Carullne.

Carollne Zlelin.ki: Ji.eecorul nos.ru aJ)unc. de Ş.m.

— îmi place Caroline.
— Super. Vom începe de luni cu noua formulă.

Sunt aproape prea multe veşti bune pentru a le procesa în atât , . . I r;rt nAnJi când ies din biroul ei şi observ no-
de puţin timp. Cel puţin pana canei tificarea de pe uşă.
Fontul Garamond.

Zâmbetul tău este lucrul meu preferat din întreaga lume. Mai ales când îl văd la prima oră dimineaţa. – SHH

___De obicei, este un pic... mai furtunoasă.

Subiectul internului meu îmi aruncă o privire tăioasă, de parcă ar fi vina mea că vremea nu cooperează. Este o zi de joi

liniştită, aproape fără vânt, pe o plajă din Lake Stevcns, la aproximativ 56 de km nord de Seattle. Prognoza mea de ieri anunţa opusul.

— Ştiţi ce se spune despre meteorologi, zic eu, încercând să destind atmosfera. Niciodată nu avem dreptate.

Fata dr la metro

foran,. «pune p,e,<,l„„<.|r ……. ,(r

PKifc Nonlnve» CI, *Tyl„ w„ _)e* bune. El . Ins,«,.., M numele lui .1 apj,j J(>. I„„ <J aduce cu cineva care se nm/uf^cr-* . *

f rc k H< > ic pentru o apocalips? ţi este unul dintre cele mai ciudate personaje pe care le-am *intervievat: un* barbar în vârstă de treizeci şi ceva de ani, *îmbrăcat complet în negru,* cu *pârul* negru *zburlit* şi cu barba şi mai *neîngrijită, echipat cu o centura dc scule şi un rucsac masiv, care nu-i face deloc bine la postura.* Să *il aduc în faţa microfonului a fost o întreaga tevatură.*

Sunt multe orc petrecute *la volan. Uneori, nu poţi nici* măcar să faci o pauză să re duci la baie, nu-i dai furtunii ocazia sa re vâneze ea *pe tine.*

Cu câteva săptămâni în urmă, Seth a sugerat ca cei de la sport şi de la vreme să colaboreze pentru reportajul ăsta. Am profitat de şansa de a face un reportaj pe teren, mai ales cu Russell. El este atât producătorul meu de teren, cât şi cameramanul meu, pentru câ arunci când te specializezi în jurnalism trebuie să înveţi să faci de roate, iar el este la fel de relaxat şi de încurajator ca întotdeauna. Poate că ne zâmbim ceva mai mult ca de obicei, dar, exceptând asta, este un adevărat profesionist.

— Şi merită? il întreb pe Tyler.

— Probabil ca nu trebuie să te conving de asta, spune el, făcând o grimasă, în timp ce îşi ajustează cureaua din faţă a rucsacului.

Când am ajuns, i-am spus că ar putea să şi-o dea jos, dar a vrut sâ se asigure că *îl* filmăm echipat complet.

— Categoric. De fiecare data.

Telefonul lui suni de undeva din centura cu scule.

Stai aşa. Credea am o pistă despre o furtună în est. Te superi dacă dau un telefon?

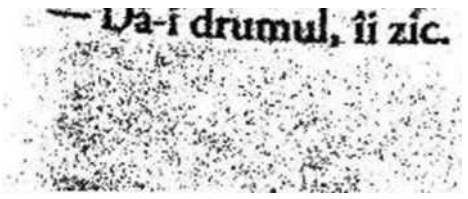

Russcll filmează lacul ţi plaja, în timp ce Tylcr vorbeşte tare |a telefon, la vreo 9 met îi de noi.

— Se pare ca o sa dureze o vreme

Russcll se opreşte din filmat şi îmi atim<.i o privire plinj Jc speranţă, dar ezitantă.

- Nu-mi place să te întreb asta, dar transmit de la un meci hochei mâine, o chestie de ultim moment, iar mama lui Elodie CMC plecată cu afaceri. De obicei, se descurcă lară bonă, dar intot- Î. • j;,Jurii să o las singură acasă prea mult timp

deauna sutit un pic neliniştit sa o b r ’r-c – i J ,x J nurca să treci pe la mine, să ici cina cu ea> QI ma întrebam... daca ai putea t Pot să va las nişte bani.

Când vede că tac un pic prea mult, pare sa interpreteze asta ca fiind dezinteres.

— Nu trebuie să stai mult. Doar la cină, doar ca să vezi ce face. Şi eşti... cam singura persoană responsabilă pe care o cunosc, şi ii ai pe nepoata şi nepotul tău, aşa că m-am gândit că probabil nu eşti chiar groaznică cu copiii.

— Cred că sunt flatată? zic, râzând, să maschez orice altceva simt.

Frica, poate. Afecţiune, cu siguranţă.

— Mi-ar plăcea. Serios.

__Probabil că o să vrea doar să repete replici, poate să exerseze o bucată de Torah. Nu e deloc un copil dificil.

De parcă ăsta ar fi motivul pentru care nu aş vrea să o fac, singurul lucru care mă împiedică să spun da imediat.

— Nu vreau să-ţi stric programul de somn sau ceva.

Dau din mână.

— O să trag un pui de somn înainte. Putem să ne uităm toată seara la înregistrări pirarate de pe Broadway.,

Răsuflă lent. Uşurare.

— Bine. Mulţumesc.

Fata de h m *
ia meteo

de^iXT[aPC’ a'in6ândU’mi înd’d"ura

TvU T ,[UrC' aC”t3 S™"5 ’"""B- '» '»eu! de munca. lyler/ faifun înrki i •

■ w ᴀ j . uc şi sc întoarce spre noi, cu rucsacul leganandu-i-se pe spate.

ce el, punând telefonul înapoi în centură. Deci, sc pare ca o s-o iau spre Darrington. Vreţi să veniţi cu mine?

timp ce împachetăm, mintea mea se îndepărtează de furtuni, de direcţia vânturilor, şi de presiunea acrului. Să stau cu fiica lui Russell e un pas imens, iar faptul că m-a rugat să o fac mă umple de un amestec de căldură şi de anxietate. Sper doar să nu o dau în bară.

CAPITOLUL 23

PROGNOZĂ:

100% şanse de muzică dc spectacole

• z-s 1>nis este adevărata vedetă a spectaco-

— Trebuie să recunoşti ca Janis este , ,

, •» 1,, ci O şuviţă din părul negru la loc în co lului, zice Elodie, aranjandu-şi o şuviţa V [5]

, . • că întindă mâna după o sticluţa de lac de
cui improvizat. înainte sa mtinu

unghii auriu, W» ei. Felul în care da v,ap personaj u,.

_ De acord Dar nu crezi că o pane drn asra se daroreara fap.

rului că ea a primi, cele mai bune cănreceî

Elodie se gândeşte la asta.

__Poate, cedează ea.

Suntem în sufrageria lor, unde pe măsuţa de cafea

sunt risipite sticle cu ojă şi ascultăm coloana sonoră a muzicalului *Mean Girls.*

— Tu faci doar musicaluri, nu şi piese de teatru?

Deocamdată, pot să iau lacul dc unghii cu mâna stângă, dar încă nu am dexteritatea necesară să mă şi dau cu el, aşa că i-am spus ca poate să-mi picteze mâna dreaptă cum vrea ea. S-a gândit bine la asta, testând câteva nuanţe pe o bucată de hârtie, înainte să se decidă la un fundal albastru, cu sori micuţi peste. Se apleacă deasupra mâinii mele, punctându-mi soarele de pe degetul mare cu doi ochi şi o gură neagră.

— Dacá nu sunt CU cântnc. <c mu atr? /i< r Sru/r. 4<M pjf^ £im supărat.

— Nu-i nimic. E totuşi drăguţ.

\lă uit fn jos» sá-i admir creaţia.

Şi ai dreptare. Mă plictisesc loarte tare în *timpul pieselor* de teatru-

Elodie îmi arunca o privire uşurată.

— *Mulţumesc.* Fata m-a târât anul trecut la *Shakespeare în the Park,* iar eu am adormit la începutul celui dc-al *doilea act. Mi-a* spus că mă „cultivă , dar, sincer, ce este mai cult decât *Hadestowri*.*

Râd. imaginându-mi-l pe Russell făcând asta. Coloana sonora de la *Mean Girls* se termină, iar Elodie sare în *picioare, sa* găsească alta pe telefon. Ştie toate versurile, chiar şi de la spectacolele pecare nu ie-a văzut. E impresionant.

_Nu trebuie să cânţi atât de încet, îi zic, iar ca roşeşte. Ai o voce grozavă.

_Scuze. Uneori, sunt un *pic timidă când cânt în* faţa unor oameni pe care nu-i cunosc. E diferit când eşti pe scenă, în costum. Ai făcut vreodată teatru?

__Copacul #2, în *Vrăjitorul din Oz,* în gimnaziu, se pune?

— Dar tu apari la televizor.

__Este un *fel foarte diferit de actorie. Scopul* nostru nu este doar să îi distrăm pe oameni. Ei bine, sperăm că îi distrăm, dar le oferim şi informaţii, în primul rând, şi vrem să ne asigurăm că facem asta într-un mod clar şi nepărtinitor.

Mă gândesc la asta pentru o clipă.

— Cu excepţia cazului în care vorbesc despre cât de mult îmi place ploaia, dar ăsta nu e chiar un subiect incitam.

— întotdeauna îl întreb pe tata dacă ar muri să se ocupe şi de

ce\'a artistic, din când în când, să putem obţine bilete gratuite la
spectacole. Când mergem la musicaluri, uneori
noi. Şl uite ce trebuie să ştii despre el, dacă vrei să

fM cohoarA voce* În mod conspirativ.

MC un cântArrţ groaznic.

— Oh... nu Mintcnv... z.it cu, impicdiOndu-niă Hurii. . *. i

dc a V explica relaţia unui copil de doisprezece ani. când nici mă ur ru nu ştii ce anume este relaţia respectivă.

— O-kaaay. spune ca tărăgănat, şi odată ce ni se usucă unghiile aleargă la etaj» să-şi ia scenariul.

Or e plecată, ceva îmi atrage atenţia: un album marc şi galben pe o măsuţă de lângă canapea, atât de gros, încât aproape că dă pe dinafară.

_ Ce eâla? o întreb când se întoarce, cu scenariul în mână.

Elodie geme.

__.Albumul meu de copil. Este cel mai jenant lucru.

__Nu cred că am mai văzut aşa ceva în realitate.

— Părinţii tăi nu ţi-au făcut unul? mă întreabă, iar eu îmi înăbuş toate emoţiile care ar vrea să iasă la suprafaţă, în timp ce-i spun că nu. Jur că e ca un fel de urgenţă naţională, dacă mi se întâmplă ceva important şi nu apucă să pună în album. Ba chiar îl plimbă de la unul la altul. Pentru o vreme, a trebuit să îl iau cu mine dintr-o casa în alta, dar am fost nevoită să pun piciorul în prag, pentru că era prea mult, chiar şi pentru ei.

Clatină din cap, iar din cocul improvizat îi ies şi mai multe şuviţe.

— Sunt obsedaţi de mine.

— Eşti primul lor copil. Cred că asta le justifică un pic obsesia, îşi dă ochii peste cap, dar îmi dau seama că e ceva mândrie acolo.

— Trebuie să-ţi arăt cât de ridicol este.

Ia albumul. Pe copertă este o fotografie decolorată de timp cu Elodie când era copil.

— Amenda primită de tata când mama era în travaliu, pentru că nu ştia unde să parcheze. Prima mea pălărie. Prima mea pereche de şosete.

1 ata de În
meteo
Ochii mei se opresc pe o fotografie « lui

RIIMCII la optsprezece ani» cu Elodie înfăşurată Intr-o păturică, În braţele Iul. Are *pinii puţi*[1] *prea* lung şi c îmbrăcat cu ceea ce pare a li un tricou de ho< hei, peste o cămaşă cu mânecă lungi. Chiar dacă poartă ochelari, *îmi* dau seama că-şi priveşte copilul cu admiraţie pură. Nu există lufici- enti cuvinte pentru a descrie ce se întâmplă cu inima mea în *clipa* asta. Orice ar fi, nu ştiam că inima mea este capabilă de aşa ceva.

— Ştiu. Era Ioane tânăr. Cred că albumul ăsta a fost o modali-

tate prin care ci au încercat să proceseze totul? Ceea ce mă *face să* mă simt un pic prost pentru că am râs de el, dar, *răsfoieşte câteva* pagini, chitanţa pentru oliţa mea?

Râd împreună cu ca, dar nu cred că mi-am dat scama până acum, când mă uit la poze, cât de puţin însemna dc *fapt şaptesprezece* ani. Nu-mi pot imagina tot ce a trebuit să facă *la vârsta* aia, lucrurile pe care Ic-a amânat şi cele la care a renunţat complet. *Şi,* bineînţeles, toate lucrurile pe care *şi Ic-a refuzat dc atunci, ca* să poată fi mi tată bun, ceea ce e clar că este. Dovezile sunt peste tor în casa asta, în dragostea lui Elodie pentru teatru, în *felul în care* glumesc unul cu altul.

Elodie întoarce pagina şi iară-i pe Russell şi Liv cu o Elodie bebeluş. încă o pagină şi iară-i de Halloween, *Elodie îmbrăcată ca* un micuţ Bob Ross, Russell ca o paletă şi Liv ca o pânza.

Ce nu-i spun ei: că îmi cam place albumul ăsta.

— S-ar putea să vomit, zice ea, în timp ce loveşte cu o unghie sclipitoare într-o mică pungă capsară. E prima mea unghie de la picior.

Russell a lăsat nişte bani pentru cină şi, din moment ce este

ceea ce majoritatea oamenilor ar numi o „seară plăcută” – adică iară ploaie-, decidem să mergem pe jos cinci străzi, până la restaurantul mexican preferat al lui Elodie, să luăm ceva la pachet. După cc comandăm burrito, Elodie se duce la baie, în timp ce eu

răspund unul mesaj al lui RIIMCII. care întreabă cum merge. *Toate bune,* ii scriu. *E al naibii tk tintpaticA.* îmi pierd vremea pe reţelele de socializare, când aud un şuierat frenetic» de pe holul întunecat şi plin de graffitti.

— Ari?

î • 1 r 1 A i ei fac un pas mai aproape de

Îmi strecor telefonul în Buzunar şi hlc *

baie.

— E totul în regula?

U;» se ¡„.„deschide un pic P ™ d 1"^°'»„ • tW'-i • ci «•

— Ai vreun... ştii tu? Chestii pa”,” clclu?

— Oh!

• J 1

. om ciclu. De am de zile nu am

Rahat. Cu steriletul meu, nu ai

.. okcnrbant de rezerva la mine, mai umblat cu vreun tampon sau

— Nu am. îmi pare foarte rău.

— Nu credeam că *o să* vină decât peste o săptămână. w a w

În voce, ei e o panică foarte diferită de felul rn care a palavragn

toată seara.

— Numărul şaizeci şi doi!

- A noastră, îi zic. Lasă-mă să o iau şi mergem d.rect acasă.

Vrei să chem un Uber?

încă o pauză.

___De fapt, nici eu nu am nimic acasă?

O formulează ca pe o întrebare.

— Eu doar... trebuia să vină săptămâna viitoare, aşa că nu am primit nimic de la Nina sau Sasha, deşi probabil că ar fi trebuit.

M-a pierdut. Presupun că Nina şi Sasha sunt prietenele ei, dar nu sunt sigură dacă au vreun soi de înţelegere legată de produsele menstruale sau aşa ceva.

— Nu-i nimic. Putem cumpăra.

îmi scot din nou telefonul, căutând pe hartă.

— E o farmacie Walgreens, la vreo zece minute de mers pe jos de aici.

lata de la meteo

- Numărul şaizeci şi doi? «rigă din nou *bucătarul. iar cu vreau să* strig că am un copil dc doisprezece ani *în criză, să mă lase naibii* un minut.

Poţi să ici tu mâncarea?

Vocea lui Elodie se stinge, iar uşa se *închide.*

— O să folosesc hârtie igienică, deocamdată.

A^a că mă duc, iardupă ce *plătesc o găsesc pc Elodie aşteptându-mă afara,* cu hanoracul dc la *şcoala de teatru Elcanor* Roosevelt *legat în junii* taliei. Se joacă fluturând o mânecă, cu *privirea în pământ.*

— Hei, îi zic, străduindu-mă să arăt că sunt o *persoană căreia îi poate face confidenţe.*

Nu o prietenă, nu un *părinte, ci undeva la mijloc.*

— Vrei să *vorbim despre* ce se *întâmpla?*

Elodie se lasă pe o bancă de lângă o staţie de autobuz.

— Chiar nu e mare lucru, mormăie, râcâind pe jos cu *espadrila ei cu dungi.*

Felul în care eu şi Elodie am făcut *glume şi am vorbit despre Broadway a fost foarte apropiat de o ieşire cu o prietenă.* Dar, cu toate că e *independentă, acum chiar pare de doisprezece ani.*

— Nu-mi place să vorbesc cu *părinţii mei despre nimic* din roate astea.

— Nu trebuie să-ţi *fie ruşine...*

Ochii ei se îndreaptă spre ai mei.

_Ştiu că nu trebuie să-mi fie ruşine dc corpul meu, zice repede. Nu mi-e ruşine! Serios. Sunt mai mult decât fericită să îl las să îşi facă treaba lunară. Dar nu vreau ca *părinţii mei să ştie despre* asta.

Mă îndemn să-mi *păstrez calmul.*

— Nu vrei ca părinţii tăi să ştie când ai nevoie de mai multe tampoane?

lata de la meteo

—: Nu vreau ca ei să *ştie* că mi-a venit *ciclul.*

Din nou, îmi iau o expresie care sper *ă arate neutră, nu alarmată.

— De cât timp îl ai?

ii . . ¿Jelită în jurnalul meu.

— Hm.„ patru luni? Am ţinut cvidenţ

-re* T . v..... „ im emis, dar ştiu că une-

Irchuia să vină saptămana viitoare, cum am j ori nu c foarte regulat, când eşti la început, Ş*•••

începe să se joace din nou cu mâneca hanorac

— Mergem sa mâncăm? Mi-e foame. p^c rni

Ni 4 i • P h ciclu de patru luni şi nu le-a spus

Nu ma mişc de pe banca. E la CICIU < i

nimic părinţilor ci.

— Pot să intreb de ce?

Un oftat lung.

- Tratează .o. ce mi se întâmplă ca pe Cel Mai Bun Lucra Dintotdeauna. Elodie a mâncat pentru prima dara o felie de mar? Mai bine facem o poză. S-a zgâriat la genunchi! Pune-i bandajul în album.

Bate darabana cu o mână pe bancă, ritmul unei melodii pe care

nu o recunosc.

— Nu am vrut să pună în album ambalajul primului meu absorbant. Cu o explicaţie uriaşă: PRIMUL KOTEXAL LUI ELODIE.

Fac cot posibilul să nu râd, închipuindu-mi.

— îmi cer scuze. Iţi dai seama că e greu să ascunzi aşa ceva. O să afle, în cele din urmă.

— Da, dar nu m-am gândit atât de departe.

!>a asta, îmi zâmbeşte uşor.

— Dacă vrei, vorbim despre trauma ciclului, îi zic şi parcă nu

îmi vine să cred că discut despre menstruaţie cu o fată de doisprezece ani, în faţa unui restaurant mexican de cartier. Al

meu a venit

în mijlocul orei de sport. în timp ce purtam pantaloni scurţi albi, nurii să mai spun că nu am fost prima pentru dodgeball.

Elodie îşi ţine mâneca hanoracului la gură.

— Ai câştigat.

— Oricum trebuie sa iau câteva lucruri de la Walgreens, ii zic, luând punga cu mâncare la pachet, în timp ce ma ridic în picioare. Aşa că. daca se întâmpla să luăm o cutie de tampoane în timp ce suntem acolo...

— Atunci cred că ar fi în regulă.

îmi arunca o privire tristă şi cunosc prea bine disconfortul hârtiei igienice subţiri din toaletele publice.

— Te superi dacă luăm un Ubcr?

Până să ajungem acasă, trebuie să reîncălzim burrito-urile, iar Elodie, mult mai veselă, afirmă că asta ii face şi mai gustoşi.

— Deci. îmi zice când terminăm, ajutându-mă sa sortez gunoiul. Probabil că o să le spui părinţilor mei?

Mă gândesc Ia asta. Vreau ca ea să fie în siguranţă, dar nu vreau să îi pierd încrederea. Ei trebuie să ştie, dar nu sunt sigură că eu ar trebui să fiu cea care să le spună.

— Sincer? Nu ştiu. Dar cred că tu ar trebui să le spui.

— Ştiu, ştiu, ştiu. Doar că...

Se opreşte şi se strâmbă.

— Dacă o să pună asta în album, o să fug de acasă şi o să-mi schimb numele. în ceva foarte simplu, cum ar fi Amy sau Janet, să nu mă poată găsi niciodată.

— De acord.

k Deşi Russeli voia să vin doar la cină, nu rezist când Elodie mă bagă să repet cu ea replicile. Iar când Russeli vine acasă, la 8:45, aproape ora de culcare a lui Elodie, suntem amândoi şocaţi să ne vedem unul pe celălalt. El arată deopotrivă minunat şi epuizat, cu ochii albaştri calzi şi părul ciufulit de vânt. Mai ales acum, că am văzut fotografiile din album, îmi dau seama unde i se vede vârsta: în pliurile moi din coada ochilor, în cele câteva fire argintii. în umerii lăsaţi, de parcă ar fi cărat prea multă greutate prea devreme, dar se străduieşte. Şi din nou simt strângerea aia de inimă, cea pe care o simt numai şi

numai pentru Russeli Barringer.

— încă eşti aici?

întrebarea c plină de surpriză, dar nu duri Mă r»<lic *repede* În poziţie şezând, brusc, jenată. Poate că am stat mai mult decât tre- l uia. Li urma urmei, m-a chemat doar pentru cină.

Habar n-aveam că a trecut atât de mult timp. *îmi pare* râu... pot pleca.

— Nu, nu, mă bucur că voi două aţi ieşit împreună.

î?i pune geanta de echipament pe hol. înainte de a-şi agip haina.

— Şi. hei, casa este încă în picioare. Asta trebuie sa fie un semn bun.

— Glumele lui tata. Mă jignesc.
Elodie aruncă scenariul pe perna dintre noi.

— Aţi câştigat?

— Cu o majoritate zdrobitoare.

Se întoarce spre mine, cu o licărire în ochi.

— Vezi cum denigrează ceea ce fac eu la serviciu? Chestia care pune *pe masă* floricele de porumb cu caramel uşor carbonizat?

Şi felul ăsta în care glumesc unul cu altul îmi merge la inimă. E un pic de nostalgie acolo... chiar o durere. Dacă vreodată am avut asta cu mama mea, nu-mi amintesc.

— Eşti gata de culcare? întreabă Russell.

Elodie aruncă o privire lungă spre scări, cu umerii cazuri.

— De fapt, e ceva despre care voiam să vorbesc cu tine mai întâi.

Mă ridic în picioare, jucându-mă cu bareta de la geantă.

— Ar trebui să plec.

— Nu, nu trebuie să pleci!

Probabil că Elodie îşi dă seama că spune asta un pic prea re-

pede, *prea tare.*

Adică. Eu sunt cea care te-a târât în povestea asta.

de /a meteo

Russell se uită dc la una L . *- r t* Jn* la alta, cu o expresie *profund nedumerită.*

— *Poveste?*

Eu o să... aştept aici, zic, *aşezându-mă înapoi pe canapea.*

— *Noapte* bună, Ari.

Elodic mă strânge în braţe repede.

— Mulţumesc, îmi zice la ureche.

Ea şi *Russell dispar la etaj, în timp ce eu stau stânjenită în* sufragerie, răspunzând la câteva *e-mailuri dc serviciu. După un sfert de ora,* Russell coboară din nou, *arătând şi mai epuizat.*

— *Deci asta* a fost... prea *mult.*

Se afundă în *fotoliul de vizavi şi îşi trece o mână peste faţa nerasă.*

— *Nu-mi vine să cred că a simtit că trebuie să-şi ascundă*

men- > >

struaţia de noi. întotdeauna am *încurajat-o să vină la noi, în legătură cu orice, şi am încercat să fim cât se poate de deschişi cu* ea. Părinţii noştri erau de modă veche şi am *fost îngroziţi să le spunem, când Liv a rămas* însărcinată. Noi nu am avut *niciodată o discuţie despre sex... cred* că au *fost şocaţi că ştiam ce este sexul.*

— Şi mama mea era aşa. A trebuit să mă bazez pe *Google pentru cele mai multe detalii.*

— *Cred* că *cel mai bun lucru pe* care *îl putem face este să procedăm altfel* cu *copiii noştri, dacă ii avem. Nu putem sincroniza perfect aceste lucruri.*

Râde autoironie.

— *Eu* ar trebui să ştiu. *Uneori, parentingul cred că e o combinaţie între a face unele lucruri într-un fel opus celui în care ai fost crescut,* a face alte lucruri exact aşa cum ai *fost crescut şi* a-ţi face griji că devii ca părinţii tai.

— Este clar *ci Elodie te adoră, îi spun, iar el se înmoaie la asta.*

far glumele tale *de tată tunt de nota 10/ ^ .*

— Asta e o parte *din patcndng* care îmi parc şocant de simplă

Se apleacă În lăţi. lisânduşi mâna pe genunchiul meu. Sunt foarte buturo* dl al fost aici, totuşi, Iţi rămân dator. Ni«, io problemă, Mi-a ftcut plăcere ilmi petrec timpii cu [ea]- Expresia aia protectoare i se iveşte din nou pe faţă. îmi dau seama că ar vrea să se odihnească, iar eu aş vrea sa nu-mi doresc atât de mult să mă odihnesc lângă el.

Nu ştiu cum arată camera lui, dar pun pariu ca e îngrijită şi organizată şi nimic nu e nelalocul lui. Pun pariu ca patul e confortabil. Asta e tot cc îmi doresc în acest moment, sa mă culc şi sa mă trezesc lângă el. Chiar dacă ştiu că nu pot.

— Probabil că ar trebui să o sun pe Liv. Ea mi-a spus că ar prefera să o fac cu, astfel încât ca să fie nevoita sa îi spună doar unuia dintre noi, deşi i-am spus că în mod sigur mama ci o să vrea să discute cu ea despre asta.

— Iar eu ar trebui sâ plec. îmi pare rău că am stat atât de mult.

— Nu-ţi cere scuze. Mulţumesc. Pentru că ai rămas. Pentru tot. Se apleacă pentru un sărut blând, iar nasul lui se loveşte de al meu. Când mă întind să îmi trec o mână prin părul lui. el deja se ridică.

Dintr-odată, simt că îmi vine să plâng. *Isuse.* Ar trebui să fiu mai puternică de atât. N-ar trebui să mă întreb unde e locul meu. Ei sunt deja o familie... de mulţi ani, şi cu toate că nu vreau să mă gândesc ca relaţia mea cu Russell se va termina, ei vor fi tot o familie, mult timp după ce eu voi fi plecat din viaţa lui.

— Ne vedem luni la serviciu?

— Luni, zice el şi mă sărută din nou, apoi îmi dă o şuviţă de păr după ureche.

Când închid uşa, încerc să nu mă gândesc la cât de mult îmi *doresc* să fiu de cealaltă parte a ei.

CAPITOLUL 24

PROGNOZĂ:

avertizare de inundaţii,
emisă în timp ce se ivesc noi revelaţii

— Ma simt de parcă cel mai popular dintre sportivii liceului tocmai m-a invitat în oraş, îi spun lui Russell *joi* seara. Iar eu sunt fata pe care nimeni nu o observă, până când nu-şi desface părul din coadă şi atunci devine brusc frumoasă.

— Am impresia că eşti mai emoţionată de întâlnirea asta cu şefii noştri decât ai fost la prima noastră întâlnite, zice Russell. Şi e în regulă, pentru că şi eu sunt.

Am fost surprinşi când Torrance şi Seth ne-au invitat la o întâlnire în patru – ea face cinste, în semn de recunoştinţă pentru că am star cu ea la spital. Cu câteva săptămâni în urmă, am fi pus la cale aşa ceva cu meticulozitate. Acum, cei doi Hale fac totul singuri.

Russell a trecut sa mă ia şi s-ar putea să fi avut motive ascunse pentru care l-am invitat sus. Şi anume, că am vrut să-l sărut cum se cuvine de careva ori, înainte sa ne întâlnim cu Torrance şi Seth. Aşteaptă pe canapea, în timp ce cu scotocesc prin dulap după câteva accesorii, insistând că nu am nevoie de niciun ajutor. în mod miraculos, am reuşit să îmi pun o broşă lalea cu pietre preţioase pe rochia mea neagră cu spatele gol, folosind o singură mâni

E un alt fel dc emoţie.

c *în forma* de

Vot un cercel dc sub pai. nişte sârmuliţe r*’1*' tornadă.

. x *.vece on* mai puţin

v* doar pentru că eşti dc vreo douăsp înfricoşătoare decât ca.

Atunci cred că e un lucru bun. lângă dulap, în fl văd cum se uită la mine, în oglinda m«, jucând pere- timpee răscolesc prin una dintre cutiile I catifea chea cercelului. Sacoul lui din seara asta le noastre bleumarin, cu cămaşa albă descheiata a Ş*1 sărutăm, din ’ nzia decât sa nu s-au potrivit, aşa că nu am avut oc ‘ faptul că e din noaptea aia perfectă a primei noastre * nou Jn pat nou aici îmi aminteşte cât de disperat«1 j âtârie. Atâta timp Sau pe un scaun de birou. Sau pe pretenţioasă, cât îl pot atinge în timp ce î?i d {i spurl, j t p ce

— întotdeauna mi-au plat- ‘ parte o grămadă de încerc să mă concentrez pe ce fac, cercei micuţi.

E posibil să am prea mulţi- lente.
-Am menţionat vreodatăJ gu

_ Mulţumesc, zi^c^

prea bine sau ma strâng. * • i • •

L. În « mă M «I m.i »„fonabil, iar acum plac p nuc. Când găsesc cercelul, îl ţin în faţa lut Russell, cu o pnvtre întrebătoare.

— Mă ajuţi?

Mi-am dat jos bandajul, dar tot nu pot să îndoi braţul complet şi vor mai trece câteva săptămâni până când voi avea suficientă putere în degete pentru a tasta mai mult de douăzeci de minute iară să mă doară.

— Am ceva antrenament.

Se aşaza în spatele meu şi-mi dă la o parte buclele. Degetele *lui* ¡mi ating breteaua rochiei, iar degetul marc îmi gâdilă urechea, în clmp ce mă las pe spate spre el. Ar fi atât de uşor să îl trag în pat, încât, pentru o clipa, aproape că îi urăsc pe cei doi Hale.

Şi mă simt obligat să menţionez că ar fi imposibil să nu re remarc, indiferent cum îţi stă părul.

— E suprarealist, totuşi, nu-i aşa?

— Că ai fost de faţă când Ibrrance şi Seth au devenit bunici? Da.

— Nu, zic râzând şi împingându-l uşor în piept, în timp ce îmi fixează un cercel. Că după toate astea sunt aproape din nou împreună. Femeia care a aruncat Emmy-ul fostului ei soţ pe fereastra îi dă o nouă şansă. Poate că am terminat cu toate intrigile alea.

— Eşti...

Russell se opreşte, lăsându-mi parul să cada înapoi peste cealaltă ureche.

— Eşti sigură că e real? Că s-au schimbat cu adevărat?

— Vreau să cred că oricine poate. Sigur, la început, am vrut sa fac asta din motive mai puţin onorabile, dar chiar îmi doresc să fie fericiţi. Vreau să cred că se pot schimba. Poate că sunt prea naivă, dar...

_Nu eşti naivă. Vrei să crezi ce e mai bun despre oameni. ’Fu vrei să vezi binele.

îmi place felul în care o spune. Optimismul, atât fals cât şi autentic, a fost folosit împotriva mea înainte, dar nu acum. Şi poate că asta mă condamnă să fiu o persoană solară pentru tot restul zilelor mele, dar aşa să fie. Voi avea şaptezeci şi opt de ani şi voi fi solară, o briză răcoroasă şi un loc la umbră.

Poate că bruma aia de mulţumire mă face să rostesc următoarea întrebare.

— Aşadar... iau cina de Shabbat cu mama şi cu familia fratelui meu, vinerea viitoare. Şi mă întrebam dacă ai vrea să vii cu mine? în casa copilăriei mele?

n oglinda, văd cum i se luminează faţa.

Mi-ar face plăcere, zice, iar aceste ,|iVjiKr sunt tor ce patru c
am nevoie pentru a-mi potoli neliniştea în privinp aSt r« • . . .
* ~.*irtca* din spate a
Icmuna cu al doilea cercel şi mâ săruta p<* I' gâtului, înainte să-mi lase pârul la loc.
în oglinda.
(.um arăt? întreb. întâlnindu-i
privirea

Buzele lui se curbează într-un zâmbet il,c^rchuj atunci vom
— Daca vrei să răspund la asta aşa cum ar
întârzia. folosit trucul
Mă întorc şi îi îndrept gulerul uşor stra
lui lorrance; rujul meu mov nu se ia.

— Nu mă deranjează să întârziem pU^a(oni|or jui <je costum, îmi ţin mâna peste partea din faţa a djn g-t Mâ întreb acolo unde se întăreşte, şi îi smulg un g«_ găsesc °
dacă ştie cât de irezistibil e sunetu asta de noi moduri de a-l face să geama aşa. kcndu] trecut. A

fes,... poa,e cea ™, W mâ ândesc la asca. La cine.

îmi sărută colţul buzelor, apoi bărbia, apoi cercelul pe care oc- mai m-a ajurat să mi-l pun. Mâna lui se plimba m sus pe ptctorul meu, dincolo de tivul rochiei, atingându-mi ^loP'- …

— Scoţi la iveală această latură a mea cu totul diferita şi îmi place asta.

Vocea *lui mai coboară încă o octavă.*
— *La naiba. Eşti deja udă* pentru mine? întreabă, în timp ce mă mângâie.

Ceea ce am *făcut în* patul meu trebuie să ne fi dar amândurora mai *multă încredere. Au* căzut multe dintre zidurile care erau între noi.

Da, spun răsufiând greu şi mişcându-mă în aşa fel încât să-i *Ac mai* mult loc.

H/dăhoparre/ă^de,,,, .
ai uşoara atingere, i nainie { '^în,^, ,
i; fcJ,* «<..... /„ • ..

L. ce ,I K„, ,e-a/ ™ M
Scoate un sunet răguşit. ,nfreh.
- ÎJ mu,te< n^lte lucruri / a f
Cum vreau să re sî mt deas^^"'^ "eau să te
F o agonie, felul în care işî
k"'™ „» "»< ««• n'XXX'"^'1' ™ W f, o du„ fc eU * lu, umed. «, bl andeţe vârfiii

- La cât de mult îmi doresc să r.
/^. Omul ăsta o să mă Olnoare când V dai drumul.
- Diseară, îi zic, pcn[ru m Slg^ă de asta.
vreau să plecăm. ' ' ° c °ntinuăm m, ~
, w o sa mai

- Diseară, confirmă el. D ac ă r •
x^c<i reuşim să
sc^pam cu viaţă

LA *ÎNCEPUT, am presupus că e un* club de *jazz. Dar,* categoric, muzica nu e deloc jazz. Este... nici măcar nu sunt sigură cum sâ-i spun, dar sunt *trei banjouri şi un xilofon. Poate că* nu ar trebui *să* fiu surprinsă, având în vedere că *melodia de Crăciun preferată* a lui Torrance este ,,Run *Rudolph* Run".

— Oamenii ăştia nu vor înceta niciodată să mă uimească, zice Russell, astfel încât să-l aud doar eu, în timp ce ne strecurării în- tr-un separeu vizavi de Torrance şi *Seth.*

Clubul este elegant şi scump, două cuvinte pe care nu le-am asociat niciodată cu locurile *pe* care le frecventez. Jar dacă spun că e gălăgios asta m-ar face *oficial* bătrână, iar *cei doi Hale* sunt cu

0131 mul* de douăzeci de ani mai în vârstă ca mine. Aşa că,
'Sl slinP^u'n-o să zfchimic^ -Ci-i.5

— Veneam aici «« ‘'"'P”[1] [du]P[a] « "c-am călătorit, [zice] Torrance, nevoită «ă «trige pentru a se Tace auzită pate muzică. '

Dacă nu ar fi jmrta rochia asta argintie ca un glob de discotecă, nu i-aş fi rărit când am ajuns.

— Formaţia e întotdeauna una de care nu am auzit niciodată, dar dc care inevitabil ne îndrăgostim, până la sfârşitul serii.

Tipul de la xilofon cântă lamentabil şi îmi vine greu să cred ce spune Torrance.

_ [c]'|[liar au] fost nevoiţi să ne dea afară, de câteva ori.

Seth mişcă din sprâncene spre fosta lui soţie, care roşeşte. Când o chelneriţâ aduce un rând de şampanie, pentru că este foarte încântată să îi vadă, Torrance ridică paharul, pentru un toast.

— Pentru a doua şansă, spune ea, uitându-se direct la Seth.

El varsă jumătate din pahar, după ce ia o înghiţitură.

— Hopa, zice, zâmbind slab. Noi am avut o mică avanpremi- eră, înainte să venim.

__[Tu] ai avut o mică avanpremieră, îl corectează ca.

_Cum aş putea să nu sărbătoresc? Am ieşit în oraş cu cea mai frumoasă femeie din lume, Kraken a câştigat aseară şi avem un nepot.

îşi pune un braţ în jurul lui Torrance şi îi plantează un sărut pe obraz. E suprarealist sad vezi atât de vesel, ca un urs grizzly care îşi întinde capul să fie scărpinat după urechi.

Mă întorc, nefiind obişnuită să îi văd sărutându-se în public, şi atunci văd pe cineva cunoscut, la câteva separeuri mai încolo. Şampania din gura mea îşi pierde instantaneu gustul.

— îmi place cântecul ăsta, zice Torrance, întinzându-se după mâna lui Seth. Dansează cu mine.

— Venim şi noi la următorul, spun eu.

Când cei doi Hale sunt suficient de departe să nu ne audă, îl trag de mânecă pe Russell, facându-i semn în direcţia bărbatului misterios.

— lipul ăla de acolo. I cd cu care am vizm-o pe Ibrrance la brtinch, acum careva sâptârnâni.

J-am spus lui *Russell despre asta, dar mai ales după cc* fbrrance a zis că nu are o altă relaţie serioasă am încetat sâ-mi fac griji.

— Eşti sigură? mă întreabă el, iar cu încuviinţez.

Acelaşi par excesiv de aranjat, acelaşi cercel *în urechea* stângă. E clar ca şi lorrance îl vede, după *felul în care* se poticneşte. *Serh îi zice:*

— Ai grijă!

Şi o ţine mai strâns în braţe. Când se *întorc la masă, la sfârşitul cântecului, ea e roşic la faţa şi* nu sunt sigură că e doar de la dans.

__E totul în regulă? o întreb, în timp ce bea din apa cu gheaţă.

Russell face ochii mari la ceva de peste umărul meu, iar cu abia daca am timp să reacţionez, înainte ca *tipul* să se *apropie de masa noastră.*

_Ţorrance, zice el, cu voce veselă şi prietenoasă, luminile de deasupra separeului nostru sclipind pe cercelul lui. Mă bucur să te văd aici.

__Dacă îmi amintesc bine, cu sunr *cea* care ţi-a *spus despre locul ăsta.*

Ţorrance arată de parcă se străduie din răsputeri să îşi păstreze calmul.

— Ce te aduce aici în seara asta?

Veselia *asta falsă îmi pare foarte cunoscută. Am fost şi eu genul de persoană care încerca să ţină lucrurile laolaltă,*

acoperind fisurile cu bandă adezivă, în *loc de adeziv. Am* rezistat, prefacându-mă că
zâmbesc, chiar şi după ce nu mai era nevoie. Sunt cu câţiva

prieteni de la job.

Arată spre câţiva oameni de *la separeul lui, din cealaltă parte* a hcaperii.

uni cer scuze, sunt nepoliticoasă, zice lorrance, Ryan, ei [nt] Ari şi Russell. Şi ei sunt de la *KSEA. Iar el este Seth.*

Scth Hale» în carne şi oase.

Ryan îi întinde mâna» iar Scth doar se holbează, ca ţi [cu] mai fi [n ar] strâns mâna cuiva înainte»

— Hascgawa Hale» spune el. corectAndu-l.

— Ah. îmi cer M tize.

Strâng poşeta atât de tare, încât paietele încep ri îmi înţepe lea. Asta nu w va termina cu Bine. Foatâ toxicitatea de care v<>rh^ lorrance, daci cineva poate şi o scoatâ la iveala, acela trebuie g p[f] un alt bărbat, chiar dacă e unul cu care lorrance a avut doar cât întâlniri ocazionale. Dar Scth îi aruncă un zâmbet binevoitor

— lorrance dezvăluie secretele noastre?

— A fost prea bun să nu-l împărtăşesc, zice ea. Cântăreţul |[a] xilofon e fantastic, nu?

Ryan încuviinţează, în timp ce cu reevaluez tot ce am ştiut vre odată despre muzică. Apoi, el salută.

— Vă doresc o seară minunată.

Când pleacă, mă aştept ca cineva să ţipe. Ca pumnii să zboare

— Deci, categoric, pori găsi pe cineva mai bun decât mine, zice Seth, dar tară urmă de furie în voce.

De fapt, încă zâmbeşte. Torrance se relaxează instantaneu.

— Ani încercat. Dar tu faci să îmi fie foarte greu să stau departe.

îşi pune din nou un braţ în jurul ei, trăgând-o aproape, iar ea îşi lasă capul pe umărul lui. Ce... se întâmplă? Sub masă, mâna lui Russell îmi găseşte genunchiul, degetul mare mişcându-se cu blândeţe în cerc. Poate că e o asigurare că asta chiar se întâmplă. Că poate intr-adevăr nu e influenţa noastră.

— Ar trebui să facem asta mai des, zice Torrance, întinzând mâna spre o măslină de pe farfuria cu aperitive prea scumpe, pe care au comandat-o ea şi Seth.

După calculele mele, fiecare dintre măsline a costat 2,50 dolari.

— A trecut ceva timp de când nu am mai ieşit cu cineva de la serviciu.

Fata de 1«
metro

Serh gesticulează spre mine fi |<m$rt|
şocul indus de cei doi I Jale. 11 ru rrt * <*p dc

- Voi doi de cât timp simtqi *împreună»*

— Cam de trei săptămâni, *cred*
şi aşteptând o confirmare. *111* *'•< ti m.i* fa
Rm„.|)

El încuviinţează. Nu am vorbit despre oficii,

vTC au să cred că asta e direcţia în care ne îndreptăm^ '
Am ajuns să o cunosc *pe Ari un pic mai* *în u/tima*
zice Tormnce. Dar mi-e teamă că tu răm-ii . '

_Jî fii« ca. R”~»
S«h începapă o măslină, eu *o* fuduli,ă mîeă „„„„

— V-aţi cunoscut? *r*

- Oarecum mrămplăror. am fosr babys,„„ pe„tr„ „ mana rrecura. z,c eu, sperând ca Russell nu o să se supere că pomenesc de as». Ar fi tmbui, doar să luăm dna împreună, dar ajuns sa ne petrecem întreaga seară repetând replici pentru un mu- *sical în care joacă ea.*

- Familiile mixte por fi foarte distractive, zice Seth. Ambii met *părinţi s-au recăsătorit, iar acum eu* am... 15 fr.iti

Strânge din ochi, de *parcă i-ar număra în minte,* nevoit să se *asigure că* a *nimerit numărul corect.*

- *Uneori, pentru mine e mult şi unul singur, spun, râzând. Abia când Russell îş, ,a mâna de pe genunchiul meu îmi dau*

seama ca a fost tăcut în tot acest schimb de replici.

— *Voi* doi sun teci un cuplu grozav.

Torrance îşi ridică sprâncenele intr-un mod sugestiv.

— Şi dacă Ari şi Elodie se înţeleg...

Un muşchi din maxilarul lui Russell zvâcneşte. Cei doi Hale forţează nota un pic, iar eu nu ştiu cum să le spun politicos să se retragă.

încă suntem chiar la început, zice Russell, mai mult către

. Planii de şampanie decât către oricare dintre noi.

S<> tr.ij;< •> piHbhafr de crmirnr -fr*i,* mai drp.lrf, ,)r ţin, <Lir c *ulh irflf *4 F p,, <»hsrrv.

>' - ll" 'f câniafc» llnri mi|fne y. P^nr mc».

Propoziţia loveşte ca un milion ilc fulgere, drept în pi epfl| meu.

sunt chiar în cântarea unei mame vitrege.

Dintr-odată, mă simt foarte, foarte mică. Seth se lansează într-o poveste despre ultima lui reuniune de familie, dar nu pot să fac altceva decât să zâmbesc şi să dau din cap, în timp ce clubul din jurul meu se înceţoşează. Mă gândesc la Russeil cel pe care am ajuns să îl cunosc în ultimele câteva luni. Bărbatul care mi-a adus mâncare nesănătoasă de la automat şi a urmărit o eclipsă de soare, în timp ce-şi ţinea respiraţia. E protector cu copilul lui şi nu-l pot învinovăţi pentru asta, mai ales ştiindu-i trecutul. Dar, dacă c să fiu sinceră, şi egoistă, pentru că, Doamne, mă simt egoistă că mă obsedează asta, creierul meu nu vrea să renunţe. Nu este un rol pe care îl caut în mod activ, aşa că nu înţeleg de ce mă simt de parcă aş fi încasat un pumn în stomac. îmi invadează cele mai vulnerabile părţi ale minţii, pentru tot restul serii, când dansăm, şi când ne despărţim de cei doi Hale, şi mai târziu, când Russeil se întoarce în apartamentul meu şi suntem prea extenuaţi să facem altceva decât să dormim. Chiar şi atunci, stau întinsă trează, întrebându-mă dacă asta înseamnă că aş fi o mamă rea. Dacă îmi cunoaşte cumva trecutul. Dacă a decis deja că nu va fi o relaţie de durată.

CAPITOLUL 25

PROGNOZĂ:

o urmă timidă de optimism de primăvară timpurie

Redmond nu mai seamănă deloc cu locul în care am crescut. De fiecare dacă când mă întorc, suburbia arată diferit faţă de cum arăta la ultima mea vizită. La început, diferenţele erau mici – *nu ştiam că avem MOD Pizza sau că*

a existat întotdeauna o sala CrossFit acolo? Acum, centrul oraşului este aproape de nerecunoscut, supermarketurile înlocuind magazinele şi cafenelele pe care le cunoşteam atât de bine în adolescenţă. Nu mai există o pădure, la două case mai jos de a mea, iar traseul de la capătul drumului, care odinioară ne ducea ia cules de mure şi se sfârşea cu încercările noastre păguboase de a face gem de mure, a fost transformat în apartamente. Nu-mi amintesc exact ce s-a întâmplat în acest puzzle urban, doar că aş fi putut *jura că* unele dintre locurile mele *preferate erau acolo şi dintr-odată* nu mai sunt.

în tot acest timp în care Redmond s-a schimbat, eu am fost doar de cealaltă parte a lacului. E prima dată când văd casa asta, după aproape un an, iar acest lucru a făcut ca toată săptămâna să fiu un dezastru. încerc *metoda* mea, de obicei infailibilă, de a da la ^{0} parte toate sentimentele care mă fac să mă simt aşa, dar azi îmi pare mai dificil ca niciodată să văd partea bună a lucrurilor. Am încordaţi şi respiraţia blocată în plămâni.

Rut hei l.ynn Snlomnn

Nu fiinqiomM/ă.

— Nu vreau >4 <r presez MU ,ı(C R|)ᴜᴅ| şoferului. Dar ai vrut să te fofilezi? *

— Ol pe cc.

în funcţie de trafic. Rcdmund e intre <l<»$_{U}$â$_{zctj}$ cinci de minute la est de .Seattlc, iar azi am fiic$_{Ut}$ ” jumătate. Am parcat lângă Prius-ul lui Alex, $_{cu}$ ** *’ put de martie pătrunzând prin geamuri Oftez «i ˈntf tura de siguranţă pentru o clipa, apoi îmi fl$_{cxcz}$ degetele stângi, de câteva ori. Chiar şi fără să mă gândesc la •>«, ° r citii de recuperare fizica, sa ma relaxez. Mă ajută să-mi li mintea, atunci când nu reuşesc să văd partea bună a lu^ruH^ Acum, de exemplu. 1 Or_

A7/ *sunt chiar în căutarea unei mame vitrege.*

Nu e de mirare că nu văd o parte bună a lucrurilor.

Russeli mă întreabă dacă vreau să ia plăcinta cu mere de ia Whole Foods de pe bancheta din spate a maşinii Subaru, dar clatin din cap, îi spun că am luat-o cu şi ne îndreptăm împreună spre alee. Pridvorul e plin cu muşcate, gălbenele şi begonii ce par proaspăt puse în ghivece şi poate că asta e partea bună: mama se ocupă din nou de grădinărit.

Bat la uşă, pentru că, deşi am locuit aici timp de optsprezece ani, plus câteva veri după aceea, mi se pare prea indiscret să intru, pur şi simplu. Când uşa se deschide, Orion ne zâmbeşte, lăsând să se vadă că i-a mai căzut un dinte.

— Bună, tu eşti peţitorul mătuşii Ari?

— Ar trebui să întrebi cine este, înainte de a deschide uşa, zice Alex, alergând în spatele lui.

Faţa i se luminează când îl zăreşte pe Russeli şi, îngustându-mi uşor ochii, îl îndemn să nu mă facă de râs în seara asta.

— Bine ai venit! Eu sunt Alex, fratele lui Ari. Tu trebuie să fii Russeli. Iar el este Orion, pune o mână pe moţul de bucle al lui

Oricn, care tocmai a învăţa, o |cqic chidc uşa străinilor.

'* urn 1 tân</ f|rs

_fmi pare ra>,.zke Ori,,,,. Jgi,a,|J1|$ci. HHM *său.* Nu m-am ci lnJ ,

'1 1'"'"'■'»fo,

- A xU

_ S-ar putea sa ne fi ul,a, |)r„ muJt, NeA. «« *Alex. Cred* « a *

Pauc ca un copil precoce de cinci ani este exact <■

< R,^». pe,,",, a „„d destinde armosfera, ^.,„ni

pare h.nesa recunosc, spune el.

Casa e ordonară. Asra e primul lu„u pc a„ „ '

prea ordonata de parcă mama ar fi m,r să se asigure ci „ Jc„, *l„* cea nu, buna forma, iara ha,ne risipite, pereţii Împodobiri cu Iu-*crin de arta geometrică minimalistă, mirosul de* odorizant cu lă mâţe, care îmi înţeapă nările. *Deşi* nu are multe în comun cu casa *copiliriei mele, cel puţin din punct de vedere estetic, toate amin urile sunt încă* aici, *prinse* între *aceşti pereţi. Când* ajungeam acasă de la *şcoală, după ce stăteam până târziu la clubul de* ştiinţă *deschideam uşa larg şi speram să găsesc o* mamă care se bucura să mă vadă. Sperând că nu voi găsi un *străin aşteptând să se prezinte şi care să* mă în trebe dacă e în *regulă să rămână la cină.*

Mama iese repede, cu *un şorţ roz-deschis legat în jurul taliei, pe* care nu l-am mat văzut până acum. Dacă stau să mă gândesc bine.

nu sunt sigură că am văzut-o vreodată cu şorţ.

— Ari, bună, arăţi minunat. Cum a *fost* traficul? ¡mi evaluez banala fustă cu dungi şi cămaşa de în.

Bună, mamă. Nu a fost prea rău.

î *Pîn regulă. Poate ca vorbim despre trafic, dar ăsta nu e un semn rău.* n plus, sunt sigură ca Hannah ar avea la fel de multe de pălăvrăgit

P[re] trafic pe cât am eu despre vreme. Continuăm prezentările, Javier intră cu Cassie *în braţe,* care îşi îngroapă faţa la pieptul [bru]*> timida.

_ Cu şi«"""* !mi pari cunoscut’ „ spune
,,„.P.eAl« ii » M"«- şi«"« că te.^
... ffli ,1 ... un n>e.e„ro| ’ -t,, k
. ...ămMndu-se din cauza efwului pe £ «n., •
Pârul ei creţ este prins azi În două codiţe. 11 \
__ Nu sunt. îi zice c! ghemuindu-sc, să fIe |a
fu mi ocup 'Ir sport- Dar mă plouâ' mul,’’’’"1
Cassie tresare, de parca ar *fi* cel mai grozav |u
auzit vreodată. Se zvârcoleşte în braţele lui Javicr> Pe _
Iubesc sportul! Taţi şi papa tocmai m-au Jn^ ° îşi
arată panglicile de la codiţe, care, evident,
mingi de fotbal micuţe.
— Eu o să fiu portarul!
Russell rămâne cu gura căscată.
— Vorbeşti serios? Eu am fost portar pentru ech- hochei. Cea mai bună poziţie. *Pa n’ea
— De asemenea, el se duce gratis la o mulţime de spun iui Cassie, iar ea arată de parcă e gata să explodez
— Vreau jobul tău, declară ea.
Nicio loialitate la copila asta.
- în ultimul an, a vrut să fie meteorolog, ii spun lui Rust| în timp ce ne îndreptăm spre sufragerie. Ai corupt-o.
- Nimic de corup.. Se întâmplă să am o slujbă foarte disratfti
AJex se lasă pe canapea, cu Cassie şi Orion lângă el, şi înţepă se certe pe câţi bani ar trebui să le lase Zâna Măseluţă. Nu e atraşi pea pe care am găsit-o pe mama în ziua în care a plecat un- dar e în acelaşi loc.
nevoie de ajutor în bucătărie? o întreb pe mama, d că eu şi Javier ne descurcăm. Masa ar trebui să ln zece minute. >
focă m ° ’UVI’ă Păr scăpată din coc. îmi dau seanw^
' °bi5nuită * aibă părul mai scurt. ,'-W = ;'i

d nu e chiar scară, îi zice ea lui Russell, dar cu copiii, S""Făceam la fel, când Ari şi Alcx erau

în'f imp0*1' piDviz^ni ihil şi îifaccn' să aŞteptC'

— Nu ne 1 ocări aşa- zicc Alcx- Am fost ni?te CO P" extrem de

pl 111111 .\în câteva albume foto care dovedesc contrariul.

Mama işi o mână la gât.

_ Ari- încă mai porţi lănţişorul ăla?

jmi dau scama că nu îl purtasem la spital. Russell mi-l dăduse • < în noaptea aia la hotel, iar eu nu reuşisem să îl închid singură.

_ £ lănţişorul meu preferat, îi spun, atingând fulgerul cu de- ^nil mare, iar căldura din ochii ci căprui mă duce înapoi la ziua ¡n are am absolvit.

Când m-a îmbrăţişat, mi-a pus cutia de bijuterii în mână şi mi-a spus că abia aşteaptă să mă vadă la televizor. „Oriunde vei ajunse", mi-a promis, „voi lua micul-dejun sau cina cu tine, în fiecare zi." Eram încă stagiară, nici măcar nu-mi găsisem de lucru... dar ea ştia că voi reuşi. Cumva, uitasem asta.

În timp ce aşteptăm, şi în parte pentru a-i putea dovedi mamei â pot fi *foarte* răbdătoare când vine vorba despre mâncare, mulţumesc foarte mult, îi fac lui Russell un scurt tur al casei.

— Din păcate, l-a transformat în cameră de oaspeţi, acum câţiva ani, îi spun, în timp ce deschid uşa a ceea ce a fost dormitorul meu. Dar imaginează-ţi nişte postere cu Zac Efron, o hartă a »eWor, alte câteva postere cu Zac Efron, şi vei înţelege ideea.

între timp, vechea cameră a lui Alex a fost transformată în sală sport, cu o bicicleta Peloton într-un colţ şi un raft de greutăţi în celălalt, Pentru o vreme, ne-am tot ciorovăit în legătură cu '* [Gl]î cameră a primit destinaţia cea mai bună.

Sper că nu c prea ciudat pentru tine. Să cunoşti pe toată

Mă sprijin dc |>ercrclc din feţn camerei lui Ale*. Vremi ₍* R₁ₖ^y U fie ikh chim **VIV.UI.** dar nu pnt U nit <e a spus L duhul <|ₑ |₃/, Eu doar... mi viran sil te simţi stânjenii.

Vine lângă mine aringându-ml braţul cu vârfurile drgcrc| <ₛᵣ ftur o lume perfectă, atingerea asta uşoară ar fi suficientă să rnă convingă că totul c în regulă intre noi.

— Nu sunt. Tu eşti?

Ridic din umeri, pentru că răspunsul e da. dar c prea complicat să îi explic toate felurile în care mă simt stânjenită în casa asta.

__Am cam sperat sa putem vorbi...

__Cina e gata! strigă mama de jos.

— Sau să mâncăm, termin cu.

— O sa vorbim, îmi zice şi mă strânge de mână scurt şi probabil că îmi simte nesiguranţa. îţi promit.

în copilărie, cina de Shabbac nu era o tradiţie săptămânală pentru noi, dar. din când în când scoteam lumânările şi faţa de masă bună. Când eram mici, întotdeauna mi-au plăcut rugăciunile pentru pâine şi vin, pentru sucul de struguri, şi oricât de mult mi-aş fi dat ochii peste cap când eram mai tânără, mi-a plăcut că eram împreună. Sentimentul instantaneu de comunitate.

Mă aşez între Russell şi mama, cu Alex, Javier şi gemenii înghe- suiţi în partea cealaltă. Niciodată nu au fost atât de mulţi oameni la masa noastră.

Aşa cum este obiceiul, mama mea ridică mâinile, apoi îşi acoperă ochii, după ce aprinde lumânările de Shabbat. *Baruch ata Adonm> Eloheinu Melech ha-olam, asher kidshanu bmitzvotav vit- zivanu Ihadlik ner shel Shabbat*| recită ea şi sunt lovită de o altă amintire. Eu şi Alex, copii, încercând să scriem cuvintele în ebraică,

„ Te lăudăm, Eternul Dumnezeu, Suveran al Universului,

care ne sfinţeşti cu mitzvot şi ne porunceşti să aprindem luminile Sabatului”- în 1b. ebraica, în original (n. red.).

iar ortografia noastra ridicolă făcând-o pe matna r4(|i t4nj) ii curgeau lacrimi pc obraji. loate amintirile melc despre «*rh.)mrile pe care le respectam sunt În mare parte lucruri bune. Chl„ darl acum reuşesc să ajung la templu doar cu ocazia marilor «ârbârori. iudaismul este parte integrantă a identităţii mele. Trecutul meu pepresia mi-a deformat foarte multe dintre aceste amintiri.

__ Unde te duci la templu, Russell? Întreabă mama, în timp ce mănâncă lasagna.

__ Teoretic, nu merg, recunoaşte el. Nu în mod regulat. Dar la sfârşitul lunii viitoare e bat mitzvah-ul fiicei mele. Apropo, mâncata e delicioasă.

Javier radiază.

_Mulţumesc. Am încercat ceva nou, adăugând vinete la abur. Mereu încercăm sa strecurării mai multe legume în mâncarea copiilor-

Cassie şi Orion sunt nepăsători, cu gurile deja mânjite de sos roşu.

__Ari fosr la Honeybee Lounge? îl întreabă Alex pc Russell. în Capitol Hill? E restaurantul lui.

__Glumeşti? îmi place foarte mult locul ăla.

Javier dă din mână, dar ştiu că e mulţumit şi nu pot să neg că şi eu sunt. Mama îl evaluează pe Russell, cu o sprânceană încruntată.

__Fiica ra se pregăteşte pentru bat mirzvah? Eşti... foarte tânăr.

Mă uit în jos la farfuria mea, strâmbând din nas.

— Nu mi se pare întotdeauna, zice el, râzând amabil.

Probabil că e obişnuit să fandeze.

— Nu re judec, zice ea, şi trebuie să existe o limită a

momentelor în care seara asta mă poate şoca.

După ce mă relaxez suficient să mă simt bine, ceva din sufragerie îmi atrage atenţia. Este o ţesătură artistică atârnară deasupra canapelei, în culori naturale, cu accenre de turcoaz, şi cu siguranţă [nu] era acolo ultima dată când am fost pe aici.

— Aia e noua? întreb, arătând spre ea cu furculiţa.

O roşcaţă ciudată acoperă obrajii marnei.

— Am început să mă joc cu un război de ţesut» când am fose Privirea ci se opreşte asupra lui Russell, iar cu îrni dau scama că nu vrea să explice unde a fost, mai exact.

— Plecată, termină ea. Şi mi-a plăcut la nebunie. Nu sunt foarte bună sau ceva de genul ăsta, dar e foarte liniştitor.

— Mamă, nu. Este incredibil.

— Serios? Întotdeauna am admirat felul în care îţi faci bijuteriile şi m-am gândit că ar fi distractiv să am un astfel de hobby. Mai e şi grădinăritul, desigur, ai văzut florile?

îi spun că da şi că arată super.

— Dar vremea nu colaborează întotdeauna, după cum ştii. Aş putea să-ţi fac una, dacă vrei. După ce mă fac un pic mai bine. De fapt, probabil că cel mai bine ar fi ca toţi să luaţi câte ceva, să nu sfârsesc să locuiesc înrr-o casă făcută doar din chestii ţesute.

— Mi-ar plăcea.

Mă tot aştept ca ea să strângă din buze şi să înceapă să se plângă, să facă un comentariu neaşteptat despre aspectul meu sau despre foştii mei iubiţi, dar nu se întâmplă nimic din toate astea. De fapt, este o masă minunată, chiar şi atunci când cearta gemenilor pe tema Zânei Măseluţă escaladează până la punctul în care Cassie azvârle cu tăiţei în Orion. Eu şi Alex ne oferim să strângem masa, în timp ce mama, Javier şi Russell îi ţin ocupaţi pe gemeni, în sufragerie.

— Artă ţesută. Cine ar fi crezut? zic eu, în timp ce trec tigaia de lasagna, pe care Javier ne-a spus să nu îndrăznim să o băgăm în maşina de spălat vase.

Alex e pregătit să o şteargă cu un prosop.

— Cu toţii avem în noi mai multe persoane.

Din sufragerie, o aud pe mama râzând cu dezinvoltură, cum nu am auzit-o de mult timp. Russell povesteşte ceva, fluturând din

de la mpten

ur cop'" il privcu încântaţi. Inima mea tresare. cum «•

în- obicei în P™’™ h,Î RUW,L

rfîTlP Put >» s»mPllb PirC frrlcu‘K zic Nu Pot ildel. mâi văzut-o aşa de mult timp.

-â doar câteva săptămâni într-o clinica nu o sa-i vindece

SI U Nu avea cum să se interneze un om şi să iasă un om corn- depresia- funcţionează sănătatea mintală. Dar, deocam- pl** medicamentele aşa cum i-au fost prescrise sau cel puţin dai**,'1 , j y\]ex. iar el mi-a spus mie. Noi două nu am discutat

aşa i'a SPU – vreau, habar nu am cum să începem această

- şi CU toate Ca vicau, r

„aleg să am sperantă‘

— Da. .....

îşi aruncă prosopul peste un umăr, înainte sa se aplece spre mine şi să mâ îngh‘iontearsca’ . .

_ Şj e bine să te văd şi pe une fericita.

DUPĂ *PLĂCINTA CU MERE caldă, eu* şi Russell facem o plimbare *prin* cartier. Suntem norocoşi câ părinţii mei au cumpărat casa când au cumpărat-o, pentru că ar fi fost ridicol de inaccesibilă acum. Casele de pe strada asta se vând de patru ori mai scump decât au *plătit ei pe* a noastră. Dar mama nu vrea să se mute, în ciuda faptului că e singura din cartier care nu locuieşte împreună cu cineva.

— Doamne, totul este atât de *diferit,* zic. Acolo era o pădure cândva, iar eu şi AJex ne provocam unul *pe* celălalt să intrăm în ea noaptea şi să vedem cât de mult rezistăm până să fugim. Eram convinsă că monştrii trăiau în copaci, aşteptând să îi răpească pe ^pni care erau suficient *de* prostufi să intre acolo.

Gesticulez într-acolo.

k* acum sunt doar case. Iar în centru, când am intrat cu

de la mpten

; * erau atât de multe lucruri ***pe*** care nu le-am recunoscut.

***P**arac ^ulşi au* făcut o parcare?

Rachel Lynn Solomon

Mai degrabă au asfaltat paradhttl ţi au pu» tiu *I-lut (,Uyi>* Nu la fel de atrăgător. Şl poate U îmbogăţirea coc <cl mai foiri«», sător lucru dintre toate.

Ne îndreptăm ttpre ceea ce a font marginea cartierului meu ,) acum duce spre un cartier mai nou. casc cu trei etaje. În forma XL" ii. în nuanţe de bej 'I maro-dcschi».

__ Aici am căzut de pe bicicletă, după ce roţile de antrenament „i »1 desprins. Ii 'ic. arMnd >l”c ’ir ,lc ‘ulii P''»lll’1'- cu iubit« mei, să nu ne primii nimeni când ne sărutam. Z,n, nu mai MM desmi copaci aici, nu mai .un. locuri bun. pro- sărutai. Chiar îmi pare rău pentru adolescent« din ziua de azi.

— Este un tur foarte instructiv.

Nc „prim la un loc de joacă. muri cu bare de rrac(iune ,i robo- «esi eleva echipamente pe care .... le-am mai văzu, până acum.

_ Ce naiba, zie. În «mp « „l°ăm ■* °

gáne. Locul ăsta de joacă e ridicol. Ăla e un fel de zid de că,ăra$_{re}$ înıera Da? cu siguranţă, nu aveam aşa ceva nici în Michigan.

Z Poate că c un loc de joaca fleos, dar cel puţin nu e n.men. aici, spun, conştientă că vorbesc cam muir.

Evitând adevărata problema.
__ Nu trebuie să fim adultii ciudat, de pe leagane.
Russell zgârie cu pantofii! pavajul.

— Deci...

— Deci...
Nu mai trag de timp. Expir lung, pregattndu-ma.
_ Mă bucur foarte mult că ai venrt. Mulţumesc.

— Cu plăcere. Suntem...

îi scapă un râs ciudat.

___Da. Ce *suntem* noi, Russell?

Sper *ci* ştie că dacă l-am adus aici înseamnă că sun. pe deplin im iicată în Cl> d‘ daci "u * ei bine, atunci trebui,. .....

III Lanţ american de restaurante fast-food (n. tr.)

- Am observat cum te-ai comportat săptămâna trecură, când afn ieşit cu cei doi Hale, zice el liniştit, ulrându-se În continuare în OutM ceea ce am spus despre Elodie.

jo>- [1] r . . „ . | .

__ Despre faptul ca nu eşti chiar în căutarea unei mame vitrege? *face* o grimasa.

Ah. îti aminteşti exact cuvintele, nu?

_ Au fost destul de greu de uitat.

__ Nu a fost... nu trebuia să spun asta. Mai ales în faţa celor doi. îmi pare foarte rău.

Ridică privirea spre mine şi îmi dau scama că vorbeşte serios, până în seara aceea, a fost atât de sigur de mine, într-un mod în ¿are mereu m-am luptat să simt eu însămi în legătură cu mine. Vreau asta înapoi.

__îp spun sigur că nu am intenţionat să te jignesc, dar ştiu că o ra nu face să fie mai bine. Torul este nou pentru mine. Nu sunt obişnuit să mă gândesc la altcineva în afară de Elodie, nici măcar la mine, dacă e să fiu sincer.

_pot să înţeleg asra, ii zic, pentru că, deşi nu pot să mă pun în locul lui, por să îmi imaginez.

— Nu ştiu cum să fac asta. Nu ştiu cum să fiu iubit şi tată, în

Mi se strânge inima. Poare că e simplu: el poare fi doar una dintre ele şi a ales.

— Oh.

Dar Russell clarină din cap, în semn că nu a terminat încă.

’ Vreau să o fac, Ari. Crede-mă, vreau. Dar nu prea am avut multă practică. Mereu îmi fac griji că cineva o sa creadă că Elodie [6510] o povară, sau un bagaj, sau ca nu va dori sa *o* cunoască deloc.

Mă întind, punându-mi mâinile peste ale lui. Pot face asta [n' s]ă-l pn cu ambele mâini.

— FJodic nu *r o* pnvwri Eue uimir<Mr< ,t o m4r<. vi »c «Firorcazâ ţic fl Iul I ,iv. I pi un grf„4v P”rrr J'n

— *Nu tni acord;»* prea multe merite. apllne e| rcl.ixaf d«âi era acum rece minute. 4r "Ui

Exiu.1 mândrie În «preria lui ţi im, place cum ii ,râ — Nu vreau aâ te rimţi preaatâ «4 petreci tirnp u, — Rit«. Mi-ar plăcea să petrec mai mult timp cu FFxj,r Se luminează şi mai mult.

— Da? Pentru că de weekendul trecut a tot |nrrcbf Cred că i-ai făcut o impresie deosebită. tln∗

- De la cântecele din musicaluri. Foarte puţine lucruri I, | – pe oameni la *fel ca* muzica de spectacole. Şi burrito-ul

Apoi, redevin serioasă.

— Nu trebuie să alegi între a fi tată şi a avea o relaţie, k m pe amândouă. Adică, ştiu că vei fi tată, chiar dacă eu sunt cu tinc doar că...

Mă opresc, inspirând adânc.

— A sunat greşit. Vreau să spun că mi-ar plăcea sâ încerc. Nu vom fi perfecţi la asta, cel puţin nu imediat, dar, dacă tu eşti pregătit, eu vreau sa încerc.

îşi împleteşte degetele cu ale mele.

— Sunt pregătit, zice el şi îşi pune cealaltă mână pe faţa mea, degetul lui mare mângâindu-mi pometii în felul ăsta care mâ face să mă simt în siguranţă. îndrăgită.

— Şi eu am fost speriată, recunosc, picioarele noastre fiind încă înfipte în pavaj, în timp ce leagănele se balansează. Nu ştiu dacă mă pricep prea bine la relaţii. Niciodată nu am fost cu adevărat...

eu însămi.

Russell îşi lasă mâna pe umărul meu şi aşteaptă ca eu să spun mai departe. Ascultă, dar nu mă presează.

— De foarte mult timp, toată lumea m-a văzut doar într-o

strălucire maximă. Toate luminile din studio aprinse. Fără întuneric. ftrJ nrg.tivitmc De fiecare când <hnt că * ap„,pii t^va *desenul* ăsta. mă forţezsă acţionez invers,

Eu un compliment sau o a/înnape, restabilesc echilibrul, cred- Sau să-l înclin complet în cealaltă parte. Am crezut că trebuie să fiu doar genul ăsta de persoană, pentru ca cineva să vrea să fie cu mine. Şi •’ funcţionat pcînru o vreme sau cel puţin aşa am *crezut.* Am crezut chiar că o sa mă căsătoresc.

Mecanismul de apărare nu arc logică, dacă nu o să mă *explic.*

^tiam că nu se poate să îl invit aici fără să deblochez uşa *aia baricadată a trecutului* meu, şi totuşi, această conştientizare *nu face ca formularea cuvintelor să fie mai uşoară.*

— Dacă e sa explic – şi vreau, *chiar vreau —, trebuie* să încep *de aici. Din Redmond. Eu şi mama...* nu am fost mereu aşa. *Ei bine, nici măcar nu sunt sigură ce înseamnă* „aşa”, *sinceră să fiu.*

__Cred că m-am prins un pic.

_Ea era *altfel, când eram mică. Avea nişte zile întunecate, din cauza cărora îi era greu să fie persoana pe care mi-am dorit-o.*

Nu vreau să dezvălui încă prea multe despre sănătatea mintală a mamei mele. Nu îmi pare că e ceva cc trebuie să *spun eu în totalitate, mai ales când ea e la doar câteva străzi distanţă.*

— Iar noi... ne-am luptat în moduri similare.

Strâng mai tare leagănul, conştientă că sunt pe cale să *deschid* uşa larg. Cumva, totuşi, nu *parc atât de dificil pe cât credeam* că va fi- Nu simt *nicio presiune în piept, niciun indicator strălucitor în cr eier, care să mă* avertizeze să tac, *doar dorinţa de a împărtăşi ceva* cenu am reuşit să *articulez cu nimeni dintre cei pe care* i-am lăsat *Sase apropie. Daca mama se poate schimba, atunci şi eu pot.*

Ain depresie. O am de *mult timp şi probabil că o* voi avea viaţa, din moment ce nu este ceva care *tinde să dispară* ca Pr,n minune.

îi
lând Unnaresc faF^a> feiuJ *în care încuviinţează încet din* cap, asimi-
îi spun.

Z- 1 rnm adolescentă, din când în când, aveam unele zi|c c, . Ml duceam la şcoală pe pilot automat, abia dacă au/^am în ceaţa. t . c. nimic ce nu se *j . i-i] • I = p • . „1 .»lx»seas>ă. I'”"[,nJ durea, chiar daca fizic nu era nimic >|X" I«•<’ ’„

ml.Hu mine. Mă simţeam împovărată... ca şi c um un fel <]c Tinviwimr mă trăgea spre centrul pământului, o greutate r;| imposibil sâ găsesc bucurie în lucrurile care înainte îmi 'T R Nici măcar nu mă puteam forţa să-mi fac temele |a nl.KCJU. iv»

. „, nli-am dat seama cu adevarat ca era rau. "" Mă forţez să râd la asta, iar el îmi zâmbeşte slab.

.\bi i în facultate am fost diagnosticată. M-am dus la centrul ,tc din campus, pentru că tot timpul eram foarte obosită 11 '1 .me t din im ul meu se simţea minunat. Nu ştiam ce era în i-mine şi mă împiedica sa fac şt cu la fel. Ma împiedica neregula cu nune . . . n

.t >ni Odată ce am primit diagnosticul şi am aflat mai să-mi tac prieten. - * -P .

dte despre asta, am început să ies cu cineva, a început sa fie mai b’nc Nu instantaneu, dar până la sfârşitul primului an de facultate •' -c iut în sfârşit să mă simt din nou cu însămi, persoana care ■W’i ftisese ca o străină mulţi ani. încă fac terapie şi iau antidepre- ‘ive Şi în cea mai mare parte a timpului sunt bine. Dar încă mai am zile întunecate şi nu vreau să îţi ascund nimic din toate astea.

îmi cuprinde genunchiul cu o mână, oprindu-i legănarea. Nici nu mi-am dat seama că îl mişcăm înainte şi înapoi.

__De ce ai ascunde asta?

_ Nu am spus niciodată nimănui. Nu cuiva cu care ieşeam. Nimănui care... care să conteze. _

Mă uit în jos la mâna lui, urmărindu-i degetele care se mişca înainte şi înapoi, într-un ritm liniştitor, hipnotic.

_ Tata a plecat pentru că nu i-a făcut faţă mamei. Iar ca cmeva să ţină la mine suficient de mult să rămână... am crezut că tre să fiu persoana veselă care sunt la televizor. Altfel, aş i eyeniţ mama mea, iar asta am încercat din greu să

evit. Ţi-am spus

a crezut fostul meu. U sunt prea „,|arâ. y poa(ccă afn f<>„ J)r n(J vreau sâ mai fie asta.

Vi/ <v/ sc subînţelege. Sper sâ înţeleagă, pentru că nu sunt sigură că am curajul sa o spun.

.— îţi mulţumesc că mî-ai spus, zice el. ducându-şi mâna liberă sprvcclăblr genunchi al meu, *iară să-şi desprindă privirea de a mea.*

— Şi eu am făcut terapie. Când m-am mutat prima dată în Seattle. Erau atât de multe lucruri legate de Elodie, lucruri pe care nu le făcusem niciodată cum trebuie, şi am mers constant *la terapie, timp de câţiva* ani. Mă... mă bucur sincer că putem vorbi *despre asta.*

— *Şi* cu.

Fac semn cu capul în direcţia casei, în timp ce în pieptul meu c

cn a ce străluceşte.

__Felul în care s-a purtat... nu e mama cu care am crescut. Sau

poare ca a fost, o parte din timp, dar celelalte momente au fost atât de grele, încât mi-e greu să-mi amintesc orice altceva. Vreau să o iert. Vreau ca lucrurile să fie *altfel între noi. Am* avut aceasta vizi

une, când eram mai tânără, că voi avea genul de mamă cu care să pot merge la un bnmch în fiecare duminică şi să putem pălăvrăgi despre tot ce se *întâmplă în vieţile noastre. Poate că* sună ridicol. Apoi, mi-am imaginat că o să mă căsătoresc şi că voi avea o marnă care va vrea să se *implice în planificarea* nunţii, înrr-atât încât să devină enervantă. Mi-ar *fi plăcut enorm* să fiu enervată de ea

pentru că insista să *organizăm* o masă şi nu un bufet. Dar nici *măcar* arunci când am *fost logodită nu s-a întâmplat nimic* din toate astea. Nu a *fost deloc interesată.*

— *E cel mai râu când familia* nu este alături de tine aşa cum ar trebui să fie, zice el. Când Liv a rămas însărcinată, m-am simţit de Parca aş fi spulberat o încredere nerostită. *Să nu laşi gravidă vreo f*[at]*^- Sâ nu îţi distrugi viitorul.*

Dar n-ai facut-o.

Mi-a luat ceva timp să înţeleg asta.

„mâne tăcut un moment, icărpinându-se pe bărbia ne-Gânditor. *'*•

Şi sper ca scara asta să fie doar începutul tine || pentru rn*nia ta* Nu meritaţi mai puţin de atât.

Mulţumesc.

Daci cuvintele mele sunt o şoaptă, e doar pentru că .. * . « şi nu plâng. 'id"-

— Ge îmi dau scama, zic, este că cel mai mult îmi p|afe fj înnc însămi când sunt în preajma ta. Şi cred că asta se dao^ c i . J<»«rea^4 •aptului că sunt cea mai sinceră versiune a mea. Nu trebuie

Străduiesc la fel de mult ţi nu trebuie să mă ascund p0 doar... *sâ fiu.*

Se întoarce în leagănul lui, cuprinzându-mi picioarele cu ale |Uj ?i întinzându-se din nou spre mâinile mele.

— Eu... nu ştiu ce să spun. Mă simt onorat. Cu adevărat $â te las să te apropii este cel mai bun lucru pe care l-am făcut de mult timp şi înseamnă foarte mult pentru mine că m-ai adus aici Şi nimic din ce ai spus nu schimbă nimic. Nu schimbă ce simt

pentru tine.

— Şi ce simţi pentru mine, mai exact?

Zăresc zâmbetul din colţul buzelor.

— Cred că ştii, fată de la meteo.

Aceste şapte cuvinte ar putea fi compuse la fel de bine din inimi în loc de litere. Parcă ar fi trecut o veşnicie de când nu mi-a zis aşa şi uitasem cât de mult îmi place. Ce îmi place şi mai mult: felul în care mă trage spre el, pentru un sărut lent şi blând, în timp ce soarele apune pe terenul-de-joacă-ce-nu-e-chiar-din-copilăria-mea.

CAPITOLUL 26

PROGNOZĂ:

AVERTIZARE DE CĂLDURĂ EXCESIVĂ!

Asiguraţi-vă că sunteţi hidrataţi!

în seara asta, Russell are casa numai pentru el, *lucru care mă face să-mi* ţin mâna pe piciorul lui, în timpul drumului înapoi spre Searde, degetul mare mişcând u-mi-se de la şold la genunchi şi înapoi. La locul de joacă, îmi venea să mă ghemuiesc în el şi să-i savurez dulceaţa minunară *de Russell.* Acum, că suntem închişi intr-un spaţiu mic împreună, sunt mai lacomă. De fiecare dată când expiră, vreau să *îl fac să* geamă. Când răsuceşte volanul să vireze, îmi imaginez *degetele lui sub fusta mea.*

Şi totuşi, fiecare gram de dorinţă este însoţit de ceva: un sentiment de *confort pe care nu l-am cunoscut* niciodată într-o relaţie. Siguranţă. întotdeauna mi-a fost foarte *frică să* nu-i îndepărtez *pe oameni, frică să nu* dezvălui *prea* mult din mine, să expun o bucată care nu era *strălucitoare ca vara, iar lor* să nu le placă cine sunt dedesubt.

Doar că... Russell a văzut acele părţi. Şi nu *fuge.*

începem să ne sărutăm în momentul în care parchează maşina Subaru pe alee, o ciocnire disperată de limbi şi dinţi.

Mă răsucesc P^e scaun» apropiindu-mă mai mult, în timp ce mâinile lui se înfig în părul meu. Această maşină practică dc familie n-a *fost făcută* pentru aşa ceva, sunt sigură de asta.

Ai multa dexteritate, zice el, în timp ce îl apuc dc reve rele sacou lui.

Oh, acum pot să fac multe lucruri cu măna asia.

Şi doar ca să-i dovedesc ca pot, îi ating partea din faţă a blugi- lor, unde este deja tare.

— *Ari.*

îmi învăluie numele într-un geamăt fantastic, care ma face sa simt până în inimă un val de dorinţă.

— Ar trebui să intrăm. în poziţia asta, nu pot face aproape ni- mic din ce vreau să-ţi fac.

— Interesant. Pentru că mic îmi cam placi n poziţia asta. Zâmbeşte, înainte să mă răsucească la loc pe scaunul pasageru- lui şi să deschidă uşa de pe partea lui.

— Afara cu rine.

— Ooh, îmi place .şi când eşti autoritar.

Ne împleticim înăuntru, Ia propriu, eu mă împiedic de o bandă de covor, în timp *ce* gura îmi e lipită de a lui, iar Russcil se luptă cu puloverul meu, în timp ce îmi dau jos pantofii. În faţa dormi torului, mă ţintuieşte de perete, cu o mână deasupra capului.

— Vrei să fiu autoritar? îmi spune la ureche şi sunt şocată de fiorul pe care această întrebare simplă îl stârneşte prin corpul meu.

— Da, îi zic, gâfâind.

Genele lui coboară pe jumătate.

— Treci pe pat. Şi dă-ţi jos hainele.

Nu mă pot supune destul de repede, deşi fur o clipă, să-i examinez camera. Mobilier elegant din mahon, cuvertură cu

dungi. Minimalist şi organizat, aşa cum mi-am imaginat, cu o biografie a unui jucător de hochei pe noptieră. Mai graţioasă acum, îmi dau jos fusta şi mă surprind până şi pe mine cu câtă dexteritate pot să-mi deschei cămaşa de în, după toate săptămânile alea de fizioterapie.

AP/JH’e i„ ţ||(
.k mulr nuros ec^iiirilc A r/ . ’ »¡nt
Ung n ',nc- R""<" în.rt,* a, u,„ ‘ ”»«« *vhul ci’c""1 <IC li<.*
Pirul de pc *fl t,(*
^ihrului. fi vn-au ,â îl sin„ '"'O'». o *unihJ d "M "" '*

VHK^idda nuvinc,

cu un tremur în voce. *’ ‘""Wnd ctlv*
'Alifii
Ću inima în gat. o ""•

- Arară-mi *unde vrei să ,e*

peste tot.

Ridica sprâncenele, ca şi cum răspunsul n-ar fi suficient de . î îmi trec o mână prin spatele unei urechi, apoi de-a bun. Aşa ca, .
lunşul maxilarului meu. Pe clavicula.

— Aici.

Qnd buzele lui se întâlnesc cu gâtul meu, flămânde şi fierbinţi, y un geamăt răguşit. *Doamne.* Nu sunt sigură dacă trupul meu a fost întotdeauna atât de sensibil sau dacă e perfect adaptat la gura lui. La vârful degetelor lui.

Unde altundeva? mă întreabă, cu gura pe pielea mea.

Deja ameţită, îmi strecor degetele în cupa sutienului şi îmi ciupesc sfârcul stâng.

— Aici.

EJ se supune, coborând u-şi capul spre pieptul meu, desfăcându-mi sutienul, înainte de a-şi trece limba peste sânii mei, până mi se întăresc. Presiunea chinuitoare a dinţilor lui mă face să închid ochii şi să mâ dezechilibrez, în timp ce cad înapoi pe pat. îmi ia în gură un sfârc şi îl suge, apoi pe celălalt, după care îşi îndepărtează buzele, astfel încât să poată sufla aer rece peste ele.

— Doamne, ce frumoasă eşti! murmură el, sărutând linia de la sânii mei până la buric, oprindu-sc la banda de dantelă a chi lorilor. Dar... aici? Ce vrei să-ţi fac, fată de la meteo?

3513 diabolică din el... mă obsedează.

Fala de la melca

< A -----

281

. 1 ingc n’» Tr
li ta nebunie.
_ Ml nr P|A bsc pc vnTpU| pe meu. buci. Îmi drpjf.
’n*'"")'e |U| ,rwjnd O linie fierbinte de la gambă ta wazi pl<.m<r<',c' şi ,în,(cum pământul «r dizolvi pu, grnun.hi şi În«!*” ’ ţmi ieje brusc din plămâni. U Ince- şi .imflu sub ™,nc- . pcn,ru este îngrozitor, şi teribil.
put. mi -irtită pnn pbce „uaordmar d<; otrcm de nemilos- ut – Unlbll |ui. împing şoldurile şi il trag mult Sunt prea dispe ccnn. Jn sRrtjt ţmi d- de pâr. bn,dorind sa .u-dc ^jna chilot». il,n' rc r'"'?sJlidc cu

degetele şi işi îngroapă faţa intre

Până când nu <■ CSL ' fierbinte Ş1 coapsele mele, n era deja treaz ,n mme. alunecoasă şi apn"dc tot

__Spune-mi ce-ţi place.

Chiar şi Russell cel autoritar e politicos, iar eu ador şi asta.

_ Mai mult din asta, oftez, în timp ce limba lui trece peste locul cel mai sensibil. Dar un pic mai încet. Mai blând. Da.

încetineşte şi nu se grăbeşte, nu e dornic să ajungă la final. Un deget se alătură gurii, apoi altul.

— Acum poţi mai repede, n spun.

Senzaţia creşte, şi creşte, şi creşte, înainte de a se stabiliza, şi din nou şi din nou, iar eu îmi impun să nu mă simt frustrată. Mă pregătesc să-i spun cât de blând pot că nu sunt sigură că o să reu- U dar apoi ceva mi se strânge la baza coloanei vertebrale şt deodată nu mai sunt atât de sigură. îmi mângâie clitorisul cu limba, oferindu-i toată atenţia, cu mişcări calde şi insistente. *Doan.ne, ajutâ-mă.* Picioarele încep să-ini tremure, clar el mă ţine de ele. Mă ancorează. îi strig numele, în timp ce senzaţia creşte, *Russ-*

Russ- Russ... iar apoi, într-o explozie strălucitoare, dispar. Sunt aruncată în centrul soarelui. Mă sărută pe coapse, zâmbind în acelaşi timp, în mod clar, mulţumii de el însuşi.

F<;ti ifurrdib'l*. îmi spune. înainte de a aluneca pe pat | ângâ

Ifli”^ -«i un ascultător foarte bun.

Iar n'c'”

în>i las PUfi" tîmP Să’mi reVÎn’înCâ Strâlllcind d*n «uza A nilui. tn rimp Ce '* daU ’OS boxerii- Sun«ul pe care ¡1 lir?i!,n *„d îl iau în gură e chiar mai sexy decât mi-am imaginat

Câ'3 ' vi *Doamne.* E... e foarte bine. *Futu-i,* ce bine el p lisă capul pe spate, expunându-şi gâtul minunat. înghite

Undeva. în mintea mea, mă întreb cât de mult timp a trecut ?FFU J „ I a mai atins cineva în felul ăsta şi îmi doresc să îl fac să nul a iu « . A

’ câr nuli bine. II iau în gură mai adânc, învârtindu-mi ranul penisului, savurând gustul lui sărat.

limba pes r A . - NT

Aşteaptă, aşteapta, zice el, aringandu-ma uşor pe păr. Nu

lltau să... înainte ca noi...

Ridic privirea, ochii ni se întâlnesc, în timp ce amândoi ne dăm ce vrea să spună. Mă îndrept în poziţie şezând.

— Am sterilei.

Nu este cea mai sexy discuţie, dar cel puţin nu lasă nicio îndo

ială cu privire la ceea ce vreau.

— Şi mi-am făcut analizele luna trecută. După prima noastră întâlnire.

— Şi eu. Adică... nu parcea cu steriletul. Cealaltă parte. Se simte că am emoţii?

>

Russell emoţionat este cea mai simpatică versiune a lui.

Se pare că avem asta în comun.

E bine, totuşi, mă asigură el şi mă strânge de umăr.

'"Emoţii bune. Cele mai bune.

Asta înseamnă ca vrei? întreb, iar el îmi sărută zâmbetul de

^5^{etra}g pentru încă o clipă.

’ ----------

_ Mai vreau să întreb un singur lucru. Poate că $_{M}$inâ imp^ ncnu dar acum câteva săptămâni am pus nişte lubrifiant |$_{n}$ p$_{o>}$^ Pentru orice eventualitate. Ai vrea sa... eşti de acord cu asta?

— De ce n-aş fi? Nu pot să spun că am prea multă de experi. enţă în domeniu, dar daca vrei sa îl foloseşti, atunci sunt de acord

— Doamne. îmi place de tine.

Mâ grăbesc să il scot din geantă, care e în sufrageria lui RusscIL Când mă întorc la pat. îmi pun câteva picături în palmă, frecându-mj mâinile înainte să ma întind spre el. El lasă capul pe spate. în timp ce eu îmi plimb mâinile unse în sus .şi în jos pe penisul lui.

— Ei bine... Se pare că sunt un marc fan al lubrifiantului.

— Bun.

Mă aşez pe el. cu genunchii lângă şoldurile lui, sărutându-l îndelung şi adânc.

— O să mă călăreşti? mă întreabă, apucându-mă de fund, cu degetele intrând în pielea mea.

Sunt dependentă de vorbirea lui sexy şi vulgară.

— Dacă nu te deranjează.

îmi ridic şoldurile, lăsându-i penisul să îmi atingă locul de intrare. Tadhinându-I. II doresc şi sunt goală şi al naibii dc excitată, dar mă abţin, aşteptând să spună da.

— Pur şi simplu... vreau să te văd cum îţi pierzi

controlul.

Râde parcă înecând u-se.

- Da. Da, e mai mult decât în regulă.

Când mă întind să îl ghidez înăuntru, e atât dc cald* şi dc tare, şi de potrivit, încât trebuie să închid ochii pentru un moment. Cu nimic între noi, ceea ce simt este pur şi simplu *el.* Imediat las să îmi scape un icnet, mai mult din cauza şocului provocat de senzaţie, decât din orice alt motiv. Creierul meu se electrizează, incapabil să se concentreze pe altceva decât pc senzaţia că sunt atât de plină, încât îl simt perfect în mine. O tortură pură şi rafinată.

rc şjnit> dc hinC’ f,r ar Să fit’ D"""W’ placi ap, ii /*• t uni cu minţile pierdute pentru că eşti al naibii de ^y? şuierat, în timp ce mă ridic uşor, apoi mă las la |ot, „ă’ n ritm nou. frenetic.

S*n Pentru că aveai un gust atât de bun, încât aproape că mi-am drumul- când ţi-o trăgeam cu gura?

d,‘ impingându-mi şoldurile înainte, să îl simt mai adânc. _ Sunt oribilă, daca spun ¿fo?

5j0 doar vorbele lui surprinzător de vulgare îmi plac. îmi place ■ f Iul în care îmi pune întrebări, felul în care mă descoperă. îmi < c săruturile lui blânde, dar şi cele disperare. Şi îmi place să îl n ivesc cum se dezvăluie, cu ochii întunecaţi şi pupilele dilatate, părul ciufulit, cu degetul lui care desenează cercuri ameţitoare -hiar deasupra locului unde trupurile noastre sunt unite.

Iar, în timp ce mai întâi el începe să tremure sub

mine, se asigură că mă iaşi pe mine cu el.

_ \Tu c întotdeauna aşa, nu? mă întreabă, după ce respiraţiile noastre încetinesc.

_Nu, ii spun, ghemuindu-mă mai aproape, trecându-i un braţ peste piept. Nu este întotdeauna aşa.

— AI UN ŞEMINEU cu lemne funcţional, zic de pe canapeaua din sufrageria lui, cu o pătură tricotată peste picioare. Poate va trebui să mă mut aici.

Mă aştept ca asta să provoace un moment de stânjeneală, pen-

• ^tuca nu suntem nici pe departe intr-un astfel de stadiu al relaţiei, ■ cumva nu se întâmplă aşa. Poate că am lăsat în urma toată ’^¿^fcneala, iar aceste versiuni noi ale lui Ari şi Russ sunt cele mai • -f i P[ână] acum.

Ăsta a fost unul dintre motivele pentru care m-am îndrăgos- [Casa] asta.

Rachel Lynn
Solomon

Se întoarce în cameră cu două căni de ciocolată caldă, presărată cu bezele curcubeu.

— îmi pare rău pentru bezele. Poţi să ghiceşti cine le-a ales.

— Le ador.

Se strecoară pe canapea lângă mine, iar cu aranjez pătura astfel încât să acopere şi picioarele lui. E o noapte răcoroasă, iar şemineul în care trosneşte locul este perfect. Russell este intr-un halat bleumarin, iar cu intr-unui dintre tricourile lui, iară să îmi pese că mi-e mare, lotul pare atât de domestic, un cuvânt despre care credeam cândva că niciodată nu va fi legat de vreo scenă din viaţa mea.

E bine să te văd şi pe tine fericită, a spus fratele meu, şi poate chiar sunt.

Russ mă împinge cu genunchiul.

— Pari gânditoare.

— Sunt liniştită, cred. E o diferenţă.

Iau o înghiţitură lentă şi dulce dc ciocolată caldă, înainte să pun cana pe măsuţa de cafea.

— Nu ştiu. Mă gândesc la familii, cred.

— Aii. Un subiect deloc tensionat sau complex.

— Am vorbit serios când am spus că vreau să petrec mai mult timp cu Elodie.

Dacă vrei şi tu.

— Absolut. E de mirare că s-a dovedit a fi atât de bine adaptată cum este sau se pricepe de minune să ascundă asta. Evident, eu şi Liv habar n-aveam ce făceam.

Ia şi el o înghiţitură.

— Mereu mă surprinde, mă face să râd şi e ca un om mare, cu temeri, ambiţii, simpatii şi antipatii, toate complet diferite de ale mele. E atât de amuzantă şi de inteligentă, şi e pur şi simplu... cumva uimitor.

Această uimire i se citeşte pe toată faţa.

Fata de la meteo

Evi<lenr. nn «te lipsit dc provo^

—H-!' ™ „re s.,

Sr» d ■' ™ '<™ek- la maIC„,atk.ă <' *

- Ah cu Patrick .Stewart în rolul cîT1o i

__ ssii. a Acut şi el ce a putut. " UÎ_rahat?

Se uită în jos la bezelele care se r«,. .

ropesc în c: .